

BIBLIOTHÈQUE DES ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

PUBLIÉE

SOUS LES AUSPICES DU MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE

FASCICULE VINGT-SEPTIÈME

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE

ÉTUDE ET COLLATION

PAR

M. Albert MARTIN

MEMBRE DE L'ÉCOLE FRANÇAISE DE ROME.

PARIS

ERNEST THORIN, ÉDITEUR

LIBRAIRE DES ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

DU COLLÈGE DE FRANCE ET DE L'ÉCOLE NORMALE SUPÉRIEURE

7, RUE DE MÉDICIS, 7

1882

BIBLIOTHÈQUE DES ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

EN VENTE :

PREMIÈRE SÉRIE (FORMAT GRAND IN-8°).

- FASCICULE PREMIER.** — 1. ÉTUDE SUR LE LIBER PONTIFICALIS, par M. l'abbé DUCHESNE. — 2. RECHERCHES SUR LES MANUSCRITS ARCHÉOLOGIQUES DE JACQUES GRIMALDI, par M. Eugène MÜNTZ. — 3. ÉTUDE SUR LE MYSTÈRE DE SAINTE AGNÈS, par M. CLÉDAT. 10 fr.
- FASCICULE SECOND.** — ESSAI SUR LES MONUMENTS GRECS ET ROMAINS RELATIFS AU MYTHE DE PSYCHÉ, par M. Maxime COLLIGNON, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, professeur à la Faculté des lettres de Bordeaux. 5 fr. 50
- FASCICULE TROISIÈME.** — CATALOGUE DES VASES PEINTS DU MUSÉE DE LA SOCIÉTÉ ARCHÉOLOGIQUE D'ATHÈNES, par M. Maxime COLLIGNON, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes (avec sept planches gravées). 10 fr.
- FASCICULE QUATRIÈME.** — LES ARTS A LA COUR DES PAPES PENDANT LE XVe ET LE XVIe SIÈCLE, recueil de documents inédits tirés des archives et des bibliothèques romaines, par M. Eugène MÜNTZ, ancien membre de l'Ecole française de Rome, bibliothécaire-archiviste de l'Ecole nationale des Beaux-Arts, membre résident de la Société nationale des antiquaires de France. — PREMIÈRE PARTIE : Martin V — Pie II (1417-1464) (*Ouvrage couronné par l'Institut*) 12 fr.
N. B. — Ce fascicule ne se vend qu'avec le IXe et le XXVIIIe contenant les 2e et 3e parties du travail de l'auteur.
- FASCICULE CINQUIÈME.** — INSCRIPTIONS INÉDITES DU PAYS DES MARSES, recueillies par M. E. FERNIQUE, ancien membre de l'Ecole française de Rome. 1 fr. 50
- FASCICULE SIXIÈME.** — NOTICE SUR DIVERS MANUSCRITS DE LA BIBLIOTHÈQUE VATICANE. — RICHARD LE POITEVIN, moine de Cluny, historien et poète, par M. Elie BERGER, ancien membre de l'Ecole française de Rome, lauréat de l'Institut de France (avec une planche en héliogravure). 5 fr.
- FASCICULE SEPTIÈME.** — DU RÔLE HISTORIQUE DE BERTRAND DE BORN (1175-1200), par M. Léon CLÉDAT, ancien élève de l'Ecole des Chartes et de l'Ecole pratique des Hautes-Etudes, ancien membre de l'Ecole française de Rome, professeur à la Faculté des lettres de Lyon. 4 fr.
- FASCICULE HUITIÈME.** — RECHERCHES ARCHÉOLOGIQUES SUR LES ÎLES IONIENNES. — I. CORFOU, par M. Othon RIEMANN, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Paris (avec deux planches hors texte, et trois bois intercalés dans le texte). 3 fr.
- FASCICULE NEUVIÈME.** — LES ARTS A LA COUR DES PAPES PENDANT LE XVe ET LE XVIe SIÈCLE, recueil de documents inédits tirés des archives et des bibliothèques romaines, par M. Eugène MÜNTZ, ancien membre de l'Ecole française de Rome, bibliothécaire-archiviste de l'Ecole nationale des Beaux-Arts, membre résident de la Société nationale des antiquaires de France. — DEUXIÈME PARTIE : Paul II (1464-1471). 1 vol. avec deux planches en héliogravure (*Ouvrage couronné par l'Institut*). 12 fr.
N. B. — Ce fascicule ne se vend qu'avec le XXVIIIe contenant la 3e partie du travail de l'auteur (Voir également ci-dessus, fascicule IV ou 1re partie de cet ouvrage).
- FASCICULE DIXIÈME.** — RECHERCHES POUR SERVIR A L'HISTOIRE DE LA PEINTURE ET DE LA SCULPTURE CHRÉTIENNES EN ORIENT AVANT LA QUERELLE DES ICONOCLASTES, par M. Ch. Bayet, ancien membre de l'Ecole française de Rome et de l'Ecole française d'Athènes, professeur à la Faculté des lettres de Lyon. 4 fr. 50
- FASCICULE ONZIÈME.** — ÉTUDES SUR LA LANGUE ET LA GRAMMAIRE DE TITE-LIVE, par M. Othon RIEMANN, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Paris. 9 »
Ce fascicule, dont il reste peu d'exemplaires, ne se vend qu'avec la collection de la Bibliothèque.
- FASCICULE DOUZIÈME.** — RECHERCHES ARCHÉOLOGIQUES SUR LES ÎLES IONIENNES. — II. CÉPHALONIE, par M. Othon RIEMANN, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Paris (*avec une carte*). 3 fr.
- FASCICULE TREIZIÈME.** — DE CODICIBUS MSS. GRÆCIS PH II, IN BIBLIOTHECA ALEXANDRINO-VATICANA schedas excussit L. DUCHESNE, gallicæ in urbe scholæ olim socius. 1 fr. 50
- FASCICULE QUATORZIÈME.** — NOTICE SUR LES MANUSCRITS DES POÉSIES DE SAINT PAULIN DE NOLE, suivie d'observations sur le texte, par M. Emile CHATELAIN, ancien membre de l'Ecole française de Rome, lauréat de l'Institut de France, répétiteur à l'Ecole pratique des Hautes-Etudes. 4 fr.
- FASCICULE QUINZIÈME.** — INSCRIPTIONS DOLIAIRES LATINES. Marques de briques relatives à une partie de la gens Domitia, recueillies et classées par M. Ch. DESCENET (*avec figures*). 12 fr. 50

A suivre.

1

BIBLIOTHÈQUE

DES

ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

FASCICULE VINGT-SEPTIÈME

LES SCOLIES DU MANUSCRIT D'ARISTOPHANE A RAVENNE, ÉTUDE ET COLLATION,

PAR M. ALBERT MARTIN.

TOULOUSE.

TOULOUSE. — IMP. A. CHAUVIN ET FILS, RUE DES SALENQUES, 28.

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE

ÉTUDE ET COLLATION

PAR

M. Albert MARTIN

MEMBRE DE L'ÉCOLE FRANÇAISE DE ROME.

PARIS

ERNEST THORIN, ÉDITEUR

LIBRAIRE DES ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

DU COLLÈGE DE FRANCE ET DE L'ÉCOLE NORMALE SUPÉRIEURE

7, RUE DE MÉDICIS, 7

—
1882

PA
3879
AI
1882

1029796

PRÉFACE

I

Le manuscrit d'Aristophane, qui se trouve aujourd'hui à la bibliothèque *Classense* de Ravenne, sous le numéro d'ordre 137, 4, A, est à la fois le plus ancien et le plus complet de tous les manuscrits qui nous sont parvenus des œuvres du grand comique. Avant ces dix dernières années, on ne savait presque rien de l'histoire de ce manuscrit. On disait à Ravenne qu'il avait été trouvé à Pise, au commencement du siècle dernier, par l'abbé P. Cannetti, supérieur des Camaldules de *Classe*, qui l'aurait acheté à bas prix avec un amas d'autres vieux papiers. Les Camaldules ont possédé la bibliothèque jusqu'en 1804, date de la suppression des couvents en Italie. A cette époque, la *Classense* est devenue bibliothèque communale, et c'est le municipe de Ravenne qui en a l'administration. On n'a trouvé jusqu'ici, soit dans la bibliothèque, soit aux archives, aucune pièce donnant des renseignements sur la provenance du manuscrit (1). On en était réduit à cette seule tradition, que se transmettaient successivement les bibliothécaires de la *Classense* sur le nom de l'acheteur et sur le lieu de l'achat.

(1) Il y a cependant à la *Classense* un grand nombre de manuscrits de l'abbé Cannetti ; ce sont en général des traités sur des sujets théologiques, avec une assez volumineuse correspondance. J'ai feuilleté cette correspondance ; mais la matière était trop abondante et mon temps trop limité ; je n'ai pu en faire qu'un examen très rapide. Il n'y a pas grand'chose à tirer de l'ouvrage suivant : *La Biblioteca Classense illustrata ne' principali suoi codici e nelle più pregevoli sue edizioni del secolo XVI*, dal conte Alessandro Cippi, vice-biblioteca-rio. Rimini, 1847, in-8°, 118 pages.

Il est certain que le manuscrit n'était pas encore à Ravenne en septembre 1698, puisqu'il n'est mentionné ni dans le *Diarium Italicum* ni dans la *Bibliotheca Bibliothecarum* (1) de Montfaucon. Notre grand savant, qui à Venise ne put pénétrer ni dans la Marcienne, ni dans la bibliothèque de San-Giorgio Maggiore, celle-ci cependant administrée par des Bénédictins, reçut, au contraire, à Ravenne le plus bienveillant accueil. Il put étudier à loisir toutes ces belles archives qui sont encore une des richesses de la vieille cité. Si un manuscrit grec aussi ancien que l'est notre manuscrit d'Aristophane se fût trouvé alors à Ravenne, on peut assurer qu'il aurait été signalé à l'illustre paléographe. C'est chez Inverniz que nous trouvons la première mention du *Ravennas*. Il s'en servit pour sa grande édition d'Aristophane (2), mais sans savoir tirer parti d'un tel secours. Ce mérite était réservé à Im. Bekker, qui en fit la collation en 1818, et révéla (3) aux savants de quelle importance était ce manuscrit pour la constitution du texte d'Aristophane.

Dans ces dernières années, un peu de lumière s'est faite sur le passé de notre manuscrit. La collation de Bekker avait été faite un peu rapidement. Le critique célèbre, auquel on doit tant d'éditions qui presque toutes marquent un sérieux progrès, pour tant produire, était obligé de se presser (4). Son travail était à reprendre sur Aristophane comme sur beaucoup d'autres auteurs qu'il a publiés. Un savant allemand, qui s'était déjà occupé d'Aristophane (5), M. Adolphe von Velsen, se chargea de cette tâche laborieuse. Il vint en Italie, 1866-1867, et collationna les principaux manuscrits

(1) Montfaucon était à Ravenne du 2 au 7 septembre 1698. *Diarium Italicum*, p. 97. Il n'y a rien non plus dans le *Museum Italicum* de Mabillon, 2 vol. (Paris 1724). Mabillon était à Ravenne en juin 1685. Cf. t. I, p. 37 et suiv.

(2) Leipzig, 1794.

(3) Cf. son édition en 5 volumes, Londres, 1829.

(4) « Mallem Bekkerus veterum librorum bonas scripturas diligenter colligere et ordine explicare et sic de litteris optime mereri pergeret, quam librorum auxilio destitutus solaque divinandi facultate, qua minus valet, fretus, novas editiones celerius quam melius adornaret. » Cobet, *Variæ lectiones*, préf., p. xviii.

(5) Articles dans le *Philologus* et le *Rheinisches Museum* à partir de 1863 ; un programme pour l'Université de Saarbrück, 1860. Tous ces travaux ont pour sujet Aristophane.

d'Aristophane qui se trouvent dans les bibliothèques italiennes.

Le classement des manuscrits d'Aristophane est encore une question à résoudre (1); on sait d'une façon générale quelle est la valeur de chacun d'eux; mais il reste à établir cette valeur d'une manière scientifique et à reconnaître les familles. Un fait général paraît établi : c'est qu'aucun de ces manuscrits ne l'emporte sur tous les autres au point de suffire à lui tout seul pour constituer le texte. Tous les manuscrits signalés aujourd'hui comme importants sont couverts de taches nombreuses; tous ne reproduisent que très imparfaitement la source primitive. M. A. von Velsen avait lui-même établi ce point très nettement (*Philologus*, t. XXIV, p. 124 et suiv.). Ce savant avait donc, puisqu'il entreprenait de donner une édition critique d'Aristophane, à établir d'une façon aussi certaine que possible la leçon des manuscrits déjà signalés. Il avait de plus à voir s'il ne se trouvait pas dans les bibliothèques quelque secours qu'on n'eût pas encore utilisé.

L'édition princeps d'Aristophane a été donnée par Alde à Venise, en 1498. Elle contenait seulement neuf des onze comédies que nous possédons aujourd'hui; *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ* manquaient. Alde dit, dans sa préface (2), qu'il avait espéré pouvoir donner dix comédies, mais qu'il avait dû y renoncer, n'ayant pu recueillir que des fragments de la dixième, *Lysistrata*. Le grammairien Crétois Marc Musurus collabora à cette édition; c'est lui qui fut chargé particulièrement de recueillir et de mettre en ordre les scolies. Ce n'était pas la partie la plus facile de l'œuvre, et Musurus, dans la préface grecque qu'il a mise dans l'*Aldine* à côté de la préface d'Alde lui-même, se plaint beaucoup des peines que ce travail lui a coûtées (3). On n'a pas encore bien éta-

(1) Voir un essai de classification intéressant dans R. Schnee, *De Aristophanis codicibus capita duo*. Halis Saxonum, 1876.

(2) « Accipe igitur novem Aristophanis fabulas; nam decimam *Lysistraten* ideo prætermisimus, quia vix dimidiata haberi a nobis potuit. »

(3) Τὰ δ' ὑπομνήματα ταυτὴ καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου ἔδεῖτο μακροῦ, εἰ τις αὐτὰ πρὸς τὸ βέλτιον ἐγχειροίη μεταρμύσασθαι σχῆμα, ὧν θατέρου μὲν ἐπεκρατήσαμεν καίτοι

bli avec quelles sources Musurus avait composé son recueil ; certaines de ces sources semblent aujourd'hui perdues. Quoi qu'il en soit, l'édition princeps d'Aristophane est un des titres sérieux d'Alde Manuce à la reconnaissance de la postérité, et la part que Musurus a prise à cette œuvre n'est pas la moins recommandable.

En 1515, B. Junti donna à Florence la deuxième édition d'Aristophane ; c'était, à peu de chose près, une répétition de l'*Aldine*. Junti, lui aussi, avait eu l'espoir (1) d'enrichir le recueil de quelques comédies nouvelles ; mais il avait dû y renoncer, et il ne donnait que les neuf pièces déjà publiées par Alde. Cette édition de Junti était à peine mise en vente (septembre 1515), qu'il parut (28 janvier 1516) dans le même format et avec les mêmes caractères un volume supplémentaire contenant enfin les deux pièces qui manquaient encore au recueil d'Aristophane, tel que nous l'avons aujourd'hui (2), *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ*.

Les deux nouvelles pièces (l'éditeur nous le dit dans sa préface) étaient publiées d'après un très ancien manuscrit provenant de la bibliothèque d'Urbain. Depuis Junti, ce ma-

κρείττονος ἢ φέρειν. Περὶ στενὸν δέ μοι κομιδὴ τὰ τοῦ χρόνου συνέβη. Οὐ γὰρ μόνον τὰς ἐξηγήσεις συνείρειν ἠργολαβήσαμεν πεφυρμένας τέως, ὥς ἴστε πού καὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ τυπωθείσας ἤδη ἐπετετραμμένα διορθοῦν. »

(1) « Putabam vir doctissime duas quoque notioribus his addere posse nondum ab aliis impressas, quæ cito forsan abs te nostra ope his novem comitatæ legi poterunt, ni forsan Euphrosyni bonini præceptoris tui et aliorum tuorum pariterque nostrorum amicorum promissa irrita quod credere nequeo in leves abibunt auras » (Dédicace de Junti à Fr. Accolti, évêque d'Ancône).

(2) Venit mi Francisce expectata dies illa in qua ex *Urbinate bibliotheca antiquissimum* Aristophanis exemplar nacti sumus, ibique inter alias *Λυσιστράτην* καὶ *Θεσμοφοριαζούσας*... non alias visas comedias invenimus... Nec te ignorare velim vir doctissime plus aliis truncatas, mutilatasque has esse comedias, quibus emendandis lynceis ut aiunt oculis opus fuisse non dubites... » Florentiæ X. ianuarii MDXV.

A la fin du volume on lit :

« Bernardus Iunta lectori. S.

» Habes candide lector nusquam hactenus impressas binas Aristophanis comœdias. Sacrificantes feminas, atticamque Lysistraten. Quas ex codice adeo vetusto excerpsumus ut altera interdum dictionis pars ibi desideretur. Si quid igitur in illis quod tibi molestum sit invenies quia ἀπαράλλaktως eudere voluimus, id evenisse scias. Vale.

» His summa manus imposita est, quinto KI' Februarii M.D.XV. Leonis papæ nostri anno tertio. »

manuscrit avait disparu, perte regrettable, car il avait fourni très souvent d'excellentes leçons. On n'avait cependant pas renoncé à tout espoir de retrouver un texte perdu ainsi au commencement du seizième siècle, en pleine culture littéraire. M. A. von Velsen, en faisant ses collations, remarqua que, sur le manuscrit de Ravenne, les marges des feuillets contenant *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ* portaient une série de chiffres arabes, des indications de personnages et d'autres signes appartenant à une main du seizième siècle. Il nota dans sa collation ces particularités, dont il ne saisissait pas alors le sens. C'est seulement après son retour en Allemagne, quand il reprit son travail, qu'il s'aperçut de la concordance que ces chiffres et ces signes offraient avec la pagination de la *Juntine*. La concordance était telle, et il y avait là un tel ensemble de preuves, que le doute n'était pas possible : l'*Urbinas* de Junti était retrouvé. Ce n'était malheureusement pas un texte nouveau qui nous était rendu, mais une équivoque était dissipée; la place que la *Juntine* devait occuper comme source du texte était définitivement établie; enfin une lumière précieuse était faite sur le passé des manuscrits de Ravenne.

C'est, en effet, pour l'histoire de ce manuscrit que la découverte de M. von Velsen est importante. J'ai déjà eu l'occasion, dans un précédent fascicule de la *Bibliothèque des écoles françaises d'Athènes et de Rome*, de m'occuper de la bibliothèque qu'avaient réunie les princes de la maison d'Urbin. On me permettra de renvoyer à ce travail (1). M. A. von Velsen, dans la brochure qui contient le récit de son intéressante découverte (2), commet une erreur quand il dit (p. 52) que, jusqu'en 1515, le *Ravennas* a appartenu à la Vaticane, classé dans le fonds d'Urbin. Le manuscrit de Ravenne n'a pu être, en 1515, à la Vaticane, par la raison que la bibliothèque d'Urbin a été apportée au Vatican seulement en 1657, sous Alexandre VII. Ce *Ravennas* n'a jamais été à la Vaticane.

(1) *Le manuscrit d'Isocrate Urbinas CXI, de la Vaticane*. Paris, 1881, p. 2.

(2) *Ueber den Codex Urbinas der Lysistrata und der Thesmophoriazusæ des Aristophanes*. Halle, 1871.

Un savant anglais, qui a publié une notice sur le manuscrit de Ravenne (1), M. W. G. Clark, croit que le manuscrit n'a pu rentrer à la bibliothèque d'Urbain qu'après 1498, et qu'il en est sorti en 1515. Il ne nous semble pas qu'il soit possible d'établir ces dates d'une façon si rigoureuse. Alde pouvait connaître le duc d'Urbain, Guido Ubaldo (2), et ignorer, en 1498, quand il publia neuf comédies d'Aristophane, qu'il y avait à Urbain un manuscrit qui en contenait onze. Sans doute, Vespasiano (3) ne mentionne pas Aristophane dans la liste des auteurs dont il a vu des manuscrits dans la bibliothèque de Federico, père de Guido. Je ne veux pas rabaisser le mérite de Vespasiano, qui nous a transmis des renseignements si précieux sur la formation de la bibliothèque d'Urbain; mais cette liste des auteurs qu'il a vus à Urbain n'a aucune importance; il y a là, tout au plus, une vingtaine de noms cités de mémoire, et, on peut le dire, sans grande réflexion. Aristophane manque, aussi bien qu'Isocrate, Eschyle, Euripide, etc.; on sait, qu'en revanche, un Ménandre se trouve sur la liste. Il y a de Vespasiano un témoignage autrement important sur la formation de cette bibliothèque; c'est l'information que Federico avait tenu à avoir les manuscrits de tous les auteurs classiques aussi complets qu'on les connaissait alors.

Un savant italien, M. C. Guasti, a trouvé un inventaire de la bibliothèque d'Urbain et l'a publié dans le *Giornale storico degli archivi toscani*, 1862, t. VI, p. 126-147 et 1863, t. VII, p. 130-154. Cet inventaire, si on en juge d'après l'écriture, serait du quinzième siècle. Il porte en tête le nom de Federico Veterano, qui fut bibliothécaire à Urbain; mais il

(1) *The history of the Ravenna manuscript of Aristophanes*, dans *The Journal of Philology*, vol. III, 1871, p. 153-160.

(2) Alde connaissait le duc Guido, comme il connaissait tous les princes de son temps qui étaient amis des lettres. Ce n'est pas au duc d'Urbain que fut dédiée l'édition princeps de Thucydide, comme le dit M. Clark, mais à Dan. Rinieri, sénateur vénitien. Trois aldines seulement furent dédiées à Guido Ubaldo : le *Recueil des Astronomiques* (1499), le roman moderne intitulé *Hypnerotomachia* (même année), le *Xénophon* avec l'*Hérodien* (1503). La dédicace la plus curieuse est celle des *Astronomiques*; nous y voyons Alde croire à l'astrologie et à l'influence maligne des étoiles sur nos passions.

(3) Vespasiano fiorentino, *Vite di uomini illustri del secolo XV*, p. 128.

n'a pas été écrit par lui (1). Il contient, au commencement, plusieurs pièces en vers latins de Veterano sur la bibliothèque, et, comme le duc Federico est seul nommé dans ces poésies, on est autorisé à croire que l'inventaire a été dressé sous son règne, qu'il est donc antérieur à 1482, date de la mort du duc. Les manuscrits grecs forment, dans l'inventaire, un groupe qui comprend (2) les numéros 607-699. Au numéro 692, on lit : « Aristophanis, comedie bis. » Il n'y a aujourd'hui au fonds d'Urbin de la Vaticane que deux manuscrits d'Aristophane, les numéros 141 et 143. Le n° 141 contient quatre pièces : le *Plutus*, les *Nuées*, les *Grenouilles* et les *Oiseaux*; c'est un des bons manuscrits d'Aristophane que nous possédions (3); le n° 143 n'a pas de valeur; il contient le *Plutus*, les *Nuées* et les *Grenouilles*, et a été écrit dans la première moitié du quinzième siècle. Nous avons peine à croire qu'un manuscrit si médiocre ait pu être acquis par Federico. Il ne faut pas oublier que c'est sous ce prince que se sont faites à Urbin les grandes acquisitions pour ce qui regarde les manuscrits; ses successeurs ont surtout enrichi la bibliothèque d'imprimés; lui, nous le savons par le témoignage formel de Vespasiano, n'en admit aucun dans sa col-

(1) Il y a plusieurs questions embarrassantes au sujet de cet inventaire. Veterano y a certainement collaboré : son nom mis en tête, ses poésies transcrites au commencement le prouvent suffisamment; mais, d'autre part, il n'est pas possible que ce soit lui qui l'ait écrit. Les poésies qu'il a laissées indiquent un lettré, l'inventaire, au contraire, est plein de fautes grossières. D'autre part on lit au dernier feuillet de l'inventaire, d'une main qui serait du seizième siècle, cette indication assez obscure : « Inventario de' libri erano nella Libreria d'Urbino quando s'èbe lo Stato la prima volta, che di poi no vi s'è trovato nulla. » Nous aurions là, à ce compte, le premier inventaire qui ait été fait de la bibliothèque d'Urbin; mais que veulent dire les dernières paroles? Il n'est pas exact qu'on n'ait pas retrouvé la bibliothèque. César Borgia l'avait fait transporter en lieu sûr, dans la forteresse de Rocca di Forlì. C'est là que la retrouva Guido Ubaldo, remis en possession de ses Etats (Reposati, *Della Zecca di Gubbio*. Bologne, 1772, 2 vol., t. I, p. 367). Cette notice a-t-elle été écrite lorsque la bibliothèque était encore à Rocca di Forlì, ou treize ans plus tard, quand elle fut portée à Mantoue par Francesco-Maria?

(2) De 607 à 699, nous avons 93 numéros, auxquels il faut ajouter 19 doubles indiqués dans l'inventaire par la mention *bis*. Cela fait un total de 112 mss.

(3) Voir une notice de ce ms. dans A. v. Velsen, éditions des *Grenouilles* et du *Plutus*. Ajoutons que ce ms. porte sur un des feuillets en parchemin, mis comme couverture, le blason des Montefeltri, sans le gonfalon.

lection. L'imprimerie était encore à ses débuts ; ces connaisseurs délicats de la première Renaissance regardaient l'imprimé comme une œuvre de métier , médiocre et banale, comme tout ce qui sort d'une machine ou d'une fabrique ; les manuscrits , au contraire, étaient des œuvres personnelles : c'étaient des objets d'art ; on les recherchait tant pour l'auteur dont ils contenaient le texte que pour la valeur qu'ils pouvaient avoir par eux-mêmes à cause de leur âge, des peintures qu'ils avaient conservées, etc. L'inventaire de Veterano prouve qu'il y avait dans la bibliothèque de Federico 112 manuscrits grecs ; il n'y en a aujourd'hui que 165 dans le fonds Urbinas de la Vaticane ; on voit donc que, même en tenant compte des soustractions qui ont pu se produire, il n'a été acquis, après la mort de Federico , qu'un nombre assez restreint de manuscrits. Non seulement Federico a acheté le plus grand nombre des manuscrits, mais, pour les raisons développées plus haut, tout porte à croire qu'il a acheté les plus anciens et les plus beaux. Je ne sais si je me trompe ; mais j'ai tenu en main tous les manuscrits qui composent aujourd'hui le fonds grec d'Urbain à la Vaticane, et il m'a semblé reconnaître sur les plus anciens des indices montrant que c'était par le fondateur de la bibliothèque qu'ils avaient été acquis (1). Il semble qu'il y ait là un ensemble de faits entraînant, non la preuve certaine, mais au moins une présomption assez forte que le manuscrit de Ravenne est un des deux qui sont portés dans l'inventaire de Veterano , et qu'il est entré dans la bibliothèque d'Urbain sous Federico, c'est-à-dire avant 1483.

M. Clark place en 1515 la disparition du manuscrit. Il est possible que ce soit en effet alors qu'il ait été volé. Une autre date cependant nous semble plus probable ; c'est 1502. A cette époque, Guido-Ubaldo, attaqué à l'improviste par César Borgia , qui avait surpris sa bonne foi , eut toutes les peines

(1) Le fait est très probable pour l'Isocrate 111, pour l'Aristophane 141 ; il est certain pour le beau manuscrit de Polybe, l'Urbinas 102, qui porte , sur l'un des feuillets mis comme couverture, le blason des Montefeltri, ayant d'un côté les lettres FE, de l'autre le mot DVX , c'est-à-dire « Federicus Dux. » Ce ms. a donc été acquis entre 1474, quand Federico reçut le titre de duc, et 1482, date de sa mort.

du monde à sauver sa personne; il ne put s'échapper que sous un déguisement et à travers mille dangers. César entra dans Urbin avec son armée; il parvint à préserver la ville du pillage, mais non le palais ducal; le feu fut mis à la garde-robe des ducs, que César pourtant s'était réservée; les collections furent un moment saccagées; on vit des soldats de Borgia emporter des manuscrits comme part de butin. Le désordre fut tel que César dut faire sortir son armée de la ville et la cantonner dans les forteresses voisines (1). En 1515 la bibliothèque ne fut pas pillée. Francesco-Maria della Rovere, successeur de Guido-Ubaldo, est dépossédé par Léon X au profit d'un Médicis, comme son oncle l'avait été par Alexandre VI au profit d'un Borgia. Mais le nouveau duc d'Urbin, Laurent de Médicis, n'était pas un César Borgia. Francesco-Maria opposa à son ennemi une vive résistance; la lutte dura deux ans, au bout desquels les deux partis, également épuisés, en vinrent à un accommodement. Francesco-Maria renonça au duché, mais fut remis en possession de la fortune mobilière des princes d'Urbin, et en particulier de la bibliothèque qu'il fit transporter à Mantoue. Que des manuscrits aient pu alors être volés, c'est fort possible; mais il n'en faut pas moins reconnaître que c'est du pillage de 1503 que la bibliothèque a eu surtout à souffrir.

Notre conclusion sera donc que le manuscrit de Ravenne a dû rentrer à Urbin sous le règne de Federico di Montefeltro, c'est-à-dire avant 1482, et qu'il en a été soustrait, soit en 1515, soit plutôt en 1503.

II

Nous avons vu que Junti donnait quelques renseignements sur l'état du manuscrit au quinzième siècle : « Comœdias... quas ex codice adeo vetusto excerptimus ut altera interdum

(1) Reposati, *Della Zecca di Gubbio*, t. I, p. 334. On peut aussi consulter un récit, écrit par Guido-Ubaldo lui-même, de tout ce qu'il eut à souffrir de la part du duc de Valentinois. Archives de Florence, archives d'Urbin. Cl. 1, D, B, F. VIII, 6, 2.

dictionis pars ibi desideretur. » Cette description est conforme à l'état actuel du manuscrit. La première page surtout est toute noircie et usée en partie. Le volume entier a souffert de l'humidité, qui a surtout attaqué les marges; et comme c'est là que sont écrites les scolies, ce sont elles par conséquent qui ont été le plus éprouvées. La lecture est souvent difficile, parfois même, mais assez rarement, impossible. Il pourrait bien en être du manuscrit d'Aristophane ce qui en est du manuscrit d'Isocrate, *Urbinas CXI*. Nous avons, pour ce dernier manuscrit, une preuve certaine qu'il était déjà en mauvais état lorsqu'il est arrivé à Urbin (1).

Le manuscrit est un in-quarto ayant 0^m,32 de long sur 0^m,21 de large; il a 191 feuillets numérotés en chiffres arabes, au crayon, sur le recto seulement. D'après notre façon de compter le recto et le verso, le manuscrit aurait donc 382 pages.

Il y a une division quaternionnaire d'époque récente, en chiffres arabes; elle se trouve à la marge inférieure, à peu près au milieu, et souvent elle a été enlevée par la rognure quand le manuscrit a été relié. Il y a en tout 21 cahiers qui sont réguliers à 8 feuillets, sauf les trois suivants : le cahier 10 n'a que trois feuillets, les n°s 73, 74, 75; — le cahier 16 en a 9; le fol. 116 est supplémentaire; — le cahier 19 en a 10; folios supplémentaires, 141 et 142. Il se trouve que, deux fois sur trois, les feuillets supplémentaires contiennent la fin d'une comédie. Ainsi les fol. 73, 74, 75 contiennent les 168 derniers vers des *Oiseaux*; les fol. 141, 142 les 163 derniers vers des *Acharniens*. Le fol. 116 n'est pas dans ce cas : il contient les v. 359-434 de *Lysistrata*. Si on compare ce fol. 116 au fol. 117, on remarque certaines différences : l'encre est noire au fol. 116, elle est jaunâtre au fol. 117, l'écriture est plus fine dans le premier, sensiblement plus grosse dans le second. Ces différences n'indiquent pas certainement une différence de main, mais un moment différent de la même main. Enfin, et ceci est plus caractéristique, le fol. 116 verso est incomplet; il y a, au bas de la page, neuf lignes qui sont

(1) Cf. *Le manuscrit d'Isocrate Urbinas CXI*, p. 3-4.

restées en blanc, sans qu'il manque rien au texte, le fol. 116 verso finit au v. 434, le fol. 117 commence au v. 435. Ces différences dans l'écriture et cette lacune indiquent que nous avons là deux parties distinctes : l'une comprenant les folios 76-116, l'autre les fol. 117-140, et que c'est très probablement la dernière de ces deux parties qui a été écrite la première; sans cela, la lacune serait inexplicable. Il semble alors qu'on peut se rendre compte de la façon dont le copiste a conduit son travail; il a, comme on le faisait souvent, divisé en plusieurs groupes le manuscrit qu'il avait à écrire : premier groupe, fol. 1-75, 9 quaternions, plus trois feuillets supplémentaires, les fol. 73, 74, 75; pièces : *Plutus*, *Nuées*, *Grenouilles*, *Oiseaux*; — deuxième groupe, fol. 76-140, 8 quaternions; pièces : *Chevaliers*, *Paix*, *Lysistrata*, *Acharniens* (pour cette dernière pièce, les v. 1-110 seulement); — troisième groupe, fol. 141-191, folios supplémentaires 141-142, contenant la fin des *Acharniens*; le groupe régulier est formé de 6 quaternions et contient les *Guêpes*, les *Thesmophoriazusæ* et les *Ecclesiazusæ*.

Si l'on tient compte de l'irrégularité que présente le folio 116, nous aurons un quatrième groupe comprenant, d'une part, les fol. 76-116, de l'autre les fol. 117-140; mais il nous semble que cette irrégularité indique ici une subdivision du deuxième groupe plutôt qu'un groupe nouveau. Dans tous les cas, le copiste, en faisant sa division, paraît avoir eu pour règle, en général, de faire entrer dans chaque groupe un certain nombre de pièces complètes, ce qui entraînait cette conséquence que chaque groupe devait commencer avec le commencement d'une comédie. Cet arrangement permettait au copiste d'établir dans son travail un ordre que lui dictait ou sa fantaisie, ou peut-être telle nécessité que nous ignorons aujourd'hui; et si, arrivé au dernier quaternion de tel groupe, il trouvait quelque erreur dans ses calculs, il avait la ressource des feuillets supplémentaires.

Il y a enfin une dernière considération que nous présentons ici, malgré les incertitudes qu'elle peut offrir. La comédie de *Lysistrata*, dans beaucoup de manuscrits d'Aristophane, est mutilée ou même manque complètement. Cette

comédie se trouvait la dernière dans un des archétypes de nos manuscrits, et les copistes ou la négligeaient ou ne la transcrivaient qu'en partie. Nous avons dit que l'*Aldine* avait été publiée d'après un manuscrit de cette famille, et nous avons vu qu'Alde avait dû renoncer à comprendre dans son édition cette pièce dont il n'avait retrouvé que la moitié. Peut-on rapprocher cette particularité que présente *Lysistrata* dans certains manuscrits des irrégularités que nous avons signalées au folio 116, lequel contient, avons-nous dit, les v. 359-434 de *Lysistrata*? Ce folio présente un caractère particulier d'irrégularités. Il est supplémentaire; il est de plus incomplet au verso, ce qui, joint à des différences que nous avons notées dans l'écriture, indique que les deux parties de *Lysistrata*, faisant partie chacune d'un groupe distinct, n'ont pas été écrites dans l'ordre chronologique régulier. Nous avons vu, de plus, que ce folio fait exception à ce qui nous a paru être la règle générale suivie par le copiste quand il a divisé son manuscrit; ce folio, quoique supplémentaire, ne contient pas la fin d'une pièce, et le folio suivant, le n° 117, qui serait le premier folio d'un groupe, ne contient pas le commencement d'une comédie. Faut-il voir dans tous ces faits une indication de ce qu'a pu être l'archétype du *Raven-nas*? Y a-t-il un rapport entre ces irrégularités du fol. 116 et les lacunes que présente la comédie de *Lysistrata* dans certains manuscrits? Nous n'avons rien qui nous permette de résoudre cette question. Il nous a semblé cependant que la particularité que présente le manuscrit de Ravenne, précisément dans cette pièce, devait être signalée.

Le manuscrit a, au commencement, une couverture de trois feuillets : le premier en papier, les deux autres en parchemin. Sur le dernier de ces feuillets, au verso, on lit :

*Aristophanis Codex Optimus cum argumentis et scholiis Anonymi
Scriptus sæculo X,
Ita censebat Cyrillus Martinus
Florentinus (1).*

(1) D'après M. Clark, ce Cirillo Martini a vécu au siècle dernier et fut coadjuteur de Biscioni, le bibliothécaire de la Laurentienne.

Suit un *index* des onze comédies avec renvoi aux pages du manuscrit.

A la fin, il y a une couverture de deux feuillets : le premier en parchemin, le deuxième en papier ; le premier porte un *index* qui est de la même main que les chiffres, indications de personnages et autres signes qui sont à côté du texte de *Lysistrata* et des *Thesmophoriazusæ*. Cet *index* doit donc être attribué à cet Euphrosynius (1) qui prépara pour Junti l'édition de 1516.

Le texte d'Aristophane occupe le milieu de la page, l'écriture est la minuscule ; les scolies sont sur les marges, l'écriture, sauf de très rares exceptions, est l'onciale. Pour le texte, l'écriture est au-dessous de la ligne à la pointe sèche ; les esprits sont souvent anguleux, mais les formes arrondies sont aussi très fréquentes ; les lettres onciales se trouvent aussi assez fréquemment, particulièrement le Γ, l'Η, le Κ, le Λ, le Ν. Tous ces caractères indiquent que le manuscrit est du onzième siècle et non, comme l'avait jugé Martini, du dixième. L'original, sur lequel le *Ravennas* a été copié, devait être un manuscrit assez ancien ; on peut le conclure de formes telles que ποεῖν pour ποιεῖν, de la fréquence de l'erreur ο pour ω et de certaines particularités paléographiques, dont la plus curieuse est le signe de l'apostrophe mis après le mot οὐκ'. L'usage de l'apostrophe, comme signe de ponctuation, est signalé dans les manuscrits les plus anciens, et particulièrement dans les manuscrits bibliques (2). On se servait d'abord de l'apostrophe pour indiquer le commencement ou la fin d'un mot un peu rare, tel qu'un nom propre étranger ; plus tard on trouve indistinctement ce signe à côté d'un mot ordinaire. Dans le manuscrit de Ravenne, cet usage ne s'est conservé que pour le mot οὐκ ; les autres exemples sont très rares ; on peut citer *Grenouilles*, 7 : μόνον'. Le copiste devait trouver, sur le manuscrit qu'il copiait, cette particularité qui n'était plus en usage au onzième siècle, et il la transcrivait probablement sans la comprendre.

(1) Cf. Velsen, *op. cit.*, p. 7.

(2) Cf. Gardthausen, *Griechische Palæographie*. Leipzig, 1879, p. 272.

On distingue dans le manuscrit deux mains principales : la première R¹ a écrit le texte entier d'Aristophane et les scolies du *Plutus*, des *Nuées*, des *Grenouilles*, des *Oiseaux* et de la *Paix*; la deuxième main R² a écrit les scolies des *Chevaliers*, de *Lysistrata*, des *Acharniens*, des *Guêpes*, des *Thesmophoriazusæ* et des *Ecclesiazusæ*. Ces deux mains se distinguent au simple aspect de l'écriture; on peut indiquer, parmi les formes qui présentent le plus de différence, le K, l'Υ, le Φ.

On remarque aussi que l'abréviation de *ἐτι*, très fréquente chez R¹, est rare chez R²; en revanche celle de *αν*, fréquente chez R², ne se trouve presque pas chez R¹. A côté de ces deux mains principales, citons une main du treizième siècle R³ et une autre du quinzième R⁴; mais la part que ces deux mains ont prise à la transcription des scolies est des plus faibles; c'est à peine si on trouvera ces deux mains mentionnées çà et là dans notre collation.

Nous avons dit que le texte d'Aristophane et les scolies des premières comédies étaient de la même main, celle que nous avons désignée par R¹. M. A. von Velsen voit là deux mains différentes (1). Assurément l'opinion d'un homme qui a fait du manuscrit une étude si complète et si approfondie est d'un poids considérable. Une chose peut faire illusion. Dans les manuscrits qui, comme celui de Ravenne, contiennent un texte accompagné de commentaires, le texte est écrit au milieu de la page et les commentaires sont tout autour, sur les marges, formant au texte un encadrement qui peut avoir des proportions considérables. L'écriture n'est pas la même aux

(1) « Fabulas Aristophanias, quæ quidem ætatem tulerunt, continet integras et scholia scripta manu diversa. Hæc manus, fere suppar ætate primæ manui, multis locis correctricis munere functa est (R²). Inest in codice etiam altera manus correctrix paullo recentior (R³) et tertia XV fere sæculi (R⁴). » Préface de l'édition de *Plutus*. Leipzig, 1881. — D'après M. von Velsen, il y aurait dans le manuscrit une première main ayant écrit tout le texte, une seconde main ayant écrit toutes les scolies. Pour les scolies, le doute n'est pas possible : elles ont été écrites par deux mains différentes : l'une a écrit les scolies des cinq premières pièces (je ne tiens pas compte de l'ordre des *Chevaliers* et de la *Paix*), l'autre les six dernières. M. von Velsen, qui ne s'est occupé que du texte, n'a pas cru devoir distinguer les deux mains des scolies. Le dissentiment entre nous porte seulement sur la main qui a écrit le texte et les premières scolies; où il voit deux mains différentes, R¹ et R², je n'en vois qu'une, R¹.

deux endroits : pour le texte, c'est la minuscule ordinaire ; pour les commentaires, c'est cette onciale particulière qu'on désigne sous le nom d'*onicaie des scolies*. Grâce à cette disposition, le texte se distingue nettement des commentaires ; cette distinction était nécessaire pour éviter les confusions ; elle n'était pas toujours suffisante. On sait, en effet, qu'un des genres de fautes les plus fréquents dans nos manuscrits, c'est l'introduction des gloses marginales dans le texte.

Dans le manuscrit de Ravenne, l'écriture du texte et celle des scolies offrent les traits de distinction ordinaires. Nous avons d'une part la minuscule, de l'autre l'onicaie, et celle-ci, sensiblement plus petite ou, si parfois elle s'allonge, gardant toujours des formes plus minces et plus grêles. Au premier abord, on peut croire à deux mains différentes ; mais, après un examen attentif, on s'aperçoit que ces différences n'ont rien d'essentiel ; qu'au contraire, les caractères importants, les formes des lettres, les signes d'accentuation, la ponctuation, sont les mêmes des deux côtés. Cette particularité curieuse, que nous avons signalée pour le mot *οὐκ*, se trouve et dans le texte et dans les scolies. Tout indique enfin que si les deux écritures offrent quelques différences, ces différences sont des distinctions établies par le copiste entre deux textes différents, et qu'en réalité les deux écritures appartiennent à la même main (1).

Tout ceci donne l'explication d'un passage qui peut d'abord embarrasser. Au fol. 14, les vers 1129 et 1130 du *Plutus*, qui manquent au texte, ont été rétablis une première fois sur la marge extérieure, une deuxième fois sur la marge supérieure. Sur la marge extérieure, les vers sont de l'écriture du texte ; sur la marge supérieure, de l'écriture des scolies. La différence entre les deux écritures est très nette ; elle n'est peut-être nulle part si tranchée dans le manuscrit. Nous devons ajouter que les vers écrits sur la marge extérieure sont tout à côté du texte, aussi près que possible de

(1) La comparaison est plus facile quand la main des scolies (nous employons cette expression pour plus de facilité) écrit en minuscule, ce qui arrive quelquefois pour les lemmes (Cf. particulièrement la *Paix*), ou pour des vers omis au texte et rétablis sur les marges par cette main.

l'endroit qu'ils auraient dû occuper; si bien que dès qu'on s'aperçoit de la lacune on s'aperçoit aussi de la restitution. Si l'on admet l'existence de deux mains différentes, on est obligé d'admettre que les vers ont été écrits d'abord à la marge extérieure, puisqu'ils sont de la main du texte de R¹; et alors on se demande pourquoi le second copiste, R², qui n'a pas pu ne pas voir cette restitution, a transcrit une seconde fois ces mêmes vers sur la marge supérieure. Si, au contraire, on n'admet qu'une seule main, l'explication devient très simple: le copiste s'est aperçu de la lacune quand il transcrivait les scolies, il a aussitôt rétabli à la marge supérieure les vers omis. Cette restitution, — nous en avons d'autres exemples, — a été faite d'après le système d'écriture des scolies; mais bientôt, remarquant que sur cette marge supérieure le passage restitué était trop éloigné de la place qu'il devait occuper primitivement, il l'a transcrit de nouveau, cette fois à la marge extérieure, et, pour que toute confusion fût impossible, d'après le système d'écriture du texte.

Il y a, dans le manuscrit de Ravenne, un certain nombre de faits paléographiques qui offrent de l'intérêt. Nous ne nous occupons ici que des scolies; c'est là d'ailleurs que ces faits sont le plus nombreux, les scolies ayant, en règle générale, beaucoup plus d'abréviations que le texte.

L'abréviation de l' α se fait par un trait horizontal: $\text{Κλέων} = \text{Κλέων}\alpha$, *Nuées*, 549; c'est l'abréviation régulière, et nous la trouvons constamment employée dans les scolies, sauf pour la syllabe $\tau\alpha$, qui s'abrège ainsi: τ . Cette exception avait été signalée (1) pour un manuscrit d'Aristote, le Marcianus 201, de l'an 954.

La plupart des abréviations régulières de la minuscule ont pour origine la tachygraphie. Le principe suivi, en tachygraphie, était de transcrire, non l'orthographe, mais la prononciation. Toutes les syllabes ou groupes de lettres qui avaient la même prononciation étaient représentés par le même signe, ainsi par exemple les syllabes $\eta\nu$, $\epsilon\nu$, $\iota\nu$ et $\eta\varsigma$, $\epsilon\varsigma$,

(1) *Die tachygraphischen Abkürzungen der Griechischen Handschriften*, von O. Lehmann. Leipzig, 1880, p. 30.

ις. Ce n'est que plus tard, quand la minuscule a été constituée, qu'on a établi la distinction de ces différents groupes de lettres. Le procédé a été souvent très simple : on avait l'abréviation $\nearrow$ pour ην et ς pour ης ; on a écrit deux fois chacun de ces deux signes et on a eu $\nearrow\nearrow$ pour ειν, $\varsigma\varsigma$ pour εις ; on a mis les points diacritiques et on a eu $\nearrow^{\cdot}$ pour ιν, $\varsigma^{\cdot}$ pour ις. Le manuscrit de Ravenne représente, dans l'histoire de la paléographie, un moment dans lequel l'emploi de ces diverses combinaisons n'était pas encore bien déterminé. L'abréviation $\nearrow$ sert à la fois pour ην, pour ειν et pour ιν ; ainsi *Plutus*, 1193, 14, $\nearrow$ τ ἀκρόπολ $\nearrow$ = τὴν ἀκρόπολιν, — *Grenouilles*, 962, τ $\nearrow$ φρονησ αὐτῶν ἀφειλομ $\nearrow$ = τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφειλόμην, — *Oiseaux*, 1299, 8, $\nearrow\nearrow$ κολαπτ τ = κολάπτειν τὴν. L'abréviation ς sert pour ης,

pour εις et pour ις, — *Plutus*, 800, πέν^s = πένης, — *ibid.*, 883, 21, φράσ^s = φράσις, — *ibid.*, 1141, 18, λαβ^s = λάβης, — *Nuées*, 264, 44, ἔχ^s = ἔχεις, — *Paix*, 289, 36, Δᾱτ^s σατράπ^s = Δᾱτις σατράπης. L'abréviation $\varsigma\varsigma$ est employée par le copiste de préférence pour représenter εις : *Nuées*, 362, 4, ἔχ^{ss} = ἔχεις, — *Paix*, 234, ἐχόντων^s πεύς^{ss} καὶ ἀποκρισ = ἐχόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. — On

trouve cependant : *Oiseaux*, 997, 16, γεωμετρ^{ss} = γεωμέτρης, — *Guêpes*, ὑπόθεσις, 1, l. 15, πρεσβυτ^{ss} = πρεσβύτες.

Nous trouvons la même incertitude pour les abréviations de ω et de ως ; ces deux abréviations sont mises très souvent l'une pour l'autre.

L'abréviation de διά présente cette particularité que le copiste l'emploie même dans les verbes, οὐ, à cause de l'augmentation, l'α de la préposition est élidé, ainsi : *Nuées*, 538, 52, διεξωσμένοι ; — *ibid.*, 671, 39, διαμαρτες ; — *ibid.*, 1176, 39, διεβάλλοντο ; — *Oiseaux*, 543, διεδεχόμεν. Si l'on tenait compte de toutes les lettres, il faudrait lire διαεξωσμένοι, διααμαρτες, διαεβάλλοντο, διαεδεχόμεν.

Parmi les confusions possibles, citons : celle de π π et de π τ produite par ce fait que le groupe $\pi\pi$ est toujours écrit $\pi\pi$, celle de σ et de ι , l' ι a très souvent une forme arrondie qui le rend très semblable au ζ lunaire de l'onzial.

Un fait assez curieux, c'est la présence, dans le manuscrit de Ravenne, d'un certain nombre d'abréviations purement tachygraphiques ; je veux dire d'abréviations qu'on ne trouve employées qu'en tachygraphie et qui ne sont pas passées dans la minuscule. J'ai trouvé deux fois l'abréviation de $\epsilon\upsilon\varsigma$,

Plutus, 170, βασιλ[↗] = βασιλεύς ; *Nuées*, 1130, ληστομένη[↗] = ληστευομένη. L'abréviation signalée par Hultsch (1), dans le Vaticanus 218 du douzième siècle, $\epsilon\pi+$, $\eta\pi+$, $\delta\pi+$, pour $\delta\pi\epsilon\rho$, $\eta\pi\epsilon\rho$, $\epsilon\pi\epsilon\rho$, se rencontre aussi dans le *Ravennas* ; j'ai trouvé $\epsilon\pi+$, *Oiseaux*, 1367, 1459 ; *Paix*, 123, de même $\omega\sigma\pi+$, *Oiseaux*, 1694 ; *Paix*, 34, 36, 64.

Un exemple de l'abréviation tachygraphique de $\eta\rho$ se trouve : *Paix*, 374 pour le mot Δημήτηρ. Peut-être faut-il considérer l'abréviation de $\sigma\upsilon$ dans $\tau\tau\eta\nu$ *Lysistrata*, 840 comme une abréviation mal faite de $\upsilon = \alpha\upsilon$.

Tous ces passages se trouvent groupés à peu près au même endroit du manuscrit, à la fin des *Oiseaux* et au commencement de la *Paix* (2) ; ils appartiennent tous, sauf le passage douteux de *Lysistrata*, à un seul de nos copistes, à celui que nous nommons R¹ ; ce copiste a fait en ce moment une échappée sur le terrain tachygraphique, échappée assez courte, mais qui prouve au moins qu'il avait connaissance des secrets de cette écriture. Les manuscrits tachygraphiques connus jusqu'ici sont assez peu nombreux (3) ; ils appartiennent tous au dixième et au onzième siècles, la tachygraphie eut alors son moment de vogue, le copiste du *Ravennas* sacrifia lui aussi à la mode du jour (4),

(1) O. Lehmann, *op. cit.*, p. 60.

(2) On a vu que les scolies des *Chevaliers* sont de R² ; R¹ a écrit les scolies de la *Paix* aussitôt après avoir écrit celles des *Oiseaux*.

(3) La liste la plus complète de ces manuscrits se trouve dans le *Journal des savants*, 1881, p. 312 et suiv., article de Charles Graux sur la *Griechische Paläographie* de M. Gardthausen.

(4) « En tout cas, le fait est qu'à la fin du neuvième siècle et pendant tout

il se servit des abréviations tachygraphiques à peu près de la même façon que le copiste du ms. 990 de notre Bibliothèque nationale (1) ; il avait, lui aussi, pour excuse que l'espace lui manquait sur les marges pour la transcription des scolies ; mais l'emploi qu'il fit de l'écriture à la mode fut bien plus timide ; nous voyons les abréviations tachygraphiques apparaître assez tard dans la partie des scolies écrite par R⁴, et disparaître presque aussitôt après. Tous ces faits ont leur intérêt, et, rapprochés des particularités que nous avons signalées pour les abréviations ordinaires, ils donnent une importance nouvelle à un manuscrit si intéressant déjà à tant d'autres égards.

III

Les dernières éditions des scolies d'Aristophane sont celles de W. Dindorf (Oxford, 1835, 8 vol.) et de F. Dübner (Paris, 1841, un vol. collection Didot). Ces deux éditions marquent un progrès très sérieux sur les précédentes, et en particulier les *Adnotationes* que Dübner a ajoutées à la fin du volume forment à ces textes souvent si difficiles un commentaire dont le secours est indispensable. Le défaut commun à ces deux éditions c'est de reposer sur une connaissance insuffisante (2) des manuscrits. Si parmi les textes que nous a transmis l'antiquité il en est qui ont subi des altérations nombreuses, ce sont bien ces commentaires, ces notes explicatives, dont la sécheresse était une excuse pour la négligence des copistes, et qui, par la place qui leur était réservée sur les marges,

le dixième, il existe, pour un certain nombre de syllabes, deux manières de les écrire en abrégé : l'une selon le système ordinaire de la minuscule, l'autre selon le système sténographique byzantin. Les copistes qui, donnant dans la mode, se sont plus ou moins exercés à se servir de la nouvelle sténographie, mêlent alors volontiers quelques signes néosténographiques aux abréviations du système ordinaire. » Charles Graux, *op. cit.* C'est tout à fait le cas pour le copiste du manuscrit de Ravenne.

(1) Ce manuscrit a été décrit par Ch. Graux, p. 316, *op. cit.*

(2) Cette insuffisance avait été signalée pour le manuscrit de Venise dans une communication de M. Augsburg, lue à l'Académie de Munich par M. Bursian, cf. *Sitzungsberichte der kön. bayerischen Akademie der Wissenschaften zu München*, 1877, 2e livr.

étaient les premières atteintes et gâtées si le manuscrit venait à subir quelque dommage. Dans ces conditions, il n'en est que plus important d'établir d'une façon aussi certaine que possible la leçon des manuscrits. C'est la raison qui nous a porté à tenter ce travail, en nous bornant, pour des motifs que nous donnerons plus bas, à l'étude d'un seul manuscrit.

Nous ne voulons pas faire cette préface trop longue; nous nous bornerons donc, pour donner une idée des résultats nouveaux que contient notre collation, à l'examen d'une des pièces d'Aristophane, pour lesquelles les questions qui concernent les scolies se présentent de la façon la plus simple. Nous prenons les *Ecclesiazusæ*; dans cette pièce, les scolies sont peu nombreuses, assez courtes, et de plus, comme nous n'avons que très peu de manuscrits donnant ces scolies, une des fautes que nous trouvons le plus fréquemment dans les éditions précédentes, les erreurs d'attribution de tel passage à tel ou tel manuscrit, cette faute ne se rencontre qu'assez rarement. Nous ne relèverons (1) que les faits un peu importants : 36, l. 27 *κνύσμα*, *ibid.*, 28 *κνύσμον*. Cette orthographe, au lieu de *κνίσμα*, *κνίσμον*, se rapproche davantage du mot que les principaux manuscrits donnent pour le texte *κνῦμα*, cf. le *Thesaurus* aux mots *κνίσμα* et *κνῦμα*. — 45, *ἔκαπτον*. Cette conjecture de Portus, à la place de *ἔχωπτον* qu'on disait être la leçon du ms., se trouve confirmée par le *Ravennas*. — 49, *Λυσιστράτη* au lieu de *Λυσιστράτην*. C'est un genre de faute assez fréquent; ainsi v. 71 et 101, *μέγα* pour *μέγαν*; dans l'archétype du *Rav.*, le *ν* final devait être représenté par un trait horizontal dans l'interligne, cette abréviation aura pu disparaître ou ne pas être vue du copiste. — 88, *αὐτά* au lieu de *ἐρία* est la leçon de l'Aldine, du Laurentianus Γ. — 96, *ἀναβαίνουσα* au lieu de *ἀναβαίνουσιν*; cette dernière leçon pouvait induire en erreur et faire supposer dans le texte une leçon autre que celle que nous y trouvons : *ὑπερβαίνουσά τις*. — 102, *θηλυδριώδης* pour *θηλυδριώδης*. Dans notre manuscrit, l'ι est ordinairement représenté par un trait assez petit, quelquefois

(1) Nous ne dirons rien de ce qui semble être, dans Dübner, des fautes d'impression, ainsi, 404, 27 *Λέκωνιν*, etc.

par un simple point; souvent même il est omis. Cf. ce que nous avons dit *Nuées*, 352, le copiste écrit très souvent ποιῖν pour ποιεῖν, υῖός pour υἱός, etc. — 109, 43, le vers manque tout entier. — 160, scolie nouvelle, ἀναμνησθεῖσα; Praxagora, se souvenant qu'elle doit jurer comme jurent les hommes, dit : ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. — 185, scolie nouvelle, ἐκκλησίαις. — 208, 11, les mots χωλὸς ἄτιμος καὶ ἀμαθής manquent. — 221, le texte donné jusqu'ici s'explique difficilement : ἐπιτρέβουσι, μοιχεύουσιν, ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν; il devient très clair avec la leçon de R : μοιχεύουσαι ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν, explication qui tombe sur les mots καθήμεναι φρύγουσιν. — 296, la leçon véritable de R., ἀλλὰ ἀ δεῖ εἰπεῖν εἰπῆς, au lieu de ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως, donne un sens bien préférable. — 302. Nous sommes étonné (1) que le texte de cette scolie n'ait pas encore été corrigé : ὡς διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ μισθοῦ δικάζειν θελόντων. Les juges athéniens voulant juger parce que le salaire est médiocre, ce n'est pas sous cet aspect qu'ils nous sont montrés d'ordinaire; le texte d'Aristophane dit d'ailleurs tout autre chose : ὅσοι πρὸ τοῦ | μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν | ἐλθόντ' ὁβολὸν μόνον, καθῆντο λαλοῦντες | ἐν τοῖς στεφανώμασιν. | νυνὶ δ' ἐνοχλοῦς' ἄγαν. La leçon de R, pour le texte de la scolie, est plus conforme à la vérité historique et à la pensée d'Aristophane, elle ajoute μὴ entre δικάζειν et θελόντων. — 319, περσικαὶ εἶδος ὑποδημάτων εὐτελῶν. Les chaussures appelées *persiques* auraient donc été de peu de prix; dans le *Περὶ πόλεων* au mot Πέρσαι, Etienne de Byzance dit : εἶδος εὐτελοῦς ὑποδήματος. Cf. cependant ce que dit la scolie du v. 707 des *Oiseaux*. — 351, la scolie ἱμονιὰ (20) — ὕδατος (21) manque. — 357, ὅσον ἐπείκειται μοι καὶ θλίβει, le mot μοι rend la phrase complète et la fait plus conforme à la leçon du texte ἐνέχεται γούν μοι. — 440, τῶν Ἀθηναίων glose nouvelle, expliquant le mot τῶνδε. — 473, ἀκούσασαν au lieu de ἀκούουσιν. L'aoriste est la leçon nécessaire dans cette construction : φασὶν ἀκούσασαν τὴν Ἀθηναῖαν προσθεῖναι. Cette leçon correspond à la construction de la phrase précédente : φασὶν ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει. — 516, scolie nouvelle, ἱκανωτέρα φρονιμωτέρα expliquant le mot δεινότερα.

(1) Disons cependant que M. Fr. Blaydes avait proposé, mais avec hésitation, la correction suivante : δικάζειν (οὐ δικάζειν?) θελόντων. cf. l'édition des *Ecclesiasticæ* due à ce savant. Halle, 1881.

— *Ibid.* Scolie nouvelle, ξυντυχοῦσα expliquant le mot ξυμμίξασα qui pouvait prêter à équivoque. Ces deux scolies se trouvaient déjà dans Suidas : Ξυμμίξασα · Ξυντυχοῦσα.

Οὐδὲμιᾶ γὰρ δεινότερα σοι ξυμμίξας' οἶδα γυναικί.

Ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτη, φρονιμοτάτη. — 540. L'optatif présent θερμαινόμεν convient mieux que l'aoriste θερμανόμην à la leçon du texte ἀλεινóιμι, cf. *Adn.* — 618, τὴν ἄμορφον, scolie nouvelle expliquant les mots τὴν αἰσχράν. — Trois gloses nouvelles : 815, τὸ ἀργύριον λέγει au mot χαλκοῦς ; 817, τὸ νόμισμα au mot κόμῃ ; 818, νομισμάτων au mot χαλκῶν. — 842, le texte connu jusqu'ici est : Ἀντὶ τοῦ (1) ὀπτᾶται. τὸ (τότε R, cf. *Adn.*) γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτήσωσιν. Dans le ms. de Ravenne ce passage forme deux scolies, la première Ὀπτᾶται · τότε γὰρ — ἐρρίπιζον explique le mot ῥιπίζεται ; la deuxième, ἵνα ὀπτήσωμεν (et non ἵνα ὀπτήσωσιν) explique 843, λαγῶ' ἀναπηγνύασι. Dans le manuscrit que lisait Suidas, il y avait, comme dans le *Ravennas*, deux scolies pour ce passage ; en effet, on lit au mot ῥιπίζεται · ὀπτᾶται. Τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης · τὰ τεμάχῃ ῥιπίζεται. La seconde scolie manque parce qu'elle devait être distincte de la première dans ce manuscrit. — 1007, on lisait κατέλαβες, Portus avait corrigé κατέβαλες, conjecture que les éditeurs avaient introduite dans le texte. C'est aussi la leçon du manuscrit de Ravenne. — 1086, le mot οἱ n'est pas omis devant πορθμῆς. — 1124, ἐπιλεγόμενας ἡμᾶς τὰς τερα, la lecture peut être rectifiée et complétée par la contre-empreinte, il y a ἐπιλεγόμενας ἡμᾶς τὰ εὐδομότερα.

Ces passages, pris à un endroit du manuscrit dont la transcription offrait moins de difficultés peut-être que partout ailleurs, montrent quelle était l'utilité du travail que nous avons entrepris.

La distribution des scolies sur les marges n'est pas une chose indifférente ; nous demandons ici à entrer dans quelques détails qui ne seront peut-être pas inutiles pour la critique de ces textes. Nous avons dit que les scolies avaient été écrites par deux mains distinctes, R¹ et R² ; ces deux mains ne diffèrent pas seulement par l'écriture, mais encore par la disposition qu'elles ont adoptée pour les scolies. La

(1) Les mots ἀντὶ τοῦ manquent dans le *Ravennas*.

partie écrite par R¹ révèle un copiste soigneux et clair ; il distribue ses textes sur les marges sans les confondre , il marque exactement les renvois ; chaque scolie est écrite isolément , formant un groupe distinct , séparé des autres groupes semblables par une ponctuation particulière : — et par un intervalle blanc ; le lecteur voit tout de suite, en lisant le texte du poète, si tel passage est l'objet d'un commentaire, et il trouve facilement ce commentaire. Quant à la scolie, elle est souvent précédée d'un lemme écrit quelquefois en minuscule , et toujours séparé de la scolie par cette ponctuation particulière : —. Le second copiste n'a pas tous ces scrupules ; s'il a beaucoup de textes à transcrire , il les aligne les uns à la suite des autres, souvent même sans les séparer par un simple point ; toutes les scolies d'un folio forment alors un unique groupe compact et pressé où il n'y a rien de saillant à l'œil ; et comme le copiste dédaigne l'usage des renvois , le lecteur se tire comme il peut de ce fouillis. Remarquons que ce n'est pas pour se ménager plus de place et pouvoir transcrire un plus grand nombre de scolies que le copiste agit ainsi ; souvent les scolies ne sont écrites que sur une marge, où elles s'entassent sans ordre, pendant que les trois autres marges sont en blanc.

Ce n'est pas tout, il y a entre R¹ et R² une autre différence plus importante : les scolies, dans la partie du manuscrit écrite par R¹, sont presque toujours assez nombreuses ; sans doute les quatre marges ne sont pas toujours garnies, il y a même parfois des lacunes considérables ; mais en général, la page semble suffisamment pleine. Il n'en est pas ainsi de R² ; deux pièces sur six sont relativement riches en scolies ; ces pièces sont les *Acharniens* et *Lysistrata* ; mais pour les *Chevaliers*, les marges sont en blanc à partir du v. 341, et les trois dernières pièces, les *Guépes*, les *Thesmophoriazuszæ* et les *Ecclesiazuszæ* n'ont que des scolies peu nombreuses et presque toujours très courtes. Une de ces pièces, les *Guépes*, a cependant des scolies abondantes dans les autres manuscrits ; si pour les deux autres pièces, qui n'ont des scolies que dans très peu de manuscrits, nous ne pouvons rien affirmer, pour les *Guépes*, au contraire, nous

sommes sûr qu'il y a eu un commentaire très riche et très abondant. Ce commentaire faisait-il défaut dans l'archétype du *Ravennas*? Nous l'ignorons; pourtant les habitudes de négligence que nous avons signalées dans cette seconde main permettraient de penser que le copiste l'a eu sous les yeux un texte peut être très riche, et qu'il s'est borné à n'y faire que de maigres extraits.

Nous avons dit que le premier copiste était un homme soigneux; il ne faudrait pas exagérer son mérite, car lui aussi ne paraît pas à l'abri de tout reproche; dans la partie du manuscrit écrite par ce copiste, il se présente qu'assez souvent les derniers vers du folio n'ont pas de scolies. La disposition que nous avons adoptée, en indiquant les folios du manuscrit, permet de se rendre compte de ce fait. Ainsi, fol. 15 v., la dernière scolie marginale (1) est celle du v. 31, le fol. a 43 vers, il y donc là 12 vers qui n'ont pas de scolies; — fol. 16 r., dernière scolie marginale, v. 74, dernier vers du fol. 85; — fol. 16 v., dernière scolie marginale, v. 122, dernier vers du fol. 129, etc. Si l'on continue cet examen, on verra que souvent il y a, pour le même folio, un écart assez considérable entre le numéro de la dernière scolie et le numéro du dernier vers. L'explication de ce fait est toute simple; quelle que soit la quantité de matière que le copiste ait à copier sur les marges, son procédé de transcription ne change pas; il ne songe pas à serrer ses lignes, à presser ses lettres; son grand souci n'est pas de tout écrire, mais de bien écrire; il remplira, s'il le faut, toutes les marges, mais son écriture aura toujours les mêmes aisances, ses onciales, un peu fines, seront toujours élégamment espacées, et si, arrivé à la fin d'un feuillet, il n'y a pas de place pour les scolies des derniers vers, notre copiste ne se fera aucun scrupule de les négliger.

Ainsi, de ce qu'une scolie ne se trouve pas dans le manuscrit de Ravenne, il ne s'ensuit pas qu'elle n'ait pas été dans l'archétype, sur lequel le manuscrit a été copié;

(1) Nous ne parlons ici que des scolies marginales, les seules qui puissent servir à notre démonstration.

le premier copiste a pu le négliger par souci de fin et élégant copiste, pour avoir un beau manuscrit ; le second copiste l'a fait par pure négligence.

Nous ne pouvions, pour le moment, songer à donner une édition complète des scolies d'Aristophane : c'est un travail qui, outre qu'il demande une longue préparation, ne peut être fait avec fruit que lorsque le classement des manuscrits sera bien établi, que lorsqu'on connaîtra d'une façon certaine la valeur de chaque source. D'autre part, l'étude d'un seul manuscrit permettait d'adopter telle disposition matérielle qui rendrait la connaissance de ce texte plus sûre et plus facile ; il était possible, par exemple, de distinguer les scolies interlinéaires des scolies marginales (1), de donner les lemmes, d'indiquer les renvois ; nous avons vu que l'indication des folios du manuscrit permettait de se rendre compte d'un fait qui n'est pas sans intérêt ; l'indication de la marge sur laquelle telle scolie est écrite peut être aussi très utile. Je ne citerai qu'un exemple : *Nuées*, v. 1-3 ; aux *Adnotationes*, v. 1, on lit : « Scholia ad. v. 1-3 hoc ordine habet R : 2, 3, 1. » Je ne relèverai pas tous les inconvénients que présente la distribution des scolies de ces trois vers dans l'édition Didot : je me bornerai seulement à indiquer combien peu l'explication συγκεκλυμένος (42) — περιβλήματος (43), convient au v. 3. Si l'on prend le manuscrit de Ravenne, on trouve d'abord une scolie marginale avec renvoi sur le premier mot des *Nuées* sur ἰού. Cette scolie contient une explication de ce que l'on voit sur la scène quand la pièce commence ; il y a des indications semblables, par exemple au commencement des *Grenouilles* : Ὁ Ξανθίας ἐπὶ (25) — τὰ σπρώματα (26) ; ici l'éditeur a eu l'idée excellente de n'attribuer cette explication à aucun vers ; en effet, le scoliaste explique ce qui se passe sur la scène avant même que les acteurs aient parlé ; il en est ainsi de la scolie des *Nuées*, et alors le passage si mal placé dans l'édition Didot au v. 3 trouve ici sa place toute naturelle ; nous voyons le vieillard couché, enveloppé

(1) W. Dindorf a aussi distingué les scolies interlinéaires dans son édition des scolies de l'*Iliade*. Oxford, 1875.

dans ses couvertures, puis il se découvre, lève la tête, etc. Après cette explication purement scénique, viennent les explications de vers 2 et 3, que le copiste a transcrites sur la marge supérieure.

Voici les dispositions que nous avons adoptées dans notre collation :

Nous donnons toutes les scolies que contient le manuscrit de Ravenne, même celles pour lesquelles nous n'apportons pas de lecture nouvelle. Toute scolie, tout passage qui n'est pas dans le manuscrit ne se trouve pas dans notre collation.

Nous donnons : le numéro du vers, auquel se rapporte la scolie, ainsi *Nuées* 236, — le premier mot de la scolie avec l'indication de la ligne où se trouve ce mot dans l'édition Didot, ainsi : Δέον (42), — le dernier mot de la scolie avec la même indication : δηλούμενον (45). La longueur de la scolie étant ainsi donnée, nous indiquons ensuite les *observations* et les *variantes*, en notant exactement la ligne dans laquelle se trouve le mot en question, ainsi : συνέχεν (44).

Nous avons distingué les scolies marginales des scolies interlinéaires. Celles-ci sont en général très courtes, souvent même elles ne comprennent qu'un seul mot ; une expression poétique est expliquée par le mot correspondant de la langue ordinaire ; ces scolies sont imprimées, dans notre travail, en petits caractères. Nous donnons le mot du texte sur lequel se trouvent ces scolies en les séparant par une parenthèse ainsi : *Plutus* 45, Οὐ ξυνίεις) οὐ νοεῖς. Cela indique que la scolie οὐ νοεῖς se trouve sur les deux mots du texte οὐ ξυνίεις. Quelquefois la scolie est plus longue, elle recouvre le vers tout entier et déborde même sur la marge ; dans ce cas, nous donnons la scolie seule, sans rien citer du texte. Nous avons rattaché aux scolies interlinéaires les scolies que, d'après Dindorf (*op. cit.*), nous avons nommées intermarginales ; elles se trouvent dans les intervalles restés en blanc entre le texte et les scolies des marges ; elles sont aussi imprimées en petits caractères et souvent nous avons ajouté la mention *intermarginale*, quand cette distinction nous a paru nécessaire.

Les scolies marginales sont de beaucoup les plus importantes ; elles ont souvent un lemme. Nous le donnons toujours en entier ; dans les scolies écrites par R¹ ce lemme est toujours séparé très nettement de la scolie ; nous avons indiqué par deux points : cette distinction. R² n'indique que rarement cette séparation , nous la marquons alors par un simple point en haut ; quand il n'y a pas de lemme, le copiste, au moins R¹, indique par un renvoi le mot du texte auquel se rapporte la scolie ; quelquefois il peut être utile de connaître cette indication. Nous le faisons ainsi : *Plutus* 98, πολλοῦ) Διὰ τὸν, le mot πολλοῦ appartient au texte ; la scolie commence au mot Διὰ.

Nous indiquons les *Adnotationes* qui sont à la fin du volume de Didot par *Adn.*

Nous ne nous servons que de l'édition Didot ; tous nos renvois ne s'adressent qu'à cette édition.

Les leçons absurdes ne sont pas rares dans le manuscrit ; nous les transcrivons telles quelles ; il est souvent très facile de corriger ; ainsi *Nudes*, 88, nous avons écrit τελεῖ au lieu de τέλειον parce que le signe d'abréviation ον ressemble plutôt à un accent circonflexe ; de même *Grenouilles*, 489, κίτησεν au lieu de ῥήτησεν, il semble que le manuscrit a plutôt un x qu'un η.

Quant à l'accentuation et à la ponctuation du manuscrit, nous ne les indiquons que lorsqu'il y a quelque particularité pouvant offrir de l'intérêt, ce qui est le cas, par exemple, pour l'accentuation des enclitiques.

Cette collation fut faite pendant l'été de 1880. Quand M. Charles Graux vint à Rome, à la fin de 1881, je la lui montrai ; il me pressa de la publier ; nous arrêtâmes ensemble le plan de cette publication ; il m'offrit même son secours pour la correction des épreuves. En effet, la première feuille lui fut envoyée, il la corrigea, et, en me la renvoyant, le 4 janvier, il me disait : « C'est là le seul travail que j'ai fait de toute cette année. » Le 10, il pensait encore à notre publication ; c'est seulement ce jour-là qu'il me faisait prévenir de ne pas compter sur lui pour le moment ; il mourait le 13 janvier. Les imperfections de ce travail auraient disparu sans doute,

si un tel secours ne nous avait été retiré ; mais tel qu'il est, nous voulons que cet ouvrage soit dédié à la mémoire de l'homme dont nous serons toujours fier de nous dire le disciple.

Albert MARTIN.

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

FOLIO 1. — Tout ce folio présente, au recto, d'assez grandes difficultés de lecture ; l'écriture γ est souvent effacée ; nous donnons tel quel ce que nous avons pu lire, en reproduisant, ligne pour ligne, les scolies des quatre marges successivement et puis les scolies interlinéaires.

Marge supérieure.

ὥς ἀργαλεὸν : ὁ θεράπων δυσφορεῖ τοῦ δεσπότου ἐπομένου τυφλῷ ἀνδρὶ
ἀργαλέον δε ἀντι τοῦ χα
λεπόν • εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλγος ἀλγυλέον καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ
εἰς ρ ἀργαλεὸν χαλεποῦ δε ὄν
τ.. τοῦ δουλεύειν χαλεπώτερον γίνεται • ἔάν καὶ ἀνοήτω τίς δεσπότη
ὑπηρετῇ

..... ἀναγκή : τὸ ποιητικὸν ἥμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπαμειρεται εὐρυοπα
Ζεὺς ἀνέρος εὐτ' ἂν μιν κατα
..... ἤμαρ ἀγῆσι • τί γὰρ κακώτερον τοῦ τα ἐναντία • αὐτῷ διαπράτ-
τεσθαι τινὰ ἐν τῷ μὴ ποιεῖν α βού

Marge extérieure.

λεται ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσύνης
ἀνέχεσθαι.
θεσπιῶδει τρίποδος
τρίποδι χρηταὶ ὁ ἀπόλλων μαντευόμενος

Vers 1,
Dübner
l. 27.

Vers 4,
Dübner
l. 31.

Vers 9,
Dübner
l. 25.

διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων
 θμ^ρ θς ἡδεὶ τά τεόντα τα τε. σομ.
 να πρό τεόντα

Vers 9,
 Dübner
 1. 29.

τινὲς φασὶν οὕτω κτήσασθαι τὸν ἀπολ
 ..να τον ...πο.. .λιεις μισθ.
 βύλλον ἐβόπτον ἵνα το ἀναφερο
 μενον ... τοῦ ἀγορασά.... ...βο
 λον · ἡγορασ.. οὖν τινες · εἰτα
 ἀνιένεχθῃ τρίπους χρυσοῦς ἐφι
 λονικουν οὖν περὶ αὐτο . καὶ ἐλεγον
 οἱ ἀλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπρακάσ..
 οἱ δὲ ἀγορασάντες ἔλεγον ὡς παν
 τὸ ἀνιὸν ἡγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν
 τύχῃ · οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονικουν
 τῶν ἐδοξεν ἐρωτησαι τον ἀπόλ
 λωνα · ὁ δὲ ἤτησεν αὐτον δοθῆναι
 τῷ σοφί... προση..... οὖν αὐ
 ... τοῖς ἐπτα σοφοῖς ἕκαστος δὲ
 το...ν παρητεῖτο σοφος εἶναι μὴ
 λεγων ἔχειν δὲ σοφ ...ρον ἑαυτ..
 ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι..... τῷ ἀπολ
 λωνι ὡς σοφωτέρ.. παντῶν οθεν ο
 λογο. ..χ.χ.... αὐτον ... τρι....

Vers 7.

τον εὐωνημενον τοῦ τὸν ὦνῃ
 ..μενο.

Vers 8.

. τῷ ..ολλωνι το

 ... μαντευεται ο θεος ἢ τῷ ..
 · ἣν πορείαν ποιουμένῳ ...υ
 τὸς γὰρ ἐστι τῷ ἡλίῳ

Vers 9,
 Dübner
 1. 23.

Τριποδος ἐκ χρυσηλατου
 ἐτραγικεύσατο τῇ φρασεὶ ἡ
 πυθια ἐπὶ τριποδος καθημένη χρησ
 μωδεῖ · καλεῖται δὲ τὸ μέρος
 ἐν ο καθηται ὄλμος

Vers 17.

Οὐδὲ γρὺ : τὸν ρύπον τοῦ ονυχος
 λέγει τινες δὲ τὸν γρυλλισμόν
 τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων
 εἶδος μικροῦ νομισματος.

Vers 21,
 Dübner
 1. 33.

Στεφανον ἔχοντα γε : προς..
 ἔθος οτι καὶ ἀναχομιζόμεν..
 ἐκ τοῦ μαντείου οἱ χρησ.μεν.....

φανηφορουν

Vers 22,
Dübner
l. 48.

Ινα μᾶλλον αλγης : ἤτοι τῆς τοῦ στε
φανου περιθεσε.. ινα μᾶλλον ἄλ....
δεχόμενος τὰς τῶν πληγῶν κατα...

Vers 27,
Dübner
l. 28.

καὶ κλεπτίστατον : κερδαλεον καὶ συμε
τόν .δμ^ρ κλέπτε νοωι

Vers 31,
Dübner
l. 50.

συκοφάνται : λιμου γε.....
τινὲς λάθρα τὰς συκας τας αφ.ε....
εκαρπουντο μετα δε ταυ...
κατηγόρουν τουτῶν τινες * ε....

Marge intérieure.

Vers 1,
Dübner
l. 41.

. παραλε
. εξοχην των
. ως το..
. τρωας τεκαι

Ἐκτορα

Vers 6,
Dübner
l. 47.

Ουκ εαι τον κυριον
Οιον αὐτον ἔαυ
τ.. τον δοῦλον
..κ ἔαι κρατεῖν
.αλιστα γάρ κύριος τοῦ σω
.ατ.. εκαστος
.... .αυτοῦ

Vers 9,
Dübner
l. 45.

.τυμολογει
θεσπιωιδειν
..αρα την θέμιν εκεῖ
..σ μαντειας ἄγειν

Vers 11,
Dübner
l. 34.

Το ως φασιν ως απιστων
το σοφος καὶ εξ ὧν
.υτος ἐπειράθη

Vers 15,
Dübner
l. 41.

.ῥηθες καὶ μηχανικὸν
κατηγορεῖ τοῦ
δεσπότης ἐκ τοῦ
κατὰ τὸν περίπατον
.νκν.ιου * ἡγεισθαι
... προσήκειν
ου.. ἔπεσθαι τυφλῶι.

Vers 17.
Dübner
Adnota-
tiones

Τὸ τυχον καὶ μικρο
..... ἐκ μετα
.ορα * τοῦ ονυ

Vers 21,
Dübner
I. 38.

... ρύπου ·
..... φορια
..οῖς εἰς τὸν θεον
..ος φ ..σιν ἴσοτί
... δουλοῖς..
καὶ ἐλευθεροῖς ἐδί
.... οὐδεν πλεον
..κτηματος
..μηριον
ἐλευθεροῖς δωρου
..ένη οὔτε μὴν
δούλοῖς ὄνειδι
...σα τὸ τῆς τύχης
..δεες ἔπαι
..εν δὲ αμα χαρι
.. τως και δυσω
.. τεικῶς

Vers 23,
Dübner
I. 6.

..ρος οὐ γὰρ παύ..
... .. ριεντως καὶ τὸν
σχοπον ἤνυσεν
... ὑβρίζειν οὐκ ε
..ξεν καίτοι λυ
..ουμενος ἔπει
τον δεσποτην ἐ
μέλλεν ὑβρίζειν
..στόχως οὐκ εἰ
..ν ληρεῖς ἀλλ' ἄο
..ι.τως λῆρ..

Marge inférieure.

Vers 11,
Dübner
I. 10.

.. τρὸς ὧν καὶ μάντις · τῶν δυω ἀρετῶν τοῦδε μέμνηται · κατὰ τὸ παρόν.
θεσπιωσεως τε και της κατα.....

. καὶ τῆς κατὰ μουσικῆς · εὐκαίρως δέ τούτων τὴν μνήμην
ἐποιήσατο ιατρικῆς μεν οτι ανια....

. πεμψε τὸν δεσπότην καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆχε μελαγχολίαν θεσπιώ-
σεως δε δια τ. προσεχες τῆς εκειθ εν. ξ. δ..

Vers 32.

τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπεν μὴ χρεῖαν αὐτῆς ἔχων : — επ.ρησομε
νο. : — ε

Vers 34.

.. τετοξεῦσθαι εκκενωσθαι ἀνηλῶσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ
. τ ...ελη

Vers 39.

.. των στεμμάτων : ἐπεὶ οἱ μαντευόμενοι .γγραφ. ἀνακοινώσει προς τὸν
 θεον τας πευσεις εποιουντο γεγραφ....
 ... κτ.. τ. κχτα προθεσιν α.... τοις κείμενον στεφάνω τε ἀμφιέσαντες ἀβρ.
 τῷ μαντιπο..
 ..ο δὲ εντυχων συμφωνον τοις προ ... νομενοις τὴν απο.ρ. ... επ...ε
 εξ ἄ δυτο.. δια τριποδων εριτ

Scolies interlinéaires.

- Ἀργαλέον) δυσκολον · δυσχερές.
 7. Δαίμων) ἡ τύχη.
 8. Ταῦτα μὲν δὴ) τοῦτο παρεπιγραφή λέγεται.
 16. Βιάζεται) δηλονότι ἀκολουθεῖν.
 20. Παρέξω) ονοχλησω.
 29. Οἶδα φησιν · προς τι αινιττεται του δραματος ὁ σκοπος.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἤμην παρ' ἄττικοῖς.
 30. Οἱ ρητορες ὡς φαυλοι διεβάλλοντο · διο ειπεν ιεροσυλοι.
 33. Le sigle de σημειῶσαι.
 36. Τρόπους) τοὺς δικαιους.
 37. Εἰς τὸ φιλοδικὸν τῶν ἀθηναίων σκώπτει.
 38. Το βίος αντι τοῦ ἀνθρωπος κειται.
 39. Ἐλακεν) τραγικη λεξις.
Ibid. Ἀπὸ τῶν στεμμάτων τῆς προφήτιδος · ἐστεφανηφόρει γὰρ ἡ Πυθία.

Fol. 1 verso, vers 41.

41. Ὅτινι ἐξιὼν ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλονότι. Int.
 44. Τούτῳ : Τῷ Πλούτῳ φησὶ. Int.
 45. Οὐ ξυνίεις) οὐ νοεῖς.
Ibid. Τὴν γνώμην καὶ τὴν κληδὸνα.
 47. Τὸν ἐπιχώριον τρόπον : Αἰνίττεται τὸ τῆς πολιτείας ἱταμόν τε καὶ δυ-
 σοικονόμητον διδάσκειν. Int.
 47. Κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν (53).
 48. Καὶ τυφλῷ : Ἡρὸς (5) — τῷ νῷ (6). Ext.
Ibid. Ποίῳ σημείῳ (4).
 51. Ὡσπερ ζυγοῦ εἴπειν (29). Int.
 54. Εἰς Δελφούς (32). Int.
 55. Ὅ τι σημαίνει (38). Int.
 57. Ἄγε δὴ σύ πρότερον : Ἀπειλητικὴ ἢ πεῦσις · οἷον λόγῳ πεισθέντα βέλ-
 τὸν σοί ἐστιν ἐξειπεῖν .ια.ν ασθεντα (*Adn.*). Ext.
Ibid. Ὡς μὴ — διαπράξομαι (42). Int.
 61. Ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς. Int.
 63. Καὶ τὸν ὄρνιν : Τὴν (6) — ὄρνισιν ἐδήλωσεν (11). *Var.* ἐφεκτικὸν au
 lieu de ἐκφευκτικὸν (9). Ext.

66. ὦ τῶν : ... ὅτι (21) — ἐθελήσετε (23). *Var.* καὶ manque après ἀλλὰ (22), | ὡς Κρατῖνος au lieu de καὶ Κρατῖνος. *Ext.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμ... ἔστιν δε ἄττ.... *Int.*

67. Τινές — Πλούτου (*Adn.*). *Var.* ἔστιν. *Int.*

69. Ἀναθείς γὰρ : Ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθείς · ἥ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. (44). *Int.*

70. Τὸν τραχὴλὸν κατακλασθῆ (sic).

72. Ἀλλ' ἦν πύθθησθέ μ' ὅστις εἰμὶ ἐγώ : Οὕτως (37) — λέγουσιν (39, cf. *Adn.*). *Ext.*

74. Ἐὰν ἰδοὺ ἀπολύομεν τοῦτο δέ φασιν ἀπολύσαντες αὐτὸν (50, cf. *Adn.*). *Int.*

74. Βούλει τὸ ἀπολυθῆναι (*Adn.*).

75. Μέθεσθε — λέγουσιν. *Ext.*

Ibid. Μεθίεμεν) ἡμεῖς (R³).

77. Ἦν) ἀντὶ τοῦ ἡμην (19).

78. Ὁ Πλοῦτος : Δεῖ (28) — σχῆμα (29). *Ext.*

81. Ὁ θρulloύμενος.

Fol. 2, vers 83.

83. Αὐτότατος : Ἡ (38) — μέρη (41). *Sup.*

84. Ἐκ Πατροκλέους : Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακός-βιός τις, καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμωδεῖται ὡς ἐν τοῖς Πελαργοῖς εἴρηται (51) — βίου (53). *Var.* ἔνεκε (52), ἔνεκεν (53). *Sup.*

Ibid. Εἷς ἦν τῶν τὸν λακωνικὸν βίον ζητούντων (54). *Int.*

88. Ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον : Τοῦτο ἵνα (10) — χρημάτων (26). *Var.* ἠπειλήσεν (12), | ἐτύφλωσεν (17), | μετήσσαν (20), | les mots δ δὲ Ζεὺς (20) — τὴν ἀρετὴν (22) sont omis. *Ext.*

94. Ὁμολογῶ) ἀντὶ τοῦ συναινῶ σοι. *Int.*

Ibid. Φερε) ἄγε δὴ · ἔστιν δὲ μετάβασις λόγου. *Int.*

96. Τὸ ᾗδῃ · ἀντὶ τοῦ λοιπὸν ταχέως. *Int.*

98. Πολλοῦ) διὰ τὸν (46) — πονηροῦς (48). *Int.*

100. Ἰσθον, de R³.

101. Ἐπειδὴ Πλοῦτος εἶ.

106. Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

109. Ἀτεχνῶς : Ἀντὶ (13) — τοῦ χ (18) : Τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ Ἀττικοῖς · τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές ἐστι (Cf. *Adn.*). *Ext.*

111. Οὐ φησὶ πάντες · ἀλλ' ἅπαξ ἀλλ' ὁμοῦ πάντες · τὸ γὰρ ἅπαξ ἅπαντες ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται (40). *Observ.* Le mot ἅπαξ après ἀλλ' est exponctué. *Int.*

115. Ταύτης τῆς ὀφθαλμίας : Ἀντὶ (43) — ἔχεις (46). *Ext.*

119. Τὰ τῶν (52) — τῷ δευτέρῳ (1). *Int.*

121. Ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετέβασις (8). *Ext.*

122. Ὀρρωδῶ : Ὀρρωδεῖν (18) — ἰδροῦν (22). *Var.* ἐν τοῦτο τω μερεῖ (20). *Inf.*

123. Ἀντὶ τοῦ ὄντως ἀττικῶς (*Adn.*). *Int.*

Fol. 2 verso, vers 125.

125. Τὰ μέγιστα ἀ... τήρια (32) — λέγει (33). *Int.*

126. Τὸ κ' ἂν δηλοῖ τὸ ἐὰν νῦν.

134. Δι' ἐναντίας (50) — λαπάρην (52). *Var.* ἐκτεταγμένως, le γ a été barré et par R¹ à ce qu'il semble. *Int.*

137. Ὅτι οὐδ' ἂν εἴς θύσειεν : Ἐπὶ μὲν γὰρ (6) — πόπανον (8). *Var.* Les mots Ὅτι — θύειν omis (5), τοῦδε τοῦ ψαιστοῦ au lieu de τοῦ ψαιστοῦ (6) *Ext.*

145. Οἱ Ἀττικοὶ — χαρίεν (*Int.*).

147. Διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον : Καλῶς (51) — δοῦλοι (52). *Ext.*

148. Πρότερον ὦν ἐλεύθερος. *Int.*

149. Τὰς γ' ἐταίρας : Δηλοῖ (11) — Πυρρίνη, Σκιώνη (13). *Observ.* Dans ce dernier mot le ν est certain (*Cf. Adn.*). *Ext.*

151. Οὐ μόνον — σχεδόν (*Adn.*). *Int.*

152. Τὸν πρωκτόν : Ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζειν αὐτοὺς (28) — πρωκτῶ (30). *Int.*

154. Οὐχ ὅτι — εἰσιν.

155. Τοὺς πόρνευς ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς · ζητείσθω δὲ εἰ καὶ τέρωσ (43). *Int.*

156. Σύνδεσμος (49) — διὰ διφθόγγου γράφεται (50). *Int.*

157. Ἴνα δ μὲν ἱππικὴν, δ δὲ θηρευτικὴν μεταδιώκη (51-53). *Ext.*

159. Ὀνόματι περιπέττουσι : Λόγῳ ἐτέρῳ (53) — τοιούτον τι (1). *Inf.*

Ibid. Ὀνόματι περιπέττουσι : Ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι. Μοχθηρίαν δὲ (11) — μοχθηρίαν (17). *Var.* Περὶ πετάσματος au lieu de παραπέτασματος (13, cf. *Adn.*), | μεταφορᾶς et τῇ omis (13), | εἰώθασι au lieu de ἐκείνοι (15), | ποιεῖν au lieu de ποιοῦσιν (16). *Ext.*

160. Τέχνη δὲ πᾶσαι : Οἷον μηχαναὶ πλοίου, κατασκευή (26) · τὰ διὰ λόγων μαθήματα (31). *Inf.*

165. Λωποδυτεῖ : Τὰ ἱμάτια συλ.. λῶπος (49) — ἀστεῖα (51). *Observ.* Il y a certainement συλα, peut-être l'a était-il surmonté d'un τ pour faire συλᾶται (49)? *Inf.*

166. Ὁ δὲ κναφεύει : Τινὲς Ἀττικοὶ τὸ διὰ τοῦ κ (5) — τὴν γνάψιν (8). *Var.* δὲ omis après παλαιοὶ (6), | τι ὁ ξύουσι (7). *Inf.*

Fol. 3, vers 167.

168. Διὰ σέ που παρατίλλεται : Διασεύεται (35) — ταῦτα δὲ δημοσίᾳ ἔπασχεν (41). *Var.* μυχοῖς au lieu de μοιχοῖς (37). *Sup.*

170. Μέγας δὲ βασιλεύς : Τῶν Περσῶν ἔλεγον διὰ .. πλείονι δυνάμει χρῆσται τῇ περσικῇ (48). Int.

171. Ἐκκλησία δέ : Ἐκκλησιάζομεν (4) — τριώβολον (6). Ext.

172. Οἱ γὰρ (12) — οὐδαμῶς (14). *Var.* οὐδαμῶς au lieu de οὐδαμοῦ (14). Int.

173. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ : Τινὲς φασὶ (50) — Κορίνθιοι (52). *Var.* Κορινθίους ἀδικουμένους (50). Ext.

174. Ὁ Πάμφιλος : Οὗτος καὶ (5) — κλαύσονται (7). Ext.

Ibid. Ὁ Βελονοπώλης : Τινὲς (12) — συνδυστυχεῖν (15). Ext.

176. Ἀγύρριος : Οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ (38) — πέρδεσθαι (41). Int.

177. Φιλέψιος : Οὗτος (46) — ἐτρέφετο (50). *Var.* λαλῶν δὲ (49, cf. *Adn.*). Int.

178. Ἡ ξυμμαχία : Ἐπὶ (54) — ἡγουμένου (9). *Var.* Devant Ἀθηναῖοι il y a une abréviation qui ressemble à celle de οὖν (5). Ext.

179. Φιλωνίδης : Οὗτος (9) — Σικελίας ἦν (12). *Var.* δὲ omis (10), Τιμάνδρας] Πημάνδρας (11). Inf.

180. Τιμοθέου δὲ πύργος : Ὁ Τιμόθεος (39) — τὴν εὐδαιμονίαν (45). Sup.

Ibid. 3. Ἐμπεσοί γε σοί : Παρ' ὑπονοίαν (3) — μέγας (4). Ext.

182. Μονώτατος) Ὡς αὐτότατος πέπαικται. *Observ.* Le copiste avait commencé par écrire παιπε, il a barré et a écrit πέπαικται.

184. Χρήμασι — περιγίνονται (16). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ — πάντοτε (19).

185. Ἀπὸ μεταφορᾶς — λέγομεν (21). Int.

189. Παρὰ τὸ Ὅμηρικόν πάντων ... χορὸς ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλο..... (31). Ext.

190. Ὁ δοῦλος λέγει τὰ πρὸς — παραπλέξας (36). Ext.

192. Θηλυκῶς (48) — ἀνέψητος (49). Int.

197. Φησιν) εἰ μὴ λάβη.

Ibid. Βίον) τὸ ζῆν ἑαυτῷ μὴ εἶναι ἡδύ.

201. Δεσπότης) ἐγκράτης.

202. Οὐ σὺ (39) — δέδοικα (41). Inf.

Ibid. Νῆ τὸν Διᾶ : Κατωμοτικῶς ἀντὶ (42) — δυνάμει (43). Inf.

202. Ἀλλὰ) Ἀντὶ τοῦ δὲ ἐστίν.

204. Περὶ πολλοῦ (2) — εἶναι : οἱ γὰρ (6) — τὸν Πλοῦτον (9). *Var.* εἰσι au lieu de γίνονται (7 sq.). Inf.

204. Λάθρα — σημαίνει (12).

209. Ἐὰν προθυμηθῇς (21) — δικά..... ναι τοῖς δὲ πονηροῖς μ.... *Var.* ταῦτα manque (22), | ὥστε au lieu de ὥς (22, cf. *Adn.*). Inf.

210. Τοῦ ἀδελοφῶ Ἰδα : Τοσοῦτον (29) — Πίνδαρος (31). Inf.

Fol. 3 verso, vers 211.

213. Οὕτω γὰρ μαντεύεται (6). Int.

214. Ὁ Ἀπόλλων.

217. Les vers 215-217, qui manquent au texte, ont été écrits à la marge supérieure par R¹ ; à côté du v. 217, on lit la scolie : ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ.

219. Οὐκ ἦν ἀλφίτα : Ἀντὶ τοῦ (14) — δηλοῖ (16). Ext.

220. Ἀντὶ τοῦ ἀτυχεῖς, ἀθλίους (*Adn.*). Int.

Ibid. Παπαῖ) σχετλιαστικόν.

221. Οὐκ ἔσσονται (25) — πλουτήσαντες (26). Int.

222. Πρὸς — τὸ ἴθι (34). Ext.

Ibid. Ἐπὶ τοῦ ἀνῦσαι.

223. Τούς ξυγγεώργους : Βαρυτόνως (42) — βαρύνεται (44). *Var.* εἰ ος
au lieu de εἰς ος. Ext.

224. Ἐν τοῖς ἀγροῖς : Διὰ τὸ δύσεργον (46) — πετρώδης (47, cf. *Adn.*).
Var. les mots τοῦτο γὰρ εἴπεν omis. Ext.

227. Τοῦτο δὴ τὸ κρεάδιον : Ὁ (3) — νόμον τινά (6). Ext.

Ibid. Ὅπερ ἦκον (6) — λεβήτιον (7). Int.

230. Σὺ δ', ὦ κράτιστε : Καὶ τὸ κράτιστε (18) — βασιλεύει (20). Ext.

233. Καὶ δικαίως κ' ἀδίκως : Τὸ ἀδίκως (29) — προαγγέλλει (31).
Ext.

Ibid. Ἀντὶ — Ἀττικοί (32). Int.

234. Φορτικὸν ἡγοῦμαι (*Adn.*). Int.

235. Τοῦ εἰσελθεῖν — εἰσέλθω (*Adn.*). Int.

237. Εἰς φειδωλόν : Φειδωλός (45) — δοῦναι (46). Ext.

239. Ἵνα τὴν (53) — φίλων (2). *Var.* προκεκρημένης (1). Int.

242. Παρὰ πλῆγᾱ : Μωρὸν (7) — ἐστὶν διάνοια (9). *Var.* ἡ est omis de-
vant ἀσωτία. Int.

243. Παραβαβελημένος) ἐκδεδόμενος.

244. Ἐν ἀκαρεῖ : Τῷ ἐλαχίστῳ (20) — καρῆναι (23). *Var.* βραχὺ (21).
Ext.

Ibid. Ἐπ' ὀλίγῳ (16).

246. Τὸ πῶς θαυμαστικὸν ἐστι, θαυμάζει (33) — ὄντα (34). Int.

247. Φειδόμενος : Ἀρετῆς — δαπανᾶν (37). *Var.* τὸ τῷ (36). Inf.

249. Ἵνα ἐκεῖνοι (46). — τοῖς ἀριθμοῖς (47, cf. *Adn.*). Inf.

251. Ὅν ἐγὼ φιλῶ : Χαριέντως (52) — πλοῦτον (53). Inf.

253. Ταυτὸν οὖμον : Ἀντὶ τοῦ τῆς (4) — εὐτελες βοτάνη : ἄλλως τινὲς
φασὶν ὅτι (6) — διαβάλλει (11). Inf.

255. Ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνετε.

Fol. 4, vers 256.

256. Καθ' ἣν ἀκμὴν δεῖ παρόντας βοηθεῖν. Int.

257. Συντόμως δεικτικῶς (29). Ext.

259. Ἐξίσου (34) — φράσαι μοι (36). *Observ.* γε après καίτοι n'est nullement omis (35). *Int.*

261. Ἐπεγγεῖται (41) — γῆρας (42). *Ext.*

263. Ἡ ταλαιπώρου (49) — φησιν (50). *Int.*

266. Κυφὸν, κυρτὸν, ρυστὸν ρυτίδας ἔχοντα, νοδὸν ὀδόντας (9) — δ Πλούτος (10). *Observ.* L'o de κυφὸν a été retouché, peut-être y avait-il d'abord κυφὴν (7). *Ext.*

Ibid. Μαδῶντα : Ἀντὶ τοῦ φαλακρὸν — ἔχοντα (12). *Ext.*

Ibid. Ψωλόν : Ἀσχήμονα (10) — μορίου (11). *Int.*

266. Παρὰ τὸ ἄθλον, ἐπίπονον (7).

268. Ἀττική — ἀγγελίας ἐκ τῶν ἐπῶν (36, cf. *Adn.*). *Int.*

269. Κυρίως σωρὸς (41) — παραβολῇ (48). *Ext.*

271. Μῶν ἀξιότης φενακίσας : Φενάκη (53) — κόμης (5). *Var.* κατερρηκυῶν (4). *Sup.*

273. Πάντως ἀνθρωπον φύσει : Ἀληθες (17) — εἰπεῖν (18). *Var.* Ἀληθες au lieu de ἀληθῶς (17). *Sup.*

276. Ἐν τῷ ἰδικῷ (33) — καλεῖται (36). *Var.* χοίνιξ, les deux fois (35). *Int.*

277. Ἐν τῇ σοφῷ : Παρὰ τοῖς (44) — δέλτον, παρ' ὑπονοίαν δὲ λέγει σκώπτων τὸν γέροντα (8). *Var.* οὖν τοῦ] οὖν τὸ (48), | καὶ est omis devant ἕκαστον (54), | ὁμοίως] ὅμοιον (2), | ἄλλο β, ἄλλο δὲ γ, καὶ δ ἐς τὸ ε (2, *Adn.*), | καὶ me semble omis devant πρὸ (4), | οτινι (6), | σκώπτου (*Adn.*). *Lecture incomplète* : ...μάζετο (6). *Ext.* et *inf.*

278. Ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν (33). *Int.*

279. Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοὺς ἐλευθέρους μόθωνας καλοῦσιν (41). *Int.*

283. Ἀντὶ — Ἀττική (12). *Var.* τοῦ au lieu de τοὺς (*Adn.*).

287. Μίδας μὲν : Παροιμιῶδες ἐλέγετο (*Adn.*) — φύσει εἶχεν (36). *Var.* περὶ τοῦ] ἐπὶ τοῦ, | πολλοὺς εἶχε ἢ κωμὴν τινὰ εἶχεν, | ὄνους τοῦ Δι.....ντας ἡδίκησεν (35).

292. Κλευάζει — γέροντας.

293. Τὴν δυσσομίαν (44) — οὔσα (45).

295. Ἀκρατιεῖσθε : Λεῖπει ἢ ὥς (52) — μέρει (54). *Sup.*

Fol. 4 verso, vers 300.

290. Θερεττανελό : Φιλόξενον (14) — θερεττανελῶ (23). *Var.* θερεττανελῶ (17 et 23). *Sup.*

298. Πήραν ἔχοντα : Καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰσῆλθεν. ταῦτα (10) — τῷ ποιήματι (11). *Ext.*

Ibid. Κραιπαλῶντα δὲ ἀντὶ — ἀτακτοῦντα (24). Ces deux scolies du v. 298 n'en font qu'une dans le ms. *Ext.*

301. Ξύλον δξύμμενον — ὀπισθεν (37). Int.
 303. Καὶ ταῦτα (24) — Μελιτέως (28). Var. μέγα (25). Int.
 306. Μιμήσομαι τοὺς τρόπους : Τοὺς τῆς Κίρκης τρόπους φησὶ μιμήσομαι
 Ext.
 307. Φωνήν (13) — φωνή (14). Var. γρυλλισμὸς (14). Int.
Ibid. Ὑπό ἀνοίας (16).
 308. Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι : Ἀντὶ τοῦ ἐμοί, φησὶ τοῦτο παροιμιῶδες ὥς
 καὶ οἱ .. παῖδες τοῦτο εἴωθασιν λέγειν ὅτι ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι. Ext.
 309. Οὐκοῦν (23) — χρεμάσομεν (24). Int.
 310. Μαγγανεύουσιν μεταβάλλουσι.
 311. A la fin du vers : Ὑπό ἀνοίας.
 312. Δέον εἰπεῖν (32) — ἐκρέμασεν (36). Var. κατὰ τὴν ἐρινεου ἐποχὴν
 (34) — μετήγαγεν] μετήνεγκεν (36). Int.
 313. Μίνθος κυρίως ἢ τοῦ τράγου κόπρος καταχρηστικῶς καὶ ἢ τοῦ
 ἀνθρώπου ἐπειδὴν (45) — ἀηδίζονται (51). Var. οὕτως] οὕτω (46). Ext.
 314. Ὁ δὲ Ἀρίστυλλος αἰσχρὸς ποιητῆς, δς διὰ τὴν (11) — χοῖροι (13).
 Ext.
Ibid. Ἀρίστυλλος, λείπει τὸ ὡς.
 317. Ἄλλο τι — σκώπτειν (27). Int.
 321. Τῷ κόπῳ : Τῷ ἔργῳ (33) — γελώμενος (35). Int.
 322. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν : ὁ Χρεμύλος (41) — καινότερον (44). Ext.
 323. Ἐκ παραλλήλου — σαπρόν (10). Int.
 325. Γοργῶς καὶ (19) — ὑπεροψίας ἀμελεία (22). Var. κατὰ au lieu de
 μετὰ (19). Int.
 327. Ἔσεσθε καὶ διὰ τὴν τύφλωσιν (31)
 328. Δόξεις με φησὶ (37) — καὶ πρακτικόν (38). Ext.
Ibid. Ὡς αὐτὸν (36) — σύμμαχον (37). Var. ἔχεις.
 330. Ἐν τῇ κλησίᾳ : Οὐδείς ἐδίκαζεν (52) — εἰσῆρχετο (5). Inf.
Ibid. Ὡςτιζόμεθα : Ἀντὶ τοῦ ὠθούμεθα (50) — Παρὰ τὸ ἔξωθεν ὠθεῖν τὸν
 ἐρχόμενον (52). Inf.
 338. Ἐπὶ τοῖσι κουρείοις : Διαβάλλει (24) — κουρείων καὶ ἀργούς (25,
 cf. Adn.). Inf.

Fol. 5, vers 342.

342. Οὐκ ἀκολουθεῖ φησὶ τῇ τῶν (36) — βλέπος (38). Ext.
 347. Ἡ δὲ Πλοῦτος — θεῶν (Adn.). Ext.
 348. Ἐὰν ἀποτύχομεν δηλονότι. Ext.
 351. Κατὰ (12) — δλοκλήρου (13). Ext.
 353. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Ἀρέσκει με γάρ φασι (14). Int.
 355. Dübner dit : « In R. scholion adeo evanuit ut hæc tantum
 legi possint... πρὸς ἀνδρός ὅτι περισσὸν ἀν..τῆς ὑπο..... » Voici les
 dispositions de la scolie et ce que nous en pouvons lire :

- 1 .. πρὸς....
 2 πρὸς ἀνδρὸς περι.. ἡ ἡ π.....
 3 ἀντὶ τῆς ὑπο ρθ
 4 ιδ.

Je crois donc qu'on peut affirmer que R. avait ici la même leçon que Θ (sauf, peut-être, quelques légères différences) : Πρὸς ἀνδρὸς : περισση ἡ πρὸς, ἡ ἀντὶ τῆς ὑπό .δρθόν. ἴδιον ἀνδρὸς εἰργασμένου. Ext.

358. Voici ce que nous avons pu lire :

φο.....νος τὸ αλωναι

Ici encore la leçon de R. se rapproche de celle de Θ.

359. Λεῖπει τ....

363. Ἄλλ' εἰσὶ τοῦ..... οὐδεις.....κεῖ ἔχειν (43) — ἔχει (44). Ext.

368. Ἄλλ' ἐπίδηλον : Ἄλλ' ἐστὶν — βλέμματι (11). Ext.

368. Ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκόσι (13).

369. Παροιμία — κορῶναι (16). Var. θρυλλούντων (16). Ext.

Ibid. Κρώξεις) ἀντὶ τοῦ λέγεις.

373. A la fin de ce vers : ἐρωτηματικόν.

377. Λεῖπει ἀναλώματος (44, cf. Adn.). Ext.

379. Ἐπιθύσας (51) — βεθυσμένον (52). Ext.

382. Ἀντὶ — εἶπεν τὸ δρῶ (7). Int.

385. Τῶν Παμφίλου : Οὔτος (40) — ἐγκλήματος (49) Var. ἐδιώξεν (42), | τὰ οὔν] τὰ γοῦν (44). Lectures incomplètes : στοαν τ.. ἄ..... ἔγραψεν (46) | καταδικαζόμενοι..... παιδίων (47).

Fol. 5 verso, vers 384.

386. Εἰ γὰρ ὥς σὺ φῆς (50) — χέκλοφα (1). Var. φαῦλον au lieu de φαῦλος devant ἄν (51), νῦν] νυνὶ (52).

388. Ἀπαρτί : Ἐπίρρημά ἐστὶν (8) — δὴ τοῦ προλαβεῖν (12). Ext.

398. Ἡ διὰ ἀντὶ τῆς μετὰ (49). Ext.

Ibid. Τὰ πράγματα ἐν τούτῳ : Ὅτι οὐ μετεστείλαντο τὸν Βλεψίδημον ἃ ... ὡς δὲ ᾤθηεν (48). Ext.

399. Ἐν τῷ πέμψαι.

401. Ὅτι τὸ νῶ — βλέψαι (2). Int.

404. Dübhn. : « in R. hæc tantum legi possunt..... οὐκ ἀλόγως..... τα συναίρε... (fort. κατὰ συναίρεσιν)... υτός. » Voici ce que nous avons pu lire :

κ αλο
 ἀντὶ τοῦ δικαίως
 ε νετο

τασυναίρε

τος : — Ext.

407. Ὅτι — ἱατρός (18). Int.

Ibid. Οὔτε γὰρ ὁ μίσθος : Διαβάλλει (24). — μικρολόγους (25). Ext.

413. Ἀντὶ τοῦ πράγματι (*sic*, 39). Int.

415. Πενία (1) — Βλεψίδημον (2). Ext.

Ibid. Θερμόν) παράδοξον.

422. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ πένητες (17-18). Int.

423. Ἐκ τραγωδίας : Τὰ γὰρ (24) — ἐρμόττει (25). Ext.

425. Ἐπειδὴ παρὰ σχῆμα ᾤλθεν (34) — Ἐρινύες (36). Inf.

Ibid. Ὡς μὴ (40) — ἡμᾶς (41). *Observ.* L'accent de φύσιν et le σ de ἵπατωσα (40) ont été retouchés. Inf.

Fol. 6, vers 426.

426. Ἀντὶ τοῦ κάπηλιν (42) — τὸν πηλόν (45). *Var.* ξμπελος (45), ἐαυτῇ (*Ibid.*). Ext.

427. Λεκιτόπωλιν : Λεκιτόπωλις εἶδος (50) — τῇ λέξει (53). Sup.

431. Τὸ βάραθρόν σοι : Χάσμα (18) — δὲ κάτω (21). Ext.

432. Τὸ πρᾶγμα — ὄνομα (29). Int.

438. Ἄναξ Ἀπολλὸν ὧ θεοὶ καὶ τις φύγη : Ἰδίως (3) — θεόν (5). Ext.

440. Ἦμιστα) οὐδαμῶς, et à la fin du vers le mot ^μκει.

443. Ἐξωλέστερον : ἀντὶ τοῦ ἐξωλορευτικώτερον (20). Ext.

445. Παρὰ πολὺ : Ἀντὶ τοῦ πάνυ (28) — πολὺ (29). Ext.

447. Ἐρημον ἀπολιπόντε : Ἐρημος (31) — ἔχειν (32). Ext.

451. Ἐδεῖ εἰπεῖν οὐ (1) — τίθησιν (2). Int.

453. Τροπαῖον : Οἱ παλαιοὶ (6) — προπαροξύνουσιν (7). Ext.

461. Ἐξευρίσκομεν — πρόθεσις. Int.

466. Ἐκ κοινοῦ κακὸν μέγιστον (50).

Ibid. Ἐι μέλλοντες (51) — πράττομεν τότε (52).

470. Λείπει (31). — δώσωσιν (34). *Var.* δώσωσι (33). Inf.

Fol. 6 verso, vers 471.

476. Κύφω ... δεσμός (49) — κύφειν (3). *Var.* κυφωνισμός] κυφανισμός (1), δεσμίους] δεσμούς (3). Ext.

Ibid. Ὡς τύμπανα : Βάκλα παρὰ τὸ τύπτειν · κύφωνες δὲ ξύλα εἰσὶν (5, cf. *Adn.*) — ἀνακύψαι (6). Ext.

480. Ἐπέβαλλον (23) — τοιοῦτον (25).

482. εἰν. εἰπεῖν. ὀρισηται (40) — ἡττημένων (41).

483. Ἰκανοὺς δῆτα : Ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας (45). Ext.

485. Τοῦτο πράττοντες : Ἀντὶ (3) — ἀποθάνοντες (4). Ext.

487. Τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετρασύλλαβον δέχεται (18) — σπονδεῖον ἱαμβον (19, cf. *Adn.*). Int.

493. Βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον, βούλημα δὲ τὸ δημόσιόν ἐστι (51, cf. *Adn.*). Ext.

504. Ὡ πενία.

Ibid. Πράττουσι κακῶς) συνέρχονται.

505. Οὐκ' οὖν εἶναι — ποιήσεις (*Adn.*). Var. ἤντινα ἰὼν (ligne 5 aux *Adn.* Ext.

509. Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψει : Πάλιν δῆλον (29) — ἤξει (31). Inf.

Ibid. Συμφέρειν (de R³).

512. Τῆς σοφίας — ἐθελήσ.. (39). Int.

Fol. 7, vers 515.

515. Καρπὸν Δηγῶς : Ἦδη τὸ — ὄζει (47). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ γεωργίας ἐπιμελεῖσθαι (46). Int.

516. Πρὸς τὸ ἄνω τίς (52) — ἀμελοῦσι (54). Int.

Ibid. Γράφεται πάντων ἀμελοῦσι (R⁴).

517. Λῆρον ληρεῖς : Ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον · ἀττικὴ δέ ἡ φράσις (8). Sup.

520. Κερδαίνειν βούλομενος : Κέρδος (17) — ἀργυρίον τι ὄν (18). Sup. et ext.

521. Ἐμπορος ἤκων : Ἐμπορος ὁ πραγματευτικὸς (19) — σώματι (32). *Observ.* ἄπιστοι Εὐριπίδης τε (26), | ἄνδρασι ἀπὸ (29 sq.). Sup.

Ibid. Ἐμπορος ἤκων : Καὶ αὐτὸς (33) — πωλεῖν (35). Var. : ἀποδίδοσθαι ἄνδρα (35). Ext.

526. Τρίψεις · διατελέσεις (8). Int.

527. Καταδαρθεῖν : Κυρίως (15). — κοιμηθῆναι (16). Ext.

528. Ἦ τοῖς τάπησι οὕτως γὰρ Ἀττικὸι (18). Int.

Ibid. Οὐδ' ὑφαίνειν : Οἱ γὰρ πένητες ἰστουργοὺν ἵνα τραφῶσι (19). Ext.

529. Στακτοῖς : Τοῖς ὑδροῖς — τῶν ξηρῶν (35). Int.

530. Ἰματίων βαπτῶν : Βαπτὰ (39) — ἐπὶ τό κοσμηῆσαι τὴν νύμφην (42). Ext.

531. Τίς χρεῖα — χρήζει (48). Int.

535. Φύδων ἐκ βαλανείου : Ἀπολλόδωρος (5) — πυρός · (7, cf. *Adn.*) ὅτι οἱ πένητες ἀποροῦντες ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδουσι, καὶ ἐκ τῆς θερμασίας φλυκταῖνας ποιοῦσι. Ext.

536. Ὅταν — κράζουσιν (18). Int.

537. Οὐδὲ λέγω τὸ πλῆθος ὅσον (25).

538. Βομβοῦσαι : Ἰδιῶς (26) — τοῦτο ἰδίον (27). *Observ.* Voici l'ordre des trois dernières scolies 538, 536, 537. Int.

Ibid. Ἰδιῶς εἶπεν — φωνήν (34, cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ καθολικωτέρου (36) — ἐδήλωσεν (37). *Var.* R¹ avait καθολικωτέρου. Ext.

539. Οὐ γάρ (40) — λογίζονται (41). Ext.

543. Διενήνοχεν — πάλαι ἡ δὲ μέμνηται νῦν (4, cf. *Adn.*). Inf.

544. Φυλλεῖ ἰσχνῶν ραφανίδων : Ἀττικοί (6) — ὅστιον ἀνεί... (9). *Var.* ράφανον sur le premier α un ε de R¹ (7). Inf.

545. δέ θράνους : Ὑποποδίου ἔνθεν καὶ θρανίτης (14, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Ἀντὶ δὲ μάκτρας : Ἡ σκάφη — ἄλευρα (30). Inf.

546. Πιθάνης : Ὑποχοριστικῶς ὡς πολίχνης (2). Inf.*

548. Ὑπεκρούσω : Ἐρθέξω (11) — κιθάραν (12). Inf.

550. Ὑμεῖς γ' ὑπὲρ καὶ Θρασυβούλῳ : Τὰ μὴ (21) — μαινόμενος (cf. *Adn.*). *Observ.* A la marge inférieure, les scolies sont ainsi distribuées : 543, 544, 550, 548, les deux du v. 545, puis 546 et 555. Inf.

554. Περὶ λιμπάνεσθαι.

555. Ὅτι ἀπλῶς (20) — βίον (22). Inf.

Fol. 7 verso, vers 557.

557. Τῶν σπουδαίων (36). Int.

559. Ὅτι ... νικῶν τὸ ποδαγρᾶν (42). Int.

560. Καὶ γαστρούδεις : Ὑπὸ γὰρ ἀργίας (51) — τὰ σώματα (52). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καταφερεῖς (53).

561. Ἄνιστοι πολέμιοι. Int.

565. Κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν : Ἐν εἰρωνείᾳ (33) — ἀπορίαν (34). Ext.

566. Πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστιν : Τοῦτο (36) — ὑπῆρχεν (49). Ext.

571. Καίπερ βάσκανος οὖσα : Συναινεῖ διςχυριζόμενος τὸ κατὰ τῶν ρητόρων πρᾶγμα, διασύρων (54) — τιθέασι (1). *Var.* αὐτοὺς au lieu de αὐτὸν (54, *Adn.*). Ext.

572. Κομήσης : Ὑπερφανήσης (6) — καυχητιᾶν (7). Ext.

574. Περὶ τοῦ μὴ διαφέρειν με τοῦ Πλούτου (16). Int.

575. Ἄλλα φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις : Τὸ γὰρ πτερόν (21) — τῆς ἡλικίας (24). Le reste de la scolie est omis. *Var.* Τῶν μὴ] τῷ μὴ (23). Ext.

578. Οὕτω τὸ διαγιγνώσκειν : Δυσχερὲς (31) — πατέρας (33). Sup.

579. Τινὲς — κράτιστον (43). Int.

581. Ἀλλ' ὃ Κρονικαῖς λήμαις : Λήμη λέγεται τὸ πεπηγὸς (49) — ὀφεις (54). *Var.* τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐμποδιζόντων (54). Sup.

586. Κοτίνῳ στεφάνου : Οὐκ ἀκριβῶς (15) — τοὺς στεφάνους (28). *Var.* σταδίου τοῦ (25), | ἔστιν omis (27). *Ext.*

589. Ἀναδέων εὐτελέσι στεφάνοις (36). *Int.*

590. Τὸ γὰρ — κακία ἐστίν (41). *Int.*

593. Τολμᾶν ὑμᾶς) Λεῖπει τὸ οὐκ ἔστιν πάνδεινον.

594. Τῇ Ἑκάτῃ θύουσι τῇ τριακάδῃ (47).

596. Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας : Ἔθος ᾗν (42) — ζῶσιν (45). *Var.* δὲ ἐξ. (44). *Inf.*

Fol. 8, vers 599.

600. Οὐ γὰρ πείσεις : Ἐν ὑπερβολῇ (36) — πειθομένους (37). *Var.* πείσεις οὐκ ἐξεις. *Sup.*

601. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται (41). *Int.*

602. Σύντροφον καὶ συνδιαιτητήν (48). *Int.*

602. Ὁ Παύσων ἐπὶ (48) — ζώγραφος ὢν (49). *Var.* δὲ omis (48).

606. Κυφῶν δ (17) — πτωχοῦ τινος (20). *Ext.*

607. Τινὲς (28) — τὸ T (29). *Int.*

610. Τότε νοστήσεις : Ὅτε (38) — τοῦτο (39). *Ext.*

612. Λεῖπει (43) — σεαυτήν (45). *Var.* κλαίειν] κλάειν (44). *Ext.*

616. Ἀντὶ τοῦ ἀνθρῶς — ἀλημιμένος (je crois que la lettre initiale de ce mot est plutôt un α, Dübn. δ λημιμενος R.). *Int.*

619. Ἡ ἀξία (18) — φβεγγομένη (19). *Ext.*

619. Ἐπείπερ ἔλεγε (19) — καταπαρδεῖν (20).

621. Εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ἐν λέγοι δ' ἂν Ἀσκληπιόν (35) — Πειραιεῖ (36). *Ext.*

623. Ἐλθὼν) ἀορίστου ἐτέρου μετοχή (*Adn.*). *Int.*

Ibid. Τῶν σπουδαίων τοῦ πλουτεῖν (42). *Int.*

626. Τὰ πρὸς — Ἀσκληπιοῦ (5). *Ext.*

627. Ὁ θεράπων (24) — ἀναβλέψαντα (25). *Ext.*

Ibid. Ὡ πλείστα Θησεῖος : Μετὰ τὸ (25) — νέμουσιν (33). *Var.* εἰσολέουσ, l'e initial est barré (33). *Sup.*

Ibid. Μεμυστιλημένοι : Εὐωχημένοι (40) — ἄλλα τινά (44). *Ext.*

Ibid. Ὁ κοῖλος (44) — εὐτυχήσαντες (47). *Int.*

628. Ἐπ' ολιγίστοις ἀλφίτοις : Τοῖς (10) — μάσῃσιν (14). *Inf.*

631. Τῶν σαυτοῦ φίλων : Ἀντὶ τοῦ (22) — δομομαστίγων (23). *Inf.*

Ibid. Οὐκ ἄλλων (23) — μαστιγιῶν (24). *Var.* σου au lieu de σοι (23).

635. Ἐξωμμάτωται : Ἀντὶ τοῦ (35) — λέγει (37). *Var.* τοῦ, au lieu de τὸ, après ὡς (36). *Inf.*

637. Ἀπαγγέλλεις (16) — νικώμενον (17). *Var.* φασί (16).

638. Παντὶ τρόπῳ (27).

639. Ὅτι τὸ σημεῖον εἰς τὸ ἔμπροσθεν καταβα^τ (28, cf. *Adn.*).

Fol. 8 verso, vers 641.

639. Πολλοὶ γὰρ (29) — παῖδας (33). *Var.* Ὑγεῖα au lieu de Ὑγεία (31), | Ὑγεῖαν (32, cf. *Adn.*). *Sup.*

640. Φέγγος (44) — ἀνθρώποις (45). *Sup.*

643. Τὸν θεράποντα (8). *Int.*

646. Ἀντὶ — ἀγαθὰ (14). *Ext.*

647. Ἐν τοῖς ἑμοῖς λόγοις (19). *Int.*

650. Ἐκ τῶν πόδων : Ἀντὶ τοῦ ἀπαρχῆς (*sic*) καὶ μέχρι (32) — λαμβάνει (34). *Ext.*

652. Τὰ πράγματα : Σαφῶς (40) — ἀνιαρά (41). *Ext.*

Ibid. Ἀκριβῶς (41) — πράγματα (42). *Var.* δὲ omis devant δεδήλω-
κεν. *Int.*

654. Πάλιν — ἀρχή (*sic*, cf. *Adn.*). *Ext.*

Ibid. Διὰ — κάκωσιν (51). *Int.*

656. Ἥθιστο γὰρ (5) — ἔβαλλον (7). *Var.* ἐκεῖνα au lieu de ἐκεῖ (6). *Int.*

657. Ἐλοῦμεν : Ἀπὸ — ἐλούμεν (10, cf. *Adn.*). *Observ.* La lecture ἐλούμεν au lemme n'est pas certaine, peut-être y a-t-il ἐλοῦμεν. *Ext.*

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων (13). *Int.*

659. Ἦμεν τοῦ θεοῦ : Ἀντὶ τοῦ (16) — τοῦ εἶω (17). *Int.*

661. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη — καὶ πέλανος (31, cf. *Adn.*).
Le mot προθύματα est un peu effacé, mais la lecture me semble certaine. *Ext.*

Ibid. Θηλύματα πλακοῦς, ἐπειδὴ δὲ (32) — λιθανωτόν (35). *Ext.*

663. Ἐκαττύετο : Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετο (51) — ἡτρεπίζομεν (54). *Var.*
Ἐκαττύετο R¹, Ἐκαττύετο R² (au lemme), | οἱ ἐριμύμενοι (53). *Int.*

664. Θεοῦ] τοῦ Ἀσκληπιοῦ (*sic*).

665. Εἰς πολλὰ κεκωμώδηται · εἰς ῥήτορα (11) — ἐστὶ (13). *Var.*
καὶ om. (13). *Ext.*

670. Πρόσπολος) ὁ ἱερεύς (23).

673. Ἀθάρας : Ἀττικοὶ ἀθάρας (31) — σεμίδαλιν (32). *Ext.*

675. Ἐφερπύσαι : Βαδίσαι ἀπὸ (47) — δηλοῖ (49). *Observ.* Un α de-
vant Βαδίσαι a été barré (47). *Int.*

678. Ἀπὸ τῆς τραπέζης : Εἰσι (4) — εἰσφερόμενα (5). *Inf.*

681. Ἀρσενικῶς ὁ (15) — θύλακον (16). *Inf.*

682. Κἀγὼ νομίσας : Ἀντὶ τοῦ (28) — ἐλάμβανεν (30). La lacune, in-
diquée par Dübner, est causée par une tache. *Inf.*

Fol. 9, vers 683.

685. Διαβάλλει (42) — χύτραν (43). *Var.* φθάσει au lieu de φθάσειέ
(43). *Int.*

688. Ἀντὶ τοῦ ψόφου (10).

689. Ὑφῆρει : Ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινε (12). Ext.

Ibid. Κᾶτα συρρίξας ἐγὼ : Ὀμοίως φασὶν Ἀττικοὶ (14) — συρρίζειν (18).
Var. συρικτῆς (*sic*) au lieu de συρικτὸς (14, cf. *Adn.*), | δὲ τὸ ἐφ. (15),
 | le copiste avait d'abord écrit μυκαζειν, il s'est repris et a écrit
 μυκᾶσθαι (17), | τὰ ἅλλα (17). Sup.

690. Παρείας · εἶδος (25) — ἱεροῖς (31). Ext.

693. Γαλῆς : Ἡ — πνεῦμα (42). Ext.

694. Ἐφλων : Ἀντὶ (46) — ἐσθίειν (47). Ext.

695. Γράφεται ἀνεπαυόμην (R⁴).

699. Διὰ τὴν (10) — ζῶον (11). Int.

Ibid. Ἐπεφύσητό μου : Ὑπὸ τῆς ἀθάρας (12) — γαστρί (13). Ext.

700. Χαριέντως (17) — βδέειν (18). *Observ.* Le mot ἀπὸ a été barré
 après χαριέντως τὸ (17). Ext.

701. Ἄλλ' Ἰασὼ μὲν γέ τις : Παρὰ τὸ ἰᾶσθαι (33) — Ὑγεῖαν (35).
Var. πεποίηκεν (34), | Ὑγεῖαν (35). Ext.

703. Ἄλλο, λίθανος (39) — δένδρον λιθανωτὸς αὐτοῦ (41). Ext.

704. Ἀυτὸς) ὁ Ἀσκληπιός (45).

706. Σκατοφάγον : Ἀναίσθητον (50) — σκώρ (53). *Var.* ἐστιν om. (52).
 Ext.

Ibid. Αἱ τάλαν) ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

713. Γράφεται καὶ ἐώρακας. Int.

714. Ἀντὶ τοῦ τρώγλας · ἐνθεν (36) — γάρ εἴσι (37). Int.

Ibid. Τριβώνιον τὸ παλαιὸν — Ἀττικοί (*Adn.*). Int.

716. Ὁ Νεοκλείδης — δημοσίων (47, cf. *Adn.*). Inf.

717. Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν (50) — κατὰπλαστον (53). *Var.* τινὲς δὲ καὶ
 (52). Inf.

718. Σχορόδων Τηνίων : Δηκτικῶν ὅτι ἡ (14) — τῆς γῆς οὔσης (20). Inf.

720. Σφηττίω : Τὸ δριμυτάτω ἀπὸ δήμου · πικροὶ γὰρ οἱ Σφήττιοι καὶ συ-
 χοφάνται · ἡ ὅτι δριμύ ὄξος παρὰ Σφηττίοις ἐγένετο (41). Inf.

Ibid. Σχίνον) ἀντὶ τοῦ μαστίχην (34).

Ibid. Διαβρέχων (37) — φασί (38).

725. Ἐπωσίᾳ ἐστὶν ἡ δευτέρα · τοῦ δικαστηρίου κρότησις (22).

Fol. 9 verso, vers 726.

727. Τῷ Πλούτῳ : Τὸν Πλοῦτον (36) — Δημήτερι τ' αἰνῇ (39). *Var.*
 Au lieu de λέγουσι, R. a le sigle qui signifie λέγει (36). Sup.

729. Ἡμιτύδιον : Ἀντὶ τοῦ σουδάριον · ῥάκος (49) — ἀμποτέρωθεν
 (51). Ext.

730. Ἀπέματτεν (5).

731. Πυρρῷ περιβολαίῳ (10). Int.

732. Ἐσύρισεν ἔνκ — ἐξέλθωσι (12). Int.

733. Δράκοντες λέγονται (16) — νοσήματα (19). Ext.
Ibid. Ἐξηξάτην) ἐξήλθον (20).
 736. Καλῶς (33) — ὄντας (34). Int.
 737. Πρίν σε κοτύλας : Ὡσεὶ ἔλεγεν (36) — μεθύσους (39). Ext.
 743. Ἡσπάζοντο : Ἀντὶ τοῦ (3) — χεῖρας (6). Ext.
 745. Ἐκ παραλλήλου (9) — ἴσως (10). Int.
Ibid. Ἐγὼ δ' ἐπήνουν : Καταχρηστικῶς (10) — ἐπαινεῖν (12). *Var.* ἀν-
 θρώπων (11). Int.
 748. Θαυμαστικὸν τὸ ὅσος (14). Int.
Ibid. Ταῦτα ἡ γυνὴ Χρεμύλου θαυμάζουσα τὸν θεόν (15).
 751. Ὅτε) ὄντες (R⁸).
 753. Ἐδεξιούντο : Ἀντὶ (25) — μελιχίοισι (27). Ext.
 754. Πολλήν (33).
 757. Ὅπισω τοῦ Πλούτου (42).
 759. Ἀντὶ τοῦ πηδήμασι (48). Int.
Ibid. Τὰ ὑποδήματα (45).
 763. Νῦν τῇ ἀρτοθήκῃ (1). Int.
 765. Κριβανωτῶν : Ἐπειδὴ (5) — στεφανέσαι (8). Sur le second ε de
 στεφανέσαι, il y a un ω de R². Ext.
 768. Πρὸς τὸ ἔθος (22) — σύνδουλοι (34). *Var.* τι ἀγαθῶν (24), | τὴν
 n'est pas omis après παρὰ (25, cf. *Adn.*), | σύγκεινται (32). Inf.

Fol. 10, vers 769.

769. Ἐπειδὴ τῶν νεωνήτων καταχέουσι τῆς κεφαλῆς τραγήματα (*Adn.* 768,
 32-41). Dübner : « Hæc verba ἐπειδὴ — τραγήματα post scholion
 v. 773 habet R. omisso τῆς. » Cette seconde scolie est à sa place
 régulière à côté du v. 769, de plus le mot τῆς n'est pas omis. Int.
Ibid. Δέον (43) — Πλούτον (45). Int.
 772. Τὴν ἀκρόπολιν (9).
 773. Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος : Κέκροψ (11) — ἐκλήθη (22). *Var.*
 μιᾶς τυχεῖν, Dübner. : « μιᾶς στοιχεῖν Θ [Reg.] et, ut suspicor, R. » Sup.
 774. Εἰς γνῶσιν ἔλθων καὶ εἰς αἴσθησιν (25) — ἀδίκων ᾗν (27). Ext.
Ibid. Τὰ συμβάντα — αἰσχύνομαι (25).
 778. Οὔτε ἐφευγον (34) — φαύλους (35). Ext.
Ibid. Ὅρθως ἔδρων : Οὔτε τοὺς κακοὺς (35) — πλούτου (37). *Var.* ἀφαι-
 ρούμενος au lieu de ἀφαιρόμενος (36, cf. *Adn.*). Ext.
 779. Ἰκανὴ (41) — διόρθωσις (42). Int.
 782. Ὡς χαλεπὸν εἰσὶν οἱ φίλοι : Ὁ Χρεμύλος (45) — κολακεύουσι (48).
Observ. ὄντα] ἄντα et sur le premier α un ο, de R¹ (47). Ext.
 784. Θλίβουσι — συντρίβουσι (8). Int.
 788. Ὡς Ἡλοῦτε — Βλεψίδημι (22). Int.
 791. Πιθανῶς (27) — τραγήματα (28). Ext.

795. Πρὸς τὸ ἔθος ὅτι πρὸς τῇ Ἑστίᾳ κατέχεον (40, cf. *Adn.*). Int.

796. Τὴν χλεύην (44).

797. Ἑμφασίς (47) — ἐπάγειν (50). *Var.* βολῶν au lieu de δολῶν (49, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Καὶ ἐν τοῖς (50) — ἐπισημαίνεται (54). Int.

799. Γελᾷν : Ἀττικὸν (12) — ἐόντα (14). *Var.* σοι] τοι (13). Ext.

800. Πένης ἦν ἄρπασαι (*Adn.*).

801. Ἰσχύδας πάντα τὰ τραγήματα ἰσχύδας ἐκάλουν (15).

802. Ἡδὺ τὸ (41) — γινόμενον (42). Pour ce dernier mot, R. a γινόμενος, le ν dans l'interligne, de R¹. Ext.

802. Πράττειν) χορόν.

805. Παίζων (48) — πλουτούντων (50). Dans ce dernier mot, le λ est de R³. Ext.

Ibid. Εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν, κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων (52). Inf.

Ibid. Ἐπεισπέπαικεν) παρ' ὑπόνοιαν (48).

807. Σιπὴν ἢ ἀρτοθήκη (8) — εὐπορίας (12). *Var.* τῷ ἀναγκαίων. Inf.

808. Ἀνθοσμίον : Ἡδέως, εὐόσμου, ἢ ὡς ἀπὸ (16) — ἔλεγον (19). Inf.

Fol. 10 verso, vers 810.

810. Τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα (28). Int.

812. Ἀγγεῖον (32) — λήγειν (33). Int.

Ibid. Τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦν χορῆσαι (35). Int.

815. Ἰπνὸς τὸ μαγειρεῖον (42) — πῦρ (44). Ext.

816. Στατῆρσι δ' : Εἶδος (48) — οὖν φησὶ νομίσμασι παίζομεν (49). Ext.

Ibid. Ἀρτιάζομεν : Ἀντὶ τοῦ παίζομεν (50) — ἄζυγα (51). Int.

818. Ἀλλὰ σκοροδίαις : Γελοίως (15) — ἐχρήσαντο (20) : ἄλλως οὐχ ἀπλῶς (22) — ἀποματτόμεθα (24). *Var.* σκαῖον ῥόδον τι ὄν · (18), γάρ] δὲ (19). Sup.

Ibid. Τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις (28).

819. Βουθυεῖ : Καταχρηστικῶς (30) — τριτύν (33). Ext.

821. Οὐχ οἶός τε γάρ : Μεταβολή (45) — δοῦλος οὐ (47). Int.

823. Ἐπου δὲ μετ' ἐμοῦ : Δίκαιος (7) — ἡ οἰκέτης ἢ ὁ Χρεμύλος (9, cf. *Adn.*). Ext.

828. Τὸ τέλειον (16) — ἐστίν (17).

830. Ἐπήρχουν) ἐχορήγουν (20).

832. Ἡ πού σε) ἐπειδὴ (28) — δεομένους (29).

833. Κομιδῇ : Δηλονότι ἀντὶ τοῦ παντάπασι τὸ κομιδῇ ἐχρῶντο (cf. *Adn.* au vers 825). Int.

834. Γράφεται οὐς τότε ἢ πότε.

837. Ἀπέφευγον (37).

839. Αὐχμὸς γὰρ ὢν : Τὸ ἐξῆς ἀπώλεσέν (43) — ἐποίησε (47). *Var.* Ἀττικῶς δὲ (44), | ἀπώλεσα τα (45), | ἀπώλεσαι (47). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (49) — καὶ χρυθῶν (53). *Var.* παροίποναι (52). *Int.*

Ibid. Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ δὴ (44, cf. *Adn.*).

842. Τὸ τριβώνιον : Τὸ παλαιὸν (16) — ἐδάσταζεν (17). *Ext.*

845. Μῶν ἐνεμυθήσῃ : Παίξει (24) — τῶν μεγάλων (32). *Var.* προαγό-
ρευσις au lieu de προάγνευσις (31). *Inf.*

Ibid. Μυστήρια δηλονότι (50).

853. Πολλά (15) — ποικίλω (16). *Int.*

Ibid. Ἀπὸ τοῦ (16) — δένδρων (21). *Var.* ἔχουν om. (17), | δὲ om.
après εἶρηται (18), | τὸ πολλὰν (18), | τὸ ὀλίγον (19). *Inf.*

Fol. 11, vers 854.

859. Ἐὰν τὸ δίκαιον παραμείνῃ φησὶν (cf. *Adn.*). *Int.*

Ibid. Σκώπτει (39) — κρίσιν (40). *Ext.*

862. Πονηρὸν κόμμα φησὶ τὸ παραχαρπτόμενον ἀργύριον (4, cf. *Adn.* à la
ligne 49). *Int.*

Ibid. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων ἐξ ὅλου τινὸς χρυσίου ἀποκεκομμένου
κόμματος. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν φαύλου (49, cf. *Adn.*) — δ λόγος (51).
Var. R. aussi donne καὶ après ἐπειδὴ (50). *Ext.*

Ibid. Εἶδος φαύλου νομίσματος (49).

863. Καταρᾶται τῷ Πλούτῳ.

867. Μᾶλλον πρὸς (14) — πλουσίους (15). *Int.*

Ibid. Ἐνίοις τινάς. (15), de R².

869. Ἐν ἤθει (19).

872. Ἀντὶ τοῦ σεσοθημένος, ἐπίτριπτος (26). *Int.*

Ibid. Καταμωκώμενος τῶν Δωριέων τὸ ὦ Δάματερ λέγει (28) — εἰσῆλθε
(29). *Ext.*

873. Βουλιμῆς : Ἀντὶ τοῦ πάνυ (44) — πληροῦνται (48). *Ext.*

875. Τροχός τις ἦν (1) — θεράποντα (3). *Int.*

879. Πεποίηται (8) — φωράσεως (9). *Var.* ἐκ τῆς κατὰ τῶν σύκων au
lieu de ἐκ τῆς τῶν σύκων (9). *Int.*

881. Ἀντὶ τοῦ ἐπρίω (16).

882. Τριβακὸν ἱμάτιον (19).

883. Οὐ φροντίζω — ἀπτικὴ (21).

884. Τὸν δακτύλιον : Τὸν λεγόμενον φαρμακίστην. Εἶρηται δὲ τὸ προτιμᾶν
ἐπὶ τοῦ λόγου ἔχειν (21). Ὁ Εὐδαμος φαρμακοπώλης καὶ Ἀμειψίας ἢ χρυσο-
πώλης (25) — τὰ τοιαῦτα (27) · λέγει οὖν ὅτι οὐ φοβοῦμαι σε ἔχων φυσικὸν
δακτύλιον (23). *Var.* πρὸς δαιμόνια au lieu de πρὸς δαίμονα (27). *Ext.*

885. Ἄλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου : Ἀντὶ τοῦ καὶ ἔχῃς (34, cf. *Adn.*) —
πεποίηται · ἦν δὲ ἀποτρεπτικὸς συκοφαντῶν (36, cf. *Adn.*). *Inf.*

Ibid. Λεῖπει φάρμακον (52).

889. Ἀντὶ τοῦ τῷ σῷ ἀγαθῷ (8, cf. *Adn.*).

891. Τῷ συκοφάντῃ — μαρτυρεῖν (16). *Int.*

895. Ὡς δσφραϊνόμενος τοῦτό φησι (32). Int.

Ibid. Ἐπίρρημα (30) — τῇ συνηθείᾳ λέγομεν * τινὲς δὲ ὁ δίκαιος (32).

Fol. 11 verso, vers 897.

897. Περιβέβληται (39). Int.

900. Τὸ μὲν (45) — φιλόπατρις (46). Int.

904. Ἀλλ' ἐπορος (*sic*) : Εὐφρόνιος (*Adn.*) — λέγει (13) ὅτι θταν γένηται καιρὸς πολέμου ἔμπορον ἑαυτὸν ἀποκαλῶ (15). *Var.* εἰς τὰς στρατιᾶς, | πρὸς τροφὴν au lieu de πρὸς τροφάς. Sup.

Ibid. Ὅταν, φησὶ (15) — ἔμπορος εἶναι (16). *Var.* R. ajoute τοῦ devant πράγματος. Int.

Ibid. Προφασίζομαι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον (17, cf. *Adn.*).

907. Τῶν τῆς πόλεως : Τῶν (24) — ἐφρόντιζεν (27). *Var.* χωρηγίας (*sic*, 25). Ext.

908. Τῶν ιδίων πάντων : Τῶν ιδιωτικῶν (28) — μῦσος (29). Cette scolie est après la scolie du v. 910. Int.

910. Εἰ τῶν πραγμάτων (38) — ἀνθρώποις (40). *Var.* τῶν omis après πραγμάτων (39). Int.

912. Εὐεργετεῖν ὃ κέπφει : Ὅρνεον (49) — παροιμίαν (53). Ext.

Ibid. Ὡ εὐτελέστατε (3) — καὶ λάλον (4). Ext.

916. Ἀντὶ τοῦ μάτην οὕτως Ἀττικοί (31).

922. Προδατίου : Μωροῦ (54) — ζῆ (2). Ext.

923. Ἐπιτήδευμα (5) — διατρέβειν (7). *Observ.* ἀφ' ἧς, R³ a essayé de faire de ῆ un ῥ. Int.

924. Μεταμάθοις : Ἀντὶ (9) — πρώτου (11). Ext.

925. Καὶ τὸ Βάττου σίλφιον : Βάττος (16) — τῇ μὲν βασιλέα, τῇ δὲ σίλφιον (20). Ἔστι δὲ βοτάνη πολυτίμητος (*Adn.*). *Observ.* ἔκτισεν corrigé en ἔκτησεν par R² (17). Ext. et inf.

929. Ὁ βουλόμενος : Ἐχεῖνός (48). — ἀπέδυσεν (51). Int.

930. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα (54).

934. Ὡς φυγόντος — μάρτυρος (18).

935. Τὸ ἡμιστίχιον — Σοφοκλέους (22). Inf.

937. Ἱερὸν λέγουσι — θεοῖς (27).

Fol. 12, vers 940.

943. Ὡσπερ κοτίνῃ : Ὅτι (37) — ἀναθήματα πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος (44). Ext.

946. Τὸ σύκινον, ἴσον τὸ ἀσθενέστατον (53) — σχηματίσας (3). *Var.* ἐρεῖ au lieu de λέγει (2). Ext.

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτο (3).

949. Πιθὼν : Ἀντὶ (14) — κυροῦται (17). Ext.

951. Ἐπειδὴ ἐγένου — πένης (25). Int.

953. Ἐπεὶ περίστανται (35) — βαλανεῖοις (36). Int.

955. Ἄλλ' ὁ βαλανεύς : Λέγουσι (45) — ἔλκοντες (47). Ext.

956. Τῶν ὄρχεων (49).

957. Τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ὡς (51) — φαύλως διακεκομμένων (52, cf. *Adn.*). *Observ.* le mot νομισμάτων est indiqué par le sigle : $\overset{\circ}{N} \overset{\circ}{N}$. Ext.

Ibid. Τοῦ λείμματος (1).

959. Ἄρ' ὃ φίλοι γέροντες : Γραῦς (9) — Πλούτου (12). *Var.* γραῦς τίς ἐστιν (9), | τοῦ au lieu de ἐπὶ τῷ (10). | καὶ om. devant καταβοᾷ (12). Ext.

961. Παντελῶς (16).

963. Ἀντὶ τοῦ (26) — γέροντες (27).

970. Ἡ που καὶ σὺ συκοφάντρια : Ἐπειδὴ εἶδεν (44) — συκοφάντρια (48). Ext. et inf.

972. Ἄλλ' οὐ λαχοῦς' ἐπινες : Τοῦτο ἄφ' (5) — ἄλλοι ὁμοίως · παρ' ὑπονοίαν δὲ εἶπεν · ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐδίκαζες (11, cf. *Adn.*). Inf.

974. Ὡς κατ'ῶσαν σκώπτει τὴν γράῃν (33). Int.

981. Ὑπερβαλλόντως, σφόδρα (*Adn.*).

Fol. 12 verso, vers 983.

984. Ὅτι τὸ (9) — ὠνήσασθαι (10). Int.

987. Εἰρωνικῶς — κατέλεξεν (17). Int.

989. Μισητίας οὐχ ἔνεκα, φησί, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ (22, cf. *Adn.*) — μίσγεσθαι. Int.

992. Ἐκνομιάτατα ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς (31).

997. Ἐπόντα : Οἱ μὲν (46) — ἄμεινον (47). Int.

999. Ἀμνητα προσέπεμψεν : Οὐ μόνον (50) — πλακούντιον (51), ἐστὶ δὲ εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους (50). Ext.

1002. Πάλαι ποτ' ἦσαν : Τινές (5) — Μιλήσιοι (12). *Var.* συγκροτῶν πρὸς τινας πόλεμον ἠθέλησεν λαβεῖν αὐτοὺς εἰς (9), | ἔχρησε (11). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πάλαι (37) — ἀτυχούντων (39). *Var.* ὕστερον au lieu de νῦν (39). Ext.

1004. Τῇ γρατ.

1008. Πρὸς τὸ — λαβεῖν (5). Ext.

1011. Νιτάριον καὶ βάτιον εἶδη φυτῶν, θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς ἄνθη με εἶχε (13). Ext.

Ibid. Οἷον νεότεριον οἶοναί κοράσιον (11, cf. *Adn.*). Int.

1013. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις : Ἐπεὶ (35) — εὐμετάδοτα (40). Ext.

1014. Ὡς ἐπὶ — Ἐλευσῆνια (*Adn.*). *Var.* Ἐλευσῆνια R¹, Ἐλευσῖνα R². Int.

1020. Ἀντὶ τοῦ (7) — μου (8). Int.

1021. Ἐπεὶ γὰρ ἐν θάσῳ οἶκει (*sic*) στάφυλος ὁ ἐρωμένος τοῦ διονύσου · τὸ δὲ ἐνέχεις ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας (16). Int.

1024. Τάναλώματα.

Ibid. Κολακεύειν. Dübn. : Duas tantum glossas habet R. τάναλώματα et κατεσθίειν.

Fol. 13, vers 1026.

1027. Καίπερ (37) — προϊστάμενος (39). *Var.* τοὺς ἀδικουμένους au lieu de τοῖς ἀδικουμένοις. Dans προϊστάμενος, les lettres στα sont écrites deux fois. Int.

1030. Εἰ δίκαιόν (48) — νεανίσκον (49). Ext.

Ibid. Ἐλλείπει ἐχρῆν (52).

1031. Ἐλλείπει μισθὸν, συνουσιάζων δηλονότι. Cette scolie est à la marge extérieure, au-dessous du v. 1031, qui manque au texte et qui a été écrit sur cette marge par R¹.

1035. Ὡς καταπεπονημένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γήρωσ, ἥ δὲ φησιν ὑπὸ τῆς λύπης (10). Ext.

Ibid. Ὑπὸ γήρωσ καὶ χρόνου (10).

Ibid. Γελόιου (11) — κατασέσηπας (12). Int.

1036. Οὕτω λεπτή εἰμι (14).

1037. Τηλία : Σανίς (33) — ἐν τούτῳ (37) · ἔστι δὲ ἡ ἀτρύπητος σανίς · ἐὰν δὲ τρυπηθεῖν ἀφίς γίνεται · λέγει οὖν ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχη τρύπημα, ὥς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα (32, *Adn.*). *Var.* ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν ᾧ, cet ᾧ a été retouché (36), | ἐπιπράσκ. τ. la lettre qui vient après le κ a été retouchée, on dirait que c'est un α (36), | συνέβαλον (37), | τηλία μὲν γὰρ om. (30). Ext.

1042. Διὰ τοῦ ἀρχαίαι (*sic*) τὴν γραίαν σκώπτει (17). Int.

1045. Διὰ τοῦ (28) — τὸ μέτρον (29).

1048. Ὁξύτερον βλέπει : Οἱ (33) — ἀπῆει ὧς φησι (37, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Νήφων οὐκ ἔγω ἀλλὰ μεθύων (38). Int.

1049. Κολάσεως ἄξιος (48). Cette scolie est écrite deux fois dans R ; elle est interlinéaire et intermarginale.

1050. Ὡς Ποντοπόσειδον : Οἱ τοῖς (49) — μέγιστε Πόσειδον (53). *Var.* R. donne les mots καὶ οὐκ — τὸ δὲ (51) que Dübn. met entre parenthèses, | les mots ἢ ᾧ πόντιε Πόσειδον sont omis (52). Ext.

Ibid. Θεοὶ πρεσβυτικοί : Ἐπεὶ γράϋς ἐστιν ὡς τοῦ ὄρκου τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος · τὸ δὲ α̅ α̅ ἐπιρρημά ἐστι μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως (54, *Adn.*). Inf.

1052. Ὡς τοῦ — δᾶδα αὐτῇ (20). Int.

1054. Εἰρεσιώνη : Κλάδος ᾗ (40) — τῶν Ἀθηναίων (48). *Var.* ἐξῆρτο au lieu de ἐξήρτητο (40). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καύσει (7).

1056. Παιδιάν · Οὕτως (14) — παιγνίου (15). Int.

1057. Ἀντὶ τοῦ πόσα ἔχω κάρυα · παιδιὰ (23) — χειρί (27). *Var.* ἂν ἔχη au lieu de ἔχει (25), | τὴν omis après κατὰ (26), δ.. ἂν ἐρωτήσας, il semble qu'après δ deux lettres n'ont pas simplement disparu, mais ont été grattées (26). *Ext.*

Ibid. Δέον εἰπεῖν (18) — γραῦν (19).

1061. Πλυνόν με ποιῶν : Ὁξύτόνως (36) — πλυνόμενον (37). *Inf.*

1062. Ὀφελείας τυχῆς.

Ibid. Κακεμφάτως εἶπεν τὸ ἐκπλύνειέ σε (45).

1063. Καπηλικῶς : Ἀντὶ τοῦ (48) — σαπρόν (51). *Inf.*

Ibid. Ὅπερ ἡμερωτικῶς λεγομένας (50, *Adn.*).

1065. Τὰς βυτίδας (7).

Fol. 13 verso, vers 1069.

1070. Εἰ — τιθίων (18). *Int.*

1075. Τινὲς τοῖς (28) — ἔχειν Μιλησίουσιν συμμάχους (30). *Int.*

1076. Τὸ δὲ τί ἔλεγον — χαλεπαίνοντες (31, cf. *Adn.*). *Int.*

1078. Τὸ συνουσιάζειν (37).

1081. Ὁ δ' ἐπιτρέπων ἔστι τίς : Ἀντὶ τοῦ (44) — τῇ συνουσίᾳ (*Adn.*). *Ext.*

1083. Λεῖπει (20) — ὡς γραῦν (21). *Ext.*

1085. Πολλάκις (24) — ὑποστάθμην (26). *Int.*

1087. Τρύγοιπος : Ὁ ὀλισθηρ (31) — γέρων (32). *Ext.*

1091. Ὁ Χρεμύλος ἢ δ' θεράπων (43). *Int.*

1092. Ὁ ποιῶσιν (46) — ἡ γραῦς (47). *Ext.*

1093. Προσέπιττον : Ἀντὶ τοῦ ἡσέλγουν ἢ κατεφίλουν · γράφεται καὶ ὑπερίρων · πιττοῦν δὲ (53) — λέξιν (54). *Var.* τὰς omis (53). *Ext.*

1096. Λεπάς κογχυσμοῦ εἶδος δ' ταῖς πέτραις (15, cf. *Adn.*) — δὲ εἶπεν (18). *Int.*

1097. Ὁ κόπτων τὴν θύραν : Ὁ Ἑρμῆς ἔκοψεν (37) — εὔρεν (38). *Var.* ἐλθὼν au lieu de ἐξελθὼν. *Ext.*

1099. Ματαίως ἐψόφησε (7). *Ext.*

1109. Τόπος — ἄσεβεῖς (34). *Int.*

1110. Ἡ γλῶττα τῶν (38) — ἐστίν (39). *Inf.*

Fol. 14, vers 1112.

1115. Πέμμα — πλακοῦντος τὸ ψαιστόν (5, cf. *Adn.*). *Düb.* : « ἔστι R. V. » Dans R., ce mot est écrit par l'abréviation et peut très bien s'entendre ἔστι ou ἔστιν. *Int.*

1118. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς (11).

1119. Ἀντὶ τοῦ (14) — λέγεις (15). Cette scolie est placée entre les scolies du v. 1121 et du v. 1123. *Ext.*

1121. Οἰνοῦτταν : Οὔτω (23) — γινόμενον (25). *Var.* Il semble bien qu'il y a οὔτω au lieu de οὔτως. *Ext.*

1123. Ἄνω φησὶν (32) — κοιμώμενος (32). *Var.* ἔχων au lieu de ἔχω. *Ext.*

1126. Ἄνω εσφάλημεν (*sic*) : Ἡ τετράς (50) — τῷ Ἑρμῇ (52). *Int.*

Ibid. Οἷμοι πλακοῦντος : Ἐξω (52) — Θεσεῖ (1). *Var.* τοῦ μηνός om. (52 sq.), | καὶ ajoutée devant τετράς (54). *Ext.*

1128. Οἷμοι δὲ κωλῆς : Κωλῆ τὰ (26) — ζώων (27). *Var.* βραχίον. *Ext.*

Ibid. Τὰς ἀγκύλας αἶ (28) — τοὺς θεοὺς προσφέροντας (29). *Var.* Le mot εἰσί est donné par R. Dübner : « εἰσί ex Suida. » Cette scolie est entre les scolies des vers 1115 et 1126. *Int.*

1129. Ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα : Ἑορτήν (34) — θυομένῳ (40). Ἐποίουν — τῶν ἀσκῶν (*Adn.*) *Var.* ὅσον au lieu de ὅσσον (40). *Ext.*

1131. Ὀδύνη σε : Ἀντιστρόφως (15) — εἶπεν (17). *Int.*

1132. Ἴσον ἴσῳ κεκραμένης : Ζητεῖται (25) — δέχεται (28). *Var.* παρὰ ἀμφοτέρων (28). *Int.*

1137. Ἀντὶ τοῦ — νεώτερον (51).

1141. Ἴνα (18) — μέρος σου (19).

1142. Πλακοῦς — ἐλαίου (23).

1145. Πανουργήσας κλέψας (43).

1146. Ἀντὶ τοῦ (44) — φρονήσης (45).

1153. Στροφαῖον : Στροφαῖον ἐκάλουν (7) — κλεπτῶν (11). *Inf.*

1155. Ἐμπολαῖον) παραγματευτικόν (45).

Fol. 14 verso, vers 1157.

1158. Ἀντὶ τοῦ οὐ χρεῖα ἐστὶ πανουργεῖν. *Int.*

1159. Ἠγεμόνιον : Κατὰ (53) — ὁδηγοῦ (2). *Ext.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὁ (9) — ὁδηγοῦ (10). *Int.*

1161. Μοῖραν γὰρ ἐν τοῖ (*sic*) ἀγῶσιν ἔχει ὁ Ἑρμῆς (17). *Int.*

1162. Ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον (19).

1165. Βίον, ὑποχοριστικῶς (29). *Int.*

1166. Οὐκ ἔτ.. ἅπαντες : Ὡσανεῖ (31) — δικαστήριον (33). Pour ὥσανεῖ la lecture me semble sûre. Dübner : « ὥσανεῖ Θ. Ceteri libri ὡς ἂν εἰ. » *Ext.*

Ibid. Ὡσανεῖ ἔλεγε πολλὰ ὀνόματα ἔχειν (32). Ici la lecture est très distincte pour ὥσανεῖ. *Int.*

1172. Λεῖπει τὸ ἔχω (28). *Int.*

1175. Ἐν ἄστει σωτήρα Δία (32) — φασι (34). *Int.*

1180. Θυσίας ἐπετέλεσεν (46). Cette scolie est écrite deux fois, à la marge int. et à la marge ext.

1185. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σοι : Ἐπειδὴ νόμος (23) — λαμβάνεις (26).

Observ. λαμβάνειν : ἡ οὕτως : τὰ ἔθιμα, peut-être ce dernier mot est-il écrit ἔθειμα? (24). Ext.

1189. Τὸν Πλοῦτον λέγει (39). Int.

1191. Τὸ ἐξιδρυσόμεθα τὸν Πλοῦτον (48). Int.

1193. Τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν (14, cf. *Adn.*) — ἐπανηλώθη (21). *Var.* ἄγε au lieu de ἀεί (17), | ἀφ' ὧν εἰς τὰ (19), | καὶ τᾶλλα au lieu de καὶ εἰς καὶ τᾶλλα (20). Ext.

Ibid. Τὸν ὀπισθοδόμον : Ἐπειδὴ τὰ χρήματα (12) — Ἀθηνᾶς ναιοῦ (14). *Var.* ἀπέχειντο (12), | ἔνθα ἐστὶ τὸ (13). Inf.

1197. Ἐθός γάρ (44) — ἡμφιεσμένων (47). Int.

1198. Ἐπειδὴ (1) — ἰδρύθη ποτέ (7). Inf.

1199. Λεῖπει τὸ ἱμάτια (11). Int.

Fol. 15, vers 1200.

1199. Σεμνῶς δ' ἔχουσ' ἥλθες : Λεῖπει ἱμάτια ἦν..... λα ἱμάτια (12) — ἔχουσα ἱμάτια (15). *Var.* τὸ omis (9), συνῆλθε au lieu de συνεισῆλθε (14). Ext.

1206. Γραῦς λέγεται ὁ ἄφρὸς (38) — χυτρῶν (39). Int.

Ibid. Ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ (41). Int.

ΝΕΦΕΛΑΙ

Fol. 15 verso.

Pas d'ὑπόθεσις dans R.

Vers 1. Ἰού) Παραπειγραφή, συγκεκαλυμμένος (42) καὶ καθεύδων ὑποτίθεται, εἴτα ἀνακαλυψάμενος καὶ ἔξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας τοῦ περιβλήματος : ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα διὰ τὸ (15) — νομίζειν (18). Ext.

2. Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ : Οὐκ ἀργῶς (21) — Δαί (29). Var. Sup.

Ibid. Τὸ χρεῖμα : Τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα (30). Sup.

3. Ἀπέρατον : Ἀντὶ τοῦ (35) — ἀγρυπνοῦντας (42). Var. Au lemme, la leçon de R¹ était ἀπεραντον, le premier ν a été gratté, | il y a διὰ

τῷ τουτῷ, c'est-à-dire διὰ τῷ τούτῳ τῷ (39). Sup. et int.

5. Οἱ δ'οικέται βέγκουσι : Νῦν οἰκέτας οὐ τοὺς (4) — κοιμᾶσθαι (10). Var. καθεύθουσι (sic, 5), | ἴδιόν ἐστι τὸ (9). Ext.

Ibid. Ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ : Πόλεμος ἦν (19) — καθεύδειν (27). Var. κατ' ἐκείνου καιρῷ (20). Int.

Ibid. Πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ (cf. Adn. 15-18).

8. Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσί νεανίας : Οὐκ (39) — μέμφεται (42). Ext.

10. Ἐγκεκορδουλημένος : Ἐνκεκαλυμμένος καὶ συνεστραμμένος ὥστε μὴδὲ ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν (44) · ἰστέον δὲ (1) — αὐτοῦς · σισύρα δὲ παχὺ περιβλήμα (3). Var. τοῦ manque devant χεῖμωνος (1), οὕτω] οὕτ' (sic, 3). Ext.

11. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ βέγκωμεν : Μιμησάμενος τὸ σχῆμα τοῦ νεανίσκου, δ پرسبύτης ὥσπερ (21) — περιβλήμασιν (23). Int.

12. Εὐδαιν δακνόμενος : Ἐνοχλούμενος (30) — τρέφειν (32). Le copiste avait écrit : ὑπὸ τῆς ἵπποδρομίας τροφίας, il a barré δρομίας (30). Ext.

13. Τῶν χρεῶν περισπαστέον, δημοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων (37). Int.

14. Ἐχόμενον (40) — ἔχοντες (41). Int.

15. Ξυνωρὶς τὸ (46) — καλοῦσιν (50). Var. δὲ ἵπ... συνεστὸς, δ δὴ δίφρον καλοῦσι · τὸ δὲ ἵππάζεται οὐχ ἀπλῶς τὸ περὶ ἵππῃ.. (48). Int.

16. Ὀνεροπολεῖ τ' ἵππους (sic) : Κἂν τοῖς δνειροῖς ἵππους περινοεῖ · τουτέστιν οὕτως ἐσπούδακε τῷ πράγματι ὥστε καὶ καθεύδων δνειράτα περὶ ἵππους δρᾶν, ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ δνειροπολεῖν καὶ ἄλλο τὸ δνειρώττειν · τὸ μὲν δνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνυπνίων (sic, l'o semblerait de R¹) δρόντων (4) — γόνων (5). Ext.

17. Τὴν σελήνην : Ἦτοι (9) — τῇ τριακάδι καὶ τὰ δάνεια αὖξει τοὺς τόκους (11, cf. Adn.). Inf.

18. Ἄπτε παῖ λύχρον : Δεῖ γὰρ (20) — δανιστάς (sic, 23). Var. ἄψαι au lieu de ἄψασθαι (21, cf. Adn.). Inf.

20. Λογίσωμαι) ψηφίσω.

21. Τοῦτον — πάσχει (*Adn.*).
 22. Ἀντὶ τοῦ (34) — ἡγόρασα (35).
 23. Τὸν κοππατίαν : Κοππατίας (37) — ἔχοντας τὸ σ (39, cf. *Adn.*).
Observ. ἐγκειγάρχεται, l'ι dans κει a été barré (38). Inf.
 24. Εἴθ' ἐξεκλόπην : Ἐπαιξεν (52) — λίθω (54). Inf.
 25. Ὁ Φειδιππίδης (3) — αὐτοῦ (4).
 28. Πόσους (17) — Θησέως (18).
 30. Κατέλαβε — ταῦτα (*Adn.*).
 31. Φρίσκους καλεῖ τὸ σκεῦος (41) — ὑποχοριστικῶς (42). Inf.
Ibid. Ἀμυνίας τῶν περὶ ἵππους ἐστὶ ἐπταικίτων (45).
 32. Ἐξάλισαθ' κυλίσασθαι. Au texte la leçon ἐξάλισαθ' est une correction par R² de la leçon de R¹ ἐξάλισας.
 33. Ἐξήλικας ἐξέβαλες, ἐξέωσας (9).
 36. Καὶ στρέφη τί (25) — σεαυτόν (26).
 37. Παίξει ὡς εἰ ἔλεγεν ἡ κόρις ἢ ἡ ψύλλα (48. *Adn.*).
 38. Καταδαρθεῖν κοιμηθῆναι (5).
 41. Ἡ προζενήτρια ἡ προνοήσασα τὸν γάμον (17, cf. *Adn.*).
 42. Ἀντὶ τοῦ ἐχάυνωσε καὶ ἠπάτησε (*Adn.*).
 43. Ἡδιστος ἄλυπος.

Fol. 16, vers 44.

44. Εὐρωτιῶν : Τοῦ (28) — ἀστικῶν (31). Sup.
Ibid. Ἀκόρητος : Ἀκαλλώπιστος · κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν (32). Sup.
 45. Αὖξων καὶ τεθελῶς (43). Int.
 46. Οὔτος (5) — ὄνομα (6). Int.
 48. Σεμνήν : Nūn (23) — ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν (24, cf. *Adn.*). Sup.
Ibid. Ἐνκεκοισυρωμένην : Κεκαλλωπισμένην · ἔστι δὲ Ἑρετριακὸν (30) — τυραννεῖν (32). Sup.
 50. Ὅζων τρυγός : Τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης · τρασιὰ δὲ λέγεται δ τόπος (42) — σύκα (*sic*, 43). Sup.
Ibid. Περιουσίας : Τουτέστιν Πλούτου (53, *Adn.*). Int.
 51. Ἡ δ' αὖ μύρου, χρόκου : Πρὸς τὰ αὐτοῦ (36) — ἐπήγαγεν (39). *Var.* ἀντέθηκε. Ext.
Ibid. Καταγλωττισμάτων : Εἶδος (7) — κολακευμάτων (8). Ext.
 52. Λαφυγμοῦ : Ἀδηφαγίας καὶ τῆς πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτελείας (*Adn.*). Int.
Ibid. Κωλιάδος : Κωλιὸς (*sic*) ναός (37) — ἔφορος (47). *Var.* Τυράννων puis Τυρρηνῶν, la correction semble de R¹ (40), | Τυρρηνῶν δεσμιῶ δουλεύων · ἐρασθείσης (41), | ἀπολυσάσης, les lettres σα ont été rebouchées, il semble que le copiste avait écrit une seconde fois λυ et qu'il s'est corrigé (42). Ext.
 53. Ἄλλ' ἐσπάθα : Κατανήλισκε καὶ κατήσθιε · σπαθῶν (10) — χρόκην (14). Int.

57. Τὸν πότην λύχον : Πότης λύχνος παρ' Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἐλαιον ἀναλίσκων (28). Int.

58. Ἴνα κλάης : Καλεῖ (29) — ἀπειλῶν (30). Ext.

59. Θρυαλλίδων : Ἀντὶ τοῦ — ἐλλύχνια (*Adn.*). Ext.

60. Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῶν : Μετὰ (35) — γάμου (36). Ext.

61. Καὶ τοῦτο (41) — παρίσθησι (42). Int.

62. Ἐλοιδορούμεθα) ἐφιλονεικοῦμεν.

63. Συνετίθει τὸ ὄνομα ἐξ ἵππου.

63. Ἡ μὲν ἵππον : Μέγα φρονούσα πάντως ἐπὶ τῷ προγόνῳ Μεγακλεῖ τῷ νικήσαντι τρίς Ὀλύμπια καὶ δι' ἵπποτροφίαν κατελθόντι τὸν ἵππον · ἐπεὶ καὶ Καλλίας (53) — Ἰππόνικον (3). *Var.* προσελθὼν] προσελθὼν (53). Ext. et inf.

64. Ξάνθιππον : Ξάνθιππος μὲν ἐγένετο (7) — λεγόμενον (8). Inf.

67. Κοινῇ ξυνέβημεν : Ἀντὶ τοῦ (17) — μέρος (19). *Var.* συνέδοξε] οὖν ἔδοξεν. Inf.

68. Ἐκολάκευεν (20).

Ibid. Προσηνῶς καὶ κολακευτικῶς (21) Inf.

69. Πρὸς πόλιν : Πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, λείπει δὲ τὸ εὐτυχήσω. Int.

70. Ξύστις λέγεται τὸ πορφυροῦν — ἱππικῇ (26-28, cf. *Adn.*). Int.

71. Τόπος (31) — τραχύς (32).

72. Διφθέραν ἐνημμένος : Ἀντὶ (40) — διφθέρα (41). Inf.

73. Τοῖς ἑμοῖς λόγοις) οὕτως δηλονότι.

74. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἵκτερον, εἶπεν ἵππερον οἷον ἱππικὸν ἔρωτα ἢ νόσον ἱππικὴν (*Adn.*). Inf.

80. Τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλίας (après φιλίας le mot εἶδος barré).

Fol. 16 verso, vers 86.

88. Ἐκστρεψον ὡς τάχιστα : Ἀντὶ (39) — μετάβαλε (43). Sup.

89. Τὸ τελεῖ ἃ ἄν. Int.

91. Νῆ τὸν Δίονυσον : Ἐπεὶ (46) — ἐλθέ (49). Sup.

92. Καὶ τῷκιδιον : Τὸ οἰκίδιον ὑποκοριστικῶς · ἤγαγε (1) — οἰκίαν (2). Sup.

94. Ψυχῶν σοφῶν, τουτέστιν ἡ σύννοδος (20) — φροντίδος (24). *Var.* δὲ omis après φροντισται (22), | τῆς omis devant φροντίδος (24). Ext.

Ibid. Ψυχῶν σοφῶν) ἀνδρῶν φιλοσόφων (3).

95. Ἐπειδὴ — φιλόσοφοι (26). Int.

96. Ὡς τῶς ὁ κρέβανος (27) — φοῦρνον (29). *Var.* συνπνέγονται (28), | δὲ ἀνθρακες (29). Int.

98. Οὗτοι διδάσκουσι : Καὶ τοῦτο ψεῦδος διαβολῆς λέλεχται χάριν · οὐδεις γὰρ μισθὸν ἐτέλει Σοκράτῃ, ἐπεὶ κἀκεῖνος οὐδ' ἐν ἔρασκεν εἰδέναι · διόπερ καὶ ὑπὸ τοῦ Πυθίου σοφὸς ἐκρίθη · τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον ἔκρινε σοφοῦ εἶναι, τὸ αὐτὸν τοῦτο γνωρίσαι ὅτι μὴδὲν οἶδεν · πῶς ἂν οὖν μισθὸν ἐπράττετο παρὰ τῶν συνόντων περὶ αὐτοῦ βεβαιούμενος ὅτι μὴδὲν οἶδεν. Ext.

101. Ἀποφεύγει — ἐπαχθές (11). Int.

Ibid. Μεριμνοφροντισταὶ τοὺς φιλοσόφους οὕτως ἐκάλουν (*Adn.* du vers 102).

102. Τὸ αἰδοῖ σχετλιαστικὸν, τὸ δὲ πόνηροι ἀντὶ τοῦ ἐπίνοιο (18, cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Τοὺς ἀλαζόνας : Ἰδίως τοὺς ψεύστας ἐκάλουν · εἰκότως οὖν καὶ τοὺς ἀλαζόνας καλεῖ, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασι (14). Ext.

104. Ἐταῖρος (19) — εἶναι καὶ λεπτόφωνος (21, *Adn.*). *Var.* καὶ manque après ἐκαλεῖτο (20). Int.

105. Ἡ, ἡ σιωπά : Συγκατατίθεται (22) — αὐτοὺς (24). Ext.

Ibid. Μηδὲν εὖηθες, μηδὲ ἀνόητον (25).

106. Ἄλλ' εἴ τι κήδη φροντιζ.. ἀλφίτων (28) — οὐσίας (30). Int.

107. Τοῦτων γενοῦ μοι : Λεῖπει (31) — μαθήτευσον (32). Int.

Ibid. Σχασάμενος : Καταπαύσας (33) — ἐρεσσόντων (34). Ext.

108. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον : Εὐλόγως (44) — ποιηταί (47). Ext.

109. Τοὺς φασιανούς : Φᾶσις ποταμὸς (16) — ἵπποι (20). Ext. et inf.

112. Ἀμφω τῷ λόγῳ : Δυϊκῶς (31) — ἐκπαιδεύει (*sic*, 33). Inf.

113. Τὸν κρεῖττον' ὅστις ἔστι : Τὸν δίκαιον (34) — μανθάνειν (36). *Var.* εἶπεν (35), | les mots τὸν ἔτερον manquent (35). Inf.

120. Διακεκναίσμενος : Διεφθαρμένος — Σωκράτην (52). Inf.

121. Ἔδει ἀντὶ τοῦ φάγει.

122. Ζύγιοι ἵπποι λέγονται ὁ μέσος δεξιὸς καὶ ὁ μέσος ἀριστερὸς, οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἄρματος ζυγῷ (5-8, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Σαμφόρας (9) — μηρὸν σ (10). Inf.

125. Ἀνιππον ἵππων ἐστερημένον.

Ibid. Φροντιῶ τῶν σῶν ἀπειλῶν.

126. Κεῖσομαι οὐκ ἄθυμῶ (24).

127. Διδάξομαι διδαχθίσομαι (37).

129. Καὶ βραδὺς ἀντὶ τοῦ μὴ ἀγγίνους (42).

Fol. 17, vers 130.

130. Σκινδάλμους μαθήσομαι : Ἐξήγησις (46) — λεπτολογίας (50). *Var.* σκινδάλαμοι εἰ σκινδαλάμους (47). Sup.

131. Πορευτέον — ἀναδύομαι (51). Int.

132. Ἄλλ' οὐχὶ χροῦω (11). Int.

133. Βάλλ' ἐς κόρακας : Ἀντὶ τοῦ (13) — πτώματα (22). *Var.* φθοράν] φθορὸν (14), | οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν (17), | φησὶν au lieu de φασὶν (21). Sup. et ext.

133. Βάλλ' ἐς) ἄπιθι.

134. Δῆμος (23) — Ἀπολλώνια (24). *Var.* τὰ manque (24). Ext.

136. Ἀπεριμερίμως : Ἀσκόπως (26) — ἐπήγαγεν (29). *Var.* λελακτῆκας (*sic*, 27). Ext.

Ibid. Ἐπινενοημένην (45) · τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα, ἀπηλλαγμένα τῶν κοινῶν βιωτικῶν ἐννοιῶν (cf. Dübner, v. 145). Int.

137. Καὶ σκέψιν, ἰδίως (38) — ὥς προείπομεν (40). Int.

Ibid. Ἐξήμελωνας ἀτελῆ ἐποίησας (44).

138. Intermarginale. Πρὸς τὸ (48) — εἰμι (49).

139. Τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφθαρμένον (2). Ext.

140. Διὰ τὸ (3) — αὐτοῖς (4). Int.

140. Οὐ θέμις οὐ πρόπον (10).

Ibid. Πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν) εἰ μὴ μόνον τοῖς μαθηταῖς (10).

141. Οὐτοσί) ἑαυτὸν δείκνυσι.

144. Τῶν ἄγαν (16) — Σωκράτης σοφώτερος (26, cf. *Adn.*). *Var.* Τούτῳ] τοῦτο (23). Ext.

144. Ἀνῆρετ') ἐπύθετο (12).

145. Ψύλλαν δόσους ἄλοιτο : Ψύλλα μὲν ἀπτικῶς ὁ νῦν ἡμεῖς (51) — παρεισάγει · διὸ καὶ τὰ ἐξῆς γελοίου χάριν αὐτὸ λέλεκται (6).

Observ. τοῖου (*sic*), on peut lire τοιοῦτον ου τοιοῦτο. Dübn. : τοιοῦτο (1, cf. *Adn.*). Ext.

146. Γελοίου χάριν παρειλῆφει τοῦτο διὰ τοῦτο οὐδὲ ἄλλου τινὸς ἐμνήσθη μέρους τοῦ σώματος (10) — ὁ δὲ Σωκράτης φαλακρὸς ἦν (12, *Adn.*). Int.

150. Intermarginale. Ὅτι δυικὸν — ἐξ πόδας ἔχουσα ἡ ψύλλα (14).

151. Ψυγείση) ἀποθανούση (15).

Ibid. Intermarginale. Ἔστι (16) — εἶπεν (18). *Var.* Sur τὰ de ὑποδήματά τι, R² a fait l'abréviation de ων (cf. *Adn.*).

152. Ταύτας ὑπολύσας : Ἀδύνατον (19) — ἐξέλκειν δυνατὸν καὶ διαμετρῆσαι τοῦτο τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος (23). *Var.* ὑπόδημα au lieu de ὑποδήματα (20). Ext.

155. Φρόντισμα) σόφισμα.

157. Ὀπότερα) ἀντὶ τοῦ ὀπότερος (30).

158. Ἀντὶ διὰ (31) — ὀροπυγίου (32). Ext.

159. Τῆς ἐμπίδος) οὗς [ἡμεῖς κώνωπας λέγομεν (28, *Adn.*).

163. Κοῖλον — προσκαίμενον. Ext.

164. Intermarginale. Πῶς — πνεῖν.

165. Τοιαύτη — ἄκρον κοίλη (*Adn.*). Cette scolie est placée après la scolie du vers 166. Inf.

166. Διεντερεύματος : Τοῦ ἐπινοήματος (54) — ἐντέρου (2). *Var.* λόγον omis (1). Inf.

167. Ἡ ταχέως (4) — κατηγορούμενος (5). Inf.

169. Γνώμης μεγάλης ἀπεστερήθη ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλαβώτου ὁ Σωκράτης (8). Inf.

169. Γνώμην) σκέμμα (10).

Fol. 17 verso, vers 173.

169 et 173. Γαλεώτης : Ἐκατέρως λέγεται καὶ ἀσκαλαβώτης καὶ γαλεώτης (9) · καὶ ὄροφῃ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄροφος. (12, cf. *Adn.*) · οὐ πρὸς (14) — ἐν Λυσιστράτῃ (15). Sup.

175. Δεῖπνον οὐκ ἦν : Αεληθότος σκώπτει (18) — εἶχον (22). *Var.* παρσκευασμένον (*sic*, 22). *Sup.*

176. Τοῦτο (23) — ἐπενόησεν (24, cf. *Adn.*). *Int.*

177. Λεπτὴν τέφραν : Ἰσχνὴν (27) — ἀλφίτων (28) · τέφρα δὲ ἡ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνις (32). *Sup.*

Ibid. Λεπτὴν καταπάσας R^s.

178. Κάμψας δβελίσκον : Καμπύλον (42) — ἱμάτιον (45). *Ext.*

Ibid. Ἐργαλεῖον δ διδῆτης (*sic*) εὐχρηστος τέχναις πολλαῖς · τὸ Α στοιχείῳ παρεοικῶς · τούτου τὸ ἐν μέρος ἐντιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάπτοντες κύκλους γράφουσι (49). *Ext.*

Ibid. Τὸ εἶτα περιττόν (51). *Int.*

179. Τοῦτο (7) — εἰς τὰλφριτα (8). *Int.*

Ibid. Ἐκ τῆς τραπέζης : Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατέργαψέ τι ὁ προσέχοντες οὐκ ἐπινήσαμεν, ἐπήνεγκεν ὅτι (12) — διατρίβοντα (14). *Ext.*

180. Τὸν Θαλὴν : Οὔτος (20) — ὡς Ἑρμῆς (25). *Var.* τὸ ὄνομα au lieu de τοῦνομα (23). *Int.*

183. Μαθητιῶ μαθεῖν ἐπιθυμῶ (26).

184. Ω Ἑράκλεις : Πέποικε (*sic*, 27) — ὠχρότητα (30). Le copiste avait commencé par écrire ἀνέωχ, il s'est repris, a barré le χ et a écrit ἀνέωξε (28). *Ext.*

185. Ἐοικεῖναι ὁμοιοῦσθαι.

186. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι : Πύλος (34) — Σφακτηρία (43). *Observ.* διὰ τὸ δι τὸ (*sic*, 38). *Ext.* et *inf.*

187. Εἰσελθὼν (8) — συννοίας (9). *Int.*

192. Τὰ ὑπὸ — καταμανθάνουσι (21).

193. Ἰσως (24) — ἀστρονομεῖν ἔφη (27). *Int.*

195. Τοῖς φιλοσόφοις (32) — διατρίβοντας (33). *Int.*

201. Ἀστρονομία σφαῖραν δείκνυσι.

209. Ως τοῦτ' ἀληθῶς : Ἐν ἐρωτήσει (11) — δικάζουσι (12). *Inf.*

212. Διὰ γὰρ (17) — Μάκρις ἐκαλεῖτο (18). *Inf.*

213. Εἰς φόρον (20) — αὐτῆς (22). *Inf.*

215. Μεταβουλεύεσθαι (49, cf. *Adn.*). *Inf.*

Fol. 18, vers 216.

215. Τοῦτο λέγει ὅτι προσέκειντο Ἀθηναίους (28). *Int.*

Ibid. Διὰ τὸ (46) — ἀστυγείτονας (48). *Int.*

218. Φέρε τίς γὰρ οὗτος : Παρεγκύκλημα (7) — σχήματι (13). *Var.* ὅψα est donné par le ms. (11), | ἐν τοιούτῳ (12), | d'abord σχήματα, puis σχήματι (13). *Sup.*

219. Τιμῶν (14) — ὄνομα (15). *Sup.*

220. Τῷ μαθητῇ (17) — μέγα (18). *Var.* ἤκουσέ μου (17 sq.), | σὺ omis (18). *Sup.*

223. Ὡ φ' ἡμερε (*sic*) : Ἀντὶ τοῦ ὧ θνητέ · ὧ τὰ ἐφ' ἡμερα φρονῶν (21) — ἀνθρώπων (23). Cette scolie est au-dessus des scolies des vers 219 et 220. *Sup.*

Ibid. Σωκρατίδιον) ἀπὸ τοῦ ὑποκοριστικοῦ διαβάλλει αὐτόν (20).

225. Ἀεροθατῶ : Ἐπιθαίνω (35) — δρόμον (37). *Observ.* αὐτὸν est écrit deux fois devant ἐποίησεν. *Sup.*

226. Ἐπειτ' ἀπὸ ταρροῦ : Ταρρὸς (51) — θεῶν (1). *Ext.*

228. Ἐξεῦρον (7) — λέγει (10). *Ext.*

231. Χαμαὶ ἐπὶ τῆς γῆς (11).

Ibid. Τάνω τὰ οὐράνια (11).

232. Τὸ οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ, Ἀττικῶς (*Adn.*). *Int.*

233. Τὴν ἱκμάδα : Τουτέστι τὸ νοητικὸν καὶ τὸ γονιμώτατον (24) — θειοτέροις (26). *Ext.*

234. Τὰ κάρδαμα : Εἶδος (37) — γίνεται (41). *Var.* Πέρσαις ἢ καὶ γὰρ (38). *Ext.*

236. Δέον (42) — δηλούμενον (45). *Var.* συνέχεεν (44). *Int.*

240. Χρήστων τε δυσκολωτάτων : Ὅτι χρήστας ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς δανειστάς λέγει · ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας λέγει. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς δανειστάς χρήστας λέγουσι (3). *Ext.*

241. Ἐνεχυράζομαι εἰς ἐνέχῃ (*sic*).

242. Ἐκ ποίας (20) — δανείους (21). *Int.*

243. Πολυδάπανος — δεινή (28). *Int.*

247. Ποίους θεούς : Ταῦτα (32) — πλάτανον (35). *Var.* ἣν διέβαλλον, le mot τινες manque (33), | ἀσεβεῖ] ἄσεβῃ (34). *Ext.*

248. Ἡμῖν νόμισμα' : Ἐπεὶ ὁ γέρων (48) — ἄλλους αὐτὸς χρώμενος θεούς (51). *Observ.* Entre ὁμνύω et θήσιν il y a un espace blanc, peut-être y avait-il là κατὰ qui aurait disparu. *Düb.* « 49 θήσιν R. » *Inf.*

Ibid. Τῷ τίνι R².

249. Ἡ σιδαρέοισιν : Τοῦ (1) — ὑπαρχούσης (12). *Var.* τὸ omis devant νόμιμον (2), | ἐξεδέξατο (3), | ὁμνύετε (5). *Ext.* et *inf.*

253. Ὡς εἰ ἔλεγεν τοῖς καπνοῖς συγγένεσθαι ἢ ταῖς (22) — καπνοὺς, καὶ νεφέλας, καὶ σκιᾶς ὠνόμαζον. *Int.*

254. Τὸν κράβατον (30) — Ἀττικοί (31).

257. Ὡς ἄγροικος Ἀθάμαντα εἶπεν ἀντὶ Φρίξου (20). Cette scolie est de R². *Int.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (20) — Ἀθάμας φ... ἀλλ' ὁ Φρίξος (22). *Observ.* Après Ἀθάμας je crois lire CΦΑ, mais c'est très indistinct; le φ seul me semble sûr, cf. *Adn.* *Inf.*

258. Τοὺς μουμένους (23) — πράγματι (26). *Inf.*

Fol. 18 verso, vers 260.

260. Λέγειν γενήση : Ἰκανὸς καὶ δεινὸς ἔση λέγειν · ταῦτα μὲν λέγων δ Σωκράτης (37) — ὀνόμασι (40). Τρίμμη μὲν αὐτὸν ἔσσεσθαι λέγει παρὰ τὸ τρί βειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους (*Adn.*). *Var.* αὐτοῖς est ajouté après καθάπερ (39), | ολαῖς au lieu de οὐλαῖς (*Ibid.*). *Observ.* Dübner., 37 : « Correxuit Dindorf. ex R., in quo est Σωκράτης παρατρίβων οπω λιπωρίνους καὶ κρ. » Voici ce qu'il y a sur le ms. :

..... δ Σωκρατης λίθους πτρίβων οπω
λιπωρίνους καὶ κρούων

La première de ces deux lignes se trouve aujourd'hui tout à fait à l'extrémité de la marge supérieure, le manuscrit a été rogné et la rognure a enlevé ce qui pouvait se trouver au-dessus de cette ligne; ainsi il manque une lettre au-dessus du π devant τρίβων, probablement un α, ce qui faisait l'abréviation de παρα. Il y avait aussi quelque lettre écrite au-dessus de οπω, il semble qu'il n'y avait plus rien après οπω. Sup.

Ibid. Κρόταλον : Ἰδίως (47) — κρόταλα (50). Sup.

Ibid. Παιπάλη : Τραχὺς δυσκατάληπτος (51) — δύσβατα (52). Sup.

Ibid. Κρόταλον) εὐγλωττος (1).

261. Ἄλλ' ἔχ' ἀτρέμας : Μένε (4) — μένειν (6). Sup.

Ibid. Οὐ ψεύσει γέ με : Συγκατατίθεται (8) — ἐπάγει (10). Ext.

262. Καταπαττόμενος : Τῇ χιόνι (14) — εἰπὼν καταπαττόμενος (21). *Var.*, Dübner : « αἱ Ν. διέχθωσιν (*sic*) R. » Il y a διέλθωσιν (15), | εἶπεν (19), | πάλην au lieu de παιπάλην (20). Ext.

263. Παρακελεύεται (34) — εἰπεῖν (36). Int.

264. Ἀμέτρητ' ἀήρ : Ἀκατάληπτε (38) — εἶναι (42). *Var.* αἶ τε νεφέλαι (40). Ext.

Ibid. Ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον : Ὅς παρείληφας (44) — τόπον (47). *Var.* ἐφέδρασται] ἐφρίδρασται (46). Cette scolie est placée avant la scolie précédente. Ext.

Ibid. Δόξα (47) — ἀέρι (49). *Var.* ἐθρυλλεῖτο (48). Int.

Ibid. Ἀμέτρητ') ἀναριθμητε (43).

Ibid. Ἐχεις) βαστάζεις (43).

265. Λαμπρός τ' αἰθήρ : Ἰδίως τὸ τῆς ἡμέρας φῶς αἰθήρ καλεῖται | θ.ιν δ... πυρῶν | ...ος καὶ διάπυρος (52) — εἰπὼν (53). Ext. Cette scolie est placée avant les deux scolies du v. 264 de la marge extérieure.

Ibid. Σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι : Οἰκείως (7) — ἀστράπτειν (12). *Var.* δμ-ρους (*sic*, 9), | γένεσθαι (11). Ext.

267. Παρεπιγραφή · (24) — σκέπεσθαι (25). *Var.* Il y a bien φησιν (25, cf. *Adn.*). *Int.*

268. Κυνῆν περικεφαλαίαν (33).

275. Intermarginale. Μετὰ τὴν (37) — σωματοειδῶς (43). *Var.* συναθροσθῆναι (39). *Ext.*

Ibid. Intermarginale. Καλῶς — μητέρες (47). *Int.*

277. Εὐαχτον) λαμπρὰν, καθαρὰν (8).

278. Τοῦ μέγα ἡχοῦντος · ἔφαμεν (21) — νεφέλαι (22). *Int.*

280. Ἵνα ἀντὶ (22) — βλέπομεν (23). *Int.*

Ibid. Δενδροκόμους) ταῖς κομώσαις — δένδροις (20).

282. Ἀρδομένην ἀρδευομένην (29).

283. Κελαδήματα) ἡχήματα (31).

284. Βαρύηχον — ψόφον (33). *Int.*

286. Intermarginale. Ὅμμα — λέγει (43). *Int.*

Ibid. Intermarginale Ἐκπυροῦται, λάμπεται (43-44). *Int.*

287. Διασκορπίσασαι — ἀποβαλοῦσαι (48). *Int.*

289. Ἵνα γυναικας εἰσαγάγῃ τὰς τοῦ χοροῦ · τοῦτο σχε... (4). *Observ.* εἰσαγάγῃ est fait de εἰσαγάγει. *Int.*

290. Intermarginale. Τὰ πάντα ἐφορῶντι (5). *Ext.*

291. Ὡ θαυμασιώταται (11) — σεμναί (12). *Int.*

Ibid. Intermarginale. Ὡ θαυμασιώταται (11) — σεμναί (12). *Ext.*

293. Σέβομαί γ' ὧ πολυτίμητοι : Ἀντὶ τυπῆσαι (25) — ἥχον (27). *Ext.*

Ibid. Ἀνταποπαρδεῖν) ἀντηγῆσαι (25).

294. Πρὸς τὰς βροντάς : Μηχάνημά ἐστιν (28) — βροντῇ (32). *Var.* ἀπετελεῖ (31). *Inf.*

294. Τετρεμαίνω) τρέμω (33).

295. Κεῖ θέμις) καὶ εἰ εὐσεβές ἐστι καὶ μὴ (35).

297. Ὑπὸ θεῶν καταπεμφθείς. *Int.*

Ibid. Τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν (6). *Int.*

298. Ὅμβροφόροι) ὄμβρον γέμουσαι (*Adn.*).

299. Λιπαρᾶν (*sic*) διὰ τὴν ἐλαίαν τὴν οὔσαν ἐν αὐτῇ (50). *Int.*

Ibid. Χθόνα) τὰς Ἀθήνας (*Adn.*).

302. Οὗ σέβας ἀρρήτων : Ὅπου σέβασμά ἐστιν (2) — ἐσπουδάζετο (4). *Var.* Τὸ omis devant μὴ (3). *Inf.*

Ibid. Au-dessus de οὗ et de ἵνα le mot ὅπου. (Les deux fois de R¹).

303. Ἵνα μυστοδόκος δόμος : Μυστικός (6) — μυστήρις (8). *Inf.*

Fol. 19, vers 304.

304. Ἐν τελεταῖς ἀγίαις : Ἐν τελεσιουργίαις ἀγιωτάταις, τουτέστι τοῖς μυστηρίοις · εἰκότως δὲ τὰς νεφέλας παρήγαγεν πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων · εἰ γὰρ τῶν νεφελῶν τὸ βρέχειν, ἀδύνακτον δὲ καρποῦς ἄνευ ὀμβρ.. γεωργεῖν, πῶς οὐκ οἰκείος ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς νεφέλαις λόγος · εἴ γε καὶ τὸν Ἰαχχον αὐτὸν ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς (20). *Sup.*

305. Οὐρανίοις τε θεοῖς : Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν χθ.... θεῶν, ὧν ἡ

Δημήτηρ καὶ Κόρη · τοῖς οὐρανίοις καὶ θεοῖς ἐπήγαγεν εὐσεβῆ βουλόμενος ἐπι-
δεῖξαι τὴν πόλιν · αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἐνὶ τῇ πρόσκεινται θεῶν, αἱ δὲ Ἀθη-
ναι πάντας τιμῶσι τοὺς θεοὺς. Sup.

307. Καὶ πρόσδοι : Καὶ θρησκείαι (*sic*) περὶ τοὺς θεοὺς (*Adn.*). Sup.

Ibid. Intermarginale. Ἐορταὶ καὶ πανηγύρεις. Int.

310. Παντοδαπαῖς ἐν ὅραις : Διὰ (1) — αἰ (3). Sup.

311. Ἡρί τ' ἐπερχομένῳ : Τὴν (4) — πανήγυρις (6). Sup. et ext.

312. Εὐκελάδων τε χορῶν : Τῶν (9) — ἀναγορεύοντες τὰ δράματα αὐτῶν
(14). *Var.* τοὺς γὰρ Διονυσίοις τοὺς κυκλικοὺς (11). Ext.

313. Βαρυέρομος : Ἀντὶ (15) — χοροῖς (17). Int.

315. Intermarginale. Δεληθότως (24) — σεμνὸν γὰρ ἐστὶ τὸ μέλος (25). Ext.

Ibid. Μῶν ἡρώϊναι : Κατὰ τὸ ἀρχαῖον (30) — ἡρώϊναι (31). Int.

316. Τοῖς φιλοσόφοις (32). Int.

317. Διάλεξιν : Ἀντὶ (39) — φράζειν (40). Ext.

Ibid. Διάλεξιν λόγων (46) — σεμνότερον (49). Int.

Ibid. Τὴν γνῶσιν (44).

318. Τερατεῖαν : Τερατολογία (49) — πραγμάτων (51). *Observ.* Entre
διηγείσθαι et τῶν je crois qu'il y a le mot εἶξ (50). Ext.

Ibid. Περίλεξιν : Ἀντὶ τοῦ (51) — συναρπάσαι (53). Ext.

Ibid. Κροῦσιν) δοκιμασίαν (53).

319. Ταῦτ' ἄρ' διὰ ταῦτα (30).

320. Στενελεσχεῖν : Τὸ στενελεσχεῖν (43) — ὄντα (45). Ext.

321. Ἔτερον λόγον τῷ ῥηθέντι ἀντιθεῖναι. Int.

Ibid. Νύξας) συνάψας.

323. Πάρνηθ') ὄρος Ἀττικῆς, θηλυκῶς ἢ Πάρνης (2).

327. Εἰ μὴ λημῆς κολοκύνταις : Παροιμία (12) — δάκρυον (17). Ext.

Ibid. Intermarginale. Παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα παρορώντων (13, de R³). Ext.

328. Πάντα γάρ) ἀντὶ τοῦ πάντα τόπον (26).

331. Πλείστους αὐται βόσχουσι : Τοὺς μετεωρολέσχας (29) — ὀρμωμένους
(30). Ext.

332. Ὡς πολλῶν (50) — νεφελῶν | ..διὰ τῶν οἶω | ...τῶν ἐν τῷ | ...μαν
| ..υομένους |στὸν οὐρανὸν | ...έφη | ... βλέποντας (53). Int.

Ibid. Τοὺς κόμαις (4) — ὀνύχων (6). Ext.

333. Ἀσματοκάμπτας : Τοὺς διθυράμβους (27) — λέγουσι (28). Inf.

Ibid. Μετεωροφένακας : Τοὺς διὰ (34) — λέγει (36). *Var.* ἀπαντῶντας
(35). Inf.

335. Στρεπταίγλαν : Στρέφουσιν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσιν, καὶ ταῦτα
δὲ λέγει εἰς τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις (41). Inf.

Ibid. Ταῦτ' ἄρ' λείπει ἢ διὰ (38).

336. Πρημαίνουσας : Συστροφή ἀνέμου ἢ θύελλα. πρημαίνουσας δὲ
μαινομένας (6) — πρῆσε μέσον ἰστίον (8). Inf.

337. Εἴτ' ἀερίας : Διερεῶς μὲν (9) — πλαγι..... | ἢ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν
εἰκασμένας · γαγῆς (*sic*) γὰρ ἐκάλουν τοὺς ὀρνίθους · αὐτίκα γοῦν ἐπηγ.γ..(13).
Inf.

Ibid. Ἀερωνχεῖς τὰς ἐν τῷ ἄερί νηχομένας (14).

342. Ἐκεῖναι αἱ νεφέλαι (49).

343. Εἴξασι) εὐόκασι.

Fol. 19 verso, vers 347.

349. Ἀγρίους τοὺς παιδεραστὰς ἐκάλουν (19). Int.

Ibid. Οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου : Ἱερώνυμον (19) — μέρος (23). Sup.

351. Κατίδωσι Σίμωνα : Σοφιστὴς ὁ Σίμων ᾗν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ (34) — ἐγκλήμασι (37). Sup.

352. Κλεώνυμον αὔται : Τὸν Κλεώνυμον (42) — ἔχει (49). Dübner : « 48 ὑπόγρα R. » Cette observation est juste; mais il faut observer que, dans notre manuscrit, l'ι est ordinairement représenté par un point qui est souvent très petit, ainsi ὑπόγρ.ον (46); ici il y a un petit intervalle blanc entre l'υ et l'α, et il pourrait bien se faire que le point représentant l'ι ait disparu. Sup.

354. Δειλότατον (50) — ἐλάφοιο (51). Ext.

355. Καὶ νῦν (53) — κιναιδεία διαβάλλεται (2). Ext.

358. Χαῖρ' ὧ πρεσβύτα (sic) : Ἐξήγησις (9) — ἔλεγον (12). Ext.

Ibid. Θηρατὰ ἐπιθυμητά (17).

359. Λεπτοτάτων συνετῶν (17). Int.

Ibid. Λήρων λόγων (17).

361. Πλὴν ἢ Προδίκῳ : Πλὴν μόνου Προδίκου. Ἐπὶ καθαιρέσει (47) — μετεωρολόγος (49). Ext.

362. Ὅτι βρενθύει τ' : Σεμνύνη καὶ μέγα φρονεῖς, ἣ καὶ ἀποσεμνύνεις ἑαυτὸν τῷ σχήματι καὶ ταυρηδὸν ὀρθῶς (51). Ext.

363. Σεμνοπροσωπεῖς : Σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις · εἰσὶν (4) — ἐπιτηδεύματα (6). Var. πρόσοψιν au lieu de ὄψιν (6). Ext.

365. Ἀντὶ — λῆρος. Int.

367. Μὴ ληρήσεις μὴ φλυάσεις. (εις est ici représenté les deux fois par l'abréviation de ης.)

371. Εἰ τὸ βρέγειν (15) — παρατηροῦμεν (19). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μὴ παρῆναι (38). Int.

372. Προσέφυσας προσήρμοςας (40). Int.

374. Τρέμειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν (42). Int.

375. Κυλιόμεναι καὶ πρὸς ἀλλήλας στρεφόμεναι. Ext.

Ibid. Ὡ πάντα σὺ τολμῶν : Ἀντὶ (45) — τολμηρέ (46). Ext.

377. Κρηνιάμεναι : Ἀντὶ (47) — ἀλλήλαις (48). Ext.

378. Ἦχοῦσι (50). Int.

380. Αἰθέριος δῖνος : Ἡ περιδίνησις ἡ αἰθερία (1) · ἐγγύθεν δὲ ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα (4). Ext.

383. Τὸ — νεφέλας (16). Int.

385. Intermarginale. Ἄγε ἢ λέγε (17). Ext.

Ibid. Τῷ τίνι (17).

Ibid. Ἀπὸ σου τοῦ ἀπὸ αὐτοῦ σου (17).

386. Ἦδη ζῶμοῦ πᾶν ἀθηναίσις : Ἦδη ποτὲ ἐν (23) — κρεῶν (30). *Var.* παρ' Ἀθηναίοις] ἐν τοῖς Ἀθηναίοις (25). *Inf.*

387. Κορκορυγεῖν — γαστέρα (45). *Observ.* Pour λέγουσι, il y a le sigle de λέγει. *Inf.*

Fol. 20, vers 390.

391. Ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον φησί. *Int.*

392. Σκέψαι τοῖνον : Ὅτε ἔλαβεν (51) — γίνεται (2). *Observ.* ἐπεχειρεῖ R¹, ἐπῆχειρεῖ R³ (52), | une lettre a été effacée après πάντα (53). *Sup.*

Ibid. Τυνουτοῦ : Ἀντὶ τοῦ μικροῦ · συναγαγὼν δὲ φησὶ τοὺς δακτύλους φησὶ τοῦτο (49). *Sup.*

394. Ταῦτ' ἄρα καὶ τῶν νόματ' : Δυϊκῶς (3) — πορδῆς (5). Cette scolie est après les deux scolies du v. 398. *Sup.*

396. Οὐδὲ μὲν (11) — περιφλέγει (12). Cette scolie est après la scolie du v. 400. *Ext.*

397. Ἀφίησιν, ἐπιπέμπει (16). *Int.*

398. Κρονίων ὄζων : Ἀρχαίε (17) — ἐκάλουν (19). *Observ.* κροῖνια, le premier i a été barré (18). *Sup.*

Ibid. Βεκχεσέληγε : Ἦτοι (20) — σαλέ (21). *Sup.*

400. Οὐδὲ Κλεώνυμον : Οὔτοι (7) — κωμωδοῦνται (8). *Ext.*

401. Σούνιον : Τόπος (9) — φυλῆς (10). *Ext.*

402. Σημειωτέον ὅτι Πελοποννήσιοι ἄρσενικῶς λέγουσι τοὺς δρῦς : ἡ οὕτως ἐπειδὴ τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις ἐπιπίπτει ὁ κεραυνός. *Ext.*

403. Ἐστενοχωρήθη (14) — λόγων (15). *Int.*

404. Ξηρός : Εὐδῖος (16) — ὑγρασίαν (17). *Ext.*

Ibid. Κατακλεισθῆ : Συσχεθῆ (20) — πνεύση (21). *Ext.*

405. Κύστιν : Τὴν κοιλίαν (24) — πέφυκεν (25). *Ext.*

Ibid. Ὑπ' ἀνάγκης (26) — αὐτάς (27). *Int.*

407. Ὑπὸ τῆς ὀρμῆς (30). *Int.*

Ibid. Αὐτὸς — ἐκ πυρῶν (30). *Int.*

408. Διάσια · ἐορτὴ Ἀθήνησις (31) — ἄσας (36). *Var.* προσηγορεῖσθαι (34). *Ext.*

Ibid. Ἀτέχνως) ἀπείρως (39).

409. Κῆτ' οὐκ ἔσχον — διαρραγῆ (Adn.). *Ext.*

410. Ἦ δὲ ὀγκοῦτο (50) — ἀρτύσεων (51). *Int.*

411. Προσετίλησεν) προσεράντισεν — λέξει (Adn.).

414. Ταλαίπωρον) τὸ τλητικὸν τὸ ἐπίπονον (3).

417. Ἀνοήτων, τῶν ἀφροδισίων (12). *Int.*

419. Καὶ τῇ γλῶττι (sic) πολεμίζων : Οὐκ αὐτῇ (15) — πρὸς τοὺς ἀντιπραττομένους (19). *Inf.*

420. Δυσκόλως κοιμωμένης, καταπονούσης τὸν βίον (*Adn.*). Ext.

421. Τὰς θύμβρας (27) — εὐτελῇ (29). Inf.

422. Χαλκεύειν, ἀντὶ τοῦ παιδεύεσθαι (34). Ext.

424. Χάος λέγει (36) — πολυλογίαν (38). *Var.* καὶ omis après δὲ (37). Inf.

425. Οὐδ' ἂν προσείποιμι ἄλλον θεὸν οὐδὲ συντυχῶν (40). Int.

Ibid. Ἀτεχνῶς δι' ἑλου.

Ibid. Ἀπαντῶν δυστυχῶν (43).

427. Οὐκ ἀτυχῆσεις : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποτεύξει ὧν θέλεις (43). Inf.

428. Δεξιὸς πεπαιδευμένος (*sic*, 45).

430. Σταδίοισιν) λείπει ποιήσατε.

431. Λοιπὸν) ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου.

432. Γινώμας ἔλεγον τὰς δημηγορίας. Inf.

Folio 20 verso, vers 433.

434. Ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ : Ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν (49) — πεποίηται Στρεψιάδης (52). Sup.

436. Προσπόλοισι : Πρόσφυξι λέγει δὲ τοῖς φιλοσόφοις (5). Sup.

438. Τοὺς κοππατίας : Μετὰ (7) — δηλοῖ (8). Sup.

Ibid. Ὅς ἐπέτριψε : Ὅς (9) — κακῶν δι' ὧν ἐδυστύχησα (10). Sup.

439. Νῦν οὖν χρήσθων : Νῦν οὖν (20) — δηλονότι (26). *Observ.* δαικὸν R¹, δαικὴν R² (21). Sup. et ext.

442. Ἀσχὸν δέρειν : Τὸ δέριμα μου (27) — ἥπτονα ἐπενέγκοι (32). Ext.

Ibid. Αὐχμεῖν) ξηραίνεσθαι (35).

445. Ἰτης : Ἀντὶ (36) — πραγμάτων (37). Int.

Ibid. Εὐγλωττος) λέγειν προσηνής.

446. Βδελυρός : Καὶ τὸν πόρνον οὗτος (38) — ἀνελεύθερον (40). *Var.* Les mots ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Αἰσχίνης manquent, | βδελλύεσθαι (40). Int.

Ibid. Συγκολλητής) ψευδολόγος (42).

447. Εὐρησιεπής) δξύς.

448. Κύρβις κρόταλον : Περίεργος (46) — εἰδέναι (50). Ext.

Ibid. Κίναδος : Ἀπατητικός, (54) — ἐρπετόν (2). *Var.* εἰς au lieu de ὧς (1). Int.

Ibid. Τρύμη : Ὁ τετρημένος (9) — τρύπανον φαμέν · τρύμην δὲ καὶ τρύμματα τὴν ὀπὴν φαμέν · θέλει δὲ εἰπεῖν εὐτόνως ὡς τρύπανον (12). Int.

449. Μάσθλης : Ἰδίως (15) — πολυγνώμων (16). Ext.

Ibid. Εἴρων : Ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων ἢ εἰρωνευόμενος ἀπατεῶν καὶ ὑποκριτής (22). Ext.

Ibid. Γλοιός : Μιαρὸς καὶ βυπαρὸς καὶ μικρολόγος (38). Int.

Ibid. Ἀλαζών) πλανός.

450. Κέντρων : Τουτέστι (39) — τύπτοντας (41). Int.

Ibid. Στρόφις : Ἀπὸ τοῦ στρέφω ἢ μεταφορά · (50) — εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι (51). Int.

Ibid. Ἀργαλέος ἀκαταγώνιστος (53).

451. Ματιολογός : Οἱ μὲν (54) — λοχῶντα (2). *Var.* μάτιον, cette lecture me semble certaine. Düb. μάταιον, cf. *Adn.* (1). Ext.

453. Ἀτεχνῶς ἀκριβῶς (7).

Ibid. Χρήζουσι οἱ φιλόσοφοι (7).

455. Intermarginale. Χορδὴν : Ἀπ' ἐμοῦ χορδὴν (8) — ἔντερον (9). Int.

456. Λῆμα μὲν πάρεστι : Ἀντὶ τοῦ φρόνημα (30). Ext.

458. Ἀτολμον ἄλλὰ τολμηρόν.

459. Οὐρανόμηκες μέγιστον (32).

465. Intermarginale. Τὸ εὐδαιμονῆσαι δηλονότι (36). Int.

Folio 21, vers 478.

477. Παιδεύσει γνῶμας. Int.

481. Πρὸς τὰς μηχανὰς ὑπήντησε (7). Int.

484. Κεχρεώσεται (16). Int.

485. Ἀντὶ τοῦ δυσχερὲς εἰς ἀπόδοσιν. Int.

486. Ἐχει — λέγειν.

487. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ' : Πρὸς τὸ (18) — δανειστάς (20). Ext.

488. Παρέλκει τὸ ἀμέλει (*Adn.*).

490. Ὑφαρπάσει ἀντὶ τοῦ συναρπάσει (23).

491. Τί δαὶ κυνηδόν : Πρὸς τὸ (23) ὑφαρπάσαι ἔπαιζεν, ἐπειδὴ καὶ οἱ κύνες ἀρπάζοντες ἐσθίουσι. ὅτι κυνικοὶ εἰσὶ φιλόσοφοι. Ext.

496. Ἀντὶ τοῦ ὀλίγον χρόνον (26). Int.

497. Ἴθι νῦν κατάθου : Ἀντὶ (28) — βούλεται (30). Ext.

498. Νομίζεται ἀντὶ τοῦ νόμιμόν ἐστιν.

499. Ἐγωγ' εἰσέρχομαι : Οἱ γὰρ μέλλοντες εἰσ.... ἵνα θεάσωνται χρήματα τοῦ δημοσίου γεγόμενα (49) — κρύψωσι. *Var.* μή τι περὶ τὰ (49). Ext.

Ibid. Ὡς μέλλων τύπτεσθαι τοῦτό φησι (52). Int.

504. Ἐπεὶ (53) — πύξινος (2). *Var.* La lecture νυκτερίς est certaine, Düb. : κυστερίς (2). Int.

506. Ἀνύσας σπεύσας εἰς τὸ φροντιστήριον.

508. Ὡσπερ εἰς Τροφωνίου : Χρηστήριόν ἐστιν (21) — τροφήν (31). *Var.* καταδύουσιν au lieu de καταδύνουσιν (28), | ὑπὸ au lieu de ὑπὲρ (29). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ἐν Λεβαδείᾳ (31) — δεδευμένους (33). Ext.

509. Χώρει, τί κυπτάξεις : Ἀττικῶς (34) — ἐνταῦθα (36). *Var.* στραγγεῖαι (35). Int.

510. Ἀλλ' ἴθι χαίρων : Παράθασις τοῦ χοροῦ.... | δὲ ἐστὶν ὅτ' ἂν ἐκ τ..... | σews ὁ χορὸς μετα..... | ἀπαγγέλη πρὸς τὸν.... Dans l'édition Didot, cette scolie est au vers 518, 41-43. Les lacunes que nous avons indiquées proviennent d'un trou dans le parchemin. Ext.

511. Intermarginale. Κομμάτιον χοροῦ. Ext.

514. Τῆς ἡλικίας) ἀντὶ τοῦ γηράσας.

516. Χρωτίζεται) πλησιάζεται (37).

Folio 21 verso, vers 521.

523. Ἀντὶ τοῦ (35) — λέγει (36). Int.

523. Ἥ) ἥτις (39).

524. Τοῦτο ἐπὶ τῶν προτέρων Νεφελῶν (40). Int.

Ibid. Ἔργον) πόνον (39).

Ibid. Φορτικῶν) τῶν κριτῶν (40).

528. Ἐξ ὅτου γὰρ ὑπ' ἀνδρῶν : Ἀντὶ τοῦ ἐνλογίσμοις (45) — ἐστιν (46).

Sup.

529. Πρῶτον (47) — δράματι (50). *Var.* ἐν δ' au lieu de ἐν δ' (48). Cette scolie n'est séparée de la précédente par aucun signe de ponctuation. Sup.

Ibid. Ἡκουσάτην δέ : Ἀντὶ τοῦ εὐδοκίμησαν (52) — δράματι (53). Sup.

530. Κἀγὼ παρθένος γὰρ ἦν : Οὕτω (3) — εἰσιέναι (6). *Var.* δι' αὐτοῦ (*sic*, 4). Sup.

531. Παῖς δ' ἑτέρα : Ὅτι οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς Δαιταλεῖς, πρῶτον ἑαυτοῦ δρᾶμα (16). Sup.

533. Ἐξ οὗτου μοι πιστά : Ἐξ ἐκείνου (24) — συνθῆκαι (25). Ext.

536. Παρ' Αἰσχύλῳ (29) — ἔπαινον (34). *Var.* παρ' ἐν Αἰσχύλῳ, les lettres ἐν ont été barrées (29), | οὕτως au lieu de οὕτω (31), | il y a τότε et non πότε (33, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Τὸν βόστρυχον : Αἰσχύλου φέρεται δρᾶμα Χρηφόροι ἐν δ' (34) — ἐγνώρισεν (36). Ext.

Ibid. Καὶ ἡ κωμῳδία (36) — ἴδη (38). Ext.

537. Ὡς δὲ σῶφρων) αὐτῇ ἡ κωμῳδία.

538. Εἰσῆεσαν (52) — χάριν (53). Int.

539. Διγῶς (4) — ἐποίουν (6). Int.

540. Οὐδὲ κόρδακα : Ἔστι δὲ (11) — κωμικῆς (14). Ext.

541. Οὐδὲ πρεσβύτης : Ἐρμῶνα λέγει (25) — ἔτυπεν τῇ βακτηρίᾳ (26). Int.

542. Ἀφανίζων πονηρὰ σχώμματα : Τὰ φαῦλα (27) — ὄντα (30). *Var.* Au mot ἀφανίζων du lemme, le ν final est au-dessus de la ligne de R². Ext.

544. Τοῖς ἔπεσι — καλοῦσι (52). Int.

545. Οὐ κομῶ) οὐ μέγα φρονῶ (1).

547. Ἀντὶ τοῦ — πάλιν (7).

549. Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέωνα : Ὁ Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμεινίου · εἰ-
κότως οὖν ὥς ἔτι περιόντι τῷ Κλ.... λοιδορεῖται δ' Ἀριστοφάνηςον ἐν τοῖς
προκει..... ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἦν Κλ.... τὸν λάρον δώρων ἐλον...ῆς
(18). Ext.

Ibid. Μέγιστον) ἐν τοῖς ἱππεῦσιν (29, *Adn.*).

550. Ἀντὶ τοῦ (32) — κωμωδίᾳ (33). Int.

551. Λαβὴν ἀρχήν (35).

552. Κολετρῶσιν : Ἀντὶ τοῦ καταπατῶσιν , ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας κατὰ πα-
τουν..νο ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ · ὁῦλον δὲ ὅτι πρῶτος ὁ Μαριχᾶς ἐδιδάχθη
τῶν δευτέρων Νεφελῶν · λέγει ὅτι ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσι (*Adn.*).
Var. καταπατῶσιν R¹, καταπάτουςιν R² (37). Inf.

554. Τὴν δοκοῦσαν μητέρα εἶναι τοῦ Ὑπερβόλου (6). Inf.

556. Ἦν Φρόνιχος : Κωμωδίας ποιητὴς ὁ Φρόνιχος (15). — ὑπερβολ....
αὐτὴ τὸ κῆτος ἦσθιεν (17). *Var.* Au lemme et à la ligne 15, le copiste
avait d'abord écrit φρόνιχος; il a corrigé lui-même. Inf.

557. Ἐρμιππος μὲν (18) — σημαίνειν (20). *Var.* ἔοικεν (19), il y a
καθ' αὐτοῦ (*sic*, 20). Cette scolie est placée après celle du vers 552.
Inf.

558. Καὶ γὰρ (21) — Ὑπερβολον (22). Inf.

559. Τῶν ἐγγέλων : Ἀντὶ τοῦ τῶν λέξεων (24). Inf.

560. Ὅστις ἐκείνοις τέρπεται τοῖς ἔμοις μὴ προσίτω (*Adn.*). Inf.

562. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — δόξεται εἶναι (*Adn.*). Inf.

Folio 22, vers 563.

563. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν : Ἔθος τοῖς (Dübner. 566, 26) — δηλῶν (30).
Sup.

567. Ἀλμυρᾶς : Δοκεῖ (36) — δεσπόζων (40). *Var.* θάλατταν au lieu
de θάλασσαν (37). Sup.

570. Αἰθέρα : Τὸν ἀέρα (45) — καὶ τὰ ζῶα δὲ, ἐν τῷ ἀέρι ἔχει τὸ ζῆν
(47). Sup.

571. Τόν θ' ἵππονῶμαν : Τὸν ἥλιον. Εἰκότως (1) — ἔξ ὧν αἱ Νεφέλαι (6).
Var. ἀπὸ δὲ Ποσειδῶνος (3), ἀπὸ Ἥλιου (4). Int.

580. Μηδεμὶα διανοίᾳ (17) — προπετῶς (19). Ext.

582. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν : Συννεφίαν (*sic*, 26) — ἐστυγνάζομεν (27). Ext.

585. Τὴν θρυαλλίδα : Τουτέστι (37) — χειροτονουμένου (39). Ext.

Ibid. Παρὰ τὸ Ὅμηρικόν (42) — φαείνω (43). Ext.

589. Ὅσα (3) — καλόν (5). Int.

591. Ἦν Κλέωνα τὸν λάρον : Καὶ μὴν ὥς (12) — Κλέωνος λέγεται
(15). Ext.

Ibid. Τὸν λάρον : Τὸν ἀρπακτικόν (7) — δημηγορῶν (9). Voici l'ordre
des scolies sur cette marge extérieure : 585, 591, 580, 582, la se-
conde scolie du v. 585, la seconde scolie du v. 591, 595, 599, 600.
Ext.

595. Ἀμφὶ μοι αὐτῷ : Μετὰ τὸν (21) — ἔλεγον (26). *Var.* Il y a περιαν-
δρου (24), [οὕτως] οὕτος (25), [προοιμιάζεσθαι] προοιμιζέσθαι (*sic*, 26). Ext.

Ibid. Ἀντιπῶδὴ ἢ καὶ ἀντιστροφή (27). Int.

596. Intermarginale. Περιφραστικῶς τὴν Κύνθον, ἔστι δὲ ὄνομα ὄρου (17). Ext.

597. Τὸ ὑψικέρατα (17) — ὑψικέρατον (18). Int.

599. Μετὰ τὸν (19) — ἱερ. .φεσος (20). Je crois que l'article ἡ est omis devant Ἐφεσος. Ext.

600. Ἐνθα (23) — Ἀρτεμι (24). Ext.

601. Ἡ Αθηνα (sic).

602. Παρὰ τὸ δμηρικὸν, ἀγίδ' ἔχουσ' ἐν χειρί. Int.

Folio 22 verso, vers 604.

604. Σελαγεῖ : Μετὰ (31) — παρέλαβεν (33). Sup.

605. γὰρ ἐτιμᾶτο δ Διόνυσος (35). Sup.

607. Τὸ ἀντεπίρρημα δμοῖόν ἐστι τῷ ἐπιρρ.... (40). Sup.

609. Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν, καὶ οὐκ ἐστι Κλέων δ πρῶτος οὕτως ἐπιστεῖλας, ὡς τινές (7-9, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Τὸν Κλέωνά φησι (52) — χρήσει (1). *Observ.* En tête de cette scolie il y a quelques lettres, pour lesquelles je proposerais la lecture : Ἡ οὕτως. Les lettres ηρ.τ̃ sont seules sûres. Sup.

614. Τῆς σελήνης (10) — λύνων (11). Int.

615. Καὶ εἰς ἄλλα ὑμᾶς φησιν εὐεργετεῖν (15). Int.

Ibid. Οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας : Οὐ παρατηρεῖν ἀκριβῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας (16). Ext.

616. Κυδοιδοπᾶν : Ἀντὶ (17) — κυδοιμοῦ (18). Ext.

618. Ἀποτόχωσιν (34). Int.

619. Κατὰ λόγον : Ἀντὶ τοῦ (36) — διήσει (sic, 38). *Var.* τὸ est un peu effacé, mais cependant assez distinct (37). Ext.

621. Νηστεῖαν. Int.

Ibid. Διαβάλλει τοὺς ποιητάς (41). Cette scolie est à côté du v. 615, entre les scolies des vers 614 et 615. Int.

623. Ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος : Εἰς τὴν (47) — θυσίαις (1). *Observ.* Le sigle de λέγει pour λέγουσι (50), | le mot πρῶτος est très indistinct (51). Ext.

624. Τῆτες ἱερομνημονεῖν : Ἐξέπεμπον (13) — ἡξιώθη (19). *Var.* Il me semble qu'il y a δ au lieu de ϛ (17). Ext.

Ibid. Τῆτες) ἐν ἐκείνῃ τῷ ἔτει (9).

627. Πάλιν (28) — ἀμαθίᾳ (30). Int.

629. Σκαῖον : Ἀντὶ (40) — δυσπαρakoλouthήτους (41). Int.

629. Ἀγροικον) ἀπαίδευτον (42).

630. Λεπτὰ καὶ (44) — σκαριφήματα (45). Int.

633. Ἐξεῖ ἀντὶ τοῦ ἐξελθε · ἀσκάντην δὲ (15) — κράβατον (16). Int.

635. Ἀνύσας) σπεύσας (18).

638. Διαφερε δε (sic, 23) — διδασκαλίᾳ (25). Ext.

640. Ὑπ' ἀλφитаμοιβοῦ : Ὡς ἄγροικος (29) — δεξάμενος (30). Inf.

Ibid. Ἀλφитаμοιβοί — πιπράσκοντες (*Adn.*). Inf.

641. Εἶδη (47) — τετραμέτροις (48). Inf.

643. Πρὸς τὸ (49) — ἡμίεκτον Δ (51). Cette scolie est entre les scolies des vers 624 et 638. Ext.

644. Περιίδου) συνθήκην ποίησον (9).

Folio 23, vers 648.

649. Πιθανὸν (25) — κοινωνία (26). Int.

650. Αἰσθάνεσθαι καὶ νοεῖν.

651. Κατενόπλιον : Εἶδος (29) — κεχρησθαι (32). *Var.* Π γ α ἀπὸ τοῦ τὰ εἰς (31, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Κατὰ δάκτυλον : Ὁ κατὰ δάκτυλον (35) — βάσσειν δυσὶν, ἰωνικῇ καὶ χοριαμβικῇ (40). Sup.

653. Τίς ἄλλος ἀντὶ τοιούτου : Δείκνυσι (52) — γεγρακότη (2). Ext.

655. Ἀγροικὸς καὶ ἀμαθής (4). Int.

657. Ὅν εἶπεν ἤττονα. Int.

660. Ἀλλ' οἷδ' ἔγωγε : Καὶ ταῦτα (15) — ὅτι κατὰ τοῦτον ὀμνυεν (17). Ext.

663. Τῷ αὐτῷ ὀνόματι (32). Int.

667. Μιμῆται καὶ αὐτὸς τοὺς φιλοσόφους, κατὰ τοῦ ἱέρος ὄμνου... Ext.

669. Πᾶσαν ἀλφίτων πληρώσω (35). Après cette scolie se trouvent les deux vers 671 et 674 qui manquent au texte. Ext.

Ibid. Κάρδοπον : Μαγίδα (36) — ἀλφίτα (38). Ext.

670. Ἴδου φησὶ ἕτερον διαμαρτεῖ (*sic*, *Adn.*). Int.

673. Ὡσπερ καὶ Κλεώνυμον : Τῶν πολιτευομένων (41). — γυναικῶν (46). *Var.* ἄρρενα] ἄρσενα (44). Ext.

674. Ὅτι ὁμοιοκατάληκτά εἰσιν, ἅμα δὲ καὶ γυναικώδης ὁ Κλεώνυμος (50). Int.

676. Intermarginale. Ἐπειδὴ (52) — χρώμενον (2). Ext.

686. Οὔτοι — διαβάλλονται. Int.

Folio 23 verso, vers 693.

695. Σκέψαι (27) — ἐννοήθητι (28). Int.

698. Ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου (*Adn.*). Int.

699. Τῆμερος : Ὡσημερινός (*sic*) καὶ ἔστι (35) — σημερινή (37). Sup.

700. Φρόντιζε δὴ : Ἐκάθισεν (38) — εἰσοδυναμεῖ τὸ νῦν (39, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ βλέπε (6). Int.

701. Τοῦτέστιν (8) — τρέπε (9). Int.

702. Στρόβει : Ἀντὶ τοῦ ἀνάχρινε δοκίμαζε (7) · περίφερε — σχεψάμενος (11). Int.

703. Εἰς ἄπορον : Οἷ πόρον (20) — στενοχωρίας (24). *Var.* ἐὰν εἰς δια-
νοϊαν ζήτημα (21, cf. *Adn.*). Ext.

707. Καταπονούμενος ὑπὸ τῶν κόρεων στενάζει ὁ Στρεψιάδης. Ext.

Ibid. βακχικὸν (*sic*) δέρυμον (28). Ext.

710. μὲν ἔτι (29) — Κορίνθιοι (34). *Var.* ἔτι manque devant παρὰ
(30), | οἱ manque devant Κορίνθιοι (33). Ext.

717. Πῶς — ἀλγεῖν. Int.

Ibid. Παῖς. Ce mot est écrit à la fin du vers.

719. Μέχρι (43) — φροντιστήριον (46). *Var.* εἶπεν (44). Int.

721. Ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν · οἱ γὰρ φρουροῦντες (53) — φρουρᾶς ἄδων
(2). Ext.

726. Ἀπόλωλ' ἀρτίως : Ὑπὸ τῶν (19) — ἀπόλωλα ἤδη (21). Ext. et inf.

727. Οὐ — δήγματα (22). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καλύψει (33). Int.

729. Κάπαιόλημα : Κίνημα (24) — γνώμην (27). Inf.

730. Ἐξ ἀρνακίδων : Ἀρνακίς (34) — ἀπὸ τοῦ ἀρνὸς καὶ τοῦ ἀρ...σθαί
τοὺς δανειστὰς ἐξ ἀρνακίδων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστρεφῖν (38, cf. *Adn.*). Inf.

731. Ἐρχεται — Σωκράτης (45). Int.

734.ραφ. · δεῖ γὰρ (53) — αἰδοῖον (1). Inf.

Folio 24, vers 736.

740. Καὶ σχάσας τὴν φροντίδα : Ἀντὶ (9) — εἰρεσίαν καταπαυ... δὲ
σχάσας ἀντὶ τοῦ ἀπλώσας (12). Sup.

741. Λεπτὴν : Ἀντὶ (17) — ἐρεῦνα (19). Sup.

742. Διαίρων : Ἀναπτύσων (*sic*, 19) — σκέψιν ποιεῖ (22). Sup.

743. Ἐφ' ἡσυχίας (27) — τοὺς κόρεις (28). Int.

745. Κίνησον αὖθις : Ἀντὶ τοῦ καὶ (45) — σύμμηξον (50). *Var.* τὸ man-
que après δὲ (49). Ext.

746. Ὡς ἐνθυμηθεὶς (5) — βοᾷ (6). Int.

749. Διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες · καὶ μέχρι νῦν γε φαρμακίδες αἱ
Θεσσαλαὶ παρ' ἡμῖν καλοῦνται. Φασὶ δὲα φεύγουσα κίστην αλε
φαρμάκων ἐκεῖ φῦσαν (10). Ext.

751. Λοφεῖον : Τὴν τοῦ (13) — αὖτη (15). Ext.

752. Ὡπερ κάτοπτρον : Ὁ γὰρ (16) — γεγραμμένα (25). *Var.* καθάπερ
καὶ (17), | του κατάγειν (18), | κακείνον ἀτενίσας πλησίον (23). Ext.

754. Πρὸς τὸ (26) — εἰκάδας (28). Int.

758. Εἰ κατηγοροίη, πέντε (40) — ἐφύλαξεν (42). Int.

759. Ὅπως ποίω τρόπῳ.

760. Ὅπως, ὅπως ὡ σκεπτόμενος.

761. Εἴλλε : Ἀπόκλειε (48) — ἰλλάσιν (49). Int.

763. Μηλολόνην τοῦ ποδός : Εἶδος (9) — χρυσοκάνθαρον (14). *Var.* ποδός ἐξ..... καὶ (12), | ἀνακοφίσαι (13). *Ext.* et *inf.*

764. Ἀφάνισιν) ἀποφυγήν.

766. Τὴν λίθον) τὸν κρύσταλλον (24).

768. Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ : Κατασχεύασμά (25) — δίκης (30). *Var.* Π y a bien προσαγάγοιμι (29). *Inf.*

770. Ὁ γράφων (38) — ἐκσκέπτορα (39). *Int.*

777. Καταδικασθῆναι (26). *Int.*

Folio 24 verso, vers 779.

781. Λεῖπει τὸ καλῶς λέγω. *Int.*

783. Ὑθλεις : Ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ (*sic*) — φλύαρος (29). *Ext.*

784. Ἀντὶ — περιττόν. *Ext.*

786. Ἀνακρίνει αὐτὸν εἰ μέμνηται. *Int.*

788. Τὴν κάρδοπὸν (36) — λέγει (37). *Int.*

790. Ἰδίως (38) — Κρατίνος ἐπιλησμοσυνη (39). La leçon ἐπιλησμοσυνη est certaine. *Ext.*

792. Τὴν γλωτταν (41) — καθεστηκέναι (42). *Observ.* Le copiste avait d'abord écrit καθεστηκότα ; il a barré les lettres κότα et a écrit à la suite κέναι. *Int.*

799. Ἀντὶ τοῦ — σῶμα (47). *Int.*

800. Ἐκικῶν : Ἡ εὐγενῶν (51) — θέλει (1). *Ext.*

803. Πρὸς — φησι. *Int.*

807. Μισθούς (29) — οὓς ἂν βο. λει (30). *Int.*

811. Γινούς ἀπολάψεις : Ἀφαρπάσεις, ἀποκερδάνεις (*sic*), ἀποσπασεις λάφοντες γλώσσησιν (52). *Ext.*

815. Κίονας : Ἀντὶ τοῦ (14) — καταφαγόντι (16). *Ext.*

817. Εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τούτοις ἐπετιμήθη παρὰ (27) — νομίζοντος (29). *Ext.*

819. Οἶον (31) — εἰδέναι (32). *Int.*

821. Ἀντὶ τοῦ μωρὰ εὐήθη (34). *Int.*

Folio 25, vers 822.

824. Ὡς ἐπὶ τῶν φθονούντων διδασκάλων (37 et suiv.). *Ext.*

Ibid. Ὡς καὶ αὐτὸς (38) — μυστήρια (39). *Int.*

829. Γελῶν (43) — σχετλιαστικόν (44). *Int.*

830. Σωκράτης ὁ Μήλιος : Παρ' ἱστορίαν, Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σ..... ἐπειδὴ Διαγόρας (46) — εἶπεν (48). *Sup.*

Ibid. Τὰ φυλλῶν ἔχνη λέγειεἰν τὸν χαιρεφῶντα διὰ τὴν (15) — πόδας (16). *Sup.*

832. Μανιῶν ἄττικῶς τὸ μανιῶν ἀντὶ τοῦ μανίας (17). *Ext.*

834. Ἀντὶ τοῦ εὐφήμει καὶ μηδὲν εἴπης περὶ αὐτῶν βλασφημ.ν (29). Ext.
Ibid. Λεῖπει ἢ εἰς ἀνδράς δεξίους (27). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ κακόν (29). Int.
 835. Δοκῶν (34) — εἶπεν φειδωλίας (35). Ext.
 838. Καταλούει μου : Ἔθος ἦν (41) — καταναλίσκει (47). Ext.
 841. Ἀντὶ τοῦ (51) — τοῦ ῥηματικοῦ (52, cf. *Adn.*). Int.
 842. Ἀντὶ (53) — νοεῖν (54). Int.
 845. Ἀντὶ (3) — παραφρονοῦντος (4). *Var.* ὦ au lieu de ὡς (3). Int.
 846. Τοῖς σοροπηγοῖς τοῖς τὰς (9) — ἐγγὺς ὄντι τοῦ ἀποθανεῖν (12).
Var. ποιούσι manque (9). Ext.
 850. Ἀντὶ τοῦ οὕτως καλέσης. Int.
 853. Διὰ τὸ ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις εἶναι ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους, διὰ τοὺς
 γίγαντας (17). Int.
 855. Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν : Ἀντὶ (20) — ἀπιλήσμων (22). *Var.*
 τοῦ omis devant γήρως (20). Ext.
 857. Εἰς τοὺς φροντιστάς ἀνήλωσα εἰς τὴν παιδείυσιν καταδεδαπάνηκα (26).
 Int.
 859. Ὡσπερ Περικλῆς : Περικλῆς Ἀθηναίων (53) — ἀναλώσαι (*sic*) ταῦτα
 (2). Inf.
 860. Ἀντὶ τοῦ (4) — δι' ἐμέ (5). Ext.
 862. Ἀντὶ τοῦ ψελλίζοντι, ἄσημον φωνὴν προϊόντι (8). Inf.
- Folio 25 verso, vers 863.
862. Ἐκκλησιαστικὸν οὐχ ἴστατο δὲ ὁ τῶν δικαστῶν μισθός (11). Int.
 864. Διασίους ἀμαξίδα : Διασία ἐορτὴ (13) — ἡγόραζον (15). Ext.
 865. Ἀντὶ τοῦ λυπηθῆσθαι ποτὲ, ἐὰν μάθω δηλονότι (18). Int.
 868. Νήπιος γὰρ ἐστίν · ἐπεκτείνει (20) — νεώτερον (21). Int.
 870. Τὸ ὄργανον τῶν (24) — κρεμαστῶν γράφεται (26). Ext.
Ibid. Τῶν κρεμαστῶν (26) — κρεμάμενος (27). Int.
 872. Ὡς ἡλίθιον : Ὡς μωρὸν καὶ ἀνόητον καὶ ἀπαίδευτον διακεχρητόι τοῖς
 χεῖλεσι (32). Ext.
 875. Ἡ κλῆσιν : Κλῆσιν τὴν ματουρίαν, χαύνωσιν λύσιν (35) — ἀκούοντας
 (37). Ext.
 876. Ὑπέρβολος : ὡς ἀπαίδευτον κωμωδεῖ καὶ δψιμαθῇ. Int.
 877. Θυμόσοφος : Ἀντὶ (46) — μαθήσεως (47). *Var.* οὐκ omis (47). Ext.
 878. Δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ μικρόν. Int.
 879. Οἰκίας : Ἀντὶ τοῦ (49) — ποιεῖν (50). Ext.
 880. Σκυτίνας) δερματίνας.
 881. Κἄκ τῶν σιδίων : Ἐκ τῶν (52) — βατράχια γλύφουσι (2). Ext.
Ibid. Τὸ πῶς δοκεῖ ὡς θαυμάζων λέγει (5). Int.
 885. Ἐὰν μὴ οἷός τε ἦ τοὺς δύο. Int.

Ibid. Πάση τέχνη) παντὶ τρόπῳ (*Adn.*). Cette scolie est entre les scolies des vers 870 et 878. Int.

889. Ὁ κρείττων (33) — διαλέγονται (34). Int.

902. Δίκην) ἀντὶ τοῦ δίκαιον. Int.

905. Ἐρωτηματικῶς, ὅτι παιδοκτόνος εἶναι (46). *Var.* R¹ avait écrit ἐρωτηματικῶς εἶναι *sic*, R³ a corrigé. Int.

906. Γελᾷ δὲ δίκαιος. Int.

907. Χωρεῖ) προκόπτει.

907. Λεῖπει (50) — ῥήματα (51). Inf.

Fol. 26, vers 908.

907. Ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψύχρας
ἢ ἵνα ἐμέσω, χολεῖ γάρ μοι ἐπιπλέει
δια τὰ αὐτοῦ ῥήματα.

Observ. Au mot χολεῖ, R¹ a écrit un ἦ au-dessus de la syllabe ει. — Cette scolie, divisée ainsi en trois vers, est écrite dans le texte d'Aristophane et par la même main que ce texte; elle est avant le vers 908. Ext.

908. Ἐσχατόγηρος ἢ ὑπερίφανος (1). Int.

Ibid. Μηδενὶ ἀρμολόμενος (2).

910. Τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν (7). Ext.

Ibid. Βωμολόχος : Ἀντὶ τοῦ (8) — θύματα (9). Ext.

911. Οὕτως (15) — εἶναι (16). *Observ.* Les mots τινὲς δέ φασι sont écrits deux fois. Ext.

913. Μολίβδῳ : Πρὸ τοῦ χρυσοῦ (20) — ἐμοί (23). Ext.

915. Ἀρχαῖος) λῆρος.

916. Τοῦ αὐτοῦ (25) — μαθήματα (28). *Var.* ὡς omis (27). Ext.

Ibid. Λεῖπει τὸ πρὸς ἐμέ (28). Int.

919. Διαβάλλει (32) — κωμωδεῖται (33). *Observ.* εἰσενεγκωντα, corrigé en εἰσενεγκοντα. Ext.

920. Ῥυπαρὸς (29) — παρορωμένον (30). Int.

Ibid. Εὖ πράττεις) ἀντὶ τοῦ καλῶς λέγεις (31).

924. Ὁ πανδέλιτος τῶν περὶ (51) — εἶπεν (1). Int.

Ibid. Πανδελετίους) δυστρόπους (50).

928. Λυμαινόμενον) ἀντὶ τοῦ ἐνυθρίζοντα (3).

Ibid. Μειρακίους) ἀντὶ τοῦ τὰ μειράκια (4).

929. Οὐχὶ διδάξεις) οὐκ ἐὼ σε (6).

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖος, λῆρος (7).

930. Σωθῆναι χρῆ) λείπει διδάξω.

933. Intermarginale. Ταῦτα — μειρακίου (10).

936. Τῷ δικαίῳ φησί. Int.

937. Τῷ ἰδίῳ. Int.

939. Φοιτᾷ : Ἀντὶ τοῦ (25) — ἐνλογιμωτέρῳ (27). Ext.

940. Ἀντὶ τοῦ ἄγε δή. Int.
 941. Ἐκ τούτων) ἐκ τῶν αὐτοῦ.
 943. Καίνοις : Ἀντὶ τοῦ μικροῖς. Ext.
 947. Ὑπ' ἀνθρηγῶν : Οἱ ποιηταὶ (32) — φησί (34). *Var.* οὔτως] οὔτως (32), | pour λέγουσιν le sigle de λέγει (33). Ext.
 949. Τὸ πισύνω) οἱ πισοῖνοι (*sic*, 1).
 959. Ἀντὶ τοῦ κοσμήσας • λέγει δὲ τοῦτο πρὸς τὸν δίκαιον (8). Ext.

Fol. 26 verso, vers 960.

965. Κεὶ κριμνῶδη κατανίφοι : Κρίμνα εἶδος (34) — ἀρούρας (37). *Var.* Il y a toutéstin et non τοῦτο τὸ (35, cf. *Adn.*). Sup.
 967. Ἡ Παλλάδα : Ἀρχή (41) — Διὸς μεγάλου (45). Sup.
Ibid. Ἡ τηλέπορον τι βόαμα : Καὶ τοῦτο (46) — βαήμα λύρας (50). Ext.
 969. Οἶονεῖ κεκλασμένη τῇ φωνῇ τὴν ᾧδὴν προσενέγκοι (13). Int.
 971. Οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν : Ὁ Φρῦνις κιθαρωδὸς Μιτυληναῖος (16) — ἄριστος (20). *Var.* Παναθηναῖα au lieu de Παναθηναίους (18). Ext.
 973. Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας : Εἰς (32) — διατρίβουσιν (33). Ext.
Ibid. Τουτέστιν, εὐκόσμως (34) — ἄκοσμον (35). Ext.
 975. Κατέψων (41) — ἐρασταῖς (43). *Observ.* Au lieu de ἐκαθέζοντο, il y a ἐκαθοντο (42). Int.
 980. Προαγωγέων) μαυλίζων.
 981. Ἀντὶ τοῦ (3) — κατὰ κύκλον, φησὶ διὰ τὴν κεφαλὴν (4). Int.
 983. ..χλίζειν : Λιπαρὸς (7) — γελᾶν (8). Ext.
 984. Διπολιώδη : Τὰ λεγόμενα Διάσια ταῦτα καὶ Διπόλεια • οὔτως (15) — ἐθέτεο (15). *Var.* ἀ] δ (15). Ext.
Ibid. Τεττίγων : Τοὺς τέττιγας (16) — εἶεν (18). Ext.
 985. Κηκείδης : Διθυράμβων (24) — πανόπταις (25). *Var.* δὲ et ἐν omis (25). Ext.
Ibid. Βουρόνια, ἑωρτὴ (32) — καὶ τυθέντα διὰ τοῦ ποπάνου (36). *Var.* φασὶ] φησὶ (33). Inf.
 988. Ὁρχοῦντο γὰρ ἐν ὅπλοις ἐν τοῖς παν ἀθηναίοις (46) — ἀσπίδα (48). Int.
Ibid. Δέον αὐτοὺς) ὅταν χρεῖα.
 991. Καὶ πιστήσει) ἀντὶ τοῦ (9) — ἐκκλησίαν (40).
 993. Ἀπαίδευτα ποιεῖν παρὰ τοὺς αὐτοῦ γονέας (16). Inf.
 995. Ἀναπλήσειν) ἀφανίσαι (24).
 997. Μήλω : Ἀντὶ (41) — βάλλειν (43). Inf.
Ibid. Μήλω) ἔρωτι.
Ibid. Ἀποθραυσθῆς) ἐκπέσης (45).
 998. Ἰαπετόν) λῆρον, μωρόν (47).
 999. Ἡλικίαν) τοῦ πατρός (50).
 1001. Τοῖς Ἱπποκράτους : Ὑῶδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι κωμωδοῦνται • τὰ δὲ ὀνόματα (7) — Περιχλῆς (8). Inf.

1003. Ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου σύγκειται. ἡρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα (17). Inf.

Ibid. Στωμύλων) φλυαρῶν (15).

Fol. 27, vers 1004.

1004. Γλισχραντιλογ/ : Ἐκ τοῦ (19) — ἐπιτρέψαι (*sic*, 21). Sup.

1005. Ὑπὸ ταῖς μορίαις : Κυρίως (40) — τρέχειν (42). Sup.

1006. Στεφανωσάμενος : Λιτὸς γὰρ (49) — καλάμῳ (51). *Var.* δὲ καὶ τῶν (50). Ext.

Le vers 1006, qui manque au texte, a été ajouté par R¹. Int.

1007. Μύλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης : Ἀπραγμοσύνη (4) — ἀντὶ τοῦ πολυπράγμων ἦν (6, cf. *Adn.*). *Var.* εὐωιδίας. Ext.

1008. Ἦρος ἐν ὥρᾳ : Πνέοντος (7) — ψιθύρισμα (9). Ext.

1010. Πρὸς τούτοις οἷς λέγω.

1013. Ἡ γέλωτος χάριν ἥ διὰ τὴν τροφὴν ἔξεις πυγὴν μεγάλην (21). Int.

1019. Τὸ ἐκ πολυλογίας συνκείμενον (30). Ext.

1022. Τῆς Ἀντιμάχου : Οὗτος (32) — κωμωδούμενος (34). *Var.* ἔστιν καὶ, le mot δὲ est omis (33). Ext.

1024. Ὑψηλοτάτην, μεγάλην (48). Int.

1030. Πρὸς ταῦτα οὖν (49). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πανοῦργον (50).

1033. Ὁ δίκαιος (51) — εἰσέχθησαν (52). Int.

1034. Ἀντὶ τοῦ μεγάλων (54). Cette scolie se trouve avant la scolie du v. 1033. Int.

1038. Ὅπτων — ἡττηθῆναι (*Adn.*). Int.

1039. Τοῖσι φροντισταῖσιν) τοῖς φιλοσόφοις.

1041. Στατήρων) εἶδος νομίσματος (15).

1042. Αἰρούμενον τοὺς ἥττο... : Τὸ τινὰ (11) — νικᾶν (12). Ext.

Ibid. Πρὸς τὸν (16) — αὐτόν (17). Int.

1047. Ἐπίσχες : Τὸ ἐξῆς λαβὼν σε ἄφυκτον ἔχω · ἡ δὲ μεταφορὰ (22) — εὐθὺς ἐν ἀρχῇ (24). Ext.

1051. Ἡράκλεια λουτρά : Ἡρακλεῖ (34) — Πείσανδρος τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θερμὰ γλαυκῶπις Ἀθῆναι ποιεῖ θερμὰ λουτρά παρὰ ρηγμῖνι θαλάσσης (36). Inf.

1053. Ὡς ταῦτα (37) — λαλούντων (38). Int.

1054. Παλαίστρας) τῶν εὐγενῶν δηλονότι (38).

1057. Ἀγορητὴν ἄν) τὸ ἄν περισσόν, Ἀττικῶς.

1059. Χρῆναι δηλονότι.

Fol. 27 verso, vers 1060.

1063. Πηλεὺς (2) — Θηρία (15). *Var.* πάλι οὖν (6), | εἰς Ἰολκὸν (7), | ἐβουλήθη (12). Ext.

1068. Τρυφητής, γαμητής (35). Int.

1070. Συναμωρουμένη : Ἀντί (36) — πορνικόν (38). Sup.

1072. Ἐὰν σωφρονῆς (44). Int.

Ibid. Λεῖπει τὰ κακά.

1073. Πότων : Ἀντί τοῦ τῶν συμποσίων (45). Sup.

Ibid. Κιχλισμῶν (48) — ἀδιαφόρων (49). Sup.

1075. Τὸ — λόγου. Int.

1078. Τὸ αἰσχρὸν — εἶναι. Int.

Ibid. Σκίρτα) σπατάλα.

1081. Ἀντί τοῦ ἡττάται.

1083. Ἦν βραφανιδωθῇ : Οὕτως γὰρ (2) — ἐργαζόμενοι (5). Ext.

1085. Ἀντί τοῦ οὐδέν (16). Int.

1086. Τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος (17). Int.

1087. Λεῖπει ἢ εἰς ἓν ἢ εἰς τοῦτο · ἐὰν εἰς τοῦτο νικηθῆς ἐμοὶ ὅτι οὐδέν ἐστι κακὸν τὸ εὐρύπρωκτος εἶναι. Int.

1088. Σιγήσομαι) λείπει τὸ ἐγώ.

1089. Συναγοροῦσιν ἐκ τίνων : Ἀντί (21) — ῥήτορες (22). Ext.

1091. Τραχυδοῦσιν ἐκ τίνων : Εἰς (23) — σχημάτων (25). Inf.

1096. Καὶ τῶν θεατῶν : Τῶν σωφρόνων (26) — πλείους (27). Inf.

1103. Τοῦτο (28) — φαίνεται αὐτῷ σὺν αὐτῷ συνάχθῃσθαι παρὰ... τι μανθάνειν τῷ ἐτέρῳ (32). *Observ.* Le mot πότερον est écrit deux fois (28). Inf.

1104. Τὸ ἱμάτιον (34) — αὐτοῦς (35). Int.

1107. Κόλαζε) ἀντί τοῦ (43) — ἐκολάζοντο (44). Inf.

Fol. 28., vers 1108.

1108. Εἴ μοι στομώσεις : Ἀντί (45) — δικιδίους (49). *Var.* Les mots ἀντί τοῦ manquent (46). Sup.

Ibid. Ἀντί τοῦ δυνατὴν καὶ ἐμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίχας (*Adn.*). Int.

1111. Τὸ ἀμέλει παρέλκει. Sup.

Ibid. Οὕτως (51) — πεπαιδευμένους (52). Ext.

1112. Ἀπὸ — κομιεῖ.

1115. Τὸν τῶν (10) — μήτηρ (12). Ext.

1116. Ὠφελῶς) ἐκ τῶν δικαίων : Συναγωνίζονται καὶ συλλαβάνονται (*sic*, 14) — τοῦτο (16). Ext.

1117. Νεῶν ἀντί τοῦ ἀροτριᾶν καὶ σπείρειν (18). Int.

1119. Αὐχμὸν τὴν ξηρασίαν · πιέζειν καταπονεῖν, ἀφανίζειν (23). Int.

1125. Ἡ μεταφορὰ (25) — χιῶν γένηται (27, cf. *Adn.*). Ext.

1126. Ζημία (29) — γένηται (30). Int.

1130. Ὡς ἐπὶ (34) — ὡς Ἡρόδοτος (37, cf. *Adn.*). Ext.

1131. Κορωνίς (49) — τρίμετρα κγ (51). Int.

Ibid. Ἐξέρχεται ὁ Στρεψιάδης (51) — καὶ νέας (3). *Var.* Ἀθηναῖοι · τὰς μὲν ἀπὸ (52). Ext.

Ibid. Μετὰ ταύτη δευτέρα : Τὴν δευτέραν καὶ εἰκάδα φθίνοντος Ἀθηναῖοι καὶ τὴν τρίτην ὀγδόην.. ἐβδόμην, καὶ τὴν πέμπτην ἑκτὴν, καὶ τὴν ἑκτὴν πέμπτην, καὶ τὴν ἐβδόμην τετάρτην, καὶ τὴν ὀγδόην..... ἐνάτην καὶ εἰκάδα β φθίνοντος, εἴτα τὴν τριακάδα ἔην τε καὶ (9). Ext. et inf.

1134. La partie inférieure du feuillet a été très éprouvée par l'humidité; le coin à droite est une restauration; nous donnons ligne pour ligne ce que nous avons pu lire à cette scolie et à celle du v. 1142.

Ἐν τε καὶ νέα : Οὕτως παρ' Ἀθηναίοις ἢ παρ' ἡμῖν τριακάς · ἢ νεο..... νεῖ ἐν αὐταῖς, καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι · τότε δὲ μὴ ταχέως ἀποδιδόντα.....

δάνεια, ἀπήτουν. ὡς ὑπερόρους γενομένους · διο λυπεισθ.....

ἔην τε καὶ νέαν · πέμπτη αὕτη ἐστὶ καὶ φθίνοντος (43). Inf.

1142. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον ἤττον φροντίζω λοιπὸν δανεισθῶν διὰ τὸ μ..... κέναι δηλαδὴ τὸν υἱὸν τὸν ἤττω λόγων, ὃ περιεγενετο τῶν

λεγοντων (7). Inf.

1136. Τὰς γὰρ δεκάδας (54) — χρεώστας (2). Int.

1146. Θύλακον αὐτῷ ἐπιδίδωσιν ἄλφι ἄνω (11) — κάρδοπον (12). Inf.

1147. Ἀντὶ — τιμᾶν (15). Int.

1150. Ἀπαιόλη ἀποστέρησις (26).

Fol. 28 verso, vers 1151.

1152. Ἐρωτηματικῶς. Int.

1154. Βοάσομαι τὰν ὑπέρτονον : Παρὰ τὰ (44) — ἡτις δόμοις (46). Sup.

1160. Ἀμφήκει γλώττη : Ὡς (5) — τὸ εὔ..... ομώσεις αὐτόν (7). Ext.

1161. Προβαλλόμενος (9) — ἀσφάλεια (10). Int.

1163. Λυσάνιας : Λύων (12) — πρω..... τρίτην συλλαβὴν (14). Ext.

1170. Διπλῇ, εἴτα ... εἴσθεις ἢ εἰς προαναφώνησιν τὸ τοῦ τοῦ καὶ ἱαμβοὶ τρίμετροι εἰ ἐν εἰσθέσει (24). Ext.

Ibid. Τὸ τοῦ τοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται (22).

1171. Τὴν χροῖαν ἰδὼν : Ἐκ τῆς (25) — τὴν χροῖαν (26). Ext.

1172. Intermarginale. Λεῖπει ἢ εἰ, εἰς τὸ ἰδεῖν (27).

1174. Κἄντιλογικός : Εἰώθαι γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τι λέγεις σύ · καταπληῆσαι αὐτοὺς βουλόμενοι (32-35, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Ἀτεχνῶς ἀκριβῶς πάνυ. Πλεονάζει (*Adn.*). Ext.

1176. Ἀντὶ τοῦ (38) — διεβάλλοντο (39). Int.

1178. Διὰ τὰ χρέα.

1179. Ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τίς : Ἀντιλέγει (44) — δημοσίῳ (50). *Var.* ὁμολογημένῳ (44), | σκέψασθαι] βουλευέσθαι (49), | ταυτῷ] αὐτῷ (49). Ext.

1181. Ἀπολοῦ... : Ζημιώσονται ταῦτα ἅπερ ἂν ἀναλώσουσι (1). Ext.

Ibid.τον τὰς δύο ἡμέρας | ... νέσθαι καὶ δείκνυσιν | ἡμέρας τὰ δύο | μὲν τριακάδος | νομηγίας | ... Ext.

1187. Il y a cinq scolies à la marge inférieure : 1187, 1191, 1192, 1196, 1198. Les difficultés, que nous avons rencontrées au recto de ce feuillet, se présentent aussi au verso, avec cette différence que, si au recto c'est la fin de chaque ligne du ms. qui a disparu, au verso, c'est le commencement. Pour ces scolies, nous donnons ce que nous avons pu lire, ligne pour ligne :

Ὁ Σόλων δ παλαιός : Ἀρχὴ ἐστὶν αὕτη τῆς τοῦ νόμου διηγήσεως

.....θέτης · ἀπομιμείται τοὺς ῥήτορας, τοὺς τὰ δνόματα μὲν

..... λέγοντας, μὴ μὴν τοὺς νόμους εἰδότας.

1189. Τὴν ἐν (18) — δικαστήριον (19). Int.

1191 et 1192. ... αταβολαὶ τῶν πρυτανείων, ὅπερ μισθὸς ἦν, τῆς εἰσαγωγ

..... γὰρ δραχμὴ τῷ δήμῳ (*sic*) : — Ἴνα πρὸ μιᾶς ἡμέρας

..... ορούμενοι διαλυθῶσιν · εἰ δὲ μὴ, τῇ νομηνίᾳ

..... εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησὶν, ἐδίδото ἡ τριακάς (31). Inf. Cf. ci-dessus 1187.

1193. Οἱ φεύγοντες) οἱ ἐναγόμενοι (*Adn.*).

1194. Ἀντὶ τοῦ ἄνευ δίκης. Int.

1195. Μετὰ βίας ἀπαιτοῦντο, μαστιζοῦντο. Int.

1196.x ἔμεινε τὸ ἔθος, ἀλλὰ τῇ τριακάδι, καταβαλ

.....ον τῇ νομηνίᾳ. Cf. ci-dessus 1187. Inf.

1197. Ἀρχαὶ) οἱ ἀρχοντες (*Adn.*).

1198. Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν σφαγίων ἀπογεόμενοι (*sic*). Inf.

Fol. 29, vers 1200.

1200. Προυθέσμευσαν εἰς μίαν ἡμέραν (9). Int.

1201. Ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι (10) — φρόνιμος (11). Ext.

1205. Ματαίως (21) — σωρεῦσαι (22). Ext.

Ibid. Τὸ — ἐγκώμιον (23). Int.

1206. Intermarginale. Ὡς ἄγροικος (24) — ἀναλογίαν (26).

1209. Φήσουσι (49) — δημόται (50). Ext.

1214. Εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ : Οὗτος (3) — ἔχον (11). *Var.* Il y a συν αὐτῷ sans esprit (3), | αἰσχάλλων (4), | οὖν ὅτι οὐ (5), | οἶδεν (8). Ext.

1216. Ἀπαναίσχυντῆσαι, εἰπόντα ὅτι οὐκ ἔχω (17). Int.

1218. Μαρτυρήσοντα — δικαστήριον (*Adn.*). Int.

1219. Δημότῃ : Ἀπὸ — δηλονότι (24). Int.

1220. Ὅτι φιλοπράγμονες οἱ Ἀθηναῖοι (26). Ext.

1222. Ὑπερβατόν · καλοῦμαι εἰς τὴν ἔνγν τε καὶ νέαν · ἐστὶν δὲ ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλοῦμαι (*Adn.*). Ext.

1223. Λεῖπει (30) — πράγματος (31). Int.

1225. Τὸν ψαρόν ἵππον : Τὸν τὸ (34) — αἰψηρός (35). Ext.

1226. Ἰππικὴν : Ταῦτα (39) — αὐτοῦ (40). Cette scolie est entre les scolies des vers 1205 et 1216. Int.

1229. Ἀκατάβλητον) τὸν ἀήττητον (43, *Adn.*).

1235. Τοῦτ' ἔστι καὶ ζημιωθῆναι τρεῖς ὁδολοῦς (52) — οὐκ εἰσὶν (53). *Var.* τοῦ ὄρκου] τοὺς ὄρκους (53). Ext.

1237. Ἀλλὰ διασηχθεῖς : Ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἄσκοῦ τὸν λόγον ποιε.... οἷ-
τινες σημηχόμενοι.... βελτίονες γίνονται α..... παραφρονούντας (6) — ὠφε-
λοῦνται (7). Ext. et inf.

1238 et 1240. Il y a deux scolies à la marge inférieure, celles du v. 1238 et du v. 1240 ; elles sont incomplètes, le feuillet 29 étant mutilé dans sa partie inférieure à gauche. Il manque donc au recto la fin, et au verso le commencement des lignes des scolies inférieures. Nous donnons ce que nous avons pu lire :

Ἐξ χοῦς χωρήσεται : Ὁ ἐγκεφαλὸς αὐτοῦ, ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου.....

τοῦ κεράμου, ἢ ἄσκοῦ μεταφορᾶς, ἢ ἀγγείου · ὅς ἐάν σημηθ...λ.....

ἐνπεφρακώτων. ἀποβεβλημένων : — Ἡσθ.....

φῆ ἐστὶ γελῶν γὰρ τοῦτο φησὶν, ἐκκαχάξει γὰρ τῆς προσηγορίας.....

τα, τὸν ἐκείνου τιθέμενος ὄρκον. ταῦτα δὲ φησὶν, ἐπεὶ.....

μήτε τοὺς ἄλλους, ἡγεῖσθαι θεοὺς, ἢ τὰς νεφέλας καὶ τὸν.....

1241. Ἀντὶ τοῦ ἐμοί, τῷ εἰδότε. Int.

Fol. 29 verso, vers 1242.

1246. Εἰπὲ μόνον τὸ δοκοῦν σοι (52). Ext.

Ibid. Τῷ μάρτυρι — Στρεψιάδου (2). Ext.

1248. Ἐξ ὧν ἔμαθε παρὰ Σωκράτους (14). Int.

1252. Ἐν ὄσῳ — οἷδά τι (16). Int.

1253. Ἀπολιταργεῖς : Ἀντὶ (17) — σκιρτήματα (21). *Var.* λίον au lieu de λύον (19, cf. *Adn.*). Ext.

1255 et 1256. Γραφὴν (22) — γραφάς · τὸ δὲ προσαποβαλεῖς, ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ καὶ τὰ πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μνᾶς (25). *Var.* προσαποβαλεις R¹, προσαποβαλης R² (24). Ext.

1258. Ὅτι (31) — ἀπαιδέυτως (32). Int.

1261. Ἐπεὶ (42) — εἶπεν δέον εἰπεῖν παίδων (45). *Var.* εἶπεν est une correction de R², R¹ avait εἰπεῖν (45). Ext.

1263. Κατὰ σαυτοῦ — ἡμῶν (51). Int.

1264. Ὡς σκληρὲ δαῖμον : Ταῦτα (53) — ἀπὸ τοῦ (6). Ext.

1269. Λεῖπει τὸ ἀτυχῶς ἐμοί (*Adn.*). Int.

1271. Διὰ τὸ ἄνω εἰρχέναι ἀνὴρ καχοδαμῶν καὶ ἰὼ μοί μοι (*Adn.*). Int.

1272. Τῶν χρημάτων (17) — ἔχων (18). Int.

1273 et 1277. Ces scolies sont à la marge inférieure, mutilée ici à gauche. Cf. ce que nous avons dit à la scolie du v. 1237.

..... τα πεσών : Πρὸς τὸ ἀπὸ ἵππου ἀπὸ ὄνου εἶπεν, καὶ ἅμα πρὸς τὸ ληρεῖς.
 ατὰ μὴδέν᾽ α λόγων πραττόντων εἰώθασι τὸ ἀπὸ ὄνου λέγ/ τὴν
 δὲ ἀπὸ νοῦ λέγ/ : — Προσκεκληῖσθαι : Εἰς τὸ δικαστὴ
 ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δοκεῖς.

Fol. 30, vers 1284.

1286. Ἐπεὶ — τόκον (46). Int.
 1289. Προβαίνοντος, ἀναλισκομένου (47). Int.
 1292. Οὐ λυσίτελη τοῖς ἐπὶ γῆς πλεῖον εἶναι τὴν θάλασσαν. Int.
 1297. Ἀμυντήριον. Int.
 1298. Ταῦτα (53) — δανειστῇ (54). Int.
 1299. Ἀξεις ἐπιάλων (*sic*) : Σειραφόρον ἀντὶ (3) — ἐπιβαλόν (12). *Var.* ἐπὶ ἄλων] ἐπιάλων (4), | λέγω au lieu de λέγων (6), | les mots κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν ne sont pas omis (8, *Adn.*), | ἀλοῶν] ἀλων (11). *Sup.* et *ext.*
 1302. Λεῖπει ἡ σύν (31).
 1303. Οἷον τὸ πραγμαμάτων ἔρῃν : Ἰστέον ὅτι (54) — υἱοῦ (3). *Var.* ἀπε-
 ληλύθασι (54), | διέξεισιν (1), | μέλλοι au lieu de μέλλει (3). *Ext.*
Ibid. Intermarginale. Ἐν εἰσθέσει (32) — ἡμιόλειον (33).
 1308. Ἀντὶ τοῦ καλόν (cf. *Adn.*). Int.
 1309. Τὸν φιλόσοφον (6) — σοφίσασθαι (7). Int.
Ibid. Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ ἀνθ' ὦν (8). *Ext.*
 1311. Αὐτὸν ἀντὶ τοῦ τὸν Στρεψιάδην. *Ext.*
 1317. Οἷς ἀντιταχθῇ καὶ ἀντιλέγει. *Ext.*
 1320. Εὔξεται (11) — εἶναι (12). *Ext.*
 1323. Ἀντὶ (28) — ἐσχημάτισται (30). *Var.* Au lieu de λέγουσι, le sigle de λέγει (29). *Ext.*

Fol. 30 verso, vers 1330.

1335. Ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Int.
 1338. Ἐδιδασκόμεν : Ἀντὶ (38) — ἐξεπαίδευσα (40). *Ext.*
 1346. Βουλευέσθαι (8) — τρόπῳ (9). Int.
 1348. Τολμηρός.
 1349. Ἀλλ' ἔστιν τι ἐφ' ὃ θαρρεῖ. Int.
 1352. Πρὸς χορόν : Οὕτως (13) — διὸ καὶ ἐκλέγονται ἡ τετράμετρα, ἡ ἀνάπαιστα λέγειν · ὁ γὰρ βυθὸς ῥαδίως προσπίπτει τούτοις (*Adn.*). *Ext.*
 1354. Ἐστιώμεθα : Ἐστιᾶσθαι (24) — ἔλεγον (25). *Ext.*
 1356. Τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη : Ἀρχὴ (29) — εἶναι (31). *Var.* D'abord ἀηκέως, puis ἀεικέως, le tout de R¹ (30), | δὲ εὐδοκιμεῖν (31). *Ext.*
Ibid. Ἐπέχθη ὡς ἐκάρη (43). Int.

1357. Ἀρχαῖον : Οὐδενὸς (47) — ληρῶδες (48). Ext.
 1358. Γυναῖκ' ἀλοῦσαν : Καθάπερ (49) — πίνειν (51). Ext.
 1360. Πολύλαλον γὰρ τὸ ζῶον (1). Int.
 1364. Μυρρίνην λαβόντα : Παρὰ τὰ (7) — ἄδουσι (14). *Var. et observ.*
 ἐκεῖ] ἔχει (7), | τὴν ἀφ..... οἱ τε γὰρ ἄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς
 τινος παραδο..... δάφνης (13). Ext. et inf.
 1367. Ασ..... συνεστῶτα οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ
 κομπῳῳ. φαντασίαν μὲν ἔχει, βασιανίζο-
 μενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγ..... (20). Inf.
Ibid. Μεγάλας λέξεις ποιοῦντα (27). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ τραχύν (25, *Adn.*) Int.
Ibid. Στόμακα) τραχύν. Ce mot a été barré.
 1368. Κινεῖν καὶ συνταράττεσθαι (29). Int.
 1371. Τὴνην ὁ Μπαχεύς • τὸ δὲ ἀλεξίκακε διὰ μέσου ἀναπε..... ση-
 μειοῦται (42) — γαμοῦσιν (44). Inf.

Fol. 31, vers 1373.

1373. Κρούω (53) — κακοῖς (54). Int.
 1375. Ἀντεβάλλομεν, ἐφίλονεικοῦμεν (1). Ext.
 1376. Ἐφλα) συνέτριβε. Ext.
Ibid. Ἐφλα) ἐτυπτε.
 1379. Λεῖπει φοβοῦμαι. Int.
 1380. Λεῖπει τύπτομαι. Int.
 1381. Ψελλίζοντος καὶ μηδὲν ἔναρθρον λαλοῦντος : νοοίεις (7) —
 νῶ (8). Ext.
 1384. Ἀφοδεύειν (16) — ἀποπατήσης (18). Ext.
 1388. Ὑπὸ τῶν πληγῶν. Int.
 1390. Αὐτόθι. Int.
 1392. Ἀντὶ τοῦ εἰς ἄ.
 1400. Τῶν καθεστῶτων) τῶν ὀρισμένων (46). Int.
Ibid. Ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατὰ (48). Ext.
 1403. Τοῦτων) τῆς ἱππικῆς (51). Ext.
 1404. Ταῖς τῶν φιλοσόφων (53). Int.
 1406. Ἱππων φρόντιζε. Int.
 1407. Ἀντὶ τοῦ βλαβῆναι (3). Ext.
 1408. Ἐχώλυσας, ἀπεχώρισας (4). Ext.
 1415. Παρὰ (9) — χαίρειν δο.... (11). Inf.

Fol. 31 verso, vers 1416.

1416. Τὸ τύπτεσθαι (13). Int.
 1417. Παῖδες γὰρ (15) — ἔχουσι (17). Ext.

1420. Ἀντὶ τοῦ μηδὲ δλωσ. Int.
 1421. Ἀντὶ (34) — ἐρωτήσῃ (35). Ext.
 1423. Ἀντὶ τοῦ (36) — νομοθέτου (37). Int.
 1425. Πρὶν — δηλονότι (1). Ext.
 1426. Ἀφίεμεν) συγχωρῶμεν (2). Au-dessous de ce mot est écrit le vers 1426, qui manque au texte, de la main de R¹, en minuscule; à côté de ce vers, en onciale: ἀντὶ τοῦ τυπῆσαι ἡμᾶς (2). Ext.
 1427. Τὰ βοτά : Τὰ βοσκόμενα τὴν πόλιν (5). Ext.
 1429. Εἰς τὸ (8) — αἰνίττεται (9). Ext.
 1430. Διὰ τί δὴ (10).
 1432. Τῷ ἐμῷ διδασκάλῳ δηλονότι (12). Int.
 1436. Καταγέλασας. Int.
 1438. Τὰ π'ιεικῇ : Τὰ ἀκόλουθα — ἡμᾶς (27). Ext.
 1440. Ἐὰν (28) — παρὰ σοῦ (29). Ext.
 1453. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέψας. Int.
 1457. Ἐπείσατε, ἡπατήσατε. Int.

Fol. 32, vers 1460.

1468. Πατρῶν Δία : Οὕτως τιμᾶται (15) — Ἑλλήνων (18). Ext.
 1469. Ἐξ ὧν (19) — λαμβάνεσθαι (21). Ext.
 1474. Δεικτικῶς (24) — σφαῖραν (25). Int.
Ibid. Ὀστράκινον, εὐτελές, χύτρας ἄξιον (26). Ext.
 1477. Ταῦτα (33) — ἐκβάλλοντος τὰ δαιμόνια (34). Ext.
 1480. Τῇ ἀδολεσχίᾳ (3) — πεισθέντος (4). Ext.
 1482. Διωκᾶθω) κατηγορήσω, διώκω (8). Int.
Ibid. Λεῖπει ποίησον (9). Ext.
 1483. Ὡς τοῦ Ἑρμοῦ ἀνανεύσαντος · ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν. Ext.
 1485. Δοῦλος αὐτοῦ.
 1486. Ἀντὶ τοῦ δίκελλαν. Ext.
 1488. Νῦν ἀντὶ τοῦ στέγην. Int.
 1489. Ἀντὶ — οἰκίαν (15). Ext.
 1493. Εἷς τῶν φιλοσόφων (17). Int.
 1496. Διαλέγομαι (19) — ἥλιον (20). Ext.
 1500. Ἀντὶ τοῦ μὴ κλασθῆ (22). Ext.
 1501. Ἀντὶ κλάσω τὸν τράχηλον. Ext.

Fol. 32 verso, vers 1502.

1503. Πρὸς τοὺς λόγους αὐτῶν. Int.
 1505. Ἄτερος φιλόσοφος. Ext.
Ibid. Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ δηλονότι. Int.

1507. Ἐπὶ τίνος (29) — μένει (30). Ext.

1508. Πρὸς τὸν οἰκέτην. Ext.

Ibid. Ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων διὰ τὸ πῦρ. Int.

1509. Ὡς ἡδίκουν) γράφεται καὶ οὐς ἡδίκουν.

1510. Οἶον (35) — ἡμέρα (36). Ext.

Après les 9 derniers vers des Νεφέλαι, une ligne ornée et au-dessous ces mots : Ἀριστοφάνους ὑπόθεσις. Tout le reste du folio est blanc.

BATPAXOI.

Fol. 33 recto et verso.

Voici la disposition du folio :

Une ligne ornée et au-dessous :

$$\begin{matrix} \pi & \chi \\ \text{Ἀριστοφάνους} & \text{ὁ βατρα} \end{matrix} :$$
Dübner
Υπόθεσις II.

Μαθὼν (5) — Εὐριπίδην (14). *Variantes* : Les mots Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ manquent, | παρὰ Ἡρακλέους (5), | θελον (7), | εἰς] εἰς (14). Les lignes sont coupées de la façon suivante : 1re ligue ὁδὼν | 2e λαβὼν τὸ | 3e Εὐρι | 4e καὶ τῶν | 5e ἔπειτα | 6e Ἡρακλεῖ | 7e ἀνεφάνη | 8e στεφανοῦται | 9e οὐχὶ | 10e Εὐριπίδην.

Dübner
Υπόθεσις I,
36-38.

Après ce dernier mot, suit, dans la même ligne, la partie de l'ὑπόθεσις I, comprise entre les lignes 36-38, Οὐ δεδήλωται — Θηβαῖον ὄντα ;

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ξανθίας .

Οἰκέτις δοῦλος .

Ἡρακλῆς .

Νεκρός .

Χάρων .

Βατράχων παραχωρήματα .

Θεράπων Πλούτωνος .

Πανδωκεύτριαι Β .

Διόνυσος .

Χορὸς μυστῶν .

Εὐριπίδης .

Λισχύλος .

Πλούτων .

Αἰακός

Βατράχων ὑπόθεσις

Dübner
Υπόθεσις I.

Διόνυσός ἐστι (colonne I, ligne 1) — ὧς φησι Δικαίαρχος (colonne II, l. 4). *Var.* et *observ.* le mot ἐστι est en abréviation dans l'interligne — ἄδου (2) — λεοντήν (2) — il y a ξ̃, Dübner. « ξ̃ vel ξ̃ » (5) — τῇ χειρουσίᾳ (7) — πρὸς παίζων (11) — ἄδουσι (12) — ἄδοντες (15) — à la marge le signe ·§· (19) — μέχρι μὲν οὖν τινὸς (19) — Περσεφάταν (20) — ἐξισώσαι (22) — τὴν τῶν Ἀθηναίων (24) — διαλ̃ εται (il manque le trait d'abréviation pour faire διαλέγεται, 24) — τὸ fait de τῶ par R¹ ou R² (27) — αἰδὴ βραβεῖον ἔχοντος καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου · συστήσαντος (30) — αὐτὸν fait de αὐτοῦς par R¹ ou R² (35) — la phrase οὐ δεδήλωται (36) — Θηβαῖον ὄντα (38) manque — φρόνιχος βυσσῆς (sic, 2) — ὧς φησὶν Δικαίαρχος (4).

Une ligne ornée ; le dernier tiers du folio est en blanc.

Ajoutons que le fol. 33 finit au mot καθορῶνται (15), et le fol. 33 verso commence au mot δ τε Διόνυσος.

Folio 34.

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου (ligne 25) — τὰ στρώματα (26). Sup.

Vers 1. Τῶν εἰωθότων : Ἀντὶ τοῦ (30) — πιτυός (33). Sup.

3. Νῆ τὸν Δ' ὅτι βούλει : Ἰδιον (36) — θλίβομαι (40). Var. σκεύει, les lettres ει ont été grattées (40). Sup. et ext.

4. Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή : Ἀντὶ (43) — γλυκὺ μοχθηρὸν ἐστί (44). Ext.

5. Πλὴν γ' ὥς θλίβομαι : Ἀντὶ — θλίβομαι (3). Ext.

8. Μεταβαλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ μετὰ φέρων ἀπὸ ὧμου εἰς ὧμον (8). Ext.

10. Ἀποπαρήσομαι : Εἰς (14) — ἄκων (15). Int.

11. Μὴ δῆτ' ἱκετεύω (sic) πλὴν : Οἶον, εἰ (18) — λέγεις (20). Ext.

Ibid. Ἄλλως · τότε (20) — ῥᾶστα γὰρ μᾶλλον ἂν ἐξεμέσαιμι (22). Ext.

13. Φρόνιχος : Δίδυμός (23) — ἄλλοι Γ Φρόνιχοι (28). Ext.

14. Καὶ Λύκισ κάμειψίαις : Λύκισ κωμωδίας (31) — φέρεται (32). *Observ.*
Voici l'ordre des trois dernières scolies : 11, 14, 13. Ext.

15. Σκευηφορῦς' ἐκάστωτ' : Τριχῶς, ἥ γὰρ (35) — σημαίνει τὴν πτώσιν (42, δοτικὴν manque). Inf.

18. Παρὰ τὸ (49) — γηράσκω (53). Var. φησὶν manque (53). Int.

19. Ὡς τρισκακοδαίμων : Ὁ Ξανθίας (1) — λέγει (2). Ext.

21. Τρυφή) ἀλαζονεία.

22. Ἐπαιξεν (11) — τρέφει (12). Var. ἐαυτῶ] αὐτῶ (11). Int.

23. Ὁχεῖσθαι (13) — καθήμενος (14). Int.

25. Ὁχεῖ) βαστάζει (23).

28. Ἐπάνω (25) — ἀνάφορον (26). Int.

Ibid. Καὶ φέρω, μὰ τὸν Δία : Τινὲς (27) — στιγμὴν (28). Inf.

32. Ἀντὶ τοῦ (31) — τὸν ὄνον (33). Int.

38. Ἀντὶ τοῦ (51) — τρυφηλός (1). Var. καὶ manque (51). Inf.

40. Ὁ Διόνυσος (5) — δειλόν (8). Var. Ἡρακλέως (7). Inf.

Fol. 34 verso, vers 42.

41. Νῆ Δία, μὴ μαίνοιό γε : Δίδυμος (10) — φοβηθῆναι (13). Var. τοῦ omis (11). Sup.

46. Ὅρων λεοντήν : Διονυσιακὸν (14) — λεοντῇ · κροκωτὸν δὲ ἵνα ᾗ φοβερόν (16). Ext.

47. Τίς δ νοῦς : Τινὲς ὅτι δ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἀρμόζει · ἐνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος λέγεται · οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν ἀρμόττει. Sup.

48. Ἐπεβάτευον Κλεισθέως (*sic*) : Παίζει (30) — αὐτόν (35). *Var.* συβυρίου, R¹ a mis un ι au-dessus du premier υ (33). *Ext.*

51. Θαυμάζων (42) — ἐξηγρόμην (44). *Var.* τὸ Ἀπόλλω (43). *Ext.*

Ibid. Κάτ' ἐγωγ' ἐξηγρόμην : Σκώπτει (45) — τοῦτο (50). *Var.* οἱ δέ φασιν Διόνυσον λε/ κάτ' (47), | ἔοικε] εοῖκει (49). *Ext.*

53. Τὴν Ἀνδρομέδαν · Διὰ τί (4) — συκοφαντεῖται δὴν τὰ τοιαῦτα (7). *Ext.*

55. Δίδυμός (10) — Μόλωνα (13). *Var.* λέγει manque, et il y a ὡς au lieu de θς (12). *Ext.* et *inf.*

56. Γυναικός : Τινὲς ἀπὸ (14) — Διόνυσον (18). *Var.* ἀττατατῖ] ἀππαπατῖ (17), | ἐρασθῆναι] ἡρᾶσθαι (18). *Inf.*

61. Δι' αἰνιγμῶν) ἀντὶ τοῦ διὰ ἀσαφείας. *Int.*

63. Ἔτνους) ὁσπρίου (32) — κωμωδοῦσιν (33). *Var.* πισίνου] πιοίνου. *Int.*

64. ἘΑρ') διδάσκω (37) — ἔτνους (38). *Var.* ὑποβάλλων (37). *Int.*

Ibid. Φράσω) ἀντὶ τοῦ (38) — Εὐριπίδου Ὑψιπύλης (40). *Int.*

78. Πρὶν ἂν Ἰορῶντα : Κωμωδεῖται (7) — ποιήματα (9). *Inf.*

79. Κωδωνίσω : Ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω (14) — ψόφῳ (15). *Inf.*

82. Ἀπλοῖχος (*sic*, 28) — Σοφοκλῆς (29). *Inf.*

83. Οὔτος (30) — θηλύτητα (31). *Inf.*

Fol. 35, vers 85.

85. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων : Ἡ ὥς (38) — διατριβήν (42). *Var.* μετ' ἄλλων au lieu de μετὰ ἄλλων (40). *Sup.*

86. Ὁ δὲ Ξενοκλῆς : Ὑῖος (44) — Ξενότιμος, Δάτις (*sic*, 46). *Sup.*

87. Πυθαγγεῖλος : Οὔτος ἄσημος τραγῳδός · ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς Πυθαγγέλου ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες · ἔστι δὲ τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός. *Ext.*

91. Σταδίῳ) πλέον ἢ σταδίου Εὐριπίδου φλυαρώτερον (3). *Int.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι (5). *Int.*

92. Ἐπιφυλλίδες : Τὰ ἐπικείμενα (9) — καλύπτεσθαι (11). *Ext.*

93. Χελιδόνων μουσεῖα : Περὶ τῇ ἐν Ἀλκμήνῃ (17) — Θρηκία χελιδόν (23). *Observ.* δ' ἂν εἴρ κισσός (*sic*, 19). *Ext.*

96. Γόνιμον : Φυσικόν τινα (38) — γεννητικόν (39). *Int.*

99. Ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν, βλάσφημον (41). *Int.*

100. Αἰθέρα) Εὐριπίδου (42) — αἰθέρα οἶκησιν Διός (43). *Int.*

Ibid. Ἡ χρόνου) ἐξ Ἀλεξάνδρου, καὶ χρόνου πρόβαινε ποῦς (45). *Int.*

102. Παρὰ τὰ (46) — ἀνώμοτος (48). *Ext.*

Ibid. Ἄνευ) χωρὶς.

103. Ἡ μαίνομαι : Τοῦτ' ἔστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει (9). *Ext.*

Ibid. Σὲ δὲ) Ἀντὶ τοῦ σὺ ἀττικῶς (49).

104. Κόβαλα : Ἀντὶ τοῦ κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα (10). Ext.
 106. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε : Ἀντὶ τοῦ ὀλως (16) — τεχνήεντες (19).
Observ. Sur l'ω de συνόλως un circonflexe de R³ (17). Ext.
 107. Δειπνεῖν με δίδασκε : Ταῦτά με (21) — Ἡρακλῆς (22). Inf.
 113. Ἐκτροπάς) θπου τίς ἐκτραπῆναι οὐ δύναται (24). Int.
 116. Ὁ Ἡρακλῆς — σχέτλιε (32). Int.
 119. Καὶ μήτε θερμὴν : Μήτε (37) — εἴπης (38). Inf.
 121. Ἀπὸ κάλου : Θράνους (39) — κάλως (43). *Var.* οἱ manque après ἱστάμενοι (41). Inf.
 122. Πνιγρὰν : Καυματώδη · ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ θερμόν · πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος (46). Inf.
 123. Σύντομος : Οὐ μόνον (49) — θειάς τριβόμενον (52). *Var.* Au lieu de λέγουσιν, le sigle de λέγει (49). Inf.
 126. Ἀπὸ τῶν (2) — καταψύχων (3). Inf.

Fol. 35 verso, vers 128.

128. Ὁξύποδος ἐμοῦ (9). Int.
 129. Τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλὸς ὁ Κεραμικός. Int.
 131. Κεραμικός τόπος Ἀθήνησιν (13). — κάτω (18). *Var.* κατ' ἐνιαυτὸν λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα (14), | ἀφεθῶσιν (17). Sup.
Ibid. Ἐγένοντο δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομαίαι ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως (12). Cette scolie vient après celle du v. 133. Ext.
 133. Τοῦ εἶναι (*sic*) καὶ σὺ σαυτόν : Τοῦτο γνωριμώτερον (21) — σαυτόν (23). Ext.
 134. Ἐγκεφάλου θρίω δύο : Ἀρίσταρχος (41) — θρίον (49). *Var.* γὰρ δὲ ὥσπερ δύο, δὲ après γὰρ a été barré par R¹, | θρίον et θρία ont toujours l'accent aigu. Ext.
 138. Ἀβυσσον : Ἦν (*sic*, 50) — φασί (51). Ext.
 139. Συνάγων (52) — πλοῖον (1). *Var.* La phrase ὁμοίως (53) — καθεστηκός (54) manque. Int.
Ibid. Τύννος (1) — τυτθόν (2). Int.
 140. Φεῦ : Ἄμα διὰ τὸ (5) — λαβεῖν (12). Ext.
 141. Ἀντὶ — ἔχουσιν.
 142. Θησεὺς) ὅτε κατῆλθε μετὰ Πειρίθου (14). Int.
 146. Καὶ σκῶρ : Ὅτι τινὲς φασὶ τὸ σκῶρ (21) — Στράττιδος (24). Inf.
Ibid. Νῶν δὲ, ἀντὶ (24) — κολαζομένους (26). Inf.
 149. Ἡλοίσεν) ἔτυψεν (28).
 151. Μορσίμου) τραγωδίας ποιητῆς ὑπόψυχρος (30).
 153. Τὴν πυρρίχην : Κινησίας (35) — κινήσει ἐχρᾶτο (37). Inf.
 156. Μυρρινῶνας) τοὺς τόπους τῶν μυρρινῶν (49).
 158. Οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια (1). Int.

159. Ὀνος ἄγω : Τοῖς μυστηρίοις (3) — ἀγθοφοροῦντας ὡς ἂν ὁμοιον πάσχω^ν τοῦτο φησί (6). *Var.* χεῖαν^ν χεῖαν (5). *Inf.*

169. Γράφεται (19) — ἀργύριον (20). *Inf.*

Fol. 36, vers 170.

171. Πρὸς — νεκρόν (21). *Int.*

173. Ἀντὶ τοῦ (22) — ἐρεῖ (23). *Sup.*

Ibid. Ἡ δραχμὴ — αἰτεῖ (24). *Var.* δὲ manque (24). *Sup.*

174. Ὑπάγετε : Ἀντὶ (25) — ὁ νεκρὸς πρὸς τοὺς νεκροφόρους φησί (28) *Sup.*

175. Ὡνα συμφωνήσω σοι τί (30). *Int.*

177. Ἐννέ' ὁβουλοῦς : Ἀντὶ (32) — ὁβολοί (33). *Observ.* Il y avait d'abord ἡμισυ; R² a un peu retouché le premier υ (32). *Ext.*

Ibid. Ἀναβιόρην νῦν πάλιν : Ἐν ᾗθει, ἐπεὶ ἀπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος (40) — ἐμακαρίζοντο (41). *Ext.*

178. Ἐγὼ βασταάσω (Cette scolie est en minuscule). *Int.*

180. Ἐλατικὸν (43) — λέγει (45). *Var.* καὶ au lieu de νηὶ (45). *Int.*

181. Τὴν Ἀχερουσίαν λέγει (Adn.).

184. Χαῖρ' ὦ Χάρων : Δῆμήτριος (*sic*, 52) — λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροὶ, χαῖρ'

ὦ Χάρων, χαῖρ' (*sic*) ὦ Χάρων · εἴ ποὺ σφόδρα θυμοῖ (1). *Ext.*

Ibid. Πιθανὸν ὑπονοουμένους (1) — αὐτοῖς (4). *Int.*

186. Εἰς τὸ Αἰθῆης πεδίον : Τοῦτο (7) — Ἀιδου τετύπωκεν (13). *Var.* καὶ est ajoutée après δευτέρου (8). *Ext.*

187. Τῆς εἰς ἀναπαύλας : Ὀνομα τόπο κηρύσσει (*sic*, 24) — λέγει (25). *Ext.*

189. Ναὶ μὰ Δία σου γ' οὔνεκα : Παρ' ὅσον (33) — ἐπιδάτῃ (34). *Ext.*

191. Εἰ μὴ νευαμάχῃκε : Διάφοροι γραφαί (53) — αἰρούμενοι (*sic*, 9). *Var.* προσλαβεῖν^ν πρὸς λαβεῖν (5), | l'esprit rude de ᾗν est de R² (7). *Inf.*

194. Παρὰ τὸ Αὔαινον λίθον : Παρὰ τὸ (14) — οὕτω λεγομένου (15). *Inf.*

196. Ἀντὶ τοῦ (26) — οἰκίας ἰών (27).

199. Τοπικὸν τὸ οὐ.

200. Γάστρων) γαστρίμαργε.

202. Πρὸς τὰ βρέματα τὸ ἀντιβᾶς (42).

203. Ὁ κατὰ ἀντὶ τοῦ καί.

204. Ἀθαλάττωτος) μὴ ὦν ναυτικός (47).

Ibid. Ἀσалаμίνιος) ἀπὸ τῆς νεῶς ἡ ὀνομασία (51).

209. Τοῦτο κεχρῆται ὡς ἐφυμνίω τῷ κώλῳ (25, cf. Adn.).

Fol. 36 verso, vers 215.

209. Ἐνλείπει (30) — βάτραχοι (31). *Var.* οἱ manque devant βάτραχοι (30). Cette scolie vient après celle du v. 211. *Ext.*

211. Λιμναΐα κρηγῶν : Λίμνη τόπος (38) — τοῦ θεοῦ (39). Ext.

212. Ξύναυλον : Τὴν μετὰ αὐλῶν κοινήν. Ext.

216. Διόνυσσον ἐν Λίμναισιν : Ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν Λίμναις Διόνυσσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερὸν. Καλλίμαχος (40) — ἑορτάς (41). Sup.

Ibid. Ὁ κραιπαλαΐκιμος : Τοῦτο (49) — ὕμνος (50). Ext.

Ibid. Διὸς Διόνυσσον) λείπει παῖδα.

Ibid. Ἰαχῆσαμεν) ἀντὶ τοῦ ἰχθυόμεν (*sic*; 42, cf. *Adn.*).

218. Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι : Χύτροι ἑορτῇ (51) — τῶν ἀττήθων (*sic*, 9).

Var. ἱερέων] ἱερῶν (5). Int.

Ibid. Χύτροισι) χύτροι ἑορτῇ Ἀθήνησι.

219. Ἐαυτῶν (10) — ἱερὸν (11). Ext.

222. Ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι : Διόνυσσος (17) — Ἡρωδιανὸς δὲ βαρυνεῖ αὐτό (20). Ext.

228. Εἰκότως (1) — πολυπραγμονεῖς γάρ (2). Int.

Ibid. Ὡ πολλὰ πράττων : Ὡ πολυπραγμονῶν ἢ οὐχ οὕτως ὅτι ἡσυχίαν ἄγει, ἀλλὰ (4) — περιεργαζόμενε (6). Ext.

230. Ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου · διὸ καὶ αἰγιόβοταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι · Δίδυμος δέ [12] — κεροβάτης (15). *Observ.* Le mot ἦ est dans l'interligne, de R¹ ou de R² (12). Ext.

231. Πᾶν δὲ καλῶς φθογγα : Ἐπεὶ σύριγγι ῥιθεται δὲ Πᾶν ἥτις ἐστὶν ἐκ καλῶν. Ἄλλως ὅτι οἱ (18) — ἐντέριναι ἦσαν (22). *Var.* ἀρχαῖαν] ἀρχαῖαν (20). Inf.

234. Τρέφω) ἐν τοῖς ὕδασι.

240. Φιλῶδὸν γένος : Πρὸς — φιλεῖν ἄδειν. Int.

241. Εὐηλόις) Ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσιν (54) — ἄφοβοι εἰσὶ (1). Int.

Ibid. Εὐηλόις) ἀντὶ τοῦ θερμαῖς (53).

243. Ἠλάμεθα) ἐσκιρτήσαμεν (*Adn.*).

Ibid. Κυπεύρου) εἶδος βοτάνης (*Adn.*).

244. Φλέω λοχμῶδες (8) — πρωκτῶ πλέον φλέων (12). *Observ.* Le mot πλέον avant φλέων a été barré par R² (12). Inf.

247. Ἐνυδρον : Τὴν νῆξιν χορεῖαν εἶπεν (25) — ἀπλούστερον δὲ εἴρηται (26). Inf.

248. Αἰόλαν) τὴν πηδητικὴν.

249. Πομφόλυγες — παφλάζειν (*Adn.*): Inf.

Fol. 37, vers 251.

251. Τὸ λέγειν — ἔμαθον (46). Int.

257. Δεῖ νοεῖν (3) — παύσειν (7). *Var.* ἐποίησεν] ἐποίησει (*sic*, 7), | ἄρα ὑμᾶς] ἄρ' ὑμᾶς. Sup.

Ibid. Θηλυκῶς τὴν φάρυγα λέγει (8). Int.

260. Ἀντὶ τοῦ δύνηται καὶ ἐξισχύσει (9). Int.
 263. Intermarginale. Σὺ γε πάντως : Ἐπὶ τοῦτο τὸ λέγειν βρεκεκεκέξ · πάντως παντελῶς · ἐξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεις (18). Ext.
 268. Ἐμελλον ἄρα : Σιωπῶσιν (19) — ἀναγκαῖος (21). Ext.
 269. Ὡ παῦε παῦε : Παῦσαι — παραβάλλουσι τῷ πλοῖω (29). Ext.
 270. Ἀπόδος τὸν ναῦλον : Καλλίστρατος (35) — ναῦλλον (40). Var. νεωτέρους καὶ ἡ ναῦλος « ἡ ναῦλος ἡμῖν] νεωτέροις, καὶ ναῦλος ἡμῖν (38), | λέγεται καὶ οὕτω ναῦλλον] λέγεται καὶ οὐδὲ ναῦλλον (40, Adn.). Ext.
Ibid. Ἐχε δὴ τῶβολῶ : Ἀντὶ (41) — πράγματα (42). Ext.
 272. Ἰαῦ, τοῦτο Ξανθίας φησί (46). Ext.
 275. Ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι. Int.
 276. Σὺ δ' οὐ εἶδες δηλονότι τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾷν ψησιν. Ext.
 280. Ἀντὶ τοῦ (3) — ἐχθρός (4). Int.
 281. Μάχιμον] γενναῖον (5).
Ibid. Φιλοτιμούμενος] κενοδοξῶν (10).
 284. Ἀθλου κατόρθωσιν ἀξίαν. Int.
 286. Ἐξόπισθεν : Ὡς φοβούμενος Διόνυσον ταῦτα (12) — προβάλλει (14). Ext.
 293. Ἐμπουσα : Φάντασμα (17) — Ταγηνισταῖς (23). Inf.

Fol. 37 verso, vers 290.

294. Ἄπαν τὸ πρόσωπον : Προσενεκτέον ἐν ἐκτάσει τὸ α̃ · σύνθετες γὰρ αὐτοῖς · τινὲς δλον τὸ πρόσωπον ἐν λέγουσι, βολίτινον δὲ (31, cf. Adn.). — ἀποπάτημα (32). Ext.
 295. Καὶ βολίτινον : Τὸ χαλκῷ (26) — γινόμενον (30). Var. ἔοικέν (29). Sup.
 297. Ἱερῆως τινὸς ἀκολούθου αὐτοῦ μέμνηται (34, cf. Adn.). Int.
 298. Εἶχε (52) — καλεῖ (53). Ext.
 299. Εὐλαθεῖται — Διόνυσος (3). Ext.
 300. Τοῦτο χεῖρον τοῦ ἐτέρου (6). Int.
 301. Ἰὸ ἥπερ ἔρχη : Τοῦτο (7) — ὄντος (8). Ext.
 303. Ἡγέλοχος, τραγωδίας (10) — σκώπτει (15). Var. προσστάντος (sic, 11). Cette scolie est placée après la scolie du v. 311. Ext.
 308. Ὅδὲ δὲ δεισας : Ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεὺς παρὰ — φύσιν (Adn.). Var. ὠχρείασε, l'e de ει a été gratté. Ext.
 311. Αἰθέρα Διός : Ἀντὶ (46) — ἱαμβος (47). Ext.
Ibid. Τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος (48). Int.
 312. Κατήκουσας] περισσὴ ἡ κατά.
 314. Αὔρα τις : Τῶν ἐν (10) — ποιοῦσιν (11). Int.
 316. Μετεβλήθη δ' χορὸς εἰς μύστας (18). Int.
 319. Ἐφραζε] ὁ Ἡρακλῆς.

320. Διαγόρας μελῶν (20) — Σωκράτης (22). Inf.

324. Μία τῶν μυστηρίων (14) — τεθνηκέναι (22). *Var.* ἕτερον Διόνυσον τὸν Ἰακχον (19), | πολυτητιμήτοις, les lettres τη ont été barrées. Inf.

326. Ἀνὰ λειμῶνα : Ἐν τοῖς (24) — σχήματι (26). Inf.

327. Τοὺς χορευτάς. Int.

Fol. 38, vers 330.

330. Στέφανον μύρτων : Μυρσίνων στεφάνῳ (32) — ἀφιέρωτο (36). *Observ.* τοὺς θμοθέτας (*sic*, 34). Sup.

331. Τὸν ἀκόλαστον : Λεῖπει ἢ γέραιρε ἢ (50) — ἣν οὐδεὶς οὐκ ἂν τις κολάσειε χορείαν. Ext.

Ibid. Τὴν ἱερὰν (52).

335. Intermarginale. Ἀντί (4) — κεχαριτωμένην (5).

336. Λεῖπει γεραίρων. Int.

338. Τοῦτο εἶπεν (7) — ζῶον (8). Ext.

339. Ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης : Ἡ εἰλησις τῶν (21) — ἡμεῖς (22). Ext.

340. Νοητέον (23) — ἀστήρ (25). Int.

343. Φωσφόρος ἀστήρ : Τὸ (26) — ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια (29). *Observ.* ἐπεὶ τινὰ νυκτὸς, l'o de ce dernier mot a été retouché, il semble que R¹ avait νυκτῶς (27, *Adn.*). Ext.

344. Ἀντί λάμπεται (41).

345. Διὰ τὴν (43) — λέγει (44). *Observ.* οἱ ἄνθρωποι οἱ γέροντες, les mots οἱ ἄνθρωποι ont été barrés (43). Int.

Ibid. Intermarginale. Λειμῶν (39) — δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς (41).

350. Λαμπάδι ἀπτων τῇ λαμπάδι (6).

Ibid. Προβαίνων τῷ ρυθμῷ (7).

351. Προσληπτέον τὸ εἰς • ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἔλειον δάπεδον • τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πάνθηρον παντοδαπὸν, ὀρνέον δεκτικόν • λειμῶν γὰρ ὑπόκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ (*Adn.*). Ext.

Ibid. Ἐλειον ἐλεῶδες (13).

354. Ὅστις ἄπειρος : Ἀρίσταρχος (18) — μεμερίσθαι (19). Int.

356. Μῆ — μυστήρια (35). Ext.

357. Μῆτε Κρατίνου : Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον (37) — ἐν τοῖς δράμασι (44). *Var.* τὸ est ajouté après τοῦτο (39). Inf.

358. Ἡ βωμολόχοις : Τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας, ἀπὸ δὲ τῶν λαιχῶν τῶν περὶ (46) — περὶ τῶν θυόντων (48). *Var.* Il y a bien μετενήνεκται, Düb. : « μετῆνεγκται R » (47), | ἐπὶ τῶν βωμῶν] ὑπὸ τὸν βωμὸν (47). Inf.

359. Ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ (6).

360. Ταῦτα πρὸς τοὺς ῥήτορας (8).

361. Ἦγουν — λαμβάνει (9).

362. Ὁ Θωρυκίων ταξίαρχος ἦν (21) — προδοσίᾳ (24). Inf.

Ibid. Τάπόρρητ') τὰ τῆς πόλεως μυστήρια (26).

364. Ἀσκόμακτα : Εἰς διφθέρας (31) — Λακωνικῇ (32). Inf.

Fol. 38 verso, vers 371.

366. Ἡ κατατιλᾷται τῶν Ἑκαταίων : Τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων · τοῦτο δὲ (38) — Ἑκάτης (40). Sup.

372. Ἐντεῦθεν (22) — παρακελεύονται (25). *Var.* ἀλλήλοις] ἀλλήλους (24). Int.

Ibid. Εὐανθεῖς κόλπους : Τῶν καθ' (25) — παρακελεύονται (26). Int.

374. Ἦτοι βάλλων ἢ βαίνων (28).

376. Ἡρίσθηται] ἄριστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς.

Ibid. Ἐμβα) χόρευε.

378. Χῶπως αἰρήσεις : Ἔστιν Ἀθήνησιν (33) — θύουσι (34). Sup.

380. Εἰς νέωτα. Int.

381. Ὅ — ἐλυσιτελεῖ. Int.

382. Ἐτερον τρόπον.

388. Παῖσαι τε : Ὅπερ (50) — παίσαι' ὧς χ' ὁ ξείνος (51). Int.

393. Ταινιοῦσθαι : Ἀντὶ (1) — στεφάνου (2). Ext.

395. Ὡραῖον θεὸν τὸν κατακαιρὸν φαινόμενον, ἐπὶ καιρὸν τὸν Διόνυσον. Ext.

399. Ἄνευ πόνου : Τοῦτο ἐπεὶ (19) — Διόνυσον (20). *Var.* τοῦ Κεραμεικοῦ] τὰς κεραμικὰς (20). Ext.

401. Πολλὴν ὁδὸν : Εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεος μέχρι Ἐλευσίνος πορεύεται (29). Ext.

Ibid. Ἀπὸ ἄστεος μέχρι Ἐλευσίνος (30). Int.

404. Ἦσον τὸ διὰ (32) — ποιηταῖς (35) : ἢ οὕτως (42) — ἐποίησας (43). *Var.* κατεσχίσθη (*sic*, 32), | Διονύσω] Διονυσίω (34). Ext.

406. Καὶ τὸ βράχος : Ἔτι (44) — κατακολλᾷται (46). Ext.

Ibid. Ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πρὸς τὸ εὐτελεῖν (47). Int.

410. Ἀντὶ — ἀρτίως. Int.

411. Συνεχόρευον γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες. Int.

Fol. 39, vers 414.

415. Τινὲς (2) — λέγειν (3). Int.

418. Ἀρχέδημος : Οὗτος ὡς ξένος (26) — χθονός (28). *Observ.* Les mots δέ ἐστι sont écrits avec les signes d'abréviation, la transcription donc n'en est pas rigoureuse, et on peut lire δ' ἐστ' (27, *Adn.*). Sup.

Ibid. Φράτορας : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁδόντας, συγγενεῖς εἶπεν · ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ (23) — πόλιτας (26). Sup.

419. Ἀντὶ — δήμου.

420. Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι : Οὐχ ὡς Ἀπόλλων πρὸς (30) — φασιν (35).
Var. νεναυμάχηκεν (32). Ext.

421. Ἀντὶ τοῦ (46) — αὐτῶν (48). Ext.

Ibid. Τὰ πρῶτα ἔχων (48).

422. Ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλίαν (52).

423. Ἐν ταῖς ταφαῖσιν : Τοῖς κατὰ (6) — κακεμφάτως (10). Ext.

427. Ἔστιν δὲ — Ἀναφλύστιος (20). Cette scolie est rattachée à celle du v. 423; les mots κακεμφάτως et ἔστιν se suivent sans interruption dans la même ligne. Ext.

Ibid. Σεβῖνον θστις ἐστίν : Πιθανῶς τὸ (13) — αἰδοῖον (16). *Var.* αὐτῶ] αὐτὸ (14). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ὀνοματοποιεῖ. — Κλεισθένους (12). *Var.* ὡς omis.

431. Intermarginale. Λιόνυσος — ἐρωτᾷ.

434. Τὸ δὲν παρέλκει.

435. Ἐρωτήσης με.

439. Ἡ Διὸς Κόρινθος : Τῶν Μεγαρέων (36) — Κορινθίους (43). *Var.* κῆρυξ] κήρυξ (37), | ἐπέμενέν (38), | οἰχανθέντες (*sic*, 39). Ext. et inf.

440. Ὁ λόγος πρὸς αὐτὸν χορόν (12).

441. Ἦτοι — Δήμητρος.

443. Οἷς — θσιον.

445. Τῇ — οἷσων. Int.

450. Intermarginale. Ἀντὶ (44) — παίζοντες (45).

453. Μοῖραι οἱ θεσμοί. Int.

456. Ὁσοι μεμνήμεθα : Ἀντὶ (47) — στόμα (49). *Observ.* ἐμυσταγωγῇ-θημεν, l'η de θη est sur un ε primitif, le tout de R¹, | ἐκλήθη ἀπὸ παρὰ, le mot ἀπὸ est barré (48). Inf.

Ibid. Τοῖς μυσταῖς (50). Int.

Fol. 39 verso, vers 458.

459. Καὶ τοὺς ιδιώτας : Ἀντὶ τοὺς ιδίους (51) — ἀμαθής (54). *Var.* οὕτω] οὔτε (53). Sup.

460. Ἐπανάληψις τὸ τίνα (14). Int.

461. Ὡς ἐπὶ ξένων. Int.

463. Τὸ φρόνημα. Int.

468. Ἀντὶ τοῦ ἀπόδρασας. Int.

469. Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος : Οὕτως — ἀθλητῶν (*Adn.*). *Var.* Au lemme ἔχει R¹ ἔχη R², | μέσων ἐλήφθην. Ext.

470. Διὰ τὸ (29) — ἡ πέτρα (30). Ext.

472. Περίδρομοι : Οἷον (35) — Ἐρινύας (36). Ext.

474. Ἀττικοὶ (42) — λίτρον (*sic*, 43). *Observ.* Pour λέγουσιν, il y a je sigle de λέγει (43). Int.

475. Ταρτησία μύραινα : Παρὰ τὰ ἐν (45) — μύραιναν εἶπεν (50). *Var.* καὶ est ajouté après δὲ (47), | περὶ] παρὰ (48). Sup. et ext.

Ibid. Μύραϊνα ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι (45). Int.

477. Γοργόνες Τιθράσσαι : Οἱ Τιθράσσιοι ἀπὸ δήμου (1) — κατανενέμηνται (5). *Observ.* Au lemme, le second σ de τιθράσσαι est exponctué. Ext.

Ibid. Διασπᾶσονται διασπαράξωσι (7).

Ibid. Τιθράσσαι τόπος τῆς Λιθύης (7).

478. Ὀρμήσω ἀντὶ τοῦ κινήσω.

479. Ἐγκέχοδα κάλει θεόν : Ὅτι πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον · ἐπειδ' ἂν γὰρ σποδοποιήσωνται (*sic*) ἐπιλέγουσι (il y a le sigle de λέγει) ἐγκέχυται, κάλει θεόν · πρὸς δ' ἐξείλεται εἰς τοῦτο. Ἰδὼν δὲ δ' Ξανθίας (9) — βοῶσιν Σεμελήϊε Ἰαχχε πλουτοδότα (14). Ext. et inf.

Ibid. Τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λέγει (*Adn.*). Int.

Ibid. Τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς τὴν θυσίαν (*Adn.*).

481. Ὀραχιῶ : Ἀντὶ (25) — ἐκλύεται τις (26). Int.

482. Σπογγίαν δ' ἐξυτόνως Ἀττικοί.

483. Ὁ Διόνυσος (31) — καρδία μου (32). *Observ.* Il y a πόστιν (*sic*).

484. Δεῖσα (*sic*) γάρ : Λαμβάνει γὰρ δ' (36) — πρωκτόν (38). Int.

Ibid. Τίθησι γὰρ τὸν (38) — χάριν (39).

487. Πῶς δειλός : Δειλὸς εἰμὶ ἐγὼ ὅτι ἤτησά σε σπογγίαν · τοῦτο δὲ ὡς θαυμάζω (*sic*) ἑαυτὸν (41) — ἐσιώπησεν ἄν (43). *Var.* ἤτησέν (42). Inf.

489. Κατέκειτ' ἄν οὐκ ἂν κίτησέν σε ἔτερος.

490. Ἀπεψησάμην κατεμαζάμην.

492. Ψόφον τὸ ὄγκον.

494. Τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε (5). Inf.

Ibid. Ἀημά ἐστι τὸ φρόνημα · ἀντὶ τοῦ μεγαφρονεῖς (8).

497. Ἐν τῷ μέρει ἐν ἴσῃ μερίδι.

498. Οὐδαμῶς (14) — διδόναι (16). *Var.* επαγγέλη (16). Inf.

499. Αὐτός (17) — Ἡρακλεοξανθίαν (19). *Var.* τοῖς] τῶν (18), | εἶχεν συμμιγνὺ οὔν (*sic*). Inf.

Fol. 40, vers 502.

501. Οὐκ Μελίτης : Ἀντὶ (20) — δοῦλον (24). *Var.* ἔστιν (22). Sup.

503. Ὡ φίλταθ' ἤχεις : Θεράπαινα Ἄδου (47) — λεοντήν (48). Sup.

504. Ἡ Κόρη δηλονότι. Int.

505. Κατερικτῶν : Τῶν κατακεκομμένων (52) — σχιζομένων (53). Ext.

506. Ἔντος — γάλακτος (3). Ext.

507. Κολλάβους λέγει (12) — κολλυβίζεσθαι (15). Ext.

511. Ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον (23). Int.

512. Λεῖπει — ἕασον (*Adn.*). Int.

Ibid. Ληρεῖς ἔχων : Τοῦτο (27) — δὲ τὸ ἔχον (29). Ext.

516. Ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν (35). Int.

Ibid. Παρατετιλμένα : Λεῖπει τὰς τρίχας · αἱ γὰρ — τρίχας (44). Ext.

518. Ἀντὶ (47) — κλέπτειν (48). Int.

Ibid. Εἰσφέρετο ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειτο (49).

520. Αὐτός) ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης.
 521. Ὁ παῖς) τῷ Διονύσῳ φησί.
 522. Κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος (54). Int.
Ibid. Ἀληθῶς γ' ἐνόμισας (Adm.).
 523. Ἑσχεύασα : Ἄρα, φησὶ (4) — ἐποίησά σε παίζων (5). Ext.
 526. Ἀφελέσθαι διανοῇ : Ἀντὶ τοῦ (8) — δηλοῖ (10). Var. ἀφελέσθαι τὰ
 ὅπλα με (9), | συνκατάθεσιν (*sic*, 10). Ext.
 527. Οὐδ' ὅλως (11) — διστάζω (12). Int.
 529. Ἐπιτρέπω) ἀνατίθηναι.
 534. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός : Ταῦτα λέγει (27) — Ξανθίαν δοῦλον (33).
 Var. ἀπήγγειλε (*sic*, 31), | ἐποίησεν (32). Inf.
Ibid. Ἀποδέχεται τὸν (33) — αὐτοῖς (34). Var. ὡς manque (33). Int.
 535. Intermarginale. Ἀντὶ — τετριμμένος.
 537. Intermarginale. Τὸ — μέρος.
 538. Ἀντὶ τοῦ (50) — εἰκόνι (51). *Observ.* ἡκονι R¹, εἰκόνι R². Ext.
 540. Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός : Οὗτος τῶν (1) — Ἰσοκράτους (4). Inf.

Fol. 40 verso, vers 542.

542. Ἐν στρώμασι Μιλησίοις : Ἐκεῖ (28) — ἐργασία (29). Sup.
 543. Τὸ δὲ ἀνατετραμμένος ἀντὶ τοῦ ἀνακείμενος καὶ καταφιλῶν ὀρχηστρίδα
 (38). Sup.
Ibid. Τινὲς οὐρητρίδα τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον (36). Int.
Ibid. Κυνῶν) φιλῶν.
 544. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον : Ὅρων γὰρ ὁ Διόνυσος φησὶ συνιόντα τῇ (40)
 — ἄν με (44). Ext.
 545. Τ' οὐρεβίνθου : Ἀντὶ τοῦ αἰδοίου (45) — Διόνυσος (48). Sup. et ext.
 548. Ἀντὶ τοῦ (51) — ὑπόνοιαν (53). Cette scolie est placée au-
 dessus de la scolie du v. 544. Ext.
 549. Πανδοκεύτρια (5) — βεβρωκότα τί (6). Ext.
Ibid. Ὁ πανοῦργος) ὁ Διόνυσος.
 551. Ἡ ἑτέρα πανδοκεύτρια. Int.
 552. Τῷ Διονύσῳ δηλονότι. Int.
 553. Ἀνάθραστ') ἐψημένα (*sic*), ξεστά (14).
 554. Ἀνημιωβολιμαῖα : Ἀντὶ τοῦ (7) — ἡμιωβολίου (8). Ext.
Ibid. Δώσει τίς) ὁ Διόνυσος (25).
 555. Τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ : Οὐ δείκνυται (27) — γύναι (29). Ext.
 556. Κοθόρρους τὰ υποδήματα (32). Int.
 558. Οὕτως ἔλεγον Ἀττικοί, οὐδετέρος (*sic*) τὸ τάριχος (34). Int.
 560. Τοῖς μικροῖς — ἐστι (38).
 562. Πικρὸν ἐβρυχᾶτο, ἐμήνιεν (43).
 563. Τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι πανταχοῦ (45). Int.
Ibid. Τοῦτο ὁ Ξανθίας λέγει ἐπαίρων (45) — γυναῖκας (46). Ext.
 565. Ἀντὶ — δαικῶς (50). Int.

566. Κατήλιφα) τὴν μεσόδομον (51).

567. Τὰς ψιάθους : Οἶον (3) — εἶπεν (5). Ext.

569. Τὸν προστάτην Κλέωνά μοι : Ἦν γὰρ (10) — Σαμίων (14). *Var. et observ.* δράματα] πράγματα (11), | γέγραφεν.... .. πεῖς (12), | ἀπόλετο δὲ μον πολεμούντων αὐτὸν τῶν Σαμίων. Le mot τῶν devant Σαμίων est dans l'interligne, de R¹ à ce qu'il semble. Les lacunes sont causées par une restauration au coin extérieur du folio. Inf.

570. Ὡς καὶ Ὑπερβόλου τεθνηκότος. Int.

Ibid. Παρατηρητέον ὅτι (16) — διαλέγονται (17). Int.

574. Τινές (20) — στίχον (21).

576. Ἡ τοὺς ἄρτους ἢ ἔντερα · πρὸς τὸ δρέπανον ἀλλὰ πρὸς τὸν λά-
ρυγγα. Inf.

Ibid. Κατέσπασας : Ἀντὶ τοῦ κατεβρόχθισας (25). Int.

578 Ἐκπνιέεται : Ἀ ἔφεγεν (*sic*)..... λῦσει · ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυ-
μένων εἰς πηνία · τὸ δὲ αλούμενος ἀντὶ ἐνκαλῶν εἰς δικαστήριον ἔλκων
(39). Inf.

Fol. 41, vers 584.

588. Ὁ γλάμων : Καλλίστρατός (48) — κατὰ φορβᾶν (52). *Var. καὶ*
est ajouté devant Σοφοκλῆς (50). Sup.

590. Ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν (7). Int.

Ibid. Intermarginale. Νῦν (7) — ἀνανεάζειν (8). Ext.

593. Ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέους (9). Int.

594. Οὐδὲν πλέον τῶν ληρῶν (12).

595. Ἀντὶ τοῦ μαλακισθεῖς.

603. Ὅριγανον) ἀντὶ τοῦ δριμύ (16).

603 et 604. Δεῖν δ' εἴοικεν : Ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι · πρὸς τὸ ἄνω (17) —
βλέπειν (18). Ext.

605. Τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον (28). Int.

606. Ἦκει τὸ κακόν : Ὁ Διόνυσος (29) — δίχην (31). Ext.

607. Μὴ πρόσσιτον : (Après ce lemme, un espace blanc de quatre
lignes; la scolie manque). Ext.

Ibid. Εἶεν καὶ μάχη : Τινὲς φασὶν ἐν τῷ εἶεν καὶ χει (*sic*) τὸν παρὰ (36)
— καὶ δεινά (39). *Observ.* Les lettres μα, dans l'interligne, sem-
blent de R² (36), | μαλ' ὑπερφυᾶ (38), | με οὖν (*sic*, 39). Ext.

Ibid. Ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων (35). Ext.

610. Οὐχὶ δεινά : Ἀντὶ τοῦ μεγάλα · οὐ δεινὸν (47) — κλέψας (48). Ext.

611. Τὸ μὴ ἀντὶ τῆς οὐ χρῶνται (*Adn.*).

613. Ὀνόματα δούλων. Int.

614. Ἀντὶ τοῦ τυχόν. Ext.

615. Γενναῖον) εὐγενές.

616. Λέγεται (3) — λίθου (5). Ext.

618. Ἐν κλίμακι : Ἀντὶ τοῦ εἰς (7) — τὴν Αἴμνον (9) · τὸ δὲ ἐν πρὸς τὸ δόσας, ἀντὶ τοῦ ἐνδόσας κλίμακι (7). Inf.

619. Ὑστριξ ἐκ δέρματος (10) — μάστιξ (11). Inf.

Fol. 41 verso, vers 621.

621. Πλὴν πράσω : Ἐπεὶ οἱ ἐλευθέροι πρὸ τούτου ἐδέροντο πράσοις καὶ σκο-
ρόδοις (14). Sup.

623. Πηρήσω γέ σοι : Ἐὰν (22) — λήψῃ (23). Ext.

625. Μὴ δῆτ' ἔμοιγε · Οἶον (24) — αὐτοῦ (25). Sup.

626. Ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ὑπό.

627. Ἀπειλῶν (30) — κατὰθου (31). Sup.

628. Μηδὲν ψεύδος : Ὅ γὰρ (32) — κρίσις (33). Var. οὐ δέχεται] δ δέ-
χεται (sic, 32). Ext.

Ibid. Ἐν ὀργῇ λέλεκται τὸ ἀγορεύω (33-34). Int.

632. Τὸ ταῦτα ἀκούεις περὶ τοῦ Πλούτωνος τοῦτ' ὀφειλὴ φησι τῷ Ξανθίᾳ (36).
Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὄντως εἶ δοῦλος (36). Int.

635. Τί δῆτ' ἐπειδὴ : Ὁ Διόνυσος (38) — λέγεις (39). Ext.

636. Τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον, Ἀττικῶς (38). Int.

Ibid. Τινὲς φασι (39) — εἶναι (40). Ext.

638. Φροντίσαντα τῶν πληγῶν, Ἀττικῶς (42). Int.

Ibid. Ἡ ἐπιστραφέντα (43) — ἔνεκα (44). Ext.

644. Ὑποκινήσαντα : Κινήθέντα ἢ σαλευθέντα (46). Ext.

645. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς : Πιθανὸν τὸν Ξανθίαν πρῶτον τύπεσθαι · προσποιεῖ-
ται (2) — δοκεῖς (3). Ext.

646. Πηνίκα : Ὡς (4) — ἔτυψας (5). Ext.

647. Οὐκ ἔπτарον : Οὐκ (6) — μυκτῆρος (10). Ext.

649. Οὐ σπεύσεις (11) — τύπτοντι (12). Int.

Ibid. Ἰατταττα) Τοῦτο ὡς ἀλγήσας φησί (16).

651. Ἡράκλεια τ' ἂν διμείοις : Δῆμος (13) — ἐγένετο (16). Var. ἔστιν
(14). Inf.

652. Ἀνθρωπος ἱερός : Ἀποδέχεται (18) — μυστηρίων (19). Int.

Ibid. Πάλιν βαδιστέον) ἐπὶ τὸν ἕτερον ἵνα τύψῃ αὐτόν (17).

653. Τὸ ἰοῦ — λέγει (21). Inf.

Ibid. Ἰππέας ὄρω : Ὡς (22) — γελοῖως (23). Var. προφάσεις] πρὸς
φάσεις (22). Inf.

654. Κρομύων (sic) : Τοῦτο (24) — κρομύων (25). Inf.

655. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέφει (Adn.).

657. Οἱμοι) Ὁ Ξανθίας ἀλγήσας λέγει.

Ibid. Ἐπάρας) τὴν πτέρναν δείκνυσι (30).

658. Ὡς (31) — Αἰακός (32).

659. Ἀπολλων : Ἀδεῖν (sic, 33) — ἀνακαλοῦνται (35). Inf.

Fol. 42, vers 664.

664. 'Ο — λέγει (43). Int.
 668. 'Αμφότεροι γὰρ ὠδυνήθησαν. Int.
 670. 'Ο ἄδης τὸν θεὸν ἐξ ὑμῶν. Int.
 679. Φιλοτιμότεροι : Κλεοφῶν (23) — αὐτῷ Κλεοφῶν, διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος (27). Sup.
 681. Θρηγία χελιδὼν : Ἀντὶ τοῦ (37) — ὡς Θράξα (38). Ext.
 684. Γοερὸν, θρηνητικόν. Int.
 685. Κὰν ἴσαι γένωνται : Αἱ ψῆφοι (40) — Ὅρέστα (49). Var. γὰρ καὶ ἴσαι (42), | ἐξέσωσα δὲ καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις (48). Ext.
 686. Τὸν ἱερὸν χορὸν : Τὸ τοιοῦτον (51) — ὑποθέσεως (2). Ext.
Ibid. Ἐπίρρημα. Main du texte.
 688. Ἐξιώσαι : Τουτέστιν (7) — ἐγένοντο (10). Int.
Ibid. Ἡ δημοκρατίαν ποιῆσαι (10). Int.
Ibid. Τὰ δειμάτα : Τὰς ἀτιμίας λέγει (13) — εὐλαβομένων (14). Int.
 689. Φρυγίου παλαίσμασιν : Ἰσως καὶ ἐνταῦθα (11) — κατακληθεῖς (13).
 Var. ἤμαρτεν (12). Ext.
Ibid. Τὸ δὲ Φρυγίου (15) — αὐτοῖς (20). Var. ὅταν] ὅτι (19). Ext.
 690. Τοῖς ἡμαρτηκόσιν.
 694. Καὶ Πλαταιαῖς : Τούς (33) — τοῦ Καλλίου (37). Int. et inf.
 697. Λεῖπει τούτοις.
 698. Χ' οἱ πατέρες ἐναυμάχησαν : Ἰσως (43) — εἶναι (49). Inf.
 700. Ἀνέντες) παυσάμενοι.
 703. Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσώμεθα : Ἐὰν (4) — συνναυμαχήσασι (6). Inf.
 704. Καὶ ταῦτα (11) — πόλεμος (12). Inf.
 706. Ὅρθος ἰδεῖν) ἐπιστήμων καὶ δυνατός (19).
Ibid. Ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει (Adn.).
Ibid. Εἰ δύναμαι κρίναι (Adn.).

Fol. 42 verso, vers 707.

709. Κλειγένης ὁ μικρός : Ὁ Κλειγένης φαίνεται περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τῶν πλουσίων μὲν εἶναι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος · μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι.
 Sup.
 710. Δέον εἰπεῖν (25) — σμήματα (27). Sup.
 712. Καὶ Κιμωλία γῆς : Μία τῶν Κυκλάδων αὕτη νιτροποιὸς γῆ · τὸν οὖν (37) — λευκῆς γῆς (40). Var. ἔλεγεν (38). Ext.
 714. Ἐνδιατρίψει) ἀντὶ τοῦ βιώσεται ὅτι οἰμώζεται.
 715. Οὐκ εἰρηνικός) ἀντὶ τοῦ ἥσυχος, ἀλλ' ἐνοπλος (46).
 715. Οὐκ εἰρηνικός : Ἀλλ' ὅσον ἐνοπλος · τὸ δὲ πλήρες ἐνδιατρίψει εἰδῶς τάδε · προσεποιεῖτο δὲ ὥς φασὶ καὶ μανίαν εἰδῶς (47) — αὐτῷ (49). Ext.

717. Πολλάκις ἡμῖν ἔδοξεν : Τὸ αὐτὸ πέπονθεν (4) — χρώμεθα (9). *Observ.*
 Au lemme, ἔδοξεν le x a été barré par R¹, | οὕτω] οὕτως (7), | οὖσιν
 τοῖς (8). Ext.

Ibid. Ἀντεπέρρημα. Main du texte.

Ibid. Πεπονθέναι) ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι (9).

Ibid. Διαβάλλει — φιλοπονήρους (10). Int.

723. Κεκωδωνισμένοις) δεδοκιμασμένοις.

725. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις) τοῖς χαλκοῖς κτίσμασιν.

725. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις : Τοῖς ἀδοκίμοις (21) — νομισμάτων (22).
Var. Au lemme χαλκίοις, l'e a été barré. Ext.

730. Προσελελοῦμεν : Ἀντὶ (28) — εἰσβάλλομεν (29). Ext.

Ibid. Τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν (35). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ δούλοις (32) — πυρρίας (33). Int.

736. Ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου : Κατὰ τὴν παροιμίαν (41) — πάσχειν (45).
 Ext.

Ibid. Χρῆσθαι δηλονότι (40).

738. Πλούτωνος — Ξανθίαν (47). Ext.

741. Τὸ δὲ δὴ πατάξαι) λείπει τὸ θαυμάζω (4).

Ibid. Ἀντικρυς) φανερώς (4).

743. Ἀντὶ (5) — ἔτυπέν με (6). Int.

Ibid. Τὸ λοιδορεῖν (7) — ἀπόντα (8). Int.

745. Χαίρεις ἱκετεύω : Οἱ τὰ μυστήρια (11) — πράττειν (15). *Var.* ἐπὶ
 τῷ] ἐπὶ τὸ (14). Inf.

Ibid. Μαλ' ἐποπτεῦεν δοκῶ : Ὅταν φησί (15) — υπερήδομαι (19). *Var.*
 οὐκ ἀλλά ·] οὖν. ἀλλὰ · (18). Inf.

Fol. 43, vers 750.

750. Τὴν ὁμοιότητα (30) — οἷον ὃ ὁμοιότατε (31). Int.

753. Ἀλλ' εἴ' ἂν δρῶ τοῦτο : Οὕτως (37) — ἀποσπερματίζων (39). Sup.

756. Ὅμομαστιγίας : Στιχτέον ἐπὶ τὸ μαστιγίας (49) — λοιδορισμός (54).
 Sup. et ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιος, εἶπεν σύνδουλος (47-48). Ext.

761. Ἀπό τινος (1) — καθεζεσθαι (3). Ext.

762. Τῶν μεγάλων. Int.

765. Ἀντὶ (7) — Πλούτωνος (8). Int.

767. Τῷ εὐρισκομένῳ σοφῷ. Ext.

774. Ἀντὶ — Ἄδου. Int.

775. Καὶ λυγισμῶν) τῶν σεμνῶν μελῶν καὶ ἡδέων.

778. Λίθοις (26) — ποίησας (27). Les lettres οὐκ ἔλι et le mot ποίη-
 σας, qui ont disparu sur ce fol., se lisent en contre-empreinte sur
 le fol. 42 verso. Ext.

781. Ὅσον) ἀντὶ τοῦ πολύ.

783. Δείκνυσιν (30) — ἔφη (32). Int.

789. Ὁ Σοφοκλῆς. Ext.

Fol. 43 verso, vers 793.

795. Ἀντὶ τοῦ ἄρτι (47). Int.

798. Μιαγωγῆσωσι : Μείον (49) — ἱερεῖον (6). Var. δεδήλωκεν (53), | ἀποδέδοκτο καπερ (sic, 2). Sup. et ext.

Ibid. Ὡς πρόβατον στήσουσι (23). Int.

800. Καὶ πλαίσια : Τὰ τῶν (26) — δὲ εἰς Εὐριπίδην (29). Ext.

801. Ἀπὸ τοῦ καθειμένου μολίβου. Ext.

804. Ταυρηδόν : Τοιοῦτος (41) — Αἰσχύλος (42). Ext.

807. Συνέβαιν' Αἰσχύλος : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρεσκεν · ὡς φαύλων (44) — ἐστοίχησεν (45). Ext.

808. Τοὺς προσέχοντας Εὐριπίδῃ πονηρούς. Int.

809. Ἀθηναίους (50) — ἐξέτασιν (53). Int.

Ibid. Ληρόν) τοὺς ἄλλους.

811. Ἐπέτρεψαν) αὐτοῦ γὰρ ὁ ἀγών.

812. Οἱ δεσπόται : Ὅταν (2) — ἐνεργῶσιν (4). Int.

813. Ἡμῖν) τοῖς δούλοις.

814. Ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας : Ὁ Αἰσχύλος (15) — ἐς οἶμον ἄβατον (19, cf. *Adn.*). Ext.

815. Τὸν δέξως λαοῦντα.

816. Ἀντιτέχνου) Εὐριπίδου.

817. Στρομβήσεται) ταραχθήσεται.

818. Τῶν τοῦ Αἰσχύλου, διὰ τὸ ὑψηλόν. Ext.

819. Σκινδάλμων τε παραζόνια : Χαρακτηρίζει ἐκάτερον (35, cf. *Adn.*) σκινδαλμός δὲ κυρίως (37) — τοῦτο κινδυνεύει (43). Ext.

Ibid. Σμιλεύματα : Τὰ ἐκβαλλόμενα (43) — ἐρεθίσματα (44). Inf.

Ibid. Παραζόνια) φιλονεικήματα (45).

820. Φρενοτέκτονος — τὰ ἵπποδάμονα ῥήματα (*Adn.*). Int.

821. Ἴπποδάμονα) παρὰ — ἵππων.

822. Φρίξας δ' αὐτοκόμου : Ὡς εἶπεν (1) — ἔλκεται (3). Int.

824. Γομφοπαγῇ : Ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα. Inf.

Ibid. Πινακηδόν : Ἀποσπῶν (21) — πλοίων (23). Var. σκινδαλάμους au lieu de σκινδαλμούς (23). Inf.

825. Ἀντὶ τοῦ (26) — γῆν (28). Inf.

Fol. 44, vers 826.

826. Βασανίστρια λίσπη : Τῷ τόνῳ ὡς κίστη · Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή. Sup.

Ibid. Εἰς τὸ αὐτό · ἡ ἐκτετριμμένη (30) — εὐαπόφυκτον (35). Var. οὕτω] οὕτως (31), | ἐτετριμμένη καὶ ὀλισθηρᾷ (sic, 34). Sup.

Ibid. Ὡς φθονομένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ (40, cf. *Adn.*). Int.

828. Διαμερίζουσα, διαιροῦσα.

828. Τὴν τοῦ (45) — Εὐριπίδης (46). Ext.

830. Πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπίδης (2). Int.

833. Ἀντὶ τοῦ (6) — εἰσιών (9). *Observ.* ζῶν manque, mais après ἐποίει il y a un mot gratté (7), | ἔνεκα ἔντα ἐπιτολὴ, les lettres ἔντα ont été barrées (8). Int.

834. Ὡς (10) — δραμάτων (11). Ext.

835. Λεῖπει τὸ κατ' αὐτοῦ (12).

837. Ἀγριοποιόν : Ἀγρίους (13) — ἥρωας (14). Ext.

839. Ἀπεριλάλητον : Ἥτοι (19) — ἂν τις παρὰ λαλήσαι (20). *Observ.* ἔτοι R¹, ἥτοι R² (19). Ext.

Ibid. Κομποφακελορήμονα : Βαρυρήμονα, φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων (23). Ext.

840. Τῆς ἀρουραίας θεοῦ : Ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς δ Εὐριπίδης · εἴρηται δὲ παρα τὸ Εὐριπί (sic), ἄληθες ὧ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ · βαρυτοννητόν δὲ τὸ ἄληθες, ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ σύ (*Adn.*). Ext.

842. Ἀντὶ τοῦ στωμύλα ῥήματα συλλέγων (34). Ext.

Ibid. Τὰ ῥάκη συλλέγων.

846. Οἷος ὢν θρασύνεται : Διὰ τοὺς (45) — Τήλεφον (46). Ext.

847. Ὡς τοιαύτης (47) — καταγίδας (48). Int.

848. Τυφῶς γάρ : Τοὺς καταγιδώδεις (2) — Αἰσχύλον διὰ τοῦτο (4). *Var.* χαλοῦσιν (2), | d'abord λήξε, puis λήξη (3). Ext.

849. Συλλέγων μονωδίας : Οἱ μὲν (6) — πορνεύουσιν (10). *Observ.* τὸ ὄνομα πρόσωπον, le mot ὄνομα est exponctué en haut et en bas (7-8). Inf.

850. Γάμους δ' ἄνοσious : Οἶμαι διὰ (10) — ταῦρον (12). *Var.* δὲ manque (10). Inf.

852. Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν : Ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων καὶ συνεχῶν.

854. Κεφαλαίω : Ἀντὶ τοῦ ἀδρῶ · καὶ ἐν Νεφέλαις κεφάλαιον βραφανίδος (24). Inf.

855. Τὸν Τήλεφον : Ὡς ἂν εἰ ἔφη (29) — κομψοδεῖ (30). Inf.

859. Ὅτι (32) — πικρότατον (33). *Var.* ἔστιν. Int.

861. Ὡς ἐπὶ ἀλεκτρυνόνων.

862. Τὰ κεφάλαια.

864. Ὡς εἰ ἔφη (36) — μέσον φέρω (37, *Adn.*). Ext.

Fol. 44 verso, vers 867.

868. Οὐχὶ συντέθνηκέ μοι : Ἐπεὶ (38) — ποιήματα (41). *Var.* κομψῶδες] κομψῶδες (39), | τοῦτ' ἔφη (39). Sup.

869. Συναποθανοῦσα πάρεστιν τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ — ζύμῳ (43). Sup.
 874. Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις : Πρὸς τὸν χορόν · ἴσον τὸ προσείσατε ὡς ὑπογραμμὸς τις ὢν (45). Ext.
 875. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρες (4). Int.
 876. Περὶ Αἰσχύλου. Int.
 877. Τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλων τυπόντων (10). Int.
Ibid. Τοῖς μετὰ (11) — καὶ ἀφανέσι (12). Int.
 879. Περὶ Εὐριπίδου.
 881. Ῥήματα καὶ παρὰ πρίσματα : Τὰ μὲν (13) — ὄντα (15). *Var.* ὡς est ajoutée après παραπρίσματα (14). Ext.
 886. Δῆμιχτερ ἢ θρέψασα : Παρόσον (16) — Αἰσχύλος (17). *Ext.
 887. Λεῖπει — δός.
 888. Λιθανωτόν) τὸν καρπὸν.
 889. Ὅτε δὴ (24) — ἐπλασεν (25). Int.
 890. Ὡς ἐπὶ νομισμάτων.
 892. Στρόφιγξ : Ἀντὶ τοῦ στροφῆς, κίνησις · χαρακτηρίζει Εὐριπίδην (32) — συστρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεῦσθαι (34). Ext.
 894. Λεῖπει τὸ ποιήσατε. Int.
 896. Ἐμμελείαν : Ὅτι (44) — ὑπόρχησις (46). *Var.* ὀρχησις ἢ δὲ πρὸς (46). Ext.
 897. Ἐμπεῖρον ἢ φιλόνεικον. Int.
Ibid. Ἐπέλθετε ἀγωνιστικὴν (48).
 902. Ἐξεσμένον (3) — τεκτονικόν (4). Int.
Ibid. Τὸν Εὐριπίδην (5).
 903. Αὐτοπρέμοις : Δυσκόλοις (6) — μεγάλοις (7). Ext.
 904. Ἀλινδῆθρας) κυλίστρας (10).
 907. Οἷον τὸν ἐμὸν χαρακτῆρα. Ext.

Fol. 45, vers 908.

908. Ἐν τοῖς τελευταίοις. Int.
 910. Παρὰ Φρυνίχῳ : Φρύνιχον λέγει τὸν τραγωδοποιητὴν νῦν · τοῦτον (20) — Αἰσχύλου (22). *Var.* ἀφελοῦς] ἀτελοῦς (21). Sup.
 911. Ὡς αὐτοῦ (23) — κεκαλυμμένον (24). Int.
Ibid. Κάθισεν ἐγκαλύψας : Ὁ Ἀχιλλεὺς καθήμενός (24) — φθέγγεται (27). Ext.
 914. Ὅρμαθοὺς) σορούς (*sic*).
 916. Μᾶλλον (34) — λαλοῦσιν (35). Ext.
Ibid. Ὅτι (35) — ἐλάλουν (36). Int.
 917. Πρὸς τὸν Διόνυσον.
 918. Ὅτι (38) — παρόντα (39). Ext.
 920. Διῆμι) ἀνύοιτο.
 921. Ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου (47).

922. Τί σκορδινᾷ : Σκορδινᾷ οὕτως (48) — μέλη (52). *Var.* ἐκτείνωσι] ἐκτείνουιν (50). Ext.

924. Ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα (2). Int.

926. Ἄγνωτα) ἀνωστα (*sic*, 7).

928. Σκαμάνδρους : Χαρακτηριστικὸν (8) — λέγειν (9). Ext.

Ibid. Ἡπασπίδων ἐπόντας : Ζητεῖται ποῦ μᾶλλον συναπτεόν ἡπασπίδων ἐπόντας ἢ τοῖς ἄνω, ἢ τῷ γρυπαιτοῦς χαλκηλάτους · Ἄλλως · ἐπὶ ἀσπίδων ὄντας (14). Cette lecture a pu être contrôlée à la contre-empreinte, qui est très nette au fol. 44 verso. Ext.

929. Ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα (10). Int.

931. Παρὰ τὸ (15) — χρόνῳ (17). Int.

932. Τὸν ξουθόν : Προεῖρηται (18) — ἵππον ἐπὶ τοῦ μεγάλου (20). Int.

Ibid. Κολοκτρύνα : Γράφει κολοκτρύνα — ἀντελάβοις ὅμοιον (21). Inf.

934. Ἵνα διαβάλῃ — ἄμορρον (30).

937. Ὡσπερ σύ.

938. Τοῖς Περσικοῖς βήλοις.

939. Ἐγὼ δηλονότι.

940. Κομπώδη οὔσαν.

941. Ἐξυσα.

942. Εἰώθασιν οἱ καχούμενοι περιπατεῖν (42).

942. Τευτλίους : Ἀντὶ τοῦ (43) — διαλέγεται (44). Inf.

943. Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν : Οὐκ ἀπὸ (51) — βιβλίων (52). Inf.

944. Ὅτι ἐδόκει (1) — κομψοδοῦσιν (3). *Observ.* συνπονεῖν (2). Inf.

946. Τὸ γένος) τὴν ὑπόθεσιν.

947. Ἡ τὸ σαυτοῦ : Ὅτι δυσγενὴς δ' Εὐριπίδης. Ὅτι ἔπη καλοῦσι καὶ τὰ ἱαμβία (cf. *Adn.*). Inf.

949. Ἀντὶ τοῦ (11) — περιτίθωσιν (13). *Var.* δὲ est ajouté après τοῦτο (12), | δ manque devant Εὐριπίδης (12), | διαφόροις] διαφορῶς (12). Inf.

950. Intermarginale. Ὅτι — λέγει. Inf.

Fol. 45 verso, vers 951.

952. Δημοκρατικόν : Περὶ δημοκρατίας (17) — αἴτιος (20). *Observ.* ἐνπεριπατῆσαι (19). Sup.

954. Τοὺς ἐν δράματι. Int.

956. Ἀποφυγὰς καὶ ἀπαγωγὰς (30).

958. Τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν.

960. Εἰ κακῶς ἔλεγον. Int.

961. Ἐχομπαλάκουν : Ἀντὶ τοῦ κενοῦς (34) — Αἰσχύλος (35). Ext.

962. Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτούς. Ext.

Ibid. Τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφειλόμην.

963. Ἀπολλώνιος (44) — τινας (45). *Var.* παρήνεγκεν (Ext.).

965. Φορμίσιος : Δίδυμος (47) — δωροδοκίαν (51). Ext.

Ibid. Μεγαίνετος : Οὗτος αὐθάδης καὶ τῶν στρατηγιόντων ἐστὶ καὶ ἄλλως θρασὺς καὶ ὁ Μεγαίνετος δὲ τοιοῦτος (51 sqq. cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Ὀνόματα δούλων (*Adn.*). Int.

966. Σαλπιγγολογυπηγάδαι : Σάλπιγγας (3) — πώγωνος (6). *Var.* εἶπεν (5), | μὲν n'est pas omis, Dübn. : « μὲν om. libri » (6). Ext.

Ibid. Σαρκασμοπιτυοκάμπται : Ὡς ἀρπάζοντας καὶ προσποιουμένους (9) — ἦθος (13). *Var.* μὲν om. (8). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μεγάλοι (13).

967. Θηραμένης : Θηραμένης ὡς ἀστεῖος (23) — Θηραμένει (26). *Observ.* D'abord Θηραμένη, puis Θηραμένει, le tout de R¹ (26). Inf.

Ibid. Ὁ ἀστεῖος (26). Int.

970. Οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῖος : Τοῦτο οὖν (31) — Κῖος ἦν (34). Int.

972. Τούτοισιν) τὸ πλήρες μέντοι ἐγώ (42).

973. Τῇ τέχνῃ) τῇ τραγωδίᾳ.

974. Νοεῖν) διαγινώσκειν.

976. Καὶ τὰς οἰκίας : Προσέχειν (52) — πολέμοις (53). Int.

980. Ἐκ τῆς (1) — πεπαιδευμένος (2). Int.

983. Ταῦτα (3) — δείγματα (4). Int.

986. Τέθνηκέ μοι) ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

988. Μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν. Int.

989. Τέως ῥεβελτερώτατο) ἔως ἀρτιμωροὶ ἦτε. Int.

990. Μαμάκουθοι : Ἀντὶ τοῦ μαμόθρεπτοι (15) — Κόροιβος (17). Inf.

992. Τάδε μὲν λεύσεις : Πρὸς τὸν Αἰσχύλον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ · ἔστιν δὲ αὕτη ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου · τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν (34). Inf.

Fol. 46, vers 994.

994. Πρὸς τὸν Αἰσχύλον λέγει ὁ χορός. Int.

995. Ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν : Ὅτι ἐμφαίνει τί (36) — ἐλαῶν (43). *Var.* δὲ manque (36), | παρὰ manque (41), | οἴση] οἴσει (43). Sup.

1000. Λεῖπει (51) — χρώμενος (52). Ext.

1001. Ἐπάξεις — αὐτοῦ. Ext.

1004. Ἔτι (8) — εἰπὼν (9). Int.

1005. Λῆρον : Ἀντὶ τοῦ (10) — τραγικοί (12). Int.

1011. Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν : Ἀλλ' ἀπὸ (13) — ἐποίησας (14). Ext.

1012. Γελοίου (18) — ἀπέθανον (19). Ext.

1014. Μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πόλιν. Ext.

1015. Ἐκ παραλλήλου (22) — πανοῦργους (*sic*, 23). Ext.

1017. Ἑπταβοείους : Ἀντὶ (24) — Αἶαντος (25). Ext.

1021. Οἱ Πέρσαι (28) — πρότερον εἶπεν, πλὴν οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἀκριβῶσαι, τοιοῦτον οὐδὲ τοῖς ἀπελλέγγουσιν αὐτόν (32). *Var.* ἐπ' ἐπὶ (29). Int.

1028. Ἐχάρην γοῦν ἡνίκα : Ἐν τοῖς (46) — φυγὴν (53). *Var.* ἀπαγγέλ-

λεται] ἐπαγγέλλεται (48), | συγχρούσας τὰς χεῖρας (48), | d'abord φυγεν, puis φυγὴν (53). Ext. et inf.

1032. Ὅτι πολλῇ (*sic*) δόξα κατεῖχεν — συντετάχοι (17). Inf.

1033. Ὡς πρώτου — μέμνηται (22). Inf.

Ibid. Τὸν Μουσάϊον (18) — φησι (21). Inf.

Fol. 46 verso, vers 1037.

1037. Ἐπεμπε) ἐπόμπευεν. Int.

1038. Λόφον ἤμελ' ἐπιδήσειν : Δέον ἐπιδήσαντα (32) — ἵππουριν (35).

Sup.

1042. Ἀντεκτείνειν) ἐξισοῦν.

1043. Σθενεβοίας : Διὰ τὸν (48) — Βελλεροφόντου (50). Cette scolie est la première écrite sur la marge supérieure.

1047. Ἰνα (4) — Εὐριπίδου (5). Ext.

1051. Κώνεια πίνειν : Ὅτι (12) — ἐτελεύτησαν (16). Ext.

1054. Ὁ γὰρ διδάσκαλος (17) — ἡβῶσιν (18). Ext.

1056. Χρηστὰ) ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

1057. Καὶ Παρνασῶν (*sic*) ἡμῖν μεγέθη : Οἶον (20) — Φωκίδος (22). Ext.

1058. Ἀνθρωπίως) συμμέτρως.

1060. Ἀξιοπιστωτέροις (*sic*). Int.

1063. Πρῶτον μὲν τοὺς βασι/ : Διὰ Οἰνέα (33) — ἄλλους (34). Ext.

1066. Ῥαχίοις περιειλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ περιειληθείς καὶ συστραφεῖς, εἰ-
λεῖν γὰρ τὸ συστρέφειν. Ext.

1067. Ὁ Διόνυσος (37) — πένης (39). Ext.

Ibid. Λεῖπει τὸ πένεσθαι (39).

1068. Παρὰ τοὺς ἰχθύς : Ἀντὶ τοῦ (41) — εὐρίσκεται (45). Ext.

1071. Τῶν μειρακίων : Ἀπειροὶ (48) — εἰρηναρχικά (52). Inf.

Ibid. Ἀτιμοὶ γὰρ οὗτοι ἦσαν (2).

1073. Ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρὰ | κωπηλασίας τὸ ρυτταπαῖ. Inf.

1074. Τῷ θαλάμακι : Τῷ κωπηλατοῦντι | ρους • οἱ δὲ θαλαμεῖς
δλίγον ἐλάμβανον μισθόν, διὰ τὸ κολοβαῖς (8) — ὕδατος (10). Le. coin
extérieur est une restauration; c'est ce qui cause les lacunes. Inf.

1076. Ἀντιλέγει — κωπηλατεῖ (29). Int.

Fol. 47, vers 1080.

1081. Ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες (33). Ext.

1082. Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν : Ἔστι (34) — αὐτὸ λέγει (39). *Var.* τίς
δ' οἶδεν εἰ] τις δ' οἶδ' εἰ (36). Sup.

1084. Ἀνεμεστῶθη : Ἀνεπληρώθη (45) — συκοφαντῶν (48). Ext.

Ibid. Τῶν τὸν δῆμον κολακευόντων καὶ πειθόντων (*Adn.*). Ext.

1087. Ὅτι τῆς λαμπάδος ἄγων Ἀθήνησιν (4) — Παναθήναια (5). Ext.

- Ibid.* Ἐν Ἀθῆναις (2) — γυμναζόμενοι (3). Ext.
 1089. Ἀφανάνθη) ἐξηράνθη.
 1092. Ἐν ἐνι — λιπαρός (7). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὦν (8).
 1093. Οἱ Κεραμῆς : Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο (10),
 πύλαις δὲ ταῖς εἰσόδοις (18). *Var.* δὲ est omis (10), non (18). Ext.
 1096. Ταῖσι πλατεῖαις : Ταῖς πλατεῖαις (20) — πλατεῖαις (22). Ext.
 1098. Ἀνεχώρει καὶ ἔφευγεν.
 1100. Διαιρεῖν) διακρίνειν.
 1101. Φιλονεικῆσθ (Il y avait d'abord φιλονεικῆσει).
 1102. Ἀντιλέγειν σαφῶς ἀκριβῶς. Ext.
 1103. Ἀντὶ τοῦ (34) — τῆς ἀντιλογίας ποιεῖσθαι (36). Ext.
 1104. Ἀφορμαὶ, ἀρχαὶ φιλονεικίας εἰσοδοὶ (38). Int.
 1106. Ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε. Int.
 1108. Ἀποκινδυνεύετον : Κινδυνεύοντες (42) — τολμῶντες (43). Int.
 1112. Ὡς τῶν (44) — σοφίσμασιν (46). Ext.
 1114. Δεξιούς (47) — εἰσὶν (51). *Var.* στρατευομένους au lieu de ἐστρα-
 τευμένους (47). Ext.
Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ, δεξιᾷ (52).
 1116. Παροξυμένοι (sic) εἰσὶν οἱ θεαταί.
 1119. Εἰς τὰ προοίμια δηλονότι (8). Int.
Ibid. Ὁ γὰρ πρόλογος — τραγωδίας (9). Int.
 1121. Τοῦ δεξιοῦ βασανιῶ : Ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτό φησι. Inf.
 1122. Πραγμάτων) γράφεται καὶ ῥημάτων.
 1124. Τὰς Χοηφόρους (*Adn.*).

Fol. 47 verso, vers 1126.

1126. Τὸ πατρῷον κεκίνηκεν (17) — Ἑρμῆς (20). Ext.
 1136. Ὁ Αἰσχύλος (30) — ἡμαρτες (35). *Var.* γέ seul est omis et
 non μοι, Düb. : « γέ μοι om. R » (32), | πέλει R¹, μελει R², le μ dans
 l'interligne est assez caractéristique comme étant de R² (32), |
 ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι] Ἀλλως (33). Ext.
 1144. Ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον : Πρὸς τὴν — ὀρθῶς (38). Ext.
 1146. Τὸ εἶναι (43) — ὑποχθόνια (44). Int.
 1149. Οὗτος ἂν εἴη πρὸς πατρός : Τοῦτο δ (48) — ἀνθοσμῖαν (51). *Var.*
 ἐπήγαγεν (50). Ext.
Ibid. Οἷον τυμβωρύχου πατρός (46).
 1150. Οἷον, μεθύεις (1) — ἐν ἀποφάσει (2). Int.
 1151. Τὸ βλάβος) τὸ ἀμάρτημα (7).
 1154. Τὸ ἤκω, φησὶ, ταυτὸν ἐστὶ τὸ κατέρχομαι (Int.).
 1162. Κατὰ — ἔχειν. Ext.
 1163. Ὡς ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος (30). Int.
 1168. Οὐ πιθὼν : Διὰ (31) — μέλλοντος (32). Inf.

Fol. 48, vers 1169.

1171. Ἀντὶ τοῦ (35) — λεγόμενον (36). Int.
 1176. Ἀντὶ τοῦ ἀκουόμεθα. Ext.
 1178. Κἀν τι ἐλάχιστόν τι ῥῆμα ἢ περισσόν τι εὕρης καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ · ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων (42). Ext.
 1180. Μόστιν) ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ (46).
 1182. Ἐξ Ἀντιγόνης (47) — δράματος (48). Int.
 1185. Παρὰ τὰ (48) — Λαίου (49). Ext.
 1190. Τοῦτο ἔχει (9) — χυτρίξεις ἐλεγον (11). Ext.
 1196. Μετ' Ἑρασανίδου : Τῶν περὶ Ἀργίνουσαν (14) — Φιλόχορος (17).
Var. ἀπέθανεν (15), | Dübner : « 17 Λυσίας addidi ex R., correcta codicis scriptura χύσις, quod Λύσις potius esse videatur. » Il y a, dans le ms., χυσις, corrigé en χύσις par R² (17), | le mot φησι manque (17). Ext.
 1198. Ὑθρίσω) ξέσω, δοκιμάσω.
 1202. Οὕτω γὰρ τοὺς προλόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέχεσθαι. *Observ.*
 Après πάντα, on lit dans le ms. les lettres πα, qui sont barrées. Int.
 1211. Ὑψιπύλης ἀρχή. Int.

Fol. 48 verso, vers 1212.

1212. Καθαπτὸς) ἐν δεδυμένος. Sup.
 1219. Τὸ λοιπὸν (39) — πλάκα (40). Ext.
Ibid. Ὑποχωρῆσαι, εἴξει (42). Int.
 1220. Ὡς — λέγει. Ext.
 1223. Τὸ λέγειν τὸ ληκύθιον. Int.
 1225. Τοῦ δευτέρου (48) — ἀρχή (50). Ext.
 1227. Ἀποπρίω : Ἐν ἴσῳ τὸ (*sic*) ὦνσαι, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς φησιν Εὐριπίδης, ἐγὼ πρίωμαι. Ἄλλως · ὦνήσει τὴν λήκυθον καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας (59-2, cf. *Adn.*). Ext.
 1229. Πρίωμαι) ἴσον τὸ ὠνήσομαι (8).
 1233. Τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενεία (*sic*) ἡ ἀρχή (11). Ext.
Ibid. Θεαῖσιν ἱπποῖς) Τὸ λοιπὸν (9) — κόρην (10).
 1235. Ἀπόδος) ἀντὶ τοῦ πώλησον (17).
 1240. Πολύμετρον) διχῶς, πολύβοτρον (37).
 1243. Εἰς δ (38) — ληκύθιον (39). Ext.
 1244. Μελανίπτης ἀρχή (43). Int.
 1247. Σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα (47) — σῦκον καλούμενον (48). Ext.

Fol. 49, vers 1255.

1256. Intermarginale. Τῶν — ποιητῶν.
 1259. Τὸ τὸν βακχεῖον ἀνακτα : Τὸν (27) — μέλη αὐτοῦ (29). Sup.

1262. Ξυντεμῶ : Εἰς τὸ (32) — διαφθερῶ (34). Ext.
 1263. Καὶ μὴν λογιῶμαι : Ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσω ψηφίσω (36). Ext.
 1264. Εὐριπίδης (46) — Αἰσχύλου (47). Ext.
Ibid. Διαύλιον διαυλεῖ τις. Τοῦτο (42) — ἄση (44). Ext.
 1265. Τινὲς ἀξιούσι (45) — κέχρηται τὸ ἰήκοπον (47). Cette scolie est placée entre les deux scolies du v. 1264. Ext.
 1266. Ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν (24). *Observ.* Il y avait d'abord Ψυχαγωγῶν.
 1270. Ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου (*Adn.*).
 1274. Ἐξ Ἱερείων (*sic*) Αἰσχύλου (42). Int.
Ibid. Intermarginale. Οἱ διανέμοντες (42) — πόλει (43).
 1276. Ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου (50).
 1276. Ἀντὶ φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας (51). Ext.
 1278. Ἐπεὶ συνεχῶς εἶπεν τὸ ἰήκοπον. Int.
 1279. Λεῖπει τὸ ἀπλεθεῖν.
 1281. Στάσιν σύνοδον, διήγησιν (2).
 1281. Στάσιμον (1) — χορευταί (2). Ext.
 1282. Κιθαροδικῶν ἀντὶ τοῦ ξένην τραγωδίαν (5).
 1285. Εὐριπίδης (16) — δραμάτων (17). Ext.
Ibid. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος (20). Int.
 1286. Ἐκ Σφριγγὸς Αἰσχύλου (*Adn.*).
 1291. Κυρεῖν ἐπιτυχεῖν.
Ibid. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος ἂντὶ τοῦ ἀναισχύντοις.

Fol. 49 verso, vers 1294.

1294. Ἐκ Θρησῶν Αἰσχύλου (*Adn.*). Ext.
 1296. Διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν ἀρχῇ τὸ παρόμοιον τὸ φλεῶ (*sic*, 46) — ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος, ἔστιν δὲ ἄνθος ὁ φλεῶς (47, cf. *Adn.*). Sup.
 1297. Ἱμονία καλεῖται (49) — ἱμαῖον (51). *Var.* γὰρ omis (49). Sup.
 1298. Ἐς τὸ καλόν : Ἐγὼ φησὶν (1) — αὐτοῦ μετήνεγκα (2). Ext.
 1299. Ὅτι μὴ τὰ αὐτὰ Φρυνίχῳ τῷ μελοποιῷ (9) — προεῖπεν (11). Ext.
 1302. Σκολίων Μελήτου : Προεῖρηται (15) — τρόπον (18). Ext.
Ibid. Τὰ Καρικὰ αὐλήματα θρηνώδη εἰσὶν (14). Int.
Ibid. Σκολιὰ τὰ παροιμία ἄσματα (13). Int.
Ibid. Ὡστε ψάλετα (*sic*) Εὐριπίδου (20).
 1305. Πούστιν ἢ τοῖς ὀστράκοις : Ὅτι φαίνονται (24) — Ὑψιπύλῃ ταῦτα (26). Inf.
 1308. Αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' : Ἐν ἐρωτήσει (31) — Λέσβιοι (36). *Var.* τῷ R¹, τὸ R² après δὲ (35). Ext.
 1309. Intermarginale. Χαρακτηρίζει (40) — ἐκλελυμένα (41). Ext.
 1310. Διὰ τὸ στωμύλλετε (48) — μέλος (51). *Var.* Εὐριπίδου est omis et non παίζει (49), | καὶ οὐδὲν καθ' ἑξῆς (51, cf. *Adn.*). Int.
 1312. Ῥανίσι χροά : Τὸ ἐξῆς Ῥανίσι χροά νοτίαις Ῥανίσι πτερύγων χροά δροσιζόμεναι (4, cf. *Adn.*). Ext.

1314. Intermarginale. Ἡ ἐπέκτασις (3) — μελοποιίας (4). Ext.
 1315. Πηνίσματα) ὑφάσματα (Adn.).
 1317. Φίλαυλος) ἐξ Ἡλέκτρας Εὐριπίδου (Adn.).
 1318. Πρώραις) ἐξ Ἰφιγενείας Εὐριπίδου.
 1320. Γάνος) ὁ οἶνος (22).
 1320. Παρὰ τὸ (19) — ἱερὸν βότρυ (20), ἔστιν δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου (Adn.). Ext.
 1323. Ὅρξ τὸν πόδα τοῦτον : Καὶ ταῦτα αὐτὸς (25) — ἐπιτηδεύοντα (26). Ext.
 1328. Κυρήνη τις (28) — ἔστιν δὲ ἐξ Ὑψιπύλης (31). Var. δωδεκαμηχανὰς au lieu de δωδεκαμήχανος (29). Int.
 1331. Intermarginale. Παρὰ τὸ (37) — σκοτία νύξ (39). Ext.
 Ibid. Ἀντὶ μέλαινα (44).

Fol. 50, vers 1337.

1340. Τοῦτο λέγει παρ' ὅσον (54) — ὀνείρων (1). Var. εἰώθασιν. Ext.
 Ibid. Καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος (54). Int.
 Ibid. Ἀπρόσπλοκα (1) — πᾶσιν (2). Int.
 Ibid. Ὅτε δὴ Γλύκωνός τινος γυναικὸς οὕτω καλουμένης (Adn.). Observ.
 L'ω de οὕτω a été retouché, R¹ avait οὔτο. Ext.
 1344. Ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου. Ext.
 1348. Ἀντὶ τοῦ ἄτραχτον κλώθουσα. Ext.
 1350. Κνεφαῖος) ἀντὶ ἐωθινή (cf. Adn. du v. 1344). Ext.
 Ibid. Πάλιν (19) — χωμφιδεῖ (20). Ext.
 1353. Ὅτι — Εὐριπίδης. Ext.
 1356. Τοὺς Κρηῖτας λέγει, ἔστιν δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. Ext.
 1360. Ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας. Ext.
 1363. Εὖρω, ἐρευνήσω, φωράσω. Ext.
 1367. Τίνες (42) — τὰ ἐξῆς τὸν Διόνυσον (43). Ext.
 1369. Πρὸς γὰρ (44) — τυρός (45). Ext.

Fol. 50 verso, vers 1370.

1370. Οἱ εὐπαίδευτοι (52). Int.
 1372. Ἀτοπίας πλέον) ἀντὶ τοῦ παράδοξον. Int.
 1374. Μὰ τόν : Εἰώθεισαν τοῖς (2) — προσθεῖναι (4). Var. δὲ manque (2). Ext.
 1378. ..αστιγὲς τὸ κατηρητη...ον τοῦ ζυγοῦ μέροςτίθενται τὰ ζυγά (19). Observ. Il semble qu'il y a plutôt ἐπεντίθενται. Ext.
 Ibid. Τὸ ἰδοὺ (sic) ἀμφοτέροί φασι (20). Int.
 1380. Συρίσω, σύνθημα δῶ. Int.
 Ibid. Τοῦτο ἐκ Μηδείας (Adn.). Ext.

1383. Ὑπὸ βοῶν (24) — Αἰσχύλου (25). *Var.* ἐστίν. *Ext.*

1386. Ὡς οἱ (26) — σταθμῶ (27). *Ext.*

Ibid. Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου (31, *Adn.*). *Ext.*

1391. Οὐκ ἔστι πειθοῦς) ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου (*Adn.*).

1400. Βέβληκ' Ἀχιλλεύς : Ἀρίσταρχός (33) — περιέτλε (35). *Var.* ποιηκός] πεποιηκώς (34), | R¹ avait κυβεύοντας, R² a fait κυβεύοντας (35). *Ext.*

1401. Γράφεται καὶ νῶιν.

1402. Ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. *Ext.*

1403. Ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου. *Int.*

1406. Πολλαχού (1) — μέμνηται (2). *Ext.*

Fol. 51, vers 1413.

1413. Τῷ δ' ἔδομαι : Σοφὸν μὲν Εὐριπίδην λέγει, ἥδεσθαι τῷ Αἰσχύλῳ · οὕτως Ἀρίσταρχος · ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, ὅτι μάλιστα ἥδεται Εὐριπίδῃ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ προεῖπεν (12-16). *Sup.*

Ibid. Τὸν Αἰσχύλον σοφὸν, ἔδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ (12). *Int.*

1414. Οὐδὲν ἄρα πράξεις : Ἀπολλώνιος (17) — φησι, τινὲς δὲ τοῦ χ.... (19). *Ext.*

1418. Οὐκ ἔστιν (21) — ἀνθυποφέρει (22). *Ext.*

1422. Πρῶτον μὲν περὶ Ἀλκιβιάδου : Περί (23) — Ἀθηναίων (28). *Var.* ἔφυγεν (24), | Ἀντιμάχῳ au lieu de Ἀντιόχῳ (26), | κυβερνήτῃ fait de κυβερνήτῃ (26). *Sup.*

Ibid. Ἔχετον) πρὸς τοὺς ποιητὰς δ Δ.... (47). Je suis à peu près sûr de ce Δ... après δ. *Ext.*

1425. Ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυραν.... (53). *Ext.*

1427. Μισῶ πολίτην : Αὕτη (1) — βλάπτοντος (5). *Var.* ἐφάπαξ au lieu de καθάπαξ (2), | Ἀλκιβιάδου et τοιούτου manquent (4), | δὲ καμβλάπτοντος, les lettres καμ ont été barrées (5). *Ext.*

1432. Μὴ ἀνατρέφειν (7) — τροφοφορεῖν (10, cf. *Adn.*). *Var.* τιθασσῶσαι au lieu de τιθασῶσαι (8), | καταδεξαμένους, la lecture est très indistincte à la fin du mot (10). *Ext.*

1434. Σοφῶς (19) — Εὐριπίδης (20). *Int.*

1437. Ὁ Κινησίας (22) — γενομένους (25). *Var.* δὲ manque (22), | il semblerait qu'il y a περιβάλοι et non παραβάλοι (24). *Ext.*

1440. Ὁξυδάφους (35) — πολεμίους (36). *Int.*

1445. Ἀπαιδευτότερον ἢ κοινότερον (50). *Int.*

Ibid. Παρὰ τὴν (50) — φράσον (52). *Int.*

1451. Εὖ γ' ὧ Πυλάμαδες : Πρὸς (1) — ταῦτα (2). Cette scolie est suivie du v. 1453 qui manque au texte. *Inf.*

1455. Ἀντὶ οὐδαμῶς (*Adn.*). *Ext.*

Fol. 51 verso, vers 1456.

1456. Ἐν ἐρωτήσῃ. Int.

1459. Μῆτε σισύρα : Πρὸς τὴν διαφορὰν ἔν τιςιν οὖν καὶ (25) — ἐρίων (27) · ὁ δὲ μῆτε χρηστὸς ..τε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει (24). *Observ.*
 Les lacunes sont causées par une déchirure du parchemin. Ext.

1463. Τὴν γῆν δτ' ἂν νομίσωσι : Τὴν Περικλέους γνώμην λέγει (37). Ext.

1465. Πόρον δὲ τὰς ναῦς : Καὶ (48) — πόρον (1). *Var.* ἐκβαλόντων au lieu de ἐμβαλόντων (49), | μὲν est ajouté après ἐκβαλόντων (49), | ἔσω au lieu de εἴσω (51), | τὸν οὖν] τὸ οὖν (52), | εἰρησθαι ἡγεῖσθαι τὸ δὲ, le mot εἰρησθαι est barré (1). Sup.

Ibid. Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν (11). Int.1470. Αἰροῦ τοὺς φίλους) ἀντὶ ἐμὲ λαβέ (*Adn.*).

1471. Παρὰ τὰ (20) — δμώμοχεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος (22). Ext.

Ibid. Τινὲς Πλούτωνα λέγουσι (*Adn.*). Pour λέγουσι, il y a le sigle de λέγει. Int.

1473. Τὸ κρίνω ἄν. Int.

1477. Ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου (*Adn.*). Int.

1478. Παρὰ τὰ (26) — ἔφη (28). Ext.

1482. Λεῖπει (45) — πρᾶγμα (46). Int.

Ibid. Ξύνεσιν) φρόνησιν (48).1489. Τοῖς συγγενέσι καὶ ἀναγκαίοις (*Adn.* du vers 1482). Int.

1497. Σκαριψισμοῖσι : Οἶον (11) — ὑποτυπῶσαι (12). Int.

Fol. 52, vers 1499.

1499. Ἐνλείπει τὸ ἐστίν. Ext.

1504. Ἰσως (34) — καὶ εἴ τι τοιοῦτον (35). Ext.

Ibid. Σύμβολον θανάτου (*Adn.*). Int.

1505. Τοῖς φορολόγοις.

1512. Συνδήσας τοὺς πόδας (48).

1513. Στρατηγὸς (2) — ἐν πόλεσι οὐ περὶ τὸν Ἀδείμαντον οὐκ ἀργαλέα
 δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτο ἐμὲ τὸν λευκολόφου παῖδα τοῦ πορθάνος (5). Ext.

1518. Τὸ Σοφοκλεῖ δηλονότι (6). Int.

1520. Ὁ Εὐριπίδης (6). Int.

1528. Ἀντὶ τῆς Αἰσχύλῳ (18). Ext.

1531. Τῶν πολεμικῶν ἀργαλέων (4). Le ν de τῶν est de R⁴. Ext.1532. Τοῦτο εἰς βάρον (*sic*) τὸν Κλεοφῶντα (*Adn.*). Ext.

1533. Πατέριοις ἐν ῥούραις : Μαχές οὖν Κλεοφῶν (15) — αὕτη (18). Inf.

ὍΡΝΙΘΕΣ.

Fol. 52 verso et fol. 53.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ
ὑπόθεσις Ὅρνιθων.Dübner
Ὑπόθεσις IV,
p. 210, l. 12-21.

Διὰ τὰς (12) — δρῶντες γεναμένην (21). *Var.* ἀπράγμονα au lieu de ἀπραγμόνων (14), | δ' manque (15), | γεναμένην au lieu de γενομένην (21). *Observ.* Les lignes sont coupées de la façon suivante : πρὸς (13), | ἀπράγ dans ἀπράγμονα (14), | πλειόνων (15), | εἰάν (17), | πράγματα (18), | πτέρυγαστ' (20), | δρῶν dans δρῶντες (21).

Dübner
Ὑπόθεσις I,
p. 209, l. 1-8.

Ὑπόθεσις ὀρνίθων ἄλλη.

Δύο εἰσὶν (1) — πεποιημένων (8). *Var.* παρατοῦ au lieu de παρ' αὐτοῦ (3), | Πεισθαίτερος (6).

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα :

Πεισθέταιρος.	Γεωμέτρης.	Ἡρακλῆς.
Εὐελπίδης.	Ψηφισματογράφος.	Τριβαλλός.
Θεράπων ἔποπος.	Ποιητής.	Ἐποψ.
Ἴρις.	Χορὸς ὀρνίθων.	Προμηθεύς.
Ἀγγελοῦ.	Ποσειδῶν.	

Dübner
Ὑπόθεσις II,
p. 209.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων (21) — ἡ Σαλαμινία (34, deuxième colonne). *Var.* ἀνατρέπτατο au lieu de ἀνετέτραπτο (25), | δράμασιν (28), | κωμωδικῆς ἀνοίας ἀδείας ἥλλεγχεν, le mot ἀνοίας est exponctué (29), | ὄρνισιν (32), | εἰ δέ τοι au lieu de εἰ δέοι (37), | χρηματίζονται, εἴθ' ὥσται ὡς εἰ πεποιθόη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ, εἴθ' ὕστερον, à la marge, en face de cette ligne, le signe 3 (15), | ἔδωκεν (21), | ἐδίδαξεν (24), | Πελοπόννησον (30), | μὴ δαμῶς παρὰ θάλασσαν ἡμῖν, ἵνα ἀνακύψεται κλητῆρα ἄγρουσα ἔωθεν ἡ Σαλαμινία (34).

Dübner
Ὑπόθεσις I,
p. 209, l. 9-20.

Ἐδιδάχθη (9) — καὶ συκοφαντεῖν (20). *Var.* ταῖς Ὅρνισιν au lieu de τοῖς Ὅρνισι (10).

Telle est la disposition des fol. 52 verso et 53. Ajoutons que le premier de ces fol. finit au mots τὴν πόλιν προδεῖσθαι, p. 209, deuxième colonne, l. 3, et que, par conséquent, le fol. 53 commence aux mots suivants : θεῶν ἀφροντιστοῦντων (*sic*).

Fol. 53 verso.

Vers 1. Πεποιήται τὰ (32) — ἐλπίδων (34). *Var.* δὲ omis (32). *Sup.* *Ibid.* Ὁρθὴν κελεύεις : Τοῦτο λέγει (30) — πορεύεσθαι (32). *Var.* τινὲ δένδρου τινὸς (31). *Sup.*

2. Κρώζει πάλιν : Τοῦτο (37) — ἐν ἄλλοις (39). *Sup.*

Ibid. Κράζει εἰς τοῦπίσω ἄπελθε (40). *Int.*

Ibid. Πλανώμεθα κομικῶς δὲ ἐκτέταται (1). *Int.*

4. Προφορουμένωι : Δεῦρο (3) — διαζομένοις (5). *Ext.*

Ibid. Ἄλλως) μάτην (5).

6. Πλέον, πλεῖν. *Int.*

8. Ἀποσποδῆσαι, ἀντὶ τοῦ (19) — ξύλων (20). *Ext.*

10. Ἐρωτηματικῶς (22) — φησιν (24). *Ext.*

11. Ἐξηκετίδης (*sic*) : Τοῦτον (25) — ὁδοῦς (27). *Ext.*

12. Οἴμοι : Παίζων (43) — βιάδιζε (44). *Int.*

14. Ὁ πινακοπώλης : Ἀντὶ (1) — πωλεῖ (5). *Ext.*

15. Οὐκ τῶν ὀρνέων : Ὅρνις (20) — ὀρνέων (24). *Ext.*

17. Θαρρελείδου : Οἱ μὲν (31) — διαβάλλει (37). *Var.* τῷ] τὸ (35). *Ext.*
et inf.

19. Τινὲς διὰ (40) — ἦσαν ἢ δάκνειν (43). *Var.* τοῦ manque après ἀντ, (41). *Int.*

20. Ἔστὶ τόπος πετρώδης (48). *Int.*

**Ibid.* Καὶ νῦν τί κέχνηας) ὥς τοῦ κολοιοῦ κεχνηότος (46).

22. Ἀτραπὸς οὐδαμοῦ : Ἐδεινοποίησεν (49) — ἀποκεκλιμένης τῆς ὁδοῦ (50). *Int.*

23. Ἡδ' ἡ κορώνη : Ὡς ἤδη (52) — τινὲς δὲ γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη (1). *Int.*

26. Βρύκουσ') ἐσθίουσα.

31. Σάχα : Ἀχέστωρ, οὗτος ἦν τραγωδίας (7) — θρακικόν (8). *Inf.*

34. Οὐ σοβοῦντος) τοῦτο ὥς ἐπὶ ὀρνέων.

35. Ἀνεπτόμεθ' : Τὸ μὲν (17) — παντὶ σθένει (21). *Inf.*

38. Παρ' ὑπόνοιαν (24) — χρήματα (27). Au-dessous de cette scolie sont écrits les vers 40-41 qui manquent au texte. *Inf.*

40. Ἐπὶ τῶν κραδῶν) ἀπὸ ἐνὸς (31) — ἐμφαίνει (32).

42. Τὸν βάδον) τὴν πορείαν (38).

Fol. 54, vers 44.

43. Καὶ χύτρην καὶ μυρρίνας : Τὰ πρὸς (39) — ἀποσοθεῖν (45). *Var.* αὐτοῦς est placé après ὀρνέων (42), [ἐφιπτάμενα] R¹ a ΕΦΙΠΤΑΗ. Au-dessous de l'Η, lettre qui se confond souvent avec le Ν, R² a mis le trait horizontal signifiant α, ce qui fait ἐφιπτάνα (44). *Sup.*

44. Ἀπράγμονα : Τοῦτο πρὸς τὰ (46) — εἴρηται (49). *Var.* δ' manque devant ἔχοντες (48), | τὰ δ' ἄλλα (48). *Ext.*

47. Δεομένω) λείπει τὸ γενόμενον.

48. Ἦ) ὅπου.

50. Ὡς ἄνω αὐτῆς νεύσης (il y avait d'abord νεύσης) ἐπὶ τινα ὑψηλὸν τόπον. *Int.*

54. Παίζει πρὸς τῷ σκέλει (*Adn.*). *Int.*

57. Οὐ πιθανὸν (6) — ἔχειν (8). *Int.*

58. Σύμμαχος (9) — ἔποπος (12). *Ext.*

60. Τροχῖλος (*sic*, 13) — ἔποπος (14). *Ext.*

61. Τοῦ χασμήματος : Ἐπεὶ (15) — χασμήματος (18). *Ext.*

62. Νομίζει τοὺς ἀνδρας δι (*sic*) τὸ (18) — ἐληλυθέναι (19). *Int.*

63. Οὐδὲ κάλλιον λέγειν : Τὸ κάλλιον (20) — ὀρνηθῆραι (28). *Var.* ἐο-
ρακῶς au lieu de ἑωρακῶς (22). *Ext.*

65. Ὅνομα (29) — ὀρνέων (31). *Int.*

66. Καὶ μὴν ἐροῦ : Ἀντὶ τοὺς πόδας — ὑπὸ τοὺς πόδας (*Adn.*). *Observ.*
δδ

La leçon du ms. est τοῦ σπόδας, Dübner τοῦ οπο, le redoublement de la consonne dans l'interligne, pour indiquer le pluriel, se rencontre fréquemment dans le ms. *Inf.*

68. Ἐπικεχοδῶς : Καὶ τοῦτο (46) — τὸ σκῶρ (47). *Var.* Au lemme R² a corrigé la leçon de R¹ et écrit ὑπικεχοδῶς, | ἔπαιξεν (46). *Int.*

Ibid. Φασιανικός) συκοφάντης παρὰ — εὐρισκόμενος (48).

69. Ἀλλὰ σύ τί θηρίον εἶ : Δέον (49) — εἶπεν (50). *Ext.*

70. Ἡττήθης τινός : Φυσικόν (53) — νενικηκόσιν (2). *Var.* καὶ est
ajouté après τοῦτο (53). *Inf.*

76. Φαληρεὺς λιμὴν τῆς Ἀττικῆς (6).

78. Ἐτνους) ἀθάρας.

79. Τροχῖλος) παρὰ τὸ τρέχω ἐπεὶ συνεχῶς ἀντὶ εἰ. π

82. Μύρτα καλεῖται ὅτι τῆς μυρσίνης καρπὸς, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὀρνισιν εἰς τὸ
ἐσθίειν, σέρφος δὲ σκοληκῶδες ζώῳφιον. *Inf.*

85. Πρὸς τὸν (22) — εἰσελθόντα (23).

Fol. 54 verso, vers 88.

87. Ἰδὼν (24) — ἐφοβήθη (25). *Ext.*

89. Ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. *Int.*

90. Ἀπέπτато : Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν τοῦ γελοῖ (*sic*) χάριν. *Ext.*

91. Ἐν' εἰρωνείᾳ τὸ ὤς. *Int.*

Ibid. Ὡς ἀνδρεῖος) ὡς πολύ.

92. Ἀνοίγε τὴν ὕλην : Δέον (30) — ὀρνεις (32). *Ext.*

93. Ὡ Ἡράκλεις : Ἐπειδὴ δρωσι (33) — λόφω (35). *Ext.*

94. Τῆς τριλοφίας) ἐπεὶ — ἐποψ (36).

95. Οἱ δώδεκα θεοί : Δύναται μὲν (42) — προσωπεῖον (46). *Var.* ζητοῦσιν σε ἐπιτρέψαι (43). *Sup.*

99. Τὸ — πρόσωπον. *Int.*

100. Ἐν γὰρ (49) — Τηρέα (51). *Ext.*

102. Ὁ μῦθος λέγει (2) — Ἀττικοί (5). *Var.* L'article οἱ est omis devant Ἀττικοί (5). *Ext.*

104. Παρ' ὅσον (9) — ἐπτερωμένης (10). *Var.* ἐξεληλύθει au lieu de ἐξεληλύθε (9). *Int.*

106. Φύομεν) ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.

108. Αἱ τριήρεις) ἐξ Ἀθηνῶν.

109. Μῶν ἡλιαστά : Δικαστής, ἀπὸ τοῦ (17) — βάλλεσθαι (19). *Var.* οὔτω (18). *Ext.*

Ibid. Θατέρου τρόπου τουτέστι μισόδικοι (21). *Int.*

110. Ἀπηλιαστά) μισόδικοι.

Ibid. Σπεύρεται) τὸ μισόδικον.

111. Ἐξ ἀγροῦ λάβοις : Τοῦτο λέγει (23) — εὐρίσκεται (27). *Var.* Il semblerait qu'il y a ἐππῆς et non ἐππεῖς (26), | περὶ au lieu de παρὰ (27). *Ext.*

113. Ἀντὶ — ἐλοεῖν. *Int.*

120. Ταῦτα) διὰ ταῦτα.

121. Ἀντὶ τοῦ (34) — ἐρίου (36). *Int.*

123. Τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγαιον.

125. Ἀριστοκατεῖσθαι : Ἀντὶ (8) — δῆμψ (10). *Var.* Σκελλιο (9). *Inf.*

126. Παρὰ τὸ (14) — τούτψ (18). *Inf.*

129. Ἐπὶ τὴν θύρα μου προῶν (*sic*) : Nῦν (19) — δὴ προῶ (23). *Observ.* Au lemme, R⁴ a mis un ν au-dessus de l'α dans θύρα, | τὸ au lieu de τῶ, après ἔσον (20). *Inf.*

Fol. 55, vers 131.

134. Μή μοι τότε γ' ἐλθης : Παροιμία (27) — καλῶς (30). *Sup.*

135. Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ νῆ Δία (35, cf. *Adn.*). *Int.*

139. Ὡ Στιλβωνίδη : Ὡ λαμπρὲ ὡς ἀπὸ βαλανείου (32) — ἔχοντα (35). *Var.* Dübner. « Κύριον. In codice est κῆ. » Il y a dans le ms. KN, le N oncial ressemble beaucoup à l'H, c'est ce qui explique l'erreur de Dübner (33), | ῆ Ὡ Στιλβωνος (34). *Sup.*

141. Οὐ προσηγάγου : Ἀντὶ τοῦ (36) — συνουσίαν (39). *Ext.*

142. Τῶν ὄρχεων ἡψω καὶ κατέσχευ αἰσχυρῶς (41). *Int.*

Ibid. Ἐν ἡθει, ἡ ἀληθῶς λέγει (42).

145. Ἡ ἐρυθρὰ (43) — ὠκεανόν (44). *Ext.*

147. Δύο εἰσι (46) — πεμπόμενα (51). *Var.* ἐπὶ Ἀλκιβιάδην (49). *Ext.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μάρτυρα (51). *Int.*

149. Τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον : Καθ' ὑφαίρεσιν (52) — πάθους (5). *Var.* ἔστιν (53), | λεπριῶσιν καὶ διὰ τοῦτ... ὠνομάσθαι (4). *Ext.*
 150. Οὐκ ἰδὼν, ἀλλ' ἐξ (11) — τὸ θς (12). *Int.*
 151. Ἀπὸ Μελανθίου : Εἶχεν Μελάνθιος λέπρα. ..ωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν (20). *Ext.*
 152. Ὅπουντιοι τόποι • Ὅποῦς (*sic*) δὲ (21) — φασι (24). *Int.*
 153. Ὅπουντιος) ἤγουν τυφλός. *Observ.* τυφλός fait de τυφολλός (*Adn.*).
 156. Εἰς τὴν τριβήν : Ἀπὸ (29) — χρόνου (31). *Int.*
 157. Ἄνευ βαλλαντίου) ἀργυρίου καὶ δαπάνης.
 158. Κιβδηλίαν : Τὸν ἐκ (35) — νομίσματα κιβδηλεύεται (36, *Adn.*).
Inf.
 159. Λευκὰ σήσαμα) εἶδη φυταρίων.
 160. Σισυμβρία : Φύλλα τινὰ ἐν οἷς στέφονται οἱ νυμφίοι. *Inf.*
 162. Ἔστι — θαυμαστικόν.
 165. Μὴ περιπέτεσθε : Ὡς μωροί — παραλαμβάνεται. *Inf.*
 167. Τοὺς πετομένους : Ἀντὶ τοῦ (6) — Τελέαν (13). *Inf.*
 170. Ἀτέκμαρτος) δόλιος (23).

Fol. 55 verso, vers 173.

172. Καλεῖ (24) — ἄπαν (25). *Ext.*
 175. Ὡστε καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν (26). *Ext.*
Ibid. Εἰ τὸν τράχηλον κλάσω (27). *Int.*
 179. Πόλος (36) — πάντα (37). *Ext.*
 180. Πόλος, τίνα) θαυμάζει τὴν λέξιν.
 181. Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον. *Int.*
 183. Οἷον εἰς τὸ (41, cf. *Adn.*) — περὶ τειχίστη (42). *Ext.*
 184. Ἐπαιξε (43) — πόλιν (44). *Int.*
 185. Εὐχέρωτοι γὰρ οἱ ὄρνεις, οἱ πάρνοποι • ἔστι δὲ — κωνώπων λέγουσι (46). *Observ.* Pour ce dernier mot, il y a le sigle de λέγει. *Ext.*
 186. Μηλίῳ : Ἀντὶ τοῦ (53) — ἐαυτούς (3). *Var.* προδεδώκασιν au lieu de παραδεδώκασιν (2). *Ext.*
 189. Πυθὼ δὲ Βοιωτούς : Τινές (8) — βοιωτίαν (11). Ἡ οὕτως • μόνον γὰρ τότε δίοδον αἰτοῦσιν ὅταν στράστράτευμα (*sic*, le second στρά a été barré) διάγῃ, ὅτ' ἂν δὲ καθ' ἓνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἓνα οὐκέτι (13, cf. *Adn.*). *Ext.*
 192. Τοῦ ἄερος νῦν λέγει. *Int.*
 193. Διαφρήσετε) διαφροῦσεται, διαπέμψεται (16).
 194. Νεφέλη εἶδος (20) — ποταμούς (22). *Int.*
 199. Βαρβάρους : Ἀντὶ (23) — φωνήν (24). *Int.*
 202. Δόχημν) τόπος σύμφυτος.
 203. Ἐμὴν ἀηδόνα λέγει, ἐπεὶ ἡ πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν, ἥτις — μετεβλήθη (*Adn.*, 30). *Int.*

204. Καλοῦμεν αὐτοὺς) γράφεται καὶ κάλοιμι ἂν αὐτούς.
 209. Ἄγε σύννομέ μοι : Ὠς (33) — ὀρνέων (34). Ext.
Ibid. Σύννομέ) μελικῶς ἄρχεται (35).
 210. Αὖσον) ἀντὶ τοῦ ἄσον, λείπει παῖδα.
 212. Ἴτυν) τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει.
 213. Ἀντὶ τοῦ στρεφομένη (11). Inf.
 213 et 216. Ἢχῶ ἀντὶ τοῦ ἡ φωνή σου (216, *Adn.*). • διεροῖς δέ, διύγροις
 ἐκ τῶν διακρύων (213, l. 12). Inf.
 215. Χωρεῖ) ἀντὶ τοῦ χωρήσει.
Ibid. Σμίλακος) εἶδος φυτοῦ.

Fol. 56, vers 216.

217. Ἐλέγοις τοῖς θρήνοις • εἴρηται — λέγειν (16). Int.
 218. Ἀντιψάλλων, ἀνακρούων, ψαλμὸς γάρ — ἦχος (20). Ext.
 222. Αὐλεῖ : Τοῦτο (21) — τὴν ἀηδόνα (22). Ext.
 224. Κατεμελίτωσεν — ἐπλήρωσεν (23). Ext.
 225. Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. Ext.
 228. Ταῦτα (33) — μίμησιν (35). *Var.* δὴ au lieu de δεῖ (33). Ext.
 229. Ἴτω ἴτω : Προκαλεῖται (36) — ὀρνέων (38). Ext.
 231. Intermarginale. Ἀντὶ (40) — ἐσθίει (41). Ext.
 234. Intermarginale. Ἐν τομῇ — αὐλακος (45). Ext.
 235. Ποῖον ἦχον ἀποτελεῖτε. Int.
 237. Τίὸ τίὸ : Μιμούμενος (3) — ὀξυτονητέον (4). *Var.* τῶν ὀρνέων omis.
 Ext.

Il n'y a pas de scolies aux folios 56 verso, 57 recto et verso.

Fol. 58, vers 387.

395. Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶιν : Οἱ ἐν (31) — χύτρας (40). *Var.* Au
 lemme, δεξεξεται, le premier ξε est barré, | οὔτω omis (34). Ext.
 399. Ἐν Ὀρνεαῖς : Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ὄρνεα • (41) — Ἀργείων (44).
Observ. Düb. : « 43 λέγων γ R. » Le ms. a λε/ ῥ (43). Ext.
 401. Ὁ χορὸς — ὀργῆς (2). Int.
 402. Παρὰ τὴν ὀργήν : Παρὰ (3) — πολέμει (6). Ext.
 407. Λεῖπει ἡ δια.
 409. Σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος : Ἡ ὅτι — νοερωτάτων. Ext.
 414. Ἀντὶ — ζωῆς. Ext.
 417. Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ἰ, ἵνα εἴη προστακτικόν • τινὲς δὲ μετὰ τοῦ
 ἰ, ἵνα ἦ (24) — ὅτι ενικῶ...πεν ἀντὶ τῶν δύο (28). Ext.
 420. Intermarginale. Ὁ ἦ ἀντὶ — καιρός.
 424. Ὠς σὰ γὰρ πάντα : Ἀντὶ (32) — λέγει (33). Ext.
 425. Προσιθάζειν — ἐφαρμόζοι συμβιβάζοι. Int.
 428. Ἀφατον ὡς φρόνιμος : Ὠς ἄφατον (40) — μεγάλως (41). Inf.

429. Ἀπὸ κοινοῦ — πάνυ φρόνιμος παιπαλόημ' ἔλον κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ.
Inf.

Fol. 58 verso, vers 430.

430. Κύρμα : Ἐπίτευγμα (46) — πράγμασι (48). Sup.
433. Οἰκεῖον — μετῴρημαι. Int.
434. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ : Πρὸς (1) — Μανόδωρε (3). Ext.
436. Εἰς τὸν ἱπνὸν εἴσω : Ἡ ἱπνὸς (6) — μαγειρικὰ σκεύη (11). Ἄλλως.
Ὁ ἐπιστάτης (15) — ἐσχάραις (19). Var. ὑποκαίουσι (18). Ext.
439. Ἀντὶ τοῦ συνθήκῃ. Int.
440. Ἦνπερ ὁ πίθηκος : Οὔτος αἰσχρὸς τις ἦν (26) — οὔσης (39). Ext.
442. Μὴ διασπᾶν (40) — δρίζεται (44). Var. τὸν πρωκτὸν manque la
deuxième fois (41). Int.
444. Διατίθεμ' συντίθημι.
445. Ὅμνυμ' ἀντὶ εὐχομαι.
446. Ἐπειδὴ (51) — ταυταγί (52). Sup.
448. Ἀκούετε λεώ : Κήρυξ (3) — χρῶνται (7). Inf.
450. Ἐπεὶ ἔθος (12) — οἷον ποῖ δεῖ καὶ πόσων πορεύεσθαι ἡμερῶν δεῖ σιτία
προνοεῖσθαι. Int.
454. Παρεπινοεῖς ἡ εὐρίσχεις.
456. Ἦν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν (38).
462. Προπεφύραται) εὐτρέπισται (Adn.).
463. Τοῖς γὰρ (49) — κρανίον (50). Var. παρέκειντο · οἱ στέφανοι. Inf.
465. Λαρινὸν ἔπος : Λιπαρὸν (1) — ἀπόγονοι (5). Var. λαρινοὶ (2). Inf.
466. Θραύσει) πείσει (5).
471. Πεπάτηκας) ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως (Adn.).

Fol. 59, vers 473.

- 480. Τῷ δρυκολάπτῃ : Ὅρνεον (33) — ξύλον (37). Var. ἐπαιξεν (35).
Sup.
484. Δαρεῖος βασιλεὺς (38) — σατράπης (39). Var. ἦν omis (38). Int.
Ibid. Οὔτος σατράπης (40) — Ἑλληνας (45). Ext.
485. Μήποτε (46) — ἔλεγον (48). Int.
486. Ἀντὶ — περιέπει. Int.
487. Τὴν κυρθασίαν : Τοῦτο (50) — ἐχρῶντο (53). Ext.
489. Ὅρθιον ᾄσῃ : Καλῶς (3) — ᾄσῃ (4). Ext.
491. Βαλανῆς) ἔμποροι (6).
493. Φρυγίων ἐρίων : Ἡ ἀπὸ — ἔρια. Ext.
494. Ἐς δεκάτῃν : Ὅτι (9) — παισί (11). Observ. τοῖς τικτῆμένοις κτο-
μενοῖς, les lettres κτῆμένοις sont barrées (10). Les scolies sont dans
l'ordre suivant : 489, 493, 484, 487, 494, 501, à la marge ext.

Ibid. Περιττεύει ἡ ὑπό (17). Int.

495. Ἄντι — ὕπνου. Int.

496. Δῆμος — φυλῆς. Int.

498. Ἀφείλετο (20) — ἀμελγόντων (22). Int.

501. Προπροκυλινδεῖσθαι (*sic*) : Ἐαρος (23) — προσεκύνουν αὐτόν (31, cf. *Adn.*). *Var.* ἐρχομένου au lieu de ἀρχομένου (23). Ext. et inf.

503. Κατεβρόχησα : Ἄντι (32) — ἐπιφανείᾳ (34). *Var.* ἐν manque (33). Int.

505. Κόκκυ : Ποιὰ (35) — κόκκυξ κοκύση (38).

507. Ψωλοί : Παρὰ (39) — πεδίον (42). Inf.

510. Ἴνα δωροδοκοίῃ : Ἴνα μετέχῃ (48) — τιμῆς (51). Sup.

512. Ὅποτ' ἐξέλθοι Πρίαμος : Ἐν ταῖς (52) — διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς δωροδόκος (3). *Var.* ἔχων δὲ (54). Inf.

514. Τὸ σημεῖον ἐμπροσθεν. Int.

Fol. 59 verso, vers 516.

515. Αἰετὸν ἔχων : Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ (8) — ἱέραξ (16). Sup.

520. Ὡμνεε τ' οὐδεῖς : Οὕτως — ὄρνεις. Sup.

521. Ὁ Λάμπων θύτης (26) — σιτήσεως (31). Ext.

523. Ἄντι τοῦ Μανῆς (35) — πολλάκις (37). *Var.* οὕτως (37). Int.

524. Ἄντι — λίθοις. *Var.* ὑμᾶς] ἡμᾶς. Int.

526. Ὀρνιθευτῆς) ὀρνιθοθηρευτῆς.

527 et 528. Ράβδους : Ἔστιν εἶδος δικτύου • ὃ χρίουσιν ἰξόν • καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου. Int.

530. Βλιμάζοντες : Βλιμάζειν (47) — κατεσθίουσι (51). *Var.* τὸ manque (48). Ext.

531. Οὐ μόνον — συντρίβουσι. *Var.* οὔτοι δὲ omis (cf. *Adn.*). Int.

533. Ἐπικνωσιν : Ἄντι (54) — σίλφιον (6). *Var.* γινόμενον au lieu de γενόμενον (3). Ext.

535. Ἰλυκὺ καὶ λιπαρὸν ζωμὸν, παρὰ (7) — δεδευμένον (3). Ext.

536. Κατεσχέδασαν) κατέχεον.

538. Κενεβρίων : Κατὰ (11) — δεομένων (13). Ext.

539. Χαλεπωτάτους λόγους : Αὐπηροὺς χαλέψαι δυναμένους (26). Ext.

543. Εἰς ὅσον — διεδεχόμεν. Int.

547. Ὡσει (32) — διοικεῖν (33). Int.

550. Ὅτι — ἔχειν. Int.

551. Τὸ — οὐρανοῦ. Ext.

552. Βαθυλῶνα : Φασὶ γὰρ (37) — Βαθυλῶνα (40). Inf.

553. Ἐπαιζεν ὥσει ἔλεγεν (42) — θεομαχῆσουσι (46). *Var.* πόλισμα au lieu de πόλισμα (43), | παρ' ἔλαβεν ὅτι εἷς τῶν (44). Ext.

Ibid. Ὡ Κεβρίονα) ὄνομα ὀρνέου (*Adn.*).

555. Γνωσιμαχῆσαι — ἡσυχάσαι. *Var.* τινὰ manque, | κρείττους au lieu de κρείττους. *Inf.*

556. Ὁ ἱερὸς (49) — Λακεδαιμόνιοι (2). *Inf.*

Fol. 60, vers 559.

562. Προσνείμασθαι ἀντὶ τοῦ μερίσαι (23) — ἐξῆς (25). *Int.*

Ibid. Ὡς ὀρνίθων) πρὸ τῶν θεῶν (22).

565. Πυροὺς λέγει (26) — λιμναῖον (28). *Sup.*

566. Ἦν δὲ Ποσειδῶνι : Νῆττα παρὰ (31) — δίαίτα (32). *Var.* καὶ n'est pas omis (32, *Adn.*). *Sup.*

567. Τὸ δὲ μελιττοῦτα — ναστῶν (*Adn.* du v. 557). *Sup.*

568. Κἂν Διὶ θύῃ : Ἐπλάσατο (40) — μυρμηκῶδες (44). *Var.* ἔνορ^χ · ὥς κριὸν ἔνορχον (43). *Ext.*

570. Καταφρονῶν (45) — ἐπιτηδεύουσι (46). *Int.*

571. Ἀντὶ — ὀρνίθας. *Ext.*

574. Αὐτίχα νίκη πέταται : Νεωτερικὸν (49) — περγαμηνὸν φησίν (53). *Ext.*

575. Ἴριν δὲ τ' Ὅμηρος : Ὅτι (54) — δμοῖται (3). *Var.* Au lemme, ἴριν. *Ext.*

579. Ὀνομα (6) — οὕτως ἐκλήθησαν (7). *Int.*

Ibid. Ἀνακάψαι) καταφαγεῖν (8).

581. Ὅμηρος, οὐδ' ἐθέλει προρέειν · ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. *Int.*

Ibid. Οὐκ ἐθελήσει) οὐ δυνήσεται.

582. Πλουτεῖν δὲ πόθεν : Ἐπιβεβούλευται (13) — πρόβατα (16). *Observ.* Le lemme appartient au vers 592, | ἡμᾶς R¹, ὅμᾶς R² (14). *Inf.*

Ibid. Τῶν ζευγαρίων) τῶν ταύρων.

583. Ἀντὶ τοῦ — ἐσμέν. *Ext.*

584. Μισθοφορεῖ γάρ : Ὅ δὲ ἀντὶ γὰρ (21) — ἤτησε (22). *Ext.*

Ibid. Ὅτι — ἰατρεύουσι (20). *Int.*

588. Οἰνάνθη — σταφυλῆς (24). *Int.*

Ibid. Οἱ πάρνοπες) οἱ σφῆκες.

589. Γλαυξ εἶδος — νέφος. *Var.* Je crois que δὲ manque (28). *Inf.*

598. Καὶ κεργνῆδων : Γαῦλον κτώμαι : Γαῦλος (33) — τοῦτο φησί (40). Le premier lemme, qui appartient au vers 589, a été barré. *Inf.*

Fol. 60 verso, vers 601.

601. Παροιμία (42) — ἀγνώστων (44). *Ext.*

602. Κτώμαι σμινύην : Ἐν ὁδρίαις — θησαυροί. *Observ.* Il semble qu'au lemme il y avait d'abord σμινυε. *Ext.*

603. Ἀντὶ τοῦ — προκόψουσιν. *Ext.*

609. Κακῶς, καὶ (49) — κορώνη (51). *Var.* ἔννε γὰρ (*sic*, 51). *Ext.*

613. Αἰθίνους) ἀντὶ τοῦ τοῖς ναοῖς ὡς τοῖς θεοῖς (52). Ext.

Ibid. Συμφύτοις τόποις · ἀντὶ τοῦ πρίνοις (2). Int.

618. Ἐνθα τὰ — Ἀμμωνος. Int.

620. Ταῖσιν κομάραις : Ὅτι τὰς — δένδρων ταῦτα. Ext.

626. Ἀπὸ τῆς — φιλίαν πίπτων (27). Int.

628. Ἀντὶ τοῦ — λόγων (30). Ext.

629. Ἐπαγγελιάμενος ὅμοσα. Int.

639. Οὐδὲ μελλονικιᾶν : Ὅτι (40) — αὐτὸν εἶναι (43). Ext.

Ibid. Ὁ Νικίας (43) — Σικελίαν (44). Int.

640. Ἄλλ' ὡς τάχιστα δῆ : Ὁ ἔποψ (45) — παράβασις (47). *Var.* νοσιᾶν
au lieu de νοσιᾶν (46). Ext.

Ibid. Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό (*Adn.*). Int.

Fol. 61, vers 645.

645. Γράφεται (49) — Πολέμων (53). *Var.* Κρηῶθεν R¹, Κριῶθεν R²
(50), | φυλῆς manque (51). Sup.

648. Ἐπανάχρουσαι : Ἀντὶ τοῦ (3) — ἐπανάλαβε (8). Ext.

649. Πρὸς — φησι (9). Int.

651. Ἐν Αἰσώπου λόγοις : Ὅτι (10) — ὄντι (12). *Var.* τῷ omis (12).
Ext.

654. Οἶον — συνθήκαις (*Adn.*). Int.

Ibid. Ἔστι γάρ τι ῥιζίων : Ἐπειδὴ (13) — τυχεῖν (15). Ext.

656. Ἄγε δὴ Ξανθία : Ὀνόματα — ἀφικομένων. Ext.

659. Ἀντὶ τοῦ μουσικῆν. Int.

660. Ἀντὶ τοῦ συγχορεύσωμεν (αὐτῇ manque). Ext.

Ibid. Ἐκβιθάσας ἀγαγών.

662. Βουτόμου : Φυτάριον (25) — ὕλη (28). *Var.* ἐναποκρυπτομένης et
non ἐνακρυπτομένης (28, cf. *Adn.*). Ext.

663. Αὐτοῦ) αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ (29). Int.

664. Ποικίλον — θέας.

667. Ἐταιρίδιον πρόσεισιν (31) — ἀηδόνας (33). *Var.* ἔχων R¹, ἔχον R²
(33). Ext.

668. Ἄμα — αὐτήν (34). Int.

670. Τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος : Ἄμα πρὸς τὸν (36) — ἐταίρας (38).
Ext.

672. Εἰς δὲ — ὀθειλίσκος.

673. Ὡς ἐν θυμέλῃ — τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο (43, cf. *Adn.*).

676. Ξουθή) εὐμορφοτάτη (53).

678. Πάντων ξύννομε : Ὡς πρὸς τὴν ἀηδό... δοκεῖ (52) — ὀρνέου (53).
Observ. Dans la lacune que j'indique après ἀηδό, je crois qu'il y
a plutôt μὲν que δὲ. Ext.

679. Ὡσεὶ ἔλεγεν συγχορεύτρια. Int.
 682. Ἀλλ' ὦ καλλιβόαν : Ὡς αὐλὸς (1) — παραβάσεις (5). Inf.
 683. Ἡρινοῖς · ἑαρινοῖς (6) — Διονύσια (8). Inf.
 685. Φύλλων γενεά : Μετάβασις — φύλλων γ... τοιγάρ καὶ ἀνδρῶν (19). Inf.

Fol. 61 verso, vers 687.

687. Ἐφημέριοι : Ὡ (sic) τληπαθεῖς (20) — ἀλαιοί (22). Var. καὶ au lieu de δὲ devant τὰ (21). Sup.
 691. Φύσιν οἰωνῶν : Καλῶς — καὶ γένεσιν θεῶν. Sup.
 692. Προδίκω : Ὅτι (25) — Νεφέλαις (28). Ext.
 695. Τίκτει πρῶτιστον : Ὑπηνέμια (32) — τυγχάνει (38). Var. προσέριπται (34). Ext.
 698. Οὔτος δὲ χάει πετρόεντι : Ταῖς τοῦ (39) — κέχρηται (42). *Observ.* μὲν καὶ ἀμηχάπως πιθανῶς, les lettres μηχάπως sont barrées (42). Ext.
 704. Καὶ τοῖς ἐρῶσι : Σύμμαχος (44) — σίττη (48). Ext.
 705. Ἀντὶ τοῦ νεότητα ἡναγκάσαμεν ἀκαίρως δ ερεῖν (sic). Int.
Ibid. Τὰς συνουσίας μετέδωκαν (52). Int.
Ibid. Ἀπομωμοκότας ἀποταξαμένους (51).
 706. Διεμήρισαν) δεδωκότες ἡμᾶς (*Adn.*).
 707. Περσικὸν ὄρνιν) τὸν ἀλεκτρυόνα (*Adn.*).
 709. Πρῶτα μὲν δρας φαίνομεν : Παρὰ (3) — ὥρην (6). Var. φράζεσθ' εὔτ' (4). Ext.
 711. Καὶ πηδάλιον τότε : Καὶ (7) — καταθεῖο (9). Ext.
 712. Ὅρεστης μανίαν — ἀπέδουεν (13). Int.
 713. Ἰκτινος ἐτέραν ὥραν : Ἀντὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἔαρος — τὰ θρέμματα (15). Inf.
 715. Ληιδάριον : Θερίστριον — τὸ πρίασθαι. Inf.
 717. Μαντευσάμενοι — χωρεῖτε. *Observ.* ὄρνων μάντεων, les lettres νεων ont été barrées et un ο mis au-dessus du premier ν. Inf.
 719. Πάντα γὰρ — ὄρνεα. Cette scolie est écrite deux fois, avant et après la scolie du v. 712. Int.
 721. Ἐπεὶ (27) — καλλίποδας λέγειν καὶ καλλιοινίστους (28). Inf.
Ibid. Ὅνον ὄρνιν : Λέγεται (29) — ἀναστήσεται (32). Var. ἀρώστου (30), | ἀκήκοεν (31), | la correction ἀναστήσεται (sic) au lieu de ἀνέστη semblable de R¹ (32). Inf.
 723. Ἦν οὖν) τοὺς ὄρνιθας (38).
 724. Ὡστε χρῆσθαι ἡμῖν εἰς μουσικὴν (40).
 725. Ἀνέμους καὶ καίρους προσσημαίνουσι (43).
Ibid. Ξειμῶνι, θέρει) ταῖς τροπαῖς (42).
 726. Μετρίῳ πνίγει) τῷ καύματι, λείπει δὲ τὸ ἔαρ (44).

Fol. 62, vers 728.

730. Αὐτοῖς παισίν : Ἐμῖξε (46) — ἐμφαίνων (48). Sup.

732. Γέλωτα : Καὶ — καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι. Sup.

733. Γάλα τ' ὀρνίθων : Τοῦτο (1) — κεκτημένων (2). Sup.

734. Κοπιᾶν ὑμῖν : Ἐν πλεισμονῇ — μέλλετε. Ext.

737. Λοχμαῖα : Ἀντὶ τοῦ (28) — ἀναφαίνω (31). Ext.

Ibid. Ἡ ὅτι ἐνκεκυκρυμμένοι (*sic*) ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν (*Adn.*).
Ext.*Ibid.* Ὡδὴ ἤτοι στροφή. Main du texte. Int.739. Μεθ' ἧς ἐγὼ : Ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ (*Adn.* du v. 745).744. Τὰ γὰρ πλείστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται (*Adn.*).745. Πανὶ νόμους ἱερούς : Ἐπεὶ (34) — διατριβαί (35). *Var.* ἐνρεσιν pour
ἐν ὄρεσιν. Ext.*Ibid.* Μητρὶ τῇ Ρέα (36). Int.

749. Ἐνθεν ὥσπερ : Ἀπὸ τῶν — ἀπεβόσκετο. Ext.

750. Φρόνυχος τραγωδίας (39) — περὶ Σάμον (46). *Var.* Il y a μελο-
ποιῖαις (40, cf. *Adn.*). Ext.755. Κρατούμενα νόμιμον νῦν τὸ ἔθος (*Adn.*).759. Αἶρε πλῆκτρον : Ὅπλον (1) — ἀλεκτρονίων (6). *Var.* τὰ ἔμβολα τὰ
χ. (5, cf. *Adn.*). Ext.

765. Φυσάτω πάππους : Εὐφρόνιός (15) — τὸν πάππον (20). Inf.

Fol. 62 verso, vers 766.

762. Σπινθάρος : Σπίνθαρος κωμωδεῖται (9) — ὀρνέου (11). Ext.

764 Καὶ κᾶρ προείπομεν ὅτι (12) — ὅτι κᾶρ (14). *Var.* Καὶ κᾶρ au lieu
de πολλαχοῦ (12), | τοῖ au lieu de τοῖς (13), | δὲ manque (14). Ext.766. Εἰ δ' ἐ Πισίου : Οἱ μὲν (30) — πανοῦργος (34). *Var.* πισίαν (30), |
πισίου (33). Sup.767. Ἐκπερδικίσαι : Ὁ πέρδιξ (39) — τῷ πατρί (42) · καταλαμβανόμενοι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηχανῶνται οὕτω τὴν σωτηρίαν (45, *Adn.*) — ἐκκλίνουσι
(47). *Var.* ῥίπτουσιν (46). Sup.

769. Ἀντιῶδὴ ἤτοι ἀντιστροφή (main du texte).

772. Ἀντὶ τοῦ (13) — ὕμνου τὸν ἥλιον (14). *Observ.* Ἥλιον est écrit
avec le sigle ordinaire de ce mot, c'est ce qui explique la confu-
sion avec Ἀπόλλωνα. Int.

780. Ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησε. Int.

782. Ἀντὶ τοῦ — ἀνάκτορα τὸν ἱερέα. Int.

784. Εὐζήμησαν.

787. Ὡς μικρῶν ὄντων τούτων. Int.

790. Εἰ τε Πατροκλείδης : Δοκεῖ (34) — λόγιος (35) • διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας τὰ στρώματα αὐτοῦ (And.). Ext.

Ibid. ... ὀλησεν, ἀπεπάτησεν (37). Ext.

793. Ἀντὶ τοῦ μοιχῶς ὅστις ἂν ὑμῶν (39). Int.

794. Ἐν βουλευτικῷ : Οὗτος (40) — ἐφηβικός (42). Ext.

795. Οὗτος) παρ' ὑμῶν, ἐκ τοῦ θεάτρου (42).

798. Ὡς Διῦτρέφης γε : Εὐφρόνιος (43) — πολυπράγμων (51). Var. περὶ] παρὰ (43), | δὲ est ajouté après τινὲς (46). Ext. et inf.

Ibid. Ὅρνεον μικρὸν ἢ πυτίνη (3). Int.

799. Γέγονε δὲ ἀρτίως μέγας ὄρνις καὶ οὐχ ὁ τυχών (7). Inf.

800. Ἀντὶ βουλευτῆς. — ἐντιμότερος. Int.

Fol. 63, vers 804.

801. Ἐξῆλθον (13) — σχήματα (15). Int.

803. Τῶν πετρῶν — ὠκύπτερα. Ext.

805. Εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

806. Le vers 806 qui manque au texte, et au-dessous la scolie : Ἀντὶ (19) — καὶ κῆπος (20). Ext.

807. Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα : Ἐκεῖνος γὰρ (23) — γνώμη (33). Var. πληγέντα (26), | τὰδε (28), | ἀλίσκομεθα • πεποίηκεν (30), | εἶδεν, il y avait d'abord ἶδεν (31), | ἐνπεπαρμένον (32). Sup.

809. Ἐν τισιν — ἔποπος. Ext.

810. Παράδοξον — ὠνόμασται ποτέ. Int.

Ibid. Τοῖς θεοῖς) τοῖς ὄρνισιν δηλονότι.

816. Οὐδ' ἂν χαμμένη : Οὕτως μισῶ (45) — κλῖνας (51). Var. κλίνη au lieu de κλῖνη (46), | εἶληφε (47), | σπαρτίον δεήσασαμι αὐτὸν ἐντεῖναι (49), ἢ κειρία ἔστιν εἶδος (50). Ext.

819. Ἀντὶ τοῦ υπερήφανον • πλατὺ καὶ μέγιστον (1) — ἀπλοῦται (2). Int.

Ibid. Νεφελοκοκχυγία : Παρὰ — εἶδος ὀρνέου (53). Ext.

822. Ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους : Προεῖρηται (3) — σκωπτόμενος (6). Var. ἔλεγεν (4), | ὁ manque devant ἐπὶ (6). Ext.

823. Τά τ' Αἰσχίνου : Καὶ οὗτος (10) — σελλίζειν (14). Var. δ' Αἰσχίνης (12). Ext.

824. Τὸ Φλέγρας πεδίον : Ἐξωθεν (15) — τούτων ἐν νεφελῷ | κείσθαι ἢ εἰς τὸ φ.....πε.. | διαβάλλει δὲ | πεπλασμ.....δε | τῆς θράκης (19) — νεφελοκοκκ..... (21). Ext. et inf.

825. Δέον (22) — αὐτούς (24). Int.

827. Τῇ Ἀθηνᾷ (25) — πομπῇ τῶν Ἀθηναίων (27). Int.

831. Οὗτος — γυναικώδης (34).

832. Ἀθήνησι τὸ (36) — πελαργικόν (39). Var. ὅτι omis (36). Int.

833. Τοῦ περσικοῦ) τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.

835. Ἀρεως νεοττός : Ἐπεὶ (46) — ἀπεκοιμήθη..... οὖν δ' Ἀρης (50) — φυλακῆς (51). *Observ.* ἀλεκτρυῶν R¹, ἀλεκτρυῶν R² (46). Inf.

836. Intermarginale. Δίδυμος (1) — κεῖσθαι (2).

839. Ἀποδὸς ὄργασον : Κυρίως (8) — πίσσα (9). Inf.

841. Τὸ πῦρ ἔνκρυπτ' αἰεί : Εἰώθασι (16) — καίειν (17). Inf.

842. Κωδωνοφορῶν : Οἱ περίπολοι τὰς (18) — φυλάττοντες ἀναφθεγγ..
ταὶ ὅπερ ἐθεασάμην καὺτὸς ἔγωγε ἐν τῇ μῇ πατρίδι τελούμενον (*Adn.*). Inf.

843. Ἐπεὶ — δ' ἀήρ. Int.

Fol. 63 verso, vers 844.

846. Παίζων φησὶν εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ (*Adn.*). Int.

848. Ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὀλυμπίοις. Int.

849. Πέμψοντα) πομπεύσοντα.

850. Ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ. Int.

852. Ἀντὶ τοῦ παρήνεσα. Int.

853. Προσόδια μεγάλα : Προσόδια : Οὕτως ἔλεγον (46) — παρὰ τοῖς
λυρικοῖς λεγόμενα (48). Sup.

854. Σεμνὰ) τοῦ παιᾶνος εἰκός (cf. v. 857, *Adn.*).

855. Πρόβατόν) τοῦτο ἐκ Πηλῆως (vers 857, *Adn.*).

857. Πυθιάς βοᾷ : Ἡ μετ' (50) — οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα (52). Sup.

Ibid. Βοᾷ ὁ αὐλητής · (49) — ἡῶλουν (50). Int.

858. Χαῖρις ᾧδάν : Χαῖρις κιθαρωδός · μνημονεύει (2) — Νεμέσει (6). *Var.*
ἀγροῖς au lieu de Ἀγροῖς (3). Sup.

Ibid. Ὡς αὐτομάτως (54) — αὐλητής (2). Int.

859. Ἐξεῖσιν — ἔχων (10). Ext.

861. Οὕπω κόρακ' ἴδων : Ἰσως (11) — αὐτοῦ (14). *Var.* ἔοικεν (12). Ext.

865. Εὐχθεσε τῇ Ἑστίᾳ : Ἐμιμήσατο (30) — ἐστιούχῳ (33). Ext.

869. Ὡ σουνιέρακε : Ἐπεὶ (34) — δέχεσθαι (38). *Var.* ἰππεῦσιν
(36). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πελασγικέ · ἄμα (39) — ἔφορος (40). Int.

873. Ἀκαλανθίς : Ἀρτεμις ἡ κύων (5) — ἀκαλανθίς (9). *Var.* καὶ man-
que (8). Ext.

Ibid. Κολαινίς) ὄνομα ὀρνέου.

Ibid. Ἐπαῖξε (2) — Κολαινίς (4). *Var.* ἔστιν (3). Int.

874. Καὶ φρυγίῳ : Παίζει (29) — καλεῖται (33). *Var.* λέγουσι au lieu
de φασι (30), | ἀφιερωμέ..... τόπους καὶ τὰς βαχ.... τοῦ θεοῦ (32). Ext.

877. Κυβέλῃν φασι (41) — ὡς ξένος (45). *Var.* διαβαλεῖν au lieu de
διαβάλλειν (44). Int.

Ibid. Κυβέλη, στρουθέ : Σύμμαχος (46) — Κόλαξι (51). Inf.

880. Καὶ Χίοισιν : Καὶ τοῦτο (5) — προσῆν (8). Inf.

883. Καὶ πελεκάντι : Μήποτε (31) — Δωρικῶς (34). *Var.* πελεκάντος au
lieu de πελεκᾶντος (33). Inf.

Fol. 64, vers 884.

884. Καὶ φλέξιδι : Ἐπισκεπτέον (35) — τεθλακέναι (41). *Var.* καταράχται (37), | ἐρισάλπιξ (39). *Sup.*

890. Intermarginale. Τοῦτο — ἱερέον.

891. Εἶδος — διαιτώμενος. *Int.*

893. Ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σύ : Πρὸς τὸν (50) — αὐτουργῆσαι (51). *Ext.*

898. Εἰ — οὔμα. *Int.*

899. Intermarginale. Εἰπὼν — ἔνα. *Var.* ἔλαθεν, | ἐαυτοῦ au lieu de ἐνικόν est très distinct (cf. *Adn.*).

902. Ἐπὶ τῶν (12) — κέρατα (14). *Var.* τοῦτό φησιν om. (13). *Ext.*

904. Εὐχεταί τις (25) — λέξων (26). *Ext.*

911. Διὰ τὸ (27) — κομᾶν (28). *Ext.*

913. Περισσὰ τινὲς ταῦτα (29). *Int.*

915. Παίξει — ἱμάτιον. *Var.* στερηρὸν au lieu de δτερηροί, | τετριμμένον au lieu de τετρημένον. *Ext.*

918. Τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν (36) — διηγηματικόν (39). *Var.* ἐκτεταμμένα (38). *Inf.*

922. Le vers 922 de la main du texte, et, au-dessus, de R¹ la scolie : Πρὸς τὸ ἔθος (3) — δεκάτη (5). *Var.* Le mot δὲ n'est pas omis (4, cf. *Adn.*). *Ext.*

Fol. 64 verso, vers 924.

924. Ἀλλά τις ὥκεια Μουσάων : Ἡ τῶν (6) — ποιήματα (10). *Var.* τὰ omis après πετέροντα (8), | διαγέλλοντα (8). *Sup.*

925. Ἐκ τῶν (11) — αὐτήν (14). *Var.* κτίστορ au lieu de κίστορ (13), | έρων au lieu de Ἱέρων (13). *Int.*

929. Intermarginale. Παίξει — βασιλεῖς.

930. Χλευάζει (17) — ἐμίν (19). *Ext.*

933. Σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις : Πρὸς τὴν (23) — ἐπιφέρεισθαι (28). *Var.* σπο.ας αἰθύσσα (25), | παρήχθαι au lieu de παρήχθη (27). *Ext.*

935. Ὡς μὴ (31) — ῥιγῶν (34). *Var.* δωρικὸν] δωρικῶς (33). *Int.*

942. Ἀλᾶται Στράτων : Ἐπειδὴ (3) — κρίνεται (7). *Ext.*

944. Ἀκλεῆς ἡ σπολάς ἄνευ χιτῶνος. *Int.*

946. Χιτωνίσχον, τὸ ὑποχοριστικόν (19) — χιτώνιον (21). *Var.* ἐπὶ ἄρσενικῶς μόνως χιτῶνος (20). *Ext.*

947. Τῷ Εὐέλπιδι λέγει. *Int.*

949. Ἀπελθὼν — πόλιν. *Int.*

950. Διαβάλλει — λέγοντας. *Ext.*

951. Τὰν τρώμεράν : Ἐπειδὴ (27) — ψυχρότητα (31). *Observ.* τὸ omis

l. 28 et non l. 27, | καὶ τὴν φλόγα δρόσον, le mot φλόγα est barré (31). Ext.

952. Νιφοδόλα πέδια : Ἀντὶ (32) — ἔχειν (38). Inf.

954. Πρὸς τὸν (41) — περίρραϊνε (42). Int.

959. Ἐπαιξεν — τὸ μὴ (51). Inf.

Ibid. Χρησμολόγος (main du texte). Int.

961. Ἀντὶ τοῦ — χρησμῶ. Int.

Fol. 65, vers 962.

962. Ὡς ἔστι Βάκιδος : Τρεῖς (1) — δόντος (10). Sup.

966. Ἀλλ' οὐδὲν κωλύον (*sic*) ἔστι (12) — ὅϊον οὐδὲν κω... (13). *Var.* χρησμῶν. Ἀλλως · οὕτως ἔλεγον (sans γάρ, 13). Ext.

968. Τὸ μεταξὺ Κορίνθου : Παρὰ (14) — χρησμῶν (23). *Var.* κτίσαιο, le premier *i seul* est incertain (16, cf. *Adn.*), | je crois qu'il y avait κτίσαιο, l'o a disparu, mais il y a après κτίσαιο un espace blanc où devait être cette lettre (20), | δὲ au lieu de γάρ (21). Ext.

971. Πανδώρα : Τῇ (24) — δωρεῖται (25). Ext.

974. Ἀντὶ — χρησμῶ (26). Int.

Ibid. Λαβὲ) λαβὲ καὶ σκόπησον (27).

978. Αἰετός · οὐχ ἀπλῶς (28) — ἂν λάβῃ (32). *Var.* τι omis (32). Int.

982. Ἐξεγραψάμην) ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα.

983. Τῶ αὐτῶ (36) — καὶ αὐτός (37). Int.

984. Σπλαγχνεύειν) σπλάγχων ἐπιθυμεῖ.

988. Μήτ' ἦν ὁ Λάμπων : Χρησμολογεῖ ὁ (39) — γενήσῃ (41). Ext.

Ibid. Διοπείθης : Σύμμαχος (44) — ποιεῖ (46). Ext.

994. Τίς ἡ ἐπίνοια : Καὶ Δίδυμος (12) — ἐδοῦ (13). *Var.* Le mot καὶ devant Δίδυμος est très indistinct (12, cf. *Adn.*). Ext.

997. Μέτων : Ἀριστος (15) — ἀστρολογικόν (19). Inf.

Fol. 65 verso, vers 1001.

1001. Προσπιθεῖς οἷν : Δίδυμος (44) — ἀδιανοήτα (47). Ἀλλως · ὥς πνιγεὺς οἷν περιεῖται (42) — κάμινος (43). Sup.

1003. Διόλου ἀνοηταίνει. Int.

1005. Παίξει — τετράγωνον. Int.

1007. Δεῖπει — ἀστέρες.

1008. Ἴνα τοῦ (52) — ἀστέρων (2). Int.

1009. Ὁ Θαλῆς (4) — γεωμετρία περιβόητος (5, *Adn.*). Sup.

1011. Ὡς φίλος — ἔνθεν. Int.

1013. Ξενηλατοῦνται : Περὶ (10) — τριακοστῇ (11). Ext.

Ibid. Καὶ κεκλίνηται : Ποτὲ γάρ (12) — φησὶν (13). *Var.* σποδιᾶς au lieu de σιτοδεῖας (12). Ext.

1014. Ἄρα — μάχεσθε.

1016. Σποδεῖν) τύπτειν.

1018. Αἱ πληγαί · — αὐτόν. Int.

1020. Οὐκ ἀναμετρήσεις : Ὅτι (23) — Ἀθήνησι (25). Ext.

1021. Ποῦ πρόξενοι : Προξένους (26) — ἤκοντας (28). Ext.

Ibid. Τίς ὁ Σαρδανάπαλλος : Οὗτος (29) — ἄξια (39). Ὅριζετο δὲ οὗτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν (*Adn.*). *Var.* εὐτράπελος au lieu de ἐκτράπελος (31), | τῷ οἴνῳ au lieu de τῷ οἴκῳ (34, cf. *Adn.*), | γράμμασι (36). Cette scolie est la première de la marge extérieure.

1022. Πλάττει (54) — Ἀθήνησιν (1). Int.

1028. Φαρνάκης, στρατηγός (3) — ἐκείνου (5). Inf.

1029. Ῥάπισας — λέγει.

1032. Παίξει — εἰρημένον (7). Int.

Fol. 66, vers 1041.

1054. Κατετίλας) κατέχεσας.

1057. Intermarginale. Σκήπτεται — πρόβατον.

1058. Ὀδῇ, ἤτοι στροφή.

1059. Intermarginale. Ἑρμηνεύει τὸ παντόπτα.

1063. Τὰ μικρὰ λέγει (1) — ὡς λαγοῖς ἁετός (2). Int.

1065. Κάλυκες — ἀκρόδρυα. Ext.

1069. Δάκετα μικρὰ ἐρπετὰ, σκορπίοι καὶ τὰ λοιπὰ (*Adn.*).

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον : Οὗτος (9) — ἱστορεῖ (19). Ext.

1075. Τῶν τεθνηκότων : Ἐν τοῖς (30) — τυραννίδι (35). Entre μηδεν (*sic*) et πλαγάζονται il y a un intervalle blanc de cinq ou six lettres. Ext.

1077. Ἄνω εἶπεν (37) — οὕτω προσενεχτέον (39). Int.

1079. Εἶδος (40) — αὐτούς (42). Ext.

1081. Τοῖς τε κοφίχοις : Οἱ (43) — τὸ ἐγγεῖ (49). *Var.* κορυζῶσι (46). Inf.

Ibid. Ἐγγεῖ τὰ πτερὰ βιαίως ἀντὶ τοῦ διείρει · εἵροντες — καὶ χρε..... ἐπωλ... (50). Inf.

Fol. 66 verso, vers 1083.

1083. Παλεύειν : Ἀντὶ (51) — ἔλεγον (54). *Var.* ἱστάναι] ἱστᾶν (52). Sup.

1087. Θηράσατε. Int.

1088. Intermarginale. Ἀντιῶδῇ ἤτοι ἀντιστροφή (main du texte).

1088. Ἐν σχήματι (10) — ἔφη τὸ οἶ (12). *Var.* οἶ] οἶον (10), | φύλου ἔφη τὸ πληθυντικὸν, le mot ἔφη est barré (11). Ext.

Ibid. Σχῆμα φύλον, οἶον χειμῶνος μέν. Int.

1090. Οὐκ ἀμφιέννυνται. Int.

1091. Πνίγους : Τινές (14) — ἡμῖν (16). *Var.* ἐνικὴν] γενικὴν (15). *Ext.*
 1094. Ἐν κόλποις τῶν φύλλων, ὥσει — φύλλα. *Int.*
 1096. Ὑφ' ἡλίῳ μανείς : Τέρπεται — τέττιξ. *Var.* Au lemme, μανείς fait de μανης. *Ext.*
 1099. Ἡρινά) ἑαρινά (25).
 1100. Λευκότροφα) Λευκά (27) — πεπανθέντα (28).
Ibid. Τὰ μύρτα ἐσθίειν (26).
 1100. Ἀντὶ — ἀνθη (29). *Int.*
 1101. Ἀντεπίρρημα. *Main du texte.*
 1102. Πολλάκι (*sic*) ἐν (31) — νίκην (35). *Var.* χωρικοῦ (*sic*, 33), | ψηφίσωνται fait de σφίσωντα (34). *Ext.*
 1104. Τοῦ Πάριδος (36) — δώσομεν (37). *Var.* δὲ manque (37). *Int.*
 1106. Γλαῦκες ὕμας : Ἀντὶ τοῦ (38) — βοῦν ἐχόντων (46). *Var.* τετραδράγμοις (40), | τότε γλαῦξ, ἐπίσημον (les mots ἦ et ἦν γὰρ γλαῦξ manquent, 44), | Ἀθηνᾶ] Ἀθηνᾶς (45), | les mots ἐπίσημόν τε manquent (46), | le mot γλαῦξ a toujours le circonflexe. *Sup.*
 1108. Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίζουσι : λεπίζουσι γὰρ — τὰ νεόττια. *Ext.*
 1110. Ἐρέψομεν πρὸς ἅτερόν : Διὰ (50) — Ἀγαμέμνονι (53). *Ext.*
 1111. Ὑποκοριστικῶς — ἄρπαγας. *Int.*
 1112. Ὅζυν ἱερακίσκον : Ἀρπαγὴν δξειάν — φύγη. *Int.*
 1113. Πρηγορεῶνας : Δίδυμος (5) — τροφὴν (9). *Var.* βρόγχος, le γ est dans l'interligne de R¹ (8). *Inf.*
 1114. Ἦν δὲ μὴ κρίνητε : Ἐὰν (10) — καταπατεῖν (16). *Var.* ἄλλωςκους ἀντὶ τοῦ σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων (14), | κεφαλαῖς τὸ μὴ ἀποπατεῖν (15). *Inf.*
 1118. Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα (24).

Fol. 67, vers 1122.

1125. Καὶ μεγαλοπρεπέστατον : Ἐκ τούτων (32) — οἰκοδομή (35). *Var.* καὶ om. (35). *Sup.*
 1126. Προξενίδης : Ἐπαιξε (36) — αὐτόν (39). *Sup.*
 1128. Μέγεθος ὅσον ὁ δουριεὸς : Οὐ πιθανόν (40) — λαμβάνεσθαι (44). *Var.* δουρε ... ἵππος (42), | Χαῖρεδῆμος (*sic*, 43). *Ext.*
 1129. Ὑπὸ τοῦ πλάτους · οὖν ἐν ἀκροπόλει (44) — Ὀλιακοῦ (45). Les scolies 1128 et 1129 ne font qu'un seul groupe dans le ms. *Ext.*
 1133. Οὐκ Αἰγύπτιος : Αἰγύπτιοι (48) — ἀχθοφορεῖν (51). *Var.* ἐνόμισαν n'est pas omis (51, *Adn.*). *Ext.*
 1137. Γέρανοι θεμελίους : Διὰ (52) — ἀναπαύονται (4). *Var.* τὰ omis (53), | κάμνουσαι] κάμνουσι (1). *Ext.*
Ibid. Ἐπεὶ (6) — παραγίνονται (7). *Int.*
 1138. Ἐτύχιζον : Τῦχος (8) — ῥύγχος καὶ πρω.... (11). *Var.* περικόπτουσι au lieu de περιτύκουσι (9, *Adn.*), | οὖν τὸ ἔργον (10). *Ext.*

1139. Πελαργοὶ μυρίοι : Διὰ τὸ — ἀναστῆσαι. Int.
 1141. Ὀνοματοπεποιήται — διατρίβειν. Int.
 1142. Οἱ ἐρωδιοί : Παρὰ τὴν (16) — ταῦτα δὲδια ἐσχηματ.... (18).
Var. Ὁ n'est pas omis (17, *Adn.*). Ext.
 1143. Λεκάνεσσι : Τὸ μὲν κοινὸν λεκάνη (18) — χαίνω πλ..... λεκάνη (20).
 Inf.
 1145. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες : Διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων..... Inf.
 1147. Τί δῆτα πόδες : Παρὰ (23) — ἂν ἐργασα.... (24). Int.
 1148. Καὶ νῆ Δι' αἱ νῆτται : Ἡ νῆττα (*sic*, 25) — πηλόν (29). *Var.* ἐκ
 φύσε..... κήν · παρὰ (26 et suiv.), | φησι n'est pas omis (28), | δ au
 lieu de ϛ (29). Inf.
 1150. Βαστάζουσαι αὐτὸν ὥσπερ παιδία.
 1155. Πελεκάντες : Παρὰ (42) — μέγα (44).
 1158. Πεπύλωται) τεθύρωται.
 1159. Βεβαλάνωται : Ἀντὶ — μάγγανα τῆς κ..... Inf.
 1160. Ἐφοδεύεται : Ἀντὶ — τοῦ δο.. μάζεται ἢ τῶν φυλάκων φρουρά. Inf.
 1161. Οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί. Inf.

Fol. 67 verso, vers 1162.

1163. Ἦν γὰρ — ἔργων (2). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ πράττε προστακτικῶς (3). Int.
 1169. Πυρρίχην βλέπων : Ἐνοπλον (4) — πυρρίχη (5). Ext.
Ibid. Ἐσθεῖ) εἰστρέχει (6).
 1173. Δέον — πόλιν. Int.
 1174. Τοὺς — φρουροῦντας (8). Ext.
 1177. Περιπόλους : Τοὺς (12) — πέμψαι (13). Ext.
 1179. Ἱπποτοξότας : Ἀπὸ (14) — ὀνύχων (16). Ext.
 1180. Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. Int.
 1181. Κύμινδις : Τὴν κύμινδιν (18) — ἱέρακος (20). Ext.
 1188. Διὰ τὴν (34) — μετεωρίζεται (35). *Var.* καὶ omis (35). Ext.
 1192. Τὴν ἄορασιν, τὸ σκότος.
 1197. Περδασίου : Μετεώρου — παίδου αἵρεσθαι. Ext.
 1203. Πλοῖον ἢ κυνῆ : Πλοῖον (48) — Πελοποννήσῳ (1). *Var.* πετὰ ...
 πετασθαι (50), | Ἐρμῆςῶν (51), | Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς (52), | ἀρκάδος
 δὲ κυνέαν (53). Inf.

Fol. 68, vers 1204.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία : Ἀῦται (7) — ταχυναυτοῦσαι (9). Sup.
 1206. Ἐπεὶ ἑταῖρα — τρίορχος. Ext.
 1210. Διὰ ποίων πυλῶν.
 1212. Ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί. Int.

1213. Οἷον σύμβολον ἐπὶ τὸ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν (18). Ext.
 1214. Ὑγιαίνεις — ἐρωτῶν. Ext.
 1215. Ἐπέβαλεν οὐδέεις : Πρὸς τὸ — δι' ὃ παραιτεῖται. Ext.
 1218. Καὶ τοῦ χάους : Ἀντὶ — ἀπλωμα. Ext.
 1222. Πασῶν Ἰρίδων : Ἀντὶ (27) — θεαινῶν (29). Ext.
 1223. Ἀξίας) τιμωρίας.
 1225. Ἀντὶ τοῦ ὧς γε ἐμοὶ δοκεῖ. Int.
 1227. Ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράττειται. Int.
 1228. Ἀντὶ (34) — ὑμῖν ὑποταγῆν (*sic*) ὀφείλετε (35). Ext.
 1229. Ναυστολεῖς : Ἐπαιξεν (37) — ἔχεις (39). Ext.
 1237. Ἐπαιξεν ἅλιν μὰ Δι' εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. Int.
 1240. Διὸς μακέλλῃ : Τοῦτο παρὰ — ἐξαναστράφη. Ext.
 1242. Λυκυμνίαις βολαῖς : Ἐν Λικυμνίῳ (3) — κεραυνοβολούμενος (4) ἐν δὲ ἐνίοις (49) — γέγραπται (52). *Var.* ἐπιγεγραμμένοις] ἐπιγεγραφομένοις (51), | Ἀπολλωνιωῦ, le second ω est barré (52). Inf.

Fol. 68 verso, vers 1244.

1245. Ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν. Int.
 1246. Ἀντὶ τοῦ δέοντος. Int.
 1247. Ἔστι δὲ ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου (10). Cette scolie est au-dessous du v. 1247, qui manque au texte. Ext.
 1248. Κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον. Int.
 1250. Παρδαλᾶς : Παρδάλεων (13) — εἰσι (14). *Var.* ἔπαιξεν (13). Ext.
 1252. Εἷς Πορφυρίων : Ἀντὶ τοῦ ὃ γίγας (16) — Ἀφροδίτῃ (17). Ext.
 1254. Ἀντὶ τοῦ συνοῦσιόσω, ὡς ἐπὶ κόρης. Int.
 1256. Τριέμβολον : Πολλάκις (19) — ἐπίφθεγμα τάχους (22). *Var.* δὲ omis (20), | εἶπεν (21), | Μυρμιδόσι fait de Μυρμηδόσι (22). Ext.
Ibid. Ἐπίφθεγμα τάχους (22). Int.
 1258. Ἐπλάσεν ἐπίφθεγμα τάχους ἀντὶ τοῦ εὐρέως σοι (26) — ὅθεν ὅθεν καὶ χαμαιτύποι παρὰ Μενάνδρῳ (27, *Adn.*). Int.
 1262. Ἀποκεκλήκαμεν : Ἀπηγορεύσαμεν · ἐν (41) — ταῦτα (42). Ext.
 1267. Τῇδε βροτοῖσι : Ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳω ἐν ᾧ — ἄερα (44). Ext.
Ibid. Τὸ ἐξῆς ἱερόθυτον καπνόν (45). Int.
 1269. Δεινόν γε τὸν κήρυκα : Τοῦτο ἀττικὸν τὸ σχῆμα · εἰσι ἀντὶ εὐθειῶν · ἐνδεῖ (48) — νοστήσει (49). *Var.* Les mots ἀντὶ τοῦ ὃ κῆρυξ sont donc omis (47, sq.). Ext.
 1273. Κατακέλευσον : Οἷον εἰς σιωπὴν (4) — ἐρέσσουσι (9). Sup.
 1281. Ἐλακωνομάνουν : Τῆς (12) — πένητα (15). *Var.* δὲ καὶ omis (15). Ext.
 1282. Οἱ φιλόσοφοι — Λάκωνες (*Adn.*). Int.
 1283. Σκυτάλη ἐστὶ (28) — ἀνεγίνωσχεν (35). *Var.* τὸν omis (29), |

μελλον. εἰς πόλεμον (31), | καὶ ὅτι ὅτε βουλοῖτο, l'abréviation ὅτι est barrée (32), | ἀπόρρητ..... ἀπόντι (33), | ἔγραψον..... · ὁδε στ....γος λαβών (34), | περιελίξας au lieu de περιελίξας (35). Inf.

Fol. 69, vers 1384.

1288. Ἐς τὰ βυβλία : Ἐπαιξεν (40) — λειμῶνας (43). *Var.* βυβλία (41). Sup.

1289. Εἴτ' ἀπενέμονθ' ἐνταῦθα : Ἐνταῦθα (44) — ἐπετήδευκεν · διὰ δὲ τὸ μὲν ἔστιν ἐνέμοντο · τὸ δὲ ἀνενέμοντο τούτέστιν ἀνεγίνωσκον. Sup.

1290. Ἀντὶ τοῦ — ἐρημίας. Int.

1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος : Ὁ μὲν (50) — Πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός (6, *Adn.*). *Var.* τὸ οπουντί.. (52), | ἔσκαζεν (1). Ext.

1293. Διὰ τὸ (10) — ὀνομάσθη (11). Int.

1294. Ὁπουντίφ δ' : Ὡς τοιούτου (12) — ἔχοντος (14). Ext.

1295. Χηναλώπηξ : Πανοῦργος (27) — εἶναι (29). Ext.

Ibid. Θεαγένει : Μήποτε (24) — δηλοῖ (26). *Var.* δὲ α | αἰσχροῦς, l'α après δὲ est barré. Dübner : δὲ καὶ (25), | Θεσμοφοριαζοῦσαι (*sic*, et par l'abréviation de αἱ (26)). Int.

1296. Ἡ ὡς Αἰγυπτίου ἢ ὡς μακροσκελοῦς — Αἰγύπτω (31). Int.

Ibid. Ὁ Χαιρεφῶν (32) — προείρηται, ἔστι δὲ ὁ Σωκρατικός (34). Int.

1297. Συρακουσίφ : Τοῦτον — ὡς πονηρόν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Μιδίας δ' ἐκεῖ : Ὁ μὲν (44) — κόπτειν (47). *Var.* Μιδίανγα καλεῖσθαι (45). Ext.

1299. Στυφοκομππος δὲ λέγεται ὁ μάχιμος ὄρνις · παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν, ἢ παρὰ τὸ (8) — ὄρτυξιν (9). Ext. et inf.

1301. Εἰς τὰ Σιμονίδους — κυανέα χελιδών. Int.

1302. Ἡ πηνέλοψ : Ὁ πηνέλοψ (12) — ἐκ συμπληρώμα^τ · ὁ δὲ πηνέλοψ μ..... ἢ κατα..... αν ὁμοιος δέ (15). Inf.

1303. Intermarginale. Καὶ ὅπου μέρος τί ἢ μόριον ὀρνέου — αὐτό.

1309. Τὰς ἀρρίχους) εἶδος κοφίνου (*Adn.*).

1310. Intermarginale. Ταῦτα (23) — ὀρνιθωθῆναι (24). Ext.

Ibid. Ἐμπίπλη) γέμισον, ἔστι δὲ ἀττικῶς (36).

1316. Ἐμᾶς πόλεως : Λεῖπει (46) — πόλεως (49). Inf.

Fol. 69 verso, vers 1321.

1323. Ἀντὶ τοῦ — Μανῆν. Int.

1326. Σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα : Ἀποστρέφει (1) — τὸ δὲ ἐξορμα αὐτὸν ὡδὶ (3). Ext.

1329. Ἀποφατικῶς (4) — Μανῆν (5). Int.

1331. Διάθες τάδε κόσμω : Ἀντὶ τοῦ (12) — προσοικειώσας (13). Ext.

1332. Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ : Κύνων (14) — ὅσοις οἰωνίζονται (16). Ext.
 1333. Τὰ θαλάττι' ἁλάρων καὶ (16) — ὁμοίων (17).
 1333. Ὅπως — ἄρμολιώς. Int.
 1335. Τύπτων (19) — Πεισθέταιρος (20). Int.
Ibid. Σχήσομαι ἀνέξομαι (21).
 1337. Ἐν τοῖς (27) — παμπόνηρος (30). *Var.* πρόσεισι δὲ (28), | ὄρμισι (28), | ὑφ' ἡδονῆς fait de ἡφ' ἡδονῆς (30). Ext.
 1339. Καὶ οὗτος λίμνην τὴν θάλασσαν εἴρηκεν. Int.
 1340. Οὐ ψευδῇ ἀπηγγελκέναι (35).
 1342. Οὐ μόνον — ἐπὶ ἡδονῆς (Les mots ὡς καὶ νῦν omis).
 1346. Ποίων νόμων : Γύπες γὰρ (44) — ἐπιθυμεῖς (46). Ext.
 1350. Ἀντὶ τοῦ πλήττει. Int.
 1354. Ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν : Κύρβιες χαλκαῖ (52) — ζῶον ἀδικώτατον (13). *Var.* γράφουσιν (53). Sup.
Ibid. Κύρβεσιν) ταῖς ἀναγραφαῖς. Int.

Fol. 70, vers 1359.

1360. Ἀντὶ τοῦ (14) — πείσῃ (15). Int.
 1361. Ὡςπερ ὄρνιν ὄρφρονόν : Ὡς μὴ (16) — καλούμενος (18). Sup.
 1362. Ὑποστήσομαι συμβουλευέσω.
 1363. Ἐμαθον : Σύμμαχος (21) — τύπτουσι (26). *Var.* αὐτὸν, au-dessus de l'o un ω de R² (24, *Adn.*), | ἤλθεν (24). Sup.
 1367. Φρούρει : Συμβουλεύει (33) — στρατεύοντας (38). Ext.
 1369. Ἐπεὶ συνεχῶς (39) — ἡ Θρακῆς (41). *Var.* ἐστι omis (40), | Θράκῃς, ce mot est écrit avec l'abréviation de ης, l. 40 et l. 41. Int.
 1372. Κινησίας διθυραμβοποιός (2). Main du texte.
 1374. Τὸ ἀπ' ἄλλων — δηλοῦν. Int.
 1375. Διὰ τὸ (5) — πέτομαι (6).
 1377. Σώματί τε νέαν ἐφέπων : Τινὲς (11) — ἀδιανόητα · ἀσυνάρμοστον (14) — σώματι (15). *Var.* προσέρραται] προσέρριπται (14). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ μετιών · τὴν — δηλονότι (17).
 1378. Φελύρινον Κινησίαν : Καλλίστρατος (18) — χολόν (22). Ext.
 1379. Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν : Ὅτι (24) — ἐτέραν χεῖρα (28) · τὸ δὲ ἀνακύκλον (40) — ἐστι (41). *Var.* κυλὸν fait de καλόν (25). Ext.
 1381. Λυγύφθογγον ἔφη (42) — γινόμενον (44). Int.
 1383. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι : Βούλομαι (3) — ἐπίθετα λέγειν (7). *Var.* La phrase παίζει (6) — λέγειν (7) n'est pas omise. Ext.
 1385. Ἀναβολὰς προσοίμια.
 1387. Οἷον ὕλη — σύστασις. Int.
 1390. Πτεροδόνητα) ἀντὶ ταχέα.
Ibid. Intermarginale. Ταῦτα (13) — θηρᾶσθαι (15).
 1393. Ἀπαντα γὰρ δι : Ἀπαντα (16) — ἐλάττονα (19). *Var.* τοῦ omis (17), | διθυράμβων et non διθυραμβοποιῶν (19, *Adn.*). Inf.

1395. Παρακελεύεται (20) — κωπηλασίαν (22). Int.

Ibid. Εἰς τὸν ἀλάδρομον, λείπει γὰρ (23) — διθυραμβοποιούς (25). Inf.

Fol. 70 verso, vers 1396.

1397. Τοῦτο — αὐτόν. Int.

1400. Ἀλίμενον αἰθέρος : Τὴν (30) — ὄρνιθες (32). Sup.

1401. Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβύτα : Ἐτι (33) — πετερά (37). *Var.* ὄντα n'est pas omis (35). Sup.

1402. Ἀντὶ (38) — τὰ προειρημένα (39). Int.

1403. Τὸν κυκλιοδιδάσκαλον : Ἀντὶ (40) — διδάσκουσι (41). Ext.

1404. Ὅς ταῖσι φυλαῖς : Ἐκάστη — διθυραμβοποιόν. Ext.

1406. Λεωτροφίδη : Ἐπειδὴ (50) — διδάξαι (9). *Var.* Κέκροψι et non Κέρκοψιν (6, *Adn.*). Ext.

1410. Ὅρνιθες τίνες οἶδε : Συκοφάντης (10) — πρεσβυτέρου ἀφορῶν (14). *Var.* εἶχε (11). Ext.

Ibid. Τινὲς παρὰ (15) — χελιδοῖ (18). Int.

1412. Ἀντὶ — κακόν.

1413. Ὅχληρὰς ὦν.

1415. Τανυσίπτερε ποικίλα : Πρὸς τὸ (21) — αὐτοῦ (22). Ext. et inf.

1416. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον : Ἐπειδὴ συνεχῶς χελιδόνα λέγει (23) — ποιεῖ (26). *Var.* μετεληφῇ καὶ τὸν (25). Inf.

1418. : Πρὸς τὸ (27) — πετροῖ (29). *Var.* συγγραφεῖς omis (28). Inf.

1420. Παρὰ τὸ (30) — δεῖ (31). Int.

1421. Μῶν εὐθὺ Πελλήνης : Ἐπεὶ (32) — τίθεται (35) · οἱ δὲ οἱ χλαῖναι διάφοροι ἐν πελλήνῃ ἐγίνοντο (*Adn.*). Int.

1425. Περιίπτασθαι — καλούμενος. Int.

Voir au fol. suivant les scolies des vers 1426 et 1429.

1427. Λησταί οἱ πειραταί (50).

1432. Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι (4). Int.

1433. Τὰ σχόλια ἔμπροσθεν.

Fol. 71, vers 1436.

1426. Ὑπαὶ πετερύγων : Ἀντὶ (44) — καλεῖν (49). *Var.* φησι omis (49). Sup.

1429. Ἀνθ' ἔρματος : Ἀντὶ (52) — ἀνέμοις (3). Sup.

1442. Ὁ Διῴτρεφης : Ἐπεὶ (8) — ἱππαρχεῖν (12). *Var.* δὲ καὶ περὶ (9), ἀνωτέρω (9). Ext.

1444. Ἄλλος δέ τις. Int.

1453. Ἐπεὶ ἀρπακτικά. Int.

1455. Ἐπὶ τὸ δικαστήριον (17).
 1456. Ἰνα (18) — προκαλέσωμαι (19). Int.
 1457. Ὠφλήκη δίκην : Ἀντὶ τοῦ καταδικασθείη (20). Ext.
 1458. Ἐνθάδε πρὶν : Τοιοῦτον (21) — παραγίνεται (25). Ext.
 1459. Καπεῖτ' ὁ μὲν πλεῖ : Ἰνα (26) — ἐνθάδε (28). Ext.
 1460. Ἐχεις) ἅπαντα ἔγνωκας. Cette scolie est en minuscule. Ext.
 1461. Βέμβικος οὐδέν : Εὐστροφον (29) — στρέφεται (32). Ext.
 1463. Κορκυραῖα πτερὰ : Λέγεται τις (33) — αὐτόν (45). Var. ἐπεπόλα-
 σεν R¹, ἐπεπόλασεν R² (35), | χρῆσθαι] κεχρησθαι (36). Inf.
 1464. Ἀντὶ (46) — ἦν (47). Int.
 1465. Ἀντὶ τοῦ περιστρέφεσθαι.
 1467. Ἀπολιθάξεις : Λιθάς (50) — ἀποφθερεῖ (51). Int.
 1468. Intermarginale. Δικοπανουργίαν : Διχῶς (52) — πανουργίαν 3). Var. ἀνα-
 χορήσαντος (1).
 1471. Ἀντὶ (10) — κωμωδῆσαι τινας ὁ ποιητής (11).
 1473. Ἔστι δένδρον πεφυκός : Δένδρῳ αὐτὸν εἰκάζει, ἥ ὡς μέγα, ἥ (13)
 — αὐτοῦ (20). Var. ἔπαιξεν (16), | καὶ n'est pas omis (19, Adn.). Inf.
 1474. Καρδία — βίψασπις (Adn.). Inf.

Fol. 71 verso, vers 1476.

1478. Τῷ γὰρ (28) — δίκαι (29). Int.
 1480. Ἐπειδὴ (32) — φυλλοροοῦσι (33). Var. ἔπαιξεν (32). Int.
 1485. Intermarginale. Διὰ τὸ (34) — ἤρωσι διάγειν (35).
 1487. Πλὴν τῆς ἐσπέρας : Ἀντὶ (36) — τοὺς παρατυγχάνοντας (39). Var.
 ἐρημῖαι (37). Sup.
 Ibid. Τὰς νύκτας — Ὁρέστης (39). Int.
 1489. Ἐντυγχάνειν αὐτόν.
 1490. Εἰ γὰρ ἐντύχει : Οἱ ἤρωσι δυσόργητοι (44) — σιγὴν ἔχειν · ὁ δὲ
 Ὁρέστης λωποδύτης (51). Var. σερίφοις et non συνερίφοις (46), | δίδωσι
 (46), | ἤρωσι, après ce mot un espace blanc de 7 à 8 lettres (47).
 Sup.
 Ibid. Ἡρώα φησι (42) — Ἀγαμέμνωνος υἱόν (43). Ext.
 1493. Πάντα τῷ πιδεξιά : Οἷον τὰ (53) — συντυγχάνοντες αὐτῷ (1) · ἡ τὰ-
 πιδεξιά, ὀφθαλμοὺς κεφαλῆς ἅμα δὲ ἐπεὶ (1, Adn.) — ὄψεις (2). Ext.
 Ibid. Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν (52). Int.
 1494. Οἷμοι τάλας : Ὁ Προμηθεὺς (7) — συγκεκαλυμμένος (8). Ext.
 1498. Πηνίχ' ἔστιν ἄρα τῆς ἡμέρας : Ἀντὶ τοῦ (10) — καιροῦς (12). Ext.
 1500. Ἡ νύξ (14). Int.
 1502. Ἀπαιθριάζει : Σκορπίζει ἀντὶ τοῦ εὐδῖαν (15) — ὄντων (17). Var.
 νέφη fait de νεφε (16). Ext.
 1503. Οὕτω μὲν ἐκκαλύφομαι : Κεκαλυμμένος (18) — δεικνύς (23). Var.
 ἐκκεκαλύπτα] ἐκκαλύπτεται (19), | ἔπαιξεν (19), | ξυνεφεῖ (20). Ext.

1506. Ὁ Ζεὺς δηλονότι (27). Int.

1508. Τοῦτ' λαβὼν μου τὸ σκιάδειον : Κατασκεύασμά τι ἔπερ (29) — Διός (32). Var. καεσθαι (30). Ext. et inf.

1512. Ἀντὶ — σκιάδειον. Int.

1514. Οὐκ Ἀττικὸν (36) — πηνίκα (40). Var. οὐδενί] οὐδέν (40). Inf.

Fol. 72, vers 1518.

1521. Ἰλλυριοί : Ἀνέπλασεν (43) — τρέφονται (47, sq.). Var. πορωτάτω (45), | δὲ se trouve après Θράκην (45). Sup.

Ibid. Δίδυμος ὥσπερ βάρβαροι, τὸ δὲ κεκριγότες (48) — διαλέκτων (49). Int.

Ibid. Κεκριγότες : Οἶον (50) — πορρωτέρω βάρβαροι (2). Var. δὲ omis (53). Sup. et ext.

1522. Ἐπιστρατεύσειν : Ἐφασαν (3) — ἀποκεκεκλεισμένων (*sic*, 6). Ext.

1523. Τάμπορι' τῶν ἐμπορίων (*Düb'n.* τὴν ἐμπορίαν, cf. *Adn.*).

1527. Ὅθεν ὁ πατὴρ : Ὅτι (7) — ἐγένετο (11). Ext.

Ibid. Ὅτι (11) — προείρηται (12). Int.

1536. Καὶ τὴν βασιλειαν : Εὐφρόνιος δτι (17) — καλοῦσι (21) · ἥ ὡς γυναικα σωματοποιεῖ αὐτήν (*Adn.*). Var. δοκεῖ τὰ (17), | αὐτὴ οἰκονομεῖν ἦν (18), | le mot βασιλεια est toujours proparoxyton dans cette scolie, sauf ligne 20. Ext.

1541. Ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν ἄξιον εἰς αὐξήσιν (22) — φησι (23). Int.

Ibid. Τὸν κωλακρέτην : Ἀριστοφάνης (25) — σιτίσεως (32). Var. Ἀνδροτιῶν..... ἰοῦσι πυθῶ δὲ (29), | ἐκ τῶν ἐκ τῶν ναυκληρικῶν εἰς ἐφόδια ἀργύρια (30), | ἦσαν fait de ἔσαν (32). Ext. et inf.

Ibid. Τὰ τριώβολα : Ἄπερ (36) — μισθόν (37). Int.

1546. Ἀπ' ἀνθρακίζομεν : Ἀντὶ (38) — πυρός (42). Var. ἐντελεστέρου (41), | ἐπεὶ ἄλλα μέγιστα (42). Inf.

1551. Ταῖς γὰρ — ἐπέκειτο (*Adn.*). Int.

1552. Intermarginale. Ἐπειδὴ (54) — βάσταζε (2). Ext.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν : Ἐμπροσθεν τὰ σχόλια τοῦ χοροῦ.

Fol. 72 verso, vers 1558.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν : Τούτους ἔχειν (10) — καύματος (17). Ἄλλως · ταῦτα ἐξήγησίς (7) — φιλοσόφους (9). Sup.

1555. Οὗ φυγαγωγεῖ Σωκράτης : Ἐπειδὴ λιτοὶ οἱ φιλόσοφοι εἰσι (19) — Σωκράτην (22). Var. ρυπαροφοροῦντες (22). Sup. et ext.

1556. Ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε : Οἶτος (23) — λέγει (36). Var. φυγὴν *id.* ἐπεὶ, je crois qu'il n'y a pas de place pour le mot θέλων (24), | στρατείας (26), | ἀρτοποιησι (28), | οὖν δκίνδιος et non ὁ κίνδιος (35, *Adn.*). Ext.

1559. Ὡς ἐπὶ (37) — ἐν Ἄδου (38).

Ibid. Ἐπαιξεν (39) — τινός (41). *Var.* ἀμνὸν] ἀμνῶν (40), | ἄρνειοῦ] ἄρνειον (41). *Int.*

Ibid. Ἀντὶ καμῆλου ἀμνόν (*Adn.*). *Int.*

1562. Ἐκ τῶν χθονίων ἀνῆλθεν (42). *Int.*

1563. Πρὸς τὸ λαῖτμα τῆς καμίνου : Εὐφρόνιος (45) — Μενάνδρῳ (2). *Var.* παραπεποίηκεν (47), | τὸν λαίμον (47), | ἐστὶ R¹, ἐστὴ R³ (47), | τῷ] τὸ (1). *Ext.*

1564. Ἡ νυκτερίς : Ἐπεὶ (3) — φιλοσοφοῦσι (5). *Int.*

1565. Πρέσβεις (13) — βαρβάρων ἤλθον (15). *Var.* θεῶν om. (15). *Inf.*

1567. Οὗτος τί δρᾷς : Τοῦτο (16) — Θραίκες (*sic*, 19). *Observ.* περιστelloμεν.. τὴν (18). *Inf.*

1569. Ὅτι τὴν κνήμην ἔχει — περιεβάλλετο (22). *Int.*

Ibid. Λαισποδίας εἶ : Λαισποδίας καὶ (23) — γεγονότος (29). *Observ.* δήμοις .αδ. δε ..δεν... λαισποδίας (25), | τοῦτον δὲ ...αι...διαν στρατηγῆσαι (27). *Var.* δὲ omis (23), | καὶ omis (27). *Ext. et inf.*

1570. Ὡς δημοκρατία : Ἐμίξεν (37) — ἀπεστάλη (40). *Var.* ἐπεὶ ἴσοτ... οὔσης (38), | Ἡρακλῆ R¹, Ἡρακλεῖ R² (40). *Inf.*

1571. Ταῦτα — Πεισθέταιρος.

1577. Ἡρίμεσθα) ἐχειροθονήθημεν.

1582. Ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε (48). *Int.*

Ibid. Ἐστὶν δὲ τὸ σίλφιον εἶδος (50, *Adn.*) — δεῖπνον (53). *Var.* πρόσκνησμα (51), | Πεισθέτερος (52). *Int.*

1593. On ne distingue guère que les lettres εν... φρ.α..., tout le reste disparu. Au texte, le renvoi est sur les mots ἐν τοῖς. Cette scolie est la dernière de la marge inf.

1594. Ἀλκυνίδας) ἀντὶ τοῦ εὐδινάς (*Adn.*).

Fol. 73, vers 1598.

1597. Μιμεῖται (18) — ποιεῖσθαι (20). *Sup.*

1598. Εἰ καὶ ὅλως — δίκαιον. *Int.*

1600. Εἰς τοῦπίσω.

1603. Εἰς ἄριστον, καὶ διαλλαγὰς ἐπαρκεῖ (24) — τὸν ἄριστον (26). *Var.* τὸ δὲ R¹, τοῦτο δὲ main du texte, à ce qu'il semble bien (25). *Ext.*

1604. Ἡλίθιος : Ἐπιπλήττει (28) — Δία (29). *Ext.*

1607. Κάτω) τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας.

1608. Οἱ βροτοί (ce mot est à la fin du vers.)

1609. Βροτοί) λαμβάνοντες (32).

1611. Ἀντὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας, ἅφ' ἐνὸς — δηλοῖ. *Int.*

1614. Τοῦτο (37) — καθ' ἑαυτὸν ὁμνῶσιν (39). *Ext.*

1615. Ναβαισατρεῦ : Βαρβαρίζων συγκατατίθεται — συγκαταθέσεως. *Ext.*

1620. Ἀνεξίκαχοι (45) — ἐμφαίνεται (51). *Observ.* μιστίαν R¹, μισι-

τήν main du texte, qui s'est trompé de place en mettant cet η (48). Ext.

1628. Ὁ Τριβαλλός : Ἀντὶ τοῦ (2) — καταρᾶσθαι (7). *Var.* εἰσικεν (4), | après εἰώθαι, je crois qu'il y a plutôt δὲ que καὶ (5, *Adn.*). Inf.
 1633. Τὴν μὲν γὰρ Ἦραν : Ἐγγωρῶ ἔχειν ὡς ἔχειν — ἐρῶμεν (9). Inf.
 1636. Ἀντὶ τοῦ (10) — παῖδα (11). Inf.
 1537. Τὸν ζωμὸν (12) — πάλιν διερεθίζει τὸν Ἡρακλέα (13). Inf.

Fol. 73 verso, vers 1639.

1647. Ὅτι ὁμοιον (19) — φράσαι (21). Ext.
 1648. Διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος : Ὅτι τὸ (22) — παραβάλλεται σε (28). Sup.
 1652. Ξένης γυναικός : Εἰ μὲν ἦν (31) — οὔσα (33). Ext.
 1653. Ἐπὶ κληρον : Νόμος ἦν (34) — γνησίον (41). *Var.* θυγάτηρ ἐπικλήρου, εἰσι δὲ καὶ τῷ Δι' εἰσι δὲ τῷ Δι' γνήσιοι, les mots εἰσι δὲ καὶ τῷ Δι' sont barrés (39). Ext.
 1654. Παίξει, δέον εἰπεῖν νόθων. Int.
 1655. Τί δ' ἦν ὁ πατήρ : Τὸ ἀργύριον (49) — αὐτοῖς κληρονομεῖν (51). Ext.
 1657. Ὁ νόμος αὐτός : Νόμος ἦν (46) — τὸ νοθεῖα (49). Ἄλλως, εἰ — γνησίους (*Adn.*). *Var.* πέντε omis (47). Ext. et inf.
 1661. Μετουσίαν (1) — Σόλωνος (2). Int.
 1669. Εἰς τοὺς φράτορας : Πάλιν (5) — Ἀθηναῖοι (8). *Var.* μετήγαγεν (6). Inf.
 1671. Ὡς τοῦ Ἡρακλέους (11) — γνησίων (15). *Var.* τί δῆτα αὐο (14, *Adn.*). Inf.
 1678. Τὴν καλὴν (18) — ὀρνηθιάζει (20). Inf.

Fol. 74, vers 1682.

1680. Μὰ τὸν Δία φησὶν : Οὐ λέγει (22) — φησιν (26). Sup.
 1681. Ὡσπερ αἱ χειλιδόνες : Σύμμαχος (32) — Νεφελοκοκχυγίαν (41). Ext.
 1688. Εὐκαίρως (42) — γάμων (44). Int.
 1691. Σινομωρίαν (*sic*) καὶ λιχνότητα.
 1695. Κλεψύδρα : Ἐν ταῖς (50) — ὥρονομικόν (13). *Var.* λήγει] λέγει (6), | ἀπέραντον] ἀπέρατον (10), | ἔπαιζεν (10). Ext. et inf.
 1699. Ὡς ἐπὶ (16) — τροπῇ (18). Int.
 1701. Γοργίαι καὶ Φίλιπποι : Ὁ Φίλιππος (19) — Ἀριστοφάνης (24). *Var.* ἡύξη δὲ τῷ πληθυντικῷ (20, sq.), | ἦν] ἔστιν (22), | ἔταιρος R¹ ἔτερος main du texte, à ce qu'il semble (22). Inf.
Ibid. Οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμωδοῦνται (25).

1705. Τὸ σχόλιον ἔμ^π τῆς γλώττης. Int.

Voir au fol. 74 verso une autre scolie du vers 1705.

1706. Ὁ μὴ δὲ λόγος ἰσχύει φρᾶσαι (*sic*, 42). Int.

1714. Ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας (44) — ἀγει (45). Int.

Ibid. Εἰώθασιν — ἐξ ἀνωτέρου μέρους πτερὰ προσφύειν (46). *Var.* γὰρ omis.

1715. Ἀντὶ τοῦ (48) — ὀνομασθῆναι (49). Int.

Ibid. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ (48).

1717. Πρὸς τὴν (51) — πνέουσι (1). *Var.* εἴλησιν (*sic*, 53). Inf.

1720. Ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν (12).

Fol. 74 verso, vers 1724.

1705. Ἡ γλῶττα χωρίς : Σύμμαχος (26) — κακοποιοῦσι. Ἄλλως (35).
Var. φησιν omis (29), | γλώσσαν (29), | γλῶσσα (30), | γλῶσσας R¹,
γλώσσας R² (32). Sup.

1731. Καλῶς — γέγραπται (22). Int.

1734. Ἀντὶ τοῦ συνήγαγον. Int.

1735. Ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ. Int.

1736. Εἴρηται — ᾔδετο. Int.

1737. Ἀμφιθαλῆς Ἔρως : Ἀμφοτέροις (28) — ἄγουσι (32). Ext.

1744. Τῶν περὶ τὸν Δία. Int.

1745. Βροντάς : Εὐφρόνιος (3) — κινούσας (9). *Var.* τῆς omis (4). Ext.

Ibid. Ὑμνήσατε (9). Int.

1749. Ἀντὶ τοῦ ὧ κεραυνέ. Int.

1751. Ὁ Ζεὺς — Βασίλειαν. Int.

1759. Ὅρεξον : Πρὸς τὴν Βασίλειαν φησι ὁ Πεισθαίτερος. Ext.

Fol. 75, vers 1760.

1761. Ἀντὶ τοῦ βαστάζω. Ext.

1764. Τὸ τήνελλα μίμησις (27) — ἐπιπεφωνημένα (33). *Var.* Düb. lit
γεγιστῶν ἄθλων; il semble qu'il y a μεγιστων; l'ι et le σ sont mal
formés (29), | ἐαυτοῦ au lieu de ἐαυτῷ (32). Sup.

Le reste du folio est blanc; il en est de même du verso.

ἸΠΠΗΣ.

Fol. 76.

- Vers 2. Παφλαγόνα (27) — βάρβαρον (30). *Var.* ἐπολιτεύετο (29). *Sup.*
Ibid. Νεώνητον δὲ τὸν νεωστὶ (31) — εὐεργετηκόσι (35) · πεφύκαμεν (36)
 — γεννηθεῖσι (37) · οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα (36). *Sup.*
 4. Εἰσήρρυσεν, εἰσῆλθεν (44) — προσελθόντος (45). *Sup.*
 5. Πληγὰς, ὕβρεις (1) — μηχανᾶται (2). *Ext.*
 6. Πρῶτος Παφλαγόνων · Ὄς (4) — Κλέωνος (5). *Ext.*
 7. Αὐταῖσι βουλαῖς · Ἐπεὶ διαβάλλων (7) — ἐποίησεν (9). *Ext.*
 8. Προ... πλησίασον ἐγγὺς ἔλθέ.
 9. Ὁ δὲ Ὀλυμπος αὐλητῆς γέγονεν καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικὴν ·
 μιμησώμεθα (20) — ὀδυρώμεθα (21). *Ext.*
 10. Ὄς θρήνοῦντες (25). *Int.*
 11. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως · Τί θρηνοῦμεν — ἀνωφελ.. (*Adn.*). *Ext.*
Ibid. Ἐπεὶ αὐτὸς μέλλει (32) — εἰσηγεῖσθαι (33). *Ext.*
 13. Σὺ εἰπὲ ... εἰπόντος (41) — ἀντιπῆς καὶ γὰρ σοὶ μάχομαι (44). *Ext.*
 16. Πῶς σύ μοι λέξεις : Ἄτινα (45) — λεχθέντων (46). *Ext.*
Ibid. Εὐριπίδου, de R^s.
 17. Τὸ θαρραλέον (51). *Int.*
 18. Κομψευριπικῶς πανουργ.. ὥς δ' Εὐριπίδης (*Adn.*). *Ext.*
 19. Μὴ διασκανδίσσης · Μὴ εὐριπιδίσσης, σκώπτει — υἱόν (17). *Ext.*
 23. Αὐτὸ φαθί · Προσποιεῖτο (23) — Λακεδαιμονίους (24, *Adn.*). *Ext.*
 24. Ὡσπερ δεφόμενος · Ἀντὶ τοῦ (36) — γονῆς ἐκρίσει (39). *Ext.*
 29. Τῶν δεφόμενων · Ὅτι ὥσπερ (53) — αὐτομολόντων (54).
 Αὐτομολῆσαι ἐστὶν (25) — συμμαχίᾳ (27). *Ext.*
 31. Ἰκέτας καθίσαι — βρέτας (7). *Ext.*
 32. Φησὶν εἰ μὴ (14) — ἐχθρός (15). *Ext.*
 35. Εὖ προσθιβάξεις : Πείθεις (18) — παίζεις δοῦλος (19, *Adn.*). *Ext.*
Ibid. Ἐτέρᾳ, ἀλλαχῇ, ἕτερόν τι (27). *Ext.*
 37. Οὐ χεῖρον ἀντὶ βέλτιον (31). Du mot ἀντὶ, les lettres αν sont seu-
 les bien distinctes. *Ext.*
 38. Δεικνύουσι ἡμῖν, φησὶ διὰ — ἐὰν χαίρωσι τοῖς λεγομένοις. *Ext.*
 41. Τὸν τρόπον — ἀνήμερος (45). *Ext.*
Ibid. Ὑπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενος, πρὸ (52) — διδόντας πλέον (2). *Var.*
 κυάμοις] κυάμους (53). *Inf.*
Ibid. Ἀκρόχολος δὲ εἰς ὀργὴν εὐχολος (47). *Inf.*

Fol. 76 verso, vers 42.

42. Πνὸξ τὸ (9) — Ἀθηναῖοι (11). Sup.
Ibid. Ὑπόκωφον · Ὅτι — προσεποιεῖτο (15, *Adn.*) Sup.
43. Τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ, τῇ παρελθούσῃ (17). Sup.
Ibid. Ὅτι εἰς τὰς (19, *Adn.*) — ἐχειροτονοῦντο (20). Ext.
44. Βυρσο/, διὰ τὸ ἐμβρέχειν — ὀρμώμενον ἐπρώτευσεν τῶν Ἀθηναίων
(*Adn.*) Sup.
46. Καταγνοῦς, ἐπὶ διαβολῇ — καταγνῶναι τὸ μαθεῖν (*Adn.*) Ext.
51. Ἐχε τριώβολον, ὡς τοσούτου (12) — μισθός (15). Ext.
55. Μάζαν μεμαχότος : Τὰ (16) — εἶπεν (17). Ext.
Ibid. Ὁ Κλέων ἔδοξεν (17, *Adn.*) — αὐτοὺς ἔλαβεν. *Var.* τόπος δὲ οὐ, ^τ
c'est-à-dire τόπος δὲ οὗτος. Inf.
59. Βυρσίνην · Ἐπαίξεν (3) — εἶπεν (7). Ext.
61. Ὁ δεσπότης τουτέστιν ὁ δῆμος (13).
Ibid. Χρησμολόγος γὰρ — ἐπαίρεται (*Adn.*) Ext.
62. Τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα ἀνοηταίνοντα (20). Ext.
63. Δεῖγμα (27) — καταψεύδεσθαι (28). Ext.
66. Δῶρα λαμβάνει καὶ διασείει (30). Ext.
67. Ὅνομα οἰκέτου πέπλακεν. Int.
68. Δώροις πείσητε · Διαβάλλει ὡς (34) — πόλιν (35). Ext.
70. Ἀντὶ τοῦ ζημιούμεθα (43). Int.
71. Ἀνύσαντε — γενόμενοι (44). Ext.
72. Πορευτέον (47). Int.
73. Βέλτιον τὸ αὐτομολῆσαι — πολεμίους (50). Ext.
76. Τὸ δ' ἕτερον · Πάλιν τῆς (52) — κατορθώμασιν (2). Ext.
77. Ἀντὶ τοῦ διεσχηκότος. Int.
78. Ὡς εὐρύπρωκτον (3) — κεχηγνέναι (10). Ext.
Ibid. Χαόσιν — παραγεγραμμάτευσεν (*Adn.*) *Var.* Dans ce dernier
mot, les lettres τευ sont dans l'interligne et semblent de R³. Ext.
79. Ἀπὸ τοῦ ὀνόματος — τῷ αἰτεῖν (*Adn.* du v. 78). Int.
83. Δηλητήριον (19) — πινόμενον (20). Ext.
84. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπὶ (21, *Adn.*) — παρεγένετο (38). *Var.* τὸ omis
après ἐπηγγείλατο (*Adn.*), | ἑαυτοῦ omis (30), | ἐπιτελέσαι τῷ ταύρῳ,
donc le mot καλουμένην aussi est omis (33). Inf.

Fol. 77, vers 85.

85. Τὸ πρῶτον (18) — θεοῦ (19), καὶ αἰρομένης (16) — δαίμονος (18).
Var. ἄκρατον] ἄκρατος (17). Ext.
86. Ἀγαθόν, συμφέρον. Int.

89. Ἀντὶ τοῦ (30) — συνέθηκεν οὔν (32). Ext.
 91. Πρακτικώτερον (35) — μένος μέ/ (37). Ext.
 95. Χοῦς μέτρον (48) — παρέθηκεν χοῦν (6). Var. κατέλαθεν (1). Inf.
 97. Τῷ σῶ — αἴτιος ἔση. Ext.
 99. Καταποικιλῶ (10).
 100. Βουλευματίων, διανοημάτων — πληθυντικοῦ τοῦ οἶνου (Adn.): Var.
 le mot βουλευματίων très distinct, les lettres βου sont un peu petites.
 Düb. ἐλευματίων, | κατακλινήσομαι] κατὰ κλινῆς ἔσομαι. Ext.
 103. Ἐπίπαστα · τὰ ἐπιπασσόμενα μέλιτι ἄλφιστα (17). Ext.
 Ibid. Δημιόπρατα δὲ τὰ δημοσία (22) — Κλέωνα (23). Ext.
 105. Ἐγκάναξον · προσένεγκε, ἔχκεον (36). Ext.
 108. Ὡ δαῖμον ἀγαθὲ · Τοῦτο (45) — λέγει (46). Ext.
 109. Χρησμούς · τὸ βιβλίον τῶν χρησμῶν. Ext.
 112. Δέδοιχ' ὅπως μὴ διὰ τὸν (48) — δαίμονος (49). Ext.
 113. Μόνος γὰρ γενόμενος (50) — τοὺς χρησμούς (52). Ext.
 114. Ἄρδω · Ποτίσω — φυτῶν. Var. τροπὴν] ροπην. Ext.
 117. Ὅνπερ μάλιστα · Ὡς καὶ (5) — ἔλεγον (7). Var. ἔχοντας (6). Ext.
 119. Διαπραξάμενος, σπουδάσας (8). Int.
 Ibid. Αὐτόθι ἐν τῷ βιβλίῳ ἢ ἐν τῷ χρησμῷ (11). Ext.
 120. Ὡ λόγια · Θαυμάζει τὸν χρησμὸν ἀναγνούς (13). Ext.
 121. Ἀντὶ τοῦ λάβε (Adn.). Int.
 123. Βάκισ χρησμολόγος (14) — Ἀρχάς (15). Ext.
 124. Ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔπινεν. Ext.
 125. Ἀντὶ τοῦ — ἐτήρεις. Int.
 126. Φοβούμενος (23) — ἰδρῶν (25). Ext.

Fol. 77 verso, vers 128.

126. Φανερώς, διαρρήδην (27). Sup.
 129. Ὅ τὰ στυπεῖα πωλῶν, τούτέστιν τὰ κανάβινα λίνα (29) — καὶ τὴν
 ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν (30). Var. Εὐκράτη (29). Ext.
 130. Καθέξει, διοικήσει (Adn.). Int.
 131. Παῖζει (33) — ἐπαγγέλλεται (34). Ext.
 132. Προβατοπώλης · τὸν Καλλιᾶν λέγει καὶ τὴν πολιτείαν
 αὐτοῦ (36). Ext.
 133. Ἀρχεῖν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά (41). Ext.
 134. Ἀντὶ τοῦ ἀσελγέστερος. Int.
 136. Ἀντὶ τοῦ βυρσεύς. Int.
 137. Ποταμὸς — ἤκασεν τῷ ..φ. τοῦ ποταμοῦ (Adn.). Ext.
 138. Δέον ἦν καὶ εἰμαρμένον. Int.
 140. Ἐχων ἐν τῷ τέλει τοῦ ὀνόματος πώλης (10). Int.
 141. Θαυμαστὴν καὶ ὑπερβάλλουσαν, ἐξαίρει· δὲ τὴν τέχνην ...

μᾶλλον ὀνειδίσῃ αὐτοῦ λίαν εὐτελοῦς (15). *Var.* Au lieu de φανείσης, il me semble qu'il y a quelque chose comme γραφείσ... (15), | τῆς τέχνης omis (15). *Ext.*

142. Παρακαλῶ, γονυπετῶ. *Int.*

143. Ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας τὸν Κλέωνα (16). Cette scolie est la dernière de la marge *ext.*

147. Τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὄφθαι, ἐπεὶ οὖν καὶ (22) — ἐφάνη οὕτως εἶπεν (24). *Ext.*

149. Ἀναβαίνειν ἐστὶν τὸ ἐπὶ τὸ λόγιον εἰσιέναι ἵνα φησὶν (27) — ἔθους (32). *Var.* λόγιον (30), | ἀπαλλάττεσθαι (31). *Ext.*

150. Εἰσάγει δὲ εἰς (36) — ἔχων (38). *Ext.*

Ibid. Ἀλλαντοπώλῃν (38) — παιδιάν (39). *Int.*

152. Τοῦλεόν · τὸ μαγειρικὸν, τραπέζιον, βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσι (42). *Int.*

154. Προσκέψομαι · περιεργάσομαι καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ. *Int.*

156. Πρὸσκυσον · προσκύνησον. *Int.*

157. Ἰδοῦ · πεποίηκεν δὲ προσέταξεν (49). *Int.*

Ibid. Ταῦτα ἀμοιβαῖα ἐστὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου — οἰκετῶν (51). *Ext.*

159. Ταγέ · Ἀρχηγέ Ὁμηρος (52) — μενόντων (53). *Int.*

161. Καταγελᾶς) χλευάζεις. (*Adn.*).

163. Τὰς στίχας, τὸ πλῆθος — αὐτῶν δείκνυσιν. *Var.* ταῦτά φησι omis. *Ext.*

164. Ἀρχέλας, ἡγεμὼν δημαγωγός (*Adn.*). *Int.*

165. Πυκνός · τῆς ἐκκλησίας, μετὰθεσίς ἐστι στοιχείου, ἔδει γὰρ πυκνός (*Adn.*). *Int.*

166. Πατήσεις · ὑποτάξεις, διαπαλαίσεις, καταπονήσῃ. *Int.*

167. Λαικάσεις · παρ' ὑπόνοιαν δέον εἰπεῖν τιτίσῃ. *Ext.*

169. Τοῦλεόν · τὸ μαγειρικὸν καὶ τραπέζιον.

170. Ἀπὸ τοῦ (34) — κειμένας δνόμασε (35). *Ext.*

Le vers 143, omis au texte, a été écrit par R², marge inf.

Fol. 78, vers 172.

174. Παίξει (38) — εἶπεν στράφηθι ἐνταῦθα καθεῖσε (42). *Var.* δρα] δρᾶν (39). *Ext.*

176. Δέον εἰπεῖν — πιπράσκειται. *Ext.*

182. Οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ..... νομίζω. *Ext.*

187. Οἷον πλεονέκτημα ἐστι σου καὶ ἔχεις (3, *Adn.*). *Int.*

188. Τὰ πρῶτα στοιχεῖα (8). *Int.*

189. Οἱ γὰρ (9) — καὶ ῥυθμοῦ καὶ παντὸς κινήματος (12). *Ext.*

Ibid. Πορομιῶδες (15) — φησὶν ἀνωφελές (17). *Ext.*

190. Ἀμείνων (25) — γραμμάτων (26). *Var.* τῶν omis (26). *Int.*

196. Μετὰ αἰνίγματος (35) — δηλῶν (36). *Int.*

197. Βυρσαίετον τὸν Κλέωνα λέγει, συνέθηκεν τὴν (41) — ἀγγυλοχείλης τοῦ αἰετοῦ ἐπίθετον · ἐπὶ δὲ Κλέωνος τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν (47). Ext.

198. Κοάλεμον · ἔγχειται (52, *Adn.*) — νοεῖν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Αἱματοπώτην · Καὶ (1) — πληροῦσι (4). *Var.* ἀλλάντας (3). Ext.

199. Τὸ μετὰ (7) — τὸν Κλέωνα (8). Int.

210. Θαλφθῇ · καταθειλχθῇ, καταπλαγῇ ταῖς λοιδορίαις — κινεῖ προτρέπεται (*Adn.*). Ext.

212. Δυνατός εἰμι — καὶ ἄρχειν (*Adn.* du v. 210). Int.

213. Φαυλότατον, ῥάδιον, ἀπλοῦν, εὐχερές (*Adn.* du v. 210). Int.

214. Τὰ ἔντερα (30) — εἴρηται (32). Inf.

Il n'y a pas de scolies du folio 78 verso au folio 92 recto.

EIPHNH.

Fol. 92 verso.

Avec la fin des Ἰππῆς, ce fol. contient encore :

π
Ἰ Εἰρήνης.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ (14) — γεωργῶν (32). *Var.* αὐτὰς] αὐτας (18), | d'abord αὐτὸν, puis αὐτοῦ (27).

Φέρεται (33) — οὐκ ἔστιν (40). *Var.* φησὶν Ἀριστοφάνης Ἐραστοσθένης, le mot Ἀριστοφάνης et le premier σ de Ἐραστοσθένης sont barrés (35), | ἀναδείδαξεν, le premier ε est barré (35), | σώζεται (36), | οἶδεν (36).

Le fol. 93 recto est absolument blanc.

Fol. 93 verso.

Vers 1. Αἶρ' αἶρε μάζαν : Αἶρε ἀντὶ (18) — μάττοντα (22). *Observ.* προσφερειν, l'i est dans l'interligne (19). Sup.

Ibid. Μᾶζα : Κυρίως (25) — ἀπίθανον (32). *Var.* Au lieu de παρα, il y a l'abréviation tachygraphique de περ (26), | il y a φυραθεισαν (28, *Adn.*), | θέλει δηλοῦν]δηλοῦν λέγει (28, *Adn.*), | ῥυπαρὰ manque (31). Sup.

Ibid. Ὡς τάχιστα : Ἡ τάχος (33) — Ἀττικοί (38). *Var.* Au lieu de στίφεις il y a στίφουσ. (36, cf. *Adn.*). Int.

3. Μᾶζαν ἡδίω : Οὐχ ὥς (3) — ἔπαιζεν (4). Int.

4. Ὀνίδων : Ὡς ἐπίτηδες (4) — ἀποπατήματα (5). Ext.

5. Νῦν δὴ φερες : Νῦν δὴ οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως (6). Ext.

6. Οὐ κατέφαγεν : Ἄλλο φαγεῖν (12) — μασησάμενος (16). *Var.* γάρ omis (13). Ext.

Ibid. Ἄλλ' ἐξαρπάσας : Λέγεται (18) — γενῶνται (22) · οὐχ ὥς ὄντος οὖν τρώγοντος ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθεύμενον ἔπαιξεν (cf. la scolie du v. 3, lignes 4-5). *Var.* θηλυκὸς au lieu de θῆλυς (21), | ἀρρένων au lieu de ἄρρενες (22). Ext.

7. Τοῖν ποδοῖν : Πρὸς τὴν (23) — ἀποτίνετον (29). *Var.* καὶ manque devant ἐν (24), | les mots ἐπὶ τῆς ψύλλης manquent (24), | τοῦ Ἐκτορος au lieu de τῷ Ἐκτορι (26), | πρὸς τὴν τάξιν au lieu de πρὸς σύνταξιν (27), | ἐπήνεγκεν (28). Int.

10. Ἀποπνιγέντα : Συνέχει (39) — αὐτόν (44). Ext.

11. Ἐτέραν, ἐτέραν : Ἐπὶ τῆς τρίτης ἐτέραν εἶπεν (47). Ext.

Ibid. Ἡταιρηκότος : Ἰσως ἵνα τοῦ πείθειν (1) — χρωμένων (3) · ἐκ δὲ τοῦ ἐτοίμως (51) — ποιούντων ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων (*Adn.*). Ext.

Dübner

Ἰπόθεσις II,
p. 169, l. 14-32.

Dübner

Ἰπόθεσις III,
p. 169, l. 33-40.

17. Ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας : Ἀντέχειν καὶ (24) — μάπτων (27). Inf.
18. Συλλαβὸν τὴν ἀντλίαν : Ἀντὶ τοῦ (33) — ἔφυρα καὶ σεαυτόν (34, les mots καὶ σεαυτόν après ἔφυρα sont barrés. Ext.
19. Ἐς κόρακάς γε : Ἀπόφερε — καὶ σεαυτόν. Inf.
21. Τετρημένην διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι κόπρου.
24. Ὑῖς (*sic*) καὶ κύων, κοπροφάγα τὰ ζῶα (40). Ces mots sont écrits dans le ms. comme faisant partie de la scolie du v. 19. Inf.
25. Φαύλως ἐρείδει : Ἀντὶ τοῦ ἀτρίπτως, ἀνθρῶ^π (41) — τὰ ἀποπαπατήματα (*sic*) μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι αὐτά (44). Inf.
- Ibid.* Φαύλως ἐρείδει : Ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἐσθίει (45, cf. *Adn.*). Cette scolie, qui est de R², est la dernière de la marge inférieure.
26. Βρενθύεται : Ἀντὶ τοῦ σεμνύνεται καὶ ἐπαίρεται (49) · βρένθος δὲ εἶδος μύρου ᾧ χρώμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσιν (*Adn.*). Inf.
28. Ὡσπερ γυναϊκί : γυναῖκες ἵνα (53) — τὰς μάζας (3). *Observ.* ολιγοφα... ..ξαν (2). Inf.
29. Ἐδωδῆς παρὰ τὸ ὀδωδέναι ἐχρήσατο (16).
33. Διὰ τοῦ σχήματος — δηλοῖ (29). Cette scolie est de R².
34. Ὡσπερ π..... ἀντὶ τοῦ χαλάσας (41) — παραβαλεῖν (42). Inf.
36. Ὡδὶ περιάγων : Κάνθαρος παρέλκων · καὶ γὰρ (50) — τὴν κεραλήν (51). Inf.
- Ibid.* Ὡσπερ οἱ τὰ σχοινία : ... κινῶν..... μεταβάλλων (51) — στρέφοντες ... σχοινίων (53.). Inf.
- Fol. 94, vers 39.
38. Κάκοσμον : Τοιαῦτα ἐστιώμενα κάκοσμα εἰσὶ (8). Int.
- Ibid.* Καὶ βορόν : Ὁξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀδηφάγον (9). Int.
39. Χῶτου ποτ' ἐστὶ : Ἐπεὶ (10) — ἐστίν (14). *Var.* L'article ὁ est ajouté devant ἀετὸς (11). Sup.
- Ibid.* Ἡ προσβολή : Ἡ ζημία (16) — εἶπεν καταρώμενος αὐτῷ (17). Int.
40. Ἀφροδίτης : Μύροις (18) — αὐτῶν (21). Sup.
41. Οὐ μὴν χαρίτων : Ἀφροδίτης μὲν — κοινωνία (25). Sup.
42. Διὸς καταιβάτου : Ἀντὶ (27) — κάνθαρος (32). *Var.* σκαταιβάτην (31). Sup.
43. Τῶν θεατῶν : Ἐνταῦθα (33) — Ἀριστοφάνης (37) · σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα (*Adn.*). Int.
46. Ἰωνικός τίς : Ἑλληνικός (43) — Ἀθηναῖος (44). Ext.
47. Τοῦτ' αἰνίττεται : Διὰ τὸ (45) — λέγειν (48). Ext.
48. Τὴν σπατίλῃν ἐσθίει : Ἀντὶ τοῦ ἡσθιεν, ἀπέθανεν γὰρ ἡ δὲ Κλέων (53) — σκατοφάγον (54). Ext.
49. Τῷ κανθάρῳ : Οὐχ ὥς — ἱποτροφίας. Ext.
59. Κόρημα : Τὸ σάρον, τὸ κοσμητήριον · μῆλκόρει (18) — σημᾶναι (22). Ext.

62. Ὡ Ζεῦ, τί δρασεῖς : Ἀντὶ τοῦ δρᾶν διανοῇ · Τρυγαῖος ἀπὸ (27) — Τρυγαῖος (31). Ext.

63. Ἀντὶ τοῦ (32) — τὰς πόλεις (33). Int.

Ibid. Ἐκκοκκίσας : Ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας (33) — ἄγρoικος ὢν (38). *Var.* γὰρ n'est pas omis (35), | les mots καλῶς οὖν sont écrits deux fois (37). Ext.

65. Ἀντὶ τοῦ (40) — ἐλήλυθας (42). *Var.* τοσοῦτων au lieu de τοσοῦτον (41). Int.

68. Εὐθὺ τοῦ Διός : Ἀντὶ (44) — οὐρανόν (49). *Var.* ἐλθεῖν ἐβούλετο (47). Inf.

70. Ἀναρριχᾷτ' ἐς τὸν οὐρανόν : Τὸ ταῖς — ἔλεγον (53, *Adn.*). Inf.

Ibid. Εἴρηται δὲ ἀπὸ.... ὃ ἐστι κοφίνων (2) — ἀραχνᾶσθαι · αἱ δὲ πολλὰκις νήθουσι κατὰ τούτου ἐναερίους ὁδοὺς (5).

72. Ἐχθὲς δὲ : Ἐκ ..τα φ..... ἐξελθάν οὕτω — ἐξελθεῖν ποῦ. Inf.

73. Αἰτναῖον : Κανθ..... μεγάλοι λέγονται (25) — οἱ ἐπιχώριοι (26). Inf.

74. Ὑποκοριστικῶς (R²).

75. Ἀντὶ τοῦ κολακεύων, πραύνων (43). Int.

76. Παρὰ τὰ (48) — Εὐριπίδου ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Πηγάσου (49, *Adn.*). Inf.

Fol. 94 verso, vers 77.

82. Ἦσυχος, ῥσυχος : Ἀναγκαίως (20) — παραμυθούμενος (23). Sup.

Ibid. Ἡρέμα κάνθων : Κάνθαρος λέγεται (31) — ζῶον γίνεται (36). *Var.* ποστὶν (35). Sup.

83. Μή μοι σοβαρῶς : Ἐπιβεβηκῶς (49) — διαδραμεῖν (51). Sup.

85. Πρὶν ἂν ἰδῆς : Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἰδρώσης · οἱ γὰρ ἵπποι (3) — γίνονται (5). *Var.* τῶν omis après διαλυθέντων (5). Int.

Ibid. Τὸ δὲ — πέτου (6). Int.

87. Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν : Μὴ βδέσσης (7) — ἡ δυσφωδία μᾶλλον, ἡ δυσφωδία ἠϋξέτο τοῦ κανθάρου (9). Ext.

90. Ὡ δέσποτ' ἄναξ : Διὰ (11) — εἰπών (13). Ext.

92. Ποῖ δῆτ' ἄλλως : Περί τὰ (14) — τύπτειν (17). *Var.* ἔτυχεν (15). Ext.

95. Τί πέτῃ : Παρὰ προσδοκίαν — ἵνα ᾗ τί μάτην πέτῃ. *Var.* ἔλεγεν. Int.

96. Φλαῦρον : Ἀντὶ — καὶ δύσφημον. Int.

97. Ἄλλ' ὁλολύζειν : Τὸ μετὰ κραυγῆς εὐχεσθαι. Ὅμηρος, αἱ δ' ὁλόλυξαν (27). Dübner : Ὅμηροςδης ὁλόλυξαν. Ext.

99. Καὶ τὰς λαύρας : Λαύρας (31) — ταῦτα φησί (35). Ext.

107. Γράφομαι : Ἀντὶ (38) — ὅτι Λακεδαιμονίους ἐβοη.... οἱ Πέρσαι ἐν τοῖς πολέμοις (42). Le mot πελοποννησιακῶν omis (42). Ext.

Ibid. Ταῦτα δ' ἂν εἴη δια αὐτομολοῦντας (43) — ἐκόλαζον (45). Inf.

110. Οὐκ ἐστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα : Οὐκ ἐστιν ἄλλως γένεσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. Inf.

114. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ : Τὰ τοιαῦτα (20) — οὐδὲν..... χρήσεται · τὸ δὲ (22) — Αἰόλου Εὐριπίδου μον γε φατίν εὔρον εὐνάζειν τέκνα φίλτατα (24). Inf.

Fol. 95, vers 116.

117. Ἐς κόρακας : Ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀρνέων (26) — ἀπιόντες (27) · δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν (25). Sup.

Ibid. Μεταμώνιος : Ματαίως (35) — πρὸς τὴν ὑπόνοιαν δὲ ἐπήγαγεν · εἰς τὸ αὐτό · γελοιῶς ἐπειδὴ ἤμελλεν εἰς τοὺς ὀρνίθας πορεύεσθαι (37). Sup.

119. Δοξάσαι ἔστι : Καὶ τοῦτο (39) — εἰχάσαι (41). *Var.* δὲ ἐτήτυμον (40). Sup.

121. Ἐνδον δ' ἄργυροῦ : Μὴ δὲ ὀβολοῦ (43) — ἐχρήσατο (45). Ext.

Ibid. Ψακὰς ἦ : Τὸ σμικρότατον — καλεῖται (42). Ext.

123. Κολλύραν μεγάλην : Φαίνεται (52) — αἰτεῖν (54). *Var.* δὲ οἶνον (53). Ext.

Ibid. Καὶ κόνδυλον : Εἶδος ἔστι (2) — μεταγραφὴ (3) · κολλύρα δὲ, τὸ ἐλαττον τοῦ ἄρτου (46, *Adn.*). Ext.

124.. Πόρος ἀντὶ τοῦ διάβασις (7). Int.

125. Ναῦς μὲν γάρ : Ἀμυχανοῦμεν (8) — παραγενήσῃ (9). Int.

126. Οὐ ναυσθλώσομαι : Οὐ νεὼς (16) — περαιωθήσομαι (20). *Var.* οὕτω au lieu de οὕτως (19). Ext.

130. Μόνος πετεινῶν : Ὁ λόγος (24) — τιμωρίαν (34). *Var.* Au lemme R² a mis un η au-dessus de ει dans πετεινῶν, | τοὺς manque après νεοττοὺς (25), | ἐξεκύλισε (26), | ἤλθεν (27), | περι ἵπτα τὸν Δία (*sic*, 30), | ἀνέστη et non ἀνείη (31, cf. *Adn.*). Ext.

136. Τραγικώτερος : Ἡ ἀξιοπιστότερος, ἦ (40) — Εὐριπίδου (41). Int.

137. Δυικῶς λέγει πρὸς τὰ παιδία. Int.

141. Ἐπειδὴ τὰ πλείστα (47) — δύναται (48). Int.

142. Τὸ αἰδοῖον (1) — αὐχένιον (2). Int.

143. Εἶδος πλοίου (16) — κάνθαρος (18). Int.

145. Κανθάρου λιμὴν : Ἀπὸ Κανθάρου (19) — νεώρια, εἴτα α κύκλω τοῦ λιμένος στοαὶ εἰ (25). Inf.

147. Χωλὸς ὢν : Διὸ δρᾶμα ἔστιν Εὐριπίδου Βελλερ..... ἐν ᾧ χωλὸν (41) — τραγωδία (44). *Observ.* οὐρανὸν ἀν..... δεῖ (43). Inf.

Ibid. Λόγος ἡ ὑπόθεσις · λέγει (38) — ὡς χωλο..... (39). Inf.

151. Μὴ βδεῖ.. : Διασύρων (45) — ἵνα θωσι (47). *Var.* Je crois qu'il y a plutôt οὖν que γάρ (46). Inf.

153. Κατωκάρα : Τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν οὕτω σι Ἀττικοὶ ὅφ' ἐν..... Inf.

Ibid. Intermarginale. Ἀντὶ τοῦ νεμηθήσεται τρὸς φήσεται (cf. *Adn.*). Ext.

Fol. 95 verso, vers 155.

155. Στομίῳν, χαλινῳν. Int.
 159. Ῥύμας, τόπους. Int.
 162. Ἀπὸ μὲν κάκῃς : Ἀντὶ τοῦ (19) — κάκῃν καλοῦσι καὶ μάλιστα τὸ δύσσομον ἀποπάτημα (21). Int.
 163. Ἀπὸ θ' ἡμερινῳν : Ἀντὶ — πάντων. Int.
 165. Ἐν Πειραεῖ : Πορνείον (23) — πόρνοι (25). Sup.
 166. Οὐ κατορύξεις : Ἀντὶ (26) — ἐπιβαλεῖς (28). Sup.
 167. Πολλήν) λείπει κόνιν (28).
 168. Ἐρπυλον ἄνω : Εἶδος (30) — Θεόφραστος (32). Sup. et ext.
 171. Ἡ πόλις ἡ Χίων : Ἄμα (43) — ἀποστήσασθαι τῶν πολέμιων (49).
Var. αὐτοὺς au lieu de αὐτὸς (48). Ext.
 174. Πρὸς τὸν ἐν — φησι (2). Cette scolie est de R². Ext.
 175. Γράφεται καὶ πνεῦμα · λέγει δὲ τὴν γαστέρα. Int.
 180. Ὡναξ Ἡράκλεις : Θεασάμενος (14) — Ἡράκλεις (16). Ext.
Ibid. Με προσέβαλεν) λείπει ὁσμὴ ἢ φωνή (16).
 181. Ἐπαιξε παρὰ τὸ ἵπποκένταυρος. Int.
 190. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς : Παρὰ τὸ τρυγᾶν (31) — Ἀττικῆς (32). Ext.
 191. Οὐδ' ἐραστῆς πραγμάτων : Ἐδόχουν (34) — ἀσπάζεσθαι (35). Ext.
 192. Τὰ κρέα ταυτὶ σοὶ φέρων : Ὅτι κατὰ (36) — λέγει (38). *Var.* τὰ κρέα omis (37). Ext.
 193. Ὡ δειλακρίων : Ἀπὸ (39) — ἤγουν, ὧ ἐπίπονε (40). Inf.
Ibid. Ὡ γλίσχρον : Γλίσχρον ἀντὶ — γλίχεσθαι (43). Inf.

Fol. 96, vers 194.

194. Ἀντὶ τοῦ φιλοτίμως — ἀνέβην. Int.
 195. Ἰή ἰή ἰή : Τὸ μῆκος — καταφρονούντος. Sup.
 196. Ὅτ' οὐδὲ μέλλεις : Οὐ μόνον (51) — δι' ὧμας (53). Sup.
 198. Ποῖ γῆς : Χλευάζων — οἰκούντων. *Var.* εἶπεν ποῦ γῆς (1). Sup.
 109. Τινὲς φασὶ κύτταρον τὸ (7) — λεπίδα (8). Sup.
 201. Τὰ λοιπὰ τηρῶ : Καὶ ταῦτα (22) — μέτρα (25). Ext.
 206. Ὑμᾶς παραδόντες : Τῷ πολέμῳ δηλονότι. Ext.
 207. Ὅπως ἀνωτάτω : Ἀντὶ (31) — δυνατὸν ἤν (32). Ext.
 211. Ὅτι πολεμεῖν ἤρεῖσθ' : Ἐπειδὴ ἐν (43) — θεοὺς (44). Ext.
Ibid. Τῶν Λακεδαιμονίων. Int.
 214. Ναὶ τὼ σιώ : Τοὺς Διοσκόρους (12) — εἰς τὸ ἱ (15). *Observ.* τὸ θ εἰς τὸ θ, R¹, τὸ θ εἰς τὸ σ R² (15). Ext.
 219. Ἡζουσι κ' αὖθις : Ἐὰν πόλιν — ἐπρέσβευσαν (*Adn.*). Ext. et inf.
 220. Ἡμεδαπὸς : Ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Inf.

225. Ἐπέβαλεν — ὁ λίθος (2). Inf.

228. Θυεῖαν : Ἀγγεῖον (3) — ἐπιτρέβειν καὶ δαπανᾶν (7). Inf.

Fol. 69 verso, vers 232.

234. Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ : Νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ (12, *Adn.*) — ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς (14, *Adn.*). Sup.

235. Τὸ δὲ θυεῖας ἀντὶ τοῦ σάλπιγγος (*Adn.*). Sup.

236. Ἰὼ βροτοί : Ὁ πόλεμος (19) — μέλιτος (21). *Var.* αὐτῇ (*sic*), Düb. αὐτῇ (20, *Adn.*). Sup.

237. Τὰς γνάθους : Ἡ τριβόμενοι (23) — ἐσθίουσιν (26). Sup.

241. Ὁ δεινὸς ὁ ταλαύρινος : Συμβολικὸν (32) — ὅπως (35). Ext.

242. Ἰὼ Πρασιαί : Πόλις (38) — φησι (39). *Var.* πράσα] πράσον (38). Ext.

244. Τοῦτ' ἐν ἀνδρες : Πρὸς τὴν (44) — ἐσμέν (46). Ext.

246. Ὡ μέγα : Ἄμα ταῦτα (2) — ἐπαχθήσεται ἅπαξ ἅπαντα (4). Ext.

Ibid. Ὡς ἐπιτετρέψουσιν : Ἡ μεγαρικὴ γῆ (48) — γεγονέναι (50). Ext.

248. Βαθὴ βαθαίᾳ : Σχετλιαστικά (6) — εἶπεν τὰ κλάσματα (8). Ext.

249. Ἀντὶ τοῦ (9) — ὀρυμύτητα (11). Int.

250. Σικελία : Ταῦτα (13) — ἤτταν (17). *Var.* ἐμβαλὼν (14). Inf.

251. Ἀντὶ τοῦ διαφθαρήσεται : διακναεῖν (26) — τῇ κνίστιδι (27). Int.

252. Φέρ' ἐπιγέω καὶ τὸ μέλι : Χαρίζομενος — καὶ τῶν πράσων καὶ τοῦ τυροῦ τὸ μέλι τιμιώτερον, τοσοῦτον ἄμεινον (*Adn.*) · καὶ ἡ τοῦτου γεωργούσα γῆ · ἐπὶ δὲ τοῦτο ὁ πόλεμος τὸ μέλι εἰς τὴν θυεῖαν βάλλει (34). *Ob-serv.* Düb. « (*Adn.*) : τὸ μέλιτος (scr. μέλι ἐστὶ), » la leçon de R¹ est τὸ μέλι, R³ a corrigé en mettant les lettres τος au-dessus de μέλι. Int.

254. Τετρώβολον πολυτίμητον (51).

258. Ἀντὶ τοῦ ὀρυμύ.

260. Συμβαίνει — ἀναγκαίων. Int.

261. Οὐκοῦν παρ' Ἀθῶν : Πάλιν (18) — εἰσοικισμένοι (21). *Var.* ἐν αὐτοῖς au lieu de παρ' αὐτοῖς (20). Inf.

267. Ὡς οἰκείῳ θεῷ τῆς Ἀττικῆς εὔχεται τῷ Διονύσῳ (*Adn.*). Je crois que le mot καὶ manque. Inf.

Fol. 97, vers 270.

270. Ὁ βυρσοπώλης : Ὅτι μετὰ (32) — τεθνήκει (33). Sup.

271. Εἴ γ' ὦ δέσποινα : Τὸ ἐξῆς (38) — ἀπώλετο (40). Sup.

272. Κἂν δέοντι τῇ πόλει : Τῷ χρησίμῳ τῇ πόλει. Sup.

273. Μυτιωτὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πράγματα ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ πρὶν (42, cf. *Adn.*) — ἰστορεῖ (44). Sup.

276. Τί ἄρα (49) — καθεστήκαμεν (50). Int.

277. Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ : Ἐν Σαμοθράκῃ (51) — ἔθουον (3).
Var. ὡς au lieu de ἄς (52), | τὰ omis devant τῆς (1). *Ext.*

278. Μεμνημένοι : Τὰ (9) — μεμνημένοι ταῦτα ἐκ τῶν κακῶν σώζεσθαι
καὶ ἐκ χειμῶνων (11). *Ext.*

279. Ἀποστραφῆναι : Διαστραφῆναι (12) — δοίδυκα (13) · ὥστε μὴ ὑπο-
στρέψαι αὐτόν (*Adn.*). *Ext.*

280. Καὶ πάλιν — ἀσχάλλει. *Int.*

282. Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν : Ὁ Βρασίδας (21) — ἐτελεύτησεν δὲ ἐν
Θράκῃ (23). *Ext.*

284. Ἐν Ἀμφιπόλει (27) — ἀνεῖλον (29). *Int.*

285. Οὔτοι παρὰ (30) — Ἀθηνᾶς (32). *Var.* διὸ νῦν] Διονύσιος (31). *Int.*

289. Τὸ Δάτιδος μέλος : Δᾶτις (35) — εἶπεν πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον (39) ·
τινὲς Δᾶτιν (1) — Περσῶν (3). *Ext. et inf.*

295. Δοίδυκα ἀντὶ τοῦ στρατηγόν.

296. Ἄλλ' ὧ γεωργοί : Πάντες (8) — πόλεμος (18). *Inf.*

299. Ἄμας λαβόντες : Ἐργαλείον (*sic*) ἐμνημόνευσεν (19) — Ἐρμῆς
(21). *Var.* Il y a l'article ἡ devant Εἰρήνῃ (20). *Inf.*

302. Εἰς ὁμῶν υἱαν ἄγει τοὺς Ἕλληνας λεληθότος διὰ δὲ τοῦδε τοῦ ἔπους (*Adn.*).

303. Φοινικίς χλαμὺς πολεμικῇ (*Adn.*).

304. Μισοπόλεμος — στρατηγὸς ὢν (*Adn.*).

Fol. 97 verso, vers 308.

308. Φιλαμπελωτάτην : Συντόμως — ἡμελοῦντο. *Sup.*

310. Ἐκζωπυρήσετε : Ἀντὶ τοῦ ἀνάψητε (7) — καυστικὸς (11). *Sup.*

312. Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας : Οὐ γὰρ (12) — δηλοῖ (14). *Sup.*

Ibid. Σιτί' ἡμερῶν τριῶν : Ἀντὶ τοῦ (14) — χορηγούντων (20). *Var.* το-
σοῦτων] τοσοῦτον (19). *Ext.*

313. Τὸν κάτωθεν Κέρβερον : Τὸν Κλέωνα λέγει, ἦν γὰρ ἀποθανών.
Ext.

314. Παφλάζων : Παφλάζειν (29) — θάλατταν (33). *Var.* τῷ τὸ (32). *Ext.*

Ibid. Ὅτε ἔζη (34). *Int.*

317. Τὸ ἰοὺ ἰοῦ τινες τοῦ χοροῦ φασιν, ἐὰν οὖν (43) — περισπᾶται (44). *Int.*

324. Οὐ κατὰ (45) — χορόν (50). *Ext.*

333. Ἀντὶ τοῦ συγχωρῶ (*Adn.*). *Int.*

335. Ἦδομαι (5) — τὸ γῆρας (6). *Int.*

Ibid. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων (3) — πέρδονται (4). *Int.*

343. Κοτταίειν : Παίγνιον (17) — μανῆς (31). *Var.* εἶχεν (19). *Inf.*

344. Ἀντὶ (32) — τρυφῆς (33). *Int.*

Fol. 98, vers 347.

347. Ἄς ἔλαχε Φορμίων : Τὰς χαμευνίδας ἄς ὑφίσταντο — ἐπίπονός (45-
47, *Adn.*). *Var.* τοῖς ταξίαρχοις et non ταῖς ταξιαρχαῖς. *Sup.*

353. Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον : Δέκα τρία γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες (53). Sup.

356. Εἰς Λύκειον : Λύκειον γυμνάσιον Ἀθηνησιν (3) — ἀνδρῶν (6). *Var.* τινὲς n'est pas omis (4, *Adn.*), | παρακεῖσθαι et non πᾶσα κεῖσθαι (5, *Adn.*). Ext.

362. Intermarginale. Ὁ Ἑρμῆς (13) — τολμᾶς (15). *Var.* τοῦτου et non τούτων (15, *Adn.*).

363. Οὐδὲν πονηρόν : Ὅτι πονηρός · (3) — χέρα Κιλικίωντος (*Adn.*). *Var.* δὲ est omis l. 3 et non l. 4, | ἔταιραν et non ἑτέραν (*Adn.*). Ext.

364. Οὐκοῦν ἦν λάχῳ : Παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἀποθνήσκω ἐν λάχῃ (16) — κληρῶσαι (18). *Var.* Le mot ποιήσεις est écrit avec l'abréviation de ης que le copiste emploie très souvent comme abréviation de εις, Dübn. ποιήσης (17). Sup. et int.

368. Οὐτ' ἄλφιν : Ὡσεὶ ἔφη (29) — ὠνοῦντο (31). *Var.* εἶπεν (30). Int.

369. Καὶ μὲν ἐπιτέτριψαί γε : Τὸ ἐπιτέτριψαι (32) — νῦν (34). Ext.

370. Πάλιν ἀστειεύεται (*sic*, 39) — βουλόμενος (40). Int.

374. Ἡ δτι Δημήτηρ (49) — Βατράχοις λέγει, δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι (51, *Adn.*). Int.

376. Ὡ Ζεῦ κεραυνοβρόντα : Τοῦτο Ἑρμῆς (52) — Εἰρήνην (54). Inf.

378. Ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν : Γέλωτος — λήμματος. Inf.

380. Ἀμαλδυνθήσομαι : Ἀντὶ τοῦ (7) — ἀντὶ τοῦ ἀφανίσας (9, *Adn.*). Inf.

381. Εἰ μὴ τετορήσω : Ἐπίτηδες (5, *Adn.*) — καὶ ἀκριβῶς (*Adn.*). *Var.* τὸ au lieu de τῷ devant τετορήσω (6), | les lettres αι dans l'interligne au-dessus de τραγικοῖς sont de R¹ (*Adn.*). Inf.

384. Ὡ πονηροί : Ὡ ἐπίμοχοι (24) — λαλεῖν (25). *Observ.* Il y avait d'abord λαβεῖν, un λ a été mis au-dessus du β, par R¹ à ce qu'il semble (25). Inf.

Fol. 98 verso, vers 385.

387. Ἐν τῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην (29). Int.

390. Παλίγκτος : Ἀντὶ (30) — εὐεργέτησαι (32). Dans εὐεργέτησαι (*sic*) l'ι final ressemble un peu à un c, ce qui arrive assez souvent dans le ms. (32). Sup.

394. Εἰρωνεύεται (33) — πολλοῖς (34). Int.

Ibid. Τοὺς λόφους : Τοῦτος φιλοπόλεμος (34) — αὐτοῦ λαμβάνεται (39). Sup.

398. Ἀντὶ — αὐτολογία (*Adn.*). Int.

402. Αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας — προσέξομεν (*Adn.*). Cette scolie est au-dessous du v. 402, qui manque au texte et que le scoliaste a écrit à cette marge ext.

404. Ἀντὶ τοῦ τοῖς θεοῖς βουλευέται. Int.

406. Ἡ γὰρ Σελήνη χῶ πανοῦργος : Διὰ τὰς (8) — διαφθείρειν (12). Ext.

410. Ὅτι οἱ βάρβαροι (19) — ιστορεῖ (20). Int.

413. Ἡμῶν τῶν ἀπολογμένων — θυόντων (26). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα (Düb. a pris le signe de renvoi pour l'abréviation de διὰ, cf. *Adn.*). Int.

415. Ἀρματωλίας : Τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας · τοῦ κύκλου δὲ ὅτι ἐπειδὴν ἴσαι ἡμέραι (30) — εἶπεν παίζων (32). Ext.

418. Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς : Οὐχ ὥς (39) — παρ' αὐτοῖς (42). Ext.

Ibid. Παναθήναια : Καὶ οὐ (42) — διὰ σοῦ (43). Inf.

420. Μυστήρι' Ἑρμῇ : Τὰ τῇ Δήμητρι (47) — καὶ τὰ πᾶν ἀθήναια (49). *Var.* συ R¹, σοι R² (48). Inf.

Ibid. Τὰ Διῖπόλεια τῷ Διὶ τὰ Ἀδώνια Ἀδωνι καὶ Ἀφροδίτῃ (54). Inf.

422. Ἀλεξικάκῳ : Καὶ τὸ (R¹ avait τῷ, 7) — ἐτιμᾶτο (9). Inf.

Ibid. Ἑρμῇ πανταχοῦ : Καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἑρακλῆν ἀλεξικάκων τιμῶσι · φησὶν οὖν οὔτε Ἀπόλλωνα οὔτε Ἑρακλῆν θύσομεν ὥς ἀλεξικάκοις ἀλλὰ σοί (11). Le copiste avait d'abord écrit καὶ Ἑρμῇ; il a barré ce dernier mot et a écrit Ἑρακλῆν dans l'interligne (9). Inf.

Fol. 99, vers 424.

425. Οἴμ' ὥς ἐλέημων : Δέον (14) — φιάλην (18). *Var.* φασὶν au lieu de φησὶν (14), | τοῦ] τοῦτου (16), | εἶπεν (17). Sup.

426. Ταῖς ἅμαις : Ἀμὴ γεωργὸν ὄργανον (28). Sup.

429. Φράζε δημιουργικῶς : Ἀντὶ τοῦ — ἔλεγον. Sup.

431. Ἀγε δὴ σὺ ταχέως : Ἀγε φησὶν — ἐξώμεθα. Sup.

432. Φιαλούμεν : Ἐργῷ (34) — προείρηται ἐν τοῖς Σφηξίν (35). Ext.

433. Τοῦτο — σπένδοντα. Int.

437. Τῶν σχοινίων : Σχοίνοις γὰρ — ἀνεῖλκον (2). Int.

438. Μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα : Ἀντὶ τοῦ — πολεμοῦ (4). Ext.

440. Ἐχονθ' ἐταῖραν : Ἀντὶ τοῦ (8) — αἰδοῖον λέγει (11, *Adn.*). Ext.

442. Ὡ Διόνυσ' : Δύο πρόσωπα (12) — λέγει (14). *Var.* φασι (12), | ἕτερος] ετερο (13). Int.

443. Ἐκ τῶν ὀλεχράνων : Τινὲς (15) — εἰς αὐτόν (17). Ext.

446. Οἷάπερ Κλεώνυμος : Τουτέστιν — φανερώτατα. Int.

447. Εἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος : Οὐκ αὐτὸς (33) — μεταβόλους (35). Ext.

450. Κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος : Δοκεῖ (42) — δημηγορίᾳ (44). Ext.

451. Πάλιν (3) — καλεῖ (6). Int.

452. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Οἱ γὰρ (8) — αὐτῷ (10). Ext.

454. Intermarginale. Ἐπεὶ — παῖειν.

456. Intermarginale. Δικαίως (17) — πάντες (20).

457. Ἀρεὶ δὲ μή : Πρὸς τοὺς (23) — εἰς τῇ εἰρήνῃ (29). *Var.* κατὰ ἐπίθετον (24). Int.

459. ὦ ἴα : Τὸν Ἑρμῆν (45) — ὑπακούοντων (48). *Var.* θέλουσιν (45), | βαρβα..... τι (46). *Inf.*

462. Ἔτι μάλα : Ἔτι — προθυμότερον. *Inf.*

Fol. 99 verso, vers 464.

465. Οἳ' ὀγκύλλεσθ' : Ἐπερείδεσθε (54) — εἴλικον (3). *Var.* περιβάλλεσθε au lieu de παραβάλλεσθε (2). *Sup.*

466. Οἰμῶξεσθ' οἱ Βοιωτοί : Ὅτι μὴδὲν (5) — Ἥλειών (9). *Sup.*

468. Εἶα νυν. De R⁴ à côté des mêmes mots du texte.

469. Ὁ χορὸς — Τρυγαίον. *Var.* τὸν om. devant Ἑρμῆν.

470. Κίξαρτῶμαι : Ἐμφασιν (12) — ..πεπάρθαι (15). *Ext.*

472. Ὁ Ἑρμῆς — ἔλκουσιν. *Var.* ἀπελλέγγων. *Int.*

474. Οὐδὲν δεόμεθ' ἄνθρωπε : Παρὰ τὴν Μορμῶ καὶ τὴν (20) — κωμικά · περὶ δὲ Λαμάρχου εἴρηται πολλάκις ὅτι φιλοπόλεμος ἦν (26). *Var.* οὕτω (21). *Ext.*

476. Ἄλλ' ἢ κατεγέλων : Ἄλλ' ἐνετρύφων (34) — ἐκωμωδοῦντο (36). *Var.* οὖν manque (34) ; | δια dans διαφθαρεῖσιν est très indistinct (34), | ἐπαμφοτερίζοντας (36). *Ext.*

477. Ταῦτα διχόθεν : Ὡς τῶν (37) — μισθοφοροῦντας (42). *Var.* αὐτοῖς] αὐτὰ (38), | καὶ δ] δι' δ (39). *Ext.*

479. Καὶ δ Θουκυδίδης (49) — κούσπου (12). *Var.* διὰ est omis seulement devant τοῦς (10). *Int.*

480. Ὅτι ἐδέδεκτο — πέδαι. *Int.*

481. Οὐδ' οἱ Μεγαρεῖς : Ὡς καὶ (15) — πολέμῳ (18). *Var.* πεπιέσθαι. *Ext.*

482. Γλισχροτάτα : Ὅτι γλίσχρον (20, *Adn.*) — μόλις (22). *Inf.*

Ibid. Σαρκάζοντες δὲ οἶον (38) — Θουκυδίδης (44). — *Var.* ὡς λ...ντοντες αἰεὶ Μεγαρεῖ παίζονται (41). *Inf.*

492. Ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι (19).

493. Ἐπειδὴ — ἐλάμβανον. *Var.* μερῶν et non ἡμερῶν (20, *Adn.*). *Int.*

496. Ὡ κακόννοι : Οἶον ἐχθροὶ — εἰρήνην. *Int.*

497. Οἱ κιττῶντες : Ἀντὶ τοῦ οἱ — εἰς ἐπιθυμίαν (*Adn.*). *Inf.*

500. Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε : Ἀντὶ τοῦ μεταφορᾶς βαδίζετε (34) — κόρακας (36). *Inf.*

502. Αἰτίαν (38) — φησὶν (42). *Var.* γενέσθαι omis (39). *Inf.*

Fol. 100, vers 504.

504. Ἐντεῦθεν : Ἐκ τούτου — εἰρήνην. *Sup.*

505. Πλὴν δικάζετε : Οὐδὲν πρὸς (48) — ποίημα (52). *Var.* καὶ est ajouté après δὲ (51). *Sup.*

507. Πρὸς τὴν θάλατταν : Καθ' δ (13) — γὰρ τότε (17). *Sup.* et *ext.*

509. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα : Τοὺς μὲν (23) — ἔργον (25). *Var.* ἐπι-
τρέψας τὸ ἔλκειν δι' ὃ (25). *Ext.*

512. Ἄγε νῦν ἄγε πᾶς : Διπλῇ (32) — ἐγγὺς (36). *Ext.*

515. Ἀντὶ τοῦ ἐλκωμεν. *Int.*

517. Ἀνηνέχθη — ἐλκόντων. *Int.*

522. Οἶκοθεν : Ἄξιον σου ἔπαινον — ἐστέρηνται ῥημάτων. *Ext.*

523. *Intermarginale.* Ὡς καὶ — ὡς πόρνας.

526. Ὡσπερ ἀστρατείας : Ἀντὶ (5) — εἶπεν (7). *Var.* τοῦτο omis (7). *Ext.*

527. Καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ : Πλέγματος (9) — ταλαιπωρίας (13). *Var.*
φασὶν au lieu de φησὶν (10). *Ext.*

Ibid. Ἐχθισθον : Πλέγμα τι (13) — χοιρογρύλλιος (17). *Var.* R¹ avait
χοιρογρύλλιος (17). *Int.*

529. Κρομμοξυρεγμίας ἀπεψίας (22).

530. Ὑποδοχῆς Διονυσίων : Ἀντὶ (29) — συνεχῶς ἦν ὁ θεός (30). *Inf.*

531. Αὐλῶν : Ἐπεὶ καθ' ὅλου (31) — ἐγένετο (37). *Var.* ἐν τῷ] ἐν τοῖς
(35), | μὴ] μὲν (36). *Inf.*

Ibid. Κιχλῶν : Αἱ κίχλαι (45) — παραβαλλόμενα (52). *Inf.*

534. Ἐχόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις (*Adn.*).

537. Ἀνατετραμμένου χροῦς : Ἀνακλυφθέντος ἢ κενωθέντος (19) — ποιεῖν
(21). *Cette scolie est la première de la marge int.*

Ibid. Ὑπερβολῇ (17) — μεθύουσι (18). *Int.*

542. Καὶ κυᾶθοις : Τοῖς (35) — ὑπωπίοις (38). *Var.* ἐπεὶαφοῖς
χα..... τὰ ὑπώπια συντρίβοντες (36), | ποιούσιν (37). *Inf.*

Fol. 100 verso, vers 543.

549. Οἷον ἐσκιμάλισεν : Τῷ μέσῳ (51) — ἐφουρίζει (52). *Sup.*

554. Ἀρχαίας ἢ ἀντὶ τοῦ παλαιᾶς (*Adn.*). *Int.*

555. Παιωνίας : Εὐξάμενος (11) — εὐχαριστήριος (12). *Sup.*

558. Τάς τε συκάς : Περισπούδαστα (15) — χρόνῳ (19). *Var.* Le mot
δὲ est dans l'interligne, de R² (16), | εἶδε] ἴδεν (18), | τούτῳ] τουτο
(19). *Sup.*

561. Ἦπερ ἡμῶν τοὺς λόφους : Ταῦτα — αἰνίττεται (21). *Sup.*

562. Ἀντὶ τοῦ συντόμως δραμούμεθα (23). *Int.*

563. Ἀγοράσαντες χρήσιμον (Le mot τι omis).

564. Ὡ Πόσειδον : Ὁ Ἑρμῆς (26) — Πόσειδον (27). *Ext.*

565. Ὡσπερ μᾶζα : Ὅτ' ἂν γὰρ εἰς (32) — ἐστιωμένων (34). *Ext.*

Ibid. Καὶ πανδασία : Ἡ δαψιλῆς καὶ κραταῖα εὐωχία · μᾶζα δὲ ἐστὶν ὁ
στριφνὸς ἄρτος. Πανδασιάν φασὶ — μετέχωσι (*Adn.*). *Ext.*

567. Αἶ τε θρίνακες : Τὰ πτύα (48) · νοῆσαι δεῖ (45) — ἔμελλον θραύειν
(47). *Ext.*

568. Ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον : Μετακινήσειεν, τινὲς (*Adn.*) — ἢ μετόρ-
χιον ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον (1) — γένωνται (5). *Ext. et inf.*

570. Ὑποκοριστικῶς (9) — σπέρματα (11). *Var.* γῆν manque (10). *Int.*
 574. Τῶν τε παλασίων : Τῶν πεπατημένων — βοτάνης. *Inf.*
 576. Ἀντὶ τοῦ νέου οἴνου. *Int.*
 577. Τῆς ἰωνιᾶς τε : Ἰωνιὰ (24) — πληροῦν (30). *Var.* ὡς omis (25),
 | πορφυρά (27), | τὸ n'est pas omis (28, *Adn.*). *Inf.*
 578. Τῶν τ'ἐλαῶν : Παρατηρητέον (31) — καρπὸν (35). *Inf.*
 582. Τὸ τέλειον (1) — συναλιφθέντος (2). *Inf.*

Fol. 101, vers 582.

584. Δαιμονίως, σφοδρῶς.
 590. Πᾶσιν ὅποσοι γεωργικόν : Ἐπειδὴ ἡ εἰρήνη πλέον τῷ γεωργῷ συμφέρει
 (*Adn.* v. 586). *Sup.*
 593. Πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ : Ἐκ τῶν (9) — ἑδαπάνων (11). *Sup.*
 595. Χίδρα : Χίδρον (16) — εὐετηρίαν (19). *Sup.*
 603. Τὰμὰ δὴ ξυνίετε : Πρὸς (23) — πεποίηκεν (24). *Ext.*
 605. Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς : Φιλόχορος ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος (30) —
 ἐπηγεγκεν (49). *Var.* παρὰ (41). *Ext.*
 606. Τοῦ Φειδίου (15). *Int.*
 607. Τὸν δάκνοντα τὸν ἐμπεσόντα ἢ αὐθάδη καὶ δργίλον ἐπεὶ — δδοῦσι (17,
cf. Adn.). *Int.*
 609. Σπινθῆρα μικρόν : Ἐπεὶ (19) — ἀγώγιμόν ἐστι · ἐφ' ᾧ κινηθεῖσα
 (22) — πολεμειῖσθαι (26). *Var.* ἔγραψεν (20), | δὲ μὴ] δὴ μὴ (21), |
 ἐποίησεν (23). *Inf.*
 610. Ἐξεφύσησεν : Ἐξεκίνησεν (27) — ἔλαθεν (28). *Var.* καὶ est ajoutée
 devant ἀπὸ (28). *Inf.*
Ibid. Ὡστε τῷ καπνῷ : Καπνῷ τροπικῶς — τροπῇ (29). *Inf.*

Fol. 101 verso, vers 624.

628. Κορώναιων (*sic*) : Κορώναιως ὡς φιφάλεως (37) — χρῶμα (40).
Var. Ἀχαρνεῦσιν (38), | λέγει (39). *Sup.*
 631. Ἐξμέδιμνον : Ἐξ μεδίμνους χωροῦσαν κυψέλην · ἔστι δὲ σχεῦος δεκτι-
 κὸν χρῖσθαι ἢ πυρῶν · οὕτω δὲ εἴρηται (46) — κυψελίδα ὃ ἐστὶν ὃ ἐν τοῖς ὡσι
 ῥύπος (48). *Sup.*
 632. Ξυνῆλθεν οὐργάτης : Διὰ γὰρ (51) — ἀγρῶν (53). *Var.* ἐσσκευαγω-
 γήσαντο (52). *Ext.*
 633. Τὸν τρόπον πωλούμενος : Ἐὰν μὲν (54) — ἀπατῶμενοι (7). *Var.*
 ἐλάνθανεν (1), | ἐμάνθανεν (4), | *Düb.* : « σωτηρίας πονηρίας R. » Le
 mot σωτηρίας a été exponctué par R¹ (6). *Ext.*
 634. Ἄνευ γιγάρτων : Ἐξ ἀμφοτέρων (10) — ἐσθίουσιν (13). *Var.* ἄγροι-
 κοι (12). *Ext.*
 636. Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας : Ἀντὶ — ἰδίως νόσον. *Ext.*

Ibid. Κάποροῦντας ἀλφίτων : Φαίνονται — γεωργοῦντες. Ext.

637. Τήνδε μὲν δικροῖς : Δικράνοις, ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις δικράνοις, ὁ δὲ εἵπεν (20) — εἰρήνην (21). Inf.

638. Πολλάκις : Μετὰ γὰρ — προσεῖχον. Inf.

640. Τὰ Βρασίδου : Ἀντὶ — προσεχώρουν. Int.

642. Ὠχρίῳσα ἀσθενοῦσα (Adn.).

643. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — εἶπεν διὰ τοὺς διαβάλλοντας. Int.

644. Οἱ δὲ τὰς πληγὰς : Τὸ ἐξῆς (40) — ῥήτορσιν (43). Var. δὲ omis (43). Inf.

645. Ἐβύνουν τὸ στόμα : Ἀντὶ — ἔφραττον. Inf.

648. Ὡ δέσποθ' Ἑρμῇ : Ἀποθανὼν (48) — κωμωδεῖν (49). Inf.

650. Οὐ γὰρ ἡμέτερος : Ὅτι χθόνιος ὁ Ἑρμῆς θθεν καὶ — Ἀθηναίοις. Inf.

662. Μισοπορπακιστάτη : Ἀντὶ (13) — στρατιώτης (16). Var. μὲν et non δὲ devant κατὰ (14). Inf.

Fol. 102, vers 663.

665. Ἐλθοῦσά φησι : Φιλόχορός (20) — βουλόμενοι (26). Var. δὲ est ajoutée devant περὶ (21). Sup.

Ibid. Μετὰ τὴν Πύλῳ : Ἐπὶ Κλεωνύμου γὰρ (27) — φησι (29). Sup.

667. Ἀποχειροτονηθῆναι : Ὡς τρις (41) — εἰρήνην (43). Ext.

669. Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν : Ἀντὶ τοῦ (46) — Κλέωνος (47). Ext.

673. Ὅτι ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἦν. Int.

675. Τοῦτο (50) — ἐπαγαγὼν (52). Var. κατέλιπεν. Int.

676. Οὔτε γὰρ γνήσιος (53) — προστρίβεται (2). Int.

678. Ἀμα καὶ παρὰ τὸ ἀποβάλλειν — ὑποβολιμαῖος. Int.

680. Ὅστις κρατεῖ νῦν : Ὅστις κρατύνει (5) — δικαστήριον (7). Ext.

681. Ὑπέρβολος τοῦτ' ἔχει : Ὅτι (8) — ἐπολιτεύσατο (9). Ext.

682. Τὴν κεφαλὴν τοῦ περιάγει : Ἀποστρέφεται (23) — ἦν (25). Ext.

684. Ἐπεγράψατο ἐχειροτόνησεν, κατέστησεν.

692. Πρὸς λύχον βουλευόμεν : Ὅτι (40) — λύχνοις γράψον (43). Var. δὲ ἀποσβέσας (42). Ext.

695. Πρῶτον δ' ὅ τι πράττει : Γελοίως ταῦτα (44) — μου (46). Ext.

697. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους : Ὁ Σιμωνίδης (48) — εὐρίσκειται (7). Var. λέγγω (sic, 6). Inf.

Ibid. Ὁ Σιμωνίδης (8) — ἡργυρίσατο (11). Var. δὲ omis (10). Inf.

698. Ὅτι γέρων ὦν : Μετὰ τὰ (18) — γέρων (19). Inf.

699. Ἐπὶ ῥιπὸς ἀντὶ τοῦ φρυγάνου. Int.

Fol. 102 verso, vers 701.

702. Ὠρακιάσας : Ἀντὶ τοῦ — διαβάλλεται (Adn.). Sup.

704. Χάτερα ποσ' ἄττ' οἶει : Ὡσπερ (35) — πόλει (37). Var. ἐπήγαγε τὸ] ἐπηγάγετο (36). Sup.

706. Ἰθι νῦν : Μίαν (38) — ἐταῖραι (41). *Var.* συνανελθόντων θουσιῶν, σὺν τῇ, les lettres θόντων sont barrées (38), | δίδωσιν (39). *Sup.*

710. Ἄρ' ἂν βλαθῇναι : Ὅτι οἱ (44) — ἐπαιξεν (47). *Ext.*

711. Κατελάσας ἀντὶ τοῦ συνουσιάσας.

712. Βλήγωνιαν : Βλήχωνά (49) — ἐλάμβανον (54). *Var.* οὐχί] οὐ (50), | κυκυκεῶνα (51), | γλήχωνος et non γλήχωνας (54, *Adn.*). *Ext.*

715. Ἡ γὰρ βουλῇ (*sic*) τὰς θεωρίας ἐξέπεμπεν — ἐνεκεν (11). *Int.*

717. Χόλικες, τὰ τῶν (17) — ἰχθύος (19). *Ext.*

724. Τὴν τοῦ Γανυμήδους : Τὴν κόπρον (22) — Διός (26). *Ext.*

726. Τῇ Εἰρήνῃ (32) — λέγει (33). *Int.*

729. Κομμάτιον χοροῦ (*Main du texte*).

734. Χρῆν μὲν τύπτειν : Ἐχρῆν μὲν (20) — εἶπεν (29). *Var.* εἶπεν (28).

Inf.

Ibid. Παράθασις. *Main du texte.*

735. Πᾶσαν (30) — λέγει (31). *Int.*

Fol. 103, vers 740.

740. Ἐς τὰ ῥάκια : Ὡς τοιαῦτα (35) — Εὖπολιν (37). *Sup.*

Ibid. Καὶ τοῖς φθειρσί : Ἀντὶ (38) — ἀδόξους (39). *Observ.* Au lemme, il semble que le copiste avait d'abord écrit τοὺς, et qu'il a corrigé; le ms. a τοῖς (*sic*). *Sup.*

742. Ἐξήλας ἀτιμώσας : Ὡστε (50) — φησὶν (54). *Var.* δὲ Ἡρακλέους (51), | βιωτόν au lieu de βοιωτόν (53). *Sup.* et *ext.*

744. Οὓς ἐξῆγον κάλοντας : Ἀντὶ τοῦ (1) — αὐτόν (3). *Var.* ἐνεκεν (2). *Sup.*

746. Ὑστρίχλις δὲ ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ (4). *Sup.*

747. Διὰ — πληγῶν. *Int.*

749. Κἀπύργωσ' οἶκος : Ἀντὶ τοῦ ἠῤῥησεν καὶ ἐμεγάλυνεν (19) — πυργώσας (22). *Ext.*

752. Ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέα γὰρ (30) — ἐπεχείρει (31). *Var.* ἄνδρας] τινὰς (30). *Int.*

753. Διαβάς βурсῶν : Ὡσανεὶ ἔλεγεν (32) — γὰρ ἦν (36). *Var.* δὲ omis après διὰ (33). *Ext.*

755. Ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης : Ἐρατοσθένης (39) — Σαλαβαδυχὼ πόρ-
ναι Ἀθήνησιν (41). *Ext.*

756. Ἐκατόν δὲ κύκλῳ κεφαλαί : Εἰκὸς γὰρ (52) — ἑκατονκέφαλον ὕδραν (3) · χαράδρα δέ (49) — κολάκων (52). *Var.* κεφαλαῖς καθωπλίσθαι (1), | εἶπεν (51), | τὸν τὸν (52). *Ext.*

758. Λαμίας ὄρχεις : Δραστικοὶ (12) — Λαιστρυγόνων (14). *Ext.* et *inf.*

759. Τοιοῦτον ἴδων τέρας : Εἰρηκῶς (35) — περὶ αὐτοῦ (39). *Inf.*

763. Εἰώθασι γὰρ παιδεραστεῖν (42) — Εὖπολιν (43). *Int.*

767. Καὶ τοῦτο εἰς ἑαυτὸν, φαλακρὸς γὰρ ᾦν (53). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (53) — παλαιοί (2). Inf.

772. Καὶ μὴ ἀφαίρει : Μηδὲν (3) — τρωγάλια (6). Inf.

773. Τῶν ποιητῶν) λείπει ἡ ἐξ.

774. Τὸ μέτωπον) λείπει λαμπρόν (9).

775. Ὡδὴ καὶ στροφή. Main du texte.

Fol. 103 verso, vers 777.

778. Κλείουσα θεῶν : Ὅτι σύνηθες (44) — μοιχείαν (47). Sup.

782. Ἡ δέ σε Καρκίνος : Καρκίνος τραγωδίας ποιητής · ἐν δὲ τῷ ἀντιγράφῳ παρ' ὀξυτόνως εὔρον (50) — ὡς καὶ Ἄρατος (51). Ext.

783. Ἀντιβόλει μετὰ τῶν παίδων : Παῖδες Καρκίνου (51) — ἐκαλοῦντο (54). Ext.

788. Γυλιάυχενας : Μακροτραχήλους (11) — μακρόν (14). Ext.

790. Ναννοφυεῖς : Νάννοι (21) — λέγονται (22). Ext.

Ibid. Σφυράδων ἀπὸ κνίσματα : Ἀντὶ τοῦ (23) — ἀποπατήματα (25). *Observ.* προλέγονταιθάτων, les lettres λέγονται sont barrées (25). Ext.

792. Ἀπὸ μέρους (31) — θαλαττίου (34). *Var.* δράμασιν (33). Int.

794. Καὶ γὰρ ἔφασκ' ὁ πατήρ : Καὶ γὰρ (40) — ἀπάγξει (45). Ext.

797. Τὰ δημόσια ἀδόμενα (17) (Les deux premiers mots de cette scolie sont répétés en scolie interlinéaire). Int.

Ibid. Ἀντφδὴ ἡ καὶ ἀντιστροφή (Main du texte).

803. Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ (20) — Μελανθίου (27). *Var.* καὶ κόλα καὶ ὡς (25). Inf.

809. Φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν (*Adn.*). Int.

811. Βατιδοσκόποι : Βάτις (44) — ζῶιον (46). Inf.

812. Γρασοῦσαι : Ἀπὸ (47) — κατηγάγου (50). *Var.* τὰς γράϊδας (47), | γαῖσι (48), | συγκοιμώμεναι (48), | λέγει (49). Inf.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ δύσσομοι (53) — τοιοῦτοι (54). Int.

Ibid. Ἰχθυολῦμαι : Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθὺς — ἔδεσμα (2). Inf.

815. Καταχρεμψαμένη καταπτύσασα (3).

816. Ἀφ᾽ ἧς — ἀντεπέρρημα. Int.

819. Ὁ Τρυγαῖος (9) — διηγεῖται (11). *Var.* καὶ omis devant τὸν (10). Inf.

822. Ἀνθυπήλλαξεν (12) — φαίνεσθαι (15). Inf.

Fol. 104, vers 823.

824. εἰπεῖν ...ομι.. ὡς περὶ φησί. Int.

829. Ψυχὰς δὲ ἢ τρεῖς : Διὰβάλλει (18) — λε/ πολλά (19). Sup.

830. Ἀναβολάς : Τὰς (23) — ἀνεβάλλετο, φησὶν Ὅμηρος (25, *Adn.*). Sup.

831. Τὰ προόμια (34) — ἀνδρῶν (36), ἣ καμωδεῖ τοὺς (26) — ἀργομένους (27). Sup.

835. Ἴων δ Χιος : Ἴων διθυράμβων ποιητῆς καὶ τραγῳδίας καὶ (37) — ἐπιγράμματα (43). Var. ἐποίησεν (38), | φησιν] φασιν (41). Ext.

Ibid. Εἰς τὸν (1) — τὸν ἔϋον (2). Int.

839. Οἱ σπινθηρίζοντες οἱ καλούμενοι διάττοντες (7). Ext.

841. Ἴπνους ἔχοντες : Οὗς (9) — καλοῦμεν (10). Ext.

842. Ταυτηνὴ λαβών : Ἀντὶ τοῦ τὴν δπώρχν (*Adn.*). Ext.

843. Ἀντὶ τοῦ (23) — ὕδατος (24). Int.

844. Προσταχτικόν — σύνδεσμος. Ext.

846. Τήνδε τὴν Θεωρίαν.

849. Πιθανῶς — Θεωρία. Int.

850. Οὐκ ἀλλὰ κακεῖ : Οὐχ ὥς (30) — συντίθεται πάντα (32, *Adn.*). Ext.

851. Ἄγε νῦν ἴωμεν : Ὁ θεράπων λέγει ἄγε νῦν — τῆς Ὀπώρας. Ext.

854. Τοῦτο καὶ (35) — παρ' αἰτοῦνται (36). Int.

855. Εἰς τὸ κακέμφατον τῆς πόρνης.

856. Εὐδαίμονικῶς γ' ὁ πρεσβύτης : Εὐδαίμονικῶς (3) — ἰδεῖν (4). Ext.

857. Ἀττικοί — νῦν (5).

861. Ἀντὶ τοῦ γενόμενος.

Fol. 104 verso, vers 863.

864. Εὐδαίμονέστερος : Ἀντὶ (11) — γυλιαύχενας (19). Var. φησι] φασι (12), | τραχὺ] βραχὺ (12), | εἶπεν (18). Sup.

865. Ὅχημα καθάρου : Παρατηρητέον — ὄχημα. Ext.

869. Σησαμὴ πλακοῦς (27) — Μένανδρος (29). Ext.

874. Ἐπαίωμεν Βραχυῶνα : Συνουσιάζομεν (35) — ἤρπαζον (39). Sup.

876. Τὴν πρωκοπεντετηρίδα (*sic*) : Διὰ γὰρ πενταετηροῦς χρόνου ἄγονται αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων (*cf. Adn.*). Ext.

879. Οὗτος τί περιγράφεις : Εἷς τῶν (51) — ἀπτόμενον (2). Ext.

Ibid. Τὸ δεῖνα εἰς Ἰσθμια : Οἱ γὰρ (43) — ἐκάλουν (48). Var. ἀγῶνες ἰσθμια/, les lettres ες sont barrées (45), | εἶπεν (46), | τὰς omis après δὲ (47). Ext.

881. Ὁ δυνάμενος — βουλῇ. Int.

882. Τοὺς — βουλευτήριον.

883. Τεχνικῶς (18) — ἀνθάπτεται (19). Int.

Ibid. Τὸν ζυμὸν αὐτῆς : Ἀμα (19) — δηλοῖ (23). Var. μέμνηεν (21). Inf.

886. Τὰ σκεύη : Ἀντὶ τοῦ τὰ μαγειρεῖα (29) — γεωργίας συμβολήν (31). Var. φέρουσα (31). Inf.

887. Βουλῇ πρυτάνεις : Τὸν λόγον (33) — Θεωρίαν (34). Inf.

890. Ἀνάρρυσιν : Ἀνάρρυσιν (35) — παρ' Ἀθηναίοις (36) · συνέστη (4) — κουρεῶτις ἀνάρρυσιν (*Adn.*). Var. Le mot καὶ n'est pas omis, il a été

ajouté postérieurement, mais par R¹ à ce qu'il semble bien (10, *Adn.*), | σκέλλη au lieu de σκέλη (*Adn.*). Inf.

892. Ὡς ἀποπνευματισίας (20) — ὁπτανίου (21). Int.

893. Τὰ λάσανα : Ὅτι (22) — κρέα (25). *Var.* εἶπεν (23). Sup.

896. Ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ λέγει (30).

Fol. 105, vers 898.

898. Πάειν δρύττειν : Παρὰ τὸ (31) — σχημάτων (34). Sup.

899. Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' : Τὸ γὰρ (35) — ἀγῶσιν (36). Sup.

900. Κέλῃς κέλητα : Πρὸς τὴν (37) — εἰσιν μονάτορες (38). Sup.

901. Ἀρματα, ἀντὶ (39) — ἤγετο (40). *Var.* εἶπεν (39). Sup.

Ibid. Ἀνατετραμμένα : Ἀντὶ (41) — σώματα (42). Ext.

907. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκ' ἄν : Τοῖς πρυτάνεσιν (54) — ἐπὶ τὸ λαβεῖν (6). *Var.* πρόσδοον (1), | παρὰ] περὶ (2), | ἐκχεχειρία (2), ἐκχεχειρία (3). Ext.

908. Ἄλλως · ἀλλὰ κατέλαβόν (11) — τὸ λῆμμα (12), σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς ἤττονας λήμματος (*Adn.*). Les scolies des vers 970 et 908 ne font qu'un même groupe dans le ms. Ext.

916. Λεπαστή, εἶδος (30) — ἐκδέχεται (32). Int.

920. Ἀντὶ τοῦ δημοτικόν.

923. Χύτραις ἰδρυτέον : Ὅποτε (49) — φέρε (7). *Var.* ἀφιδρυμένοις R¹, ἀφαιδρυμένοις R² (51). Ext.

924. Ὡς περ μεμφομένοις : Ἠγανάκτησαν (8) — ἱερεῖω (14) · ἡ ὡς τοῦ Ἑρμοῦ (15) — αὐτόν (16). *Var.* φησὶν (10). Inf.

925. Ἀντὶ τοῦ (27) — Γηρυόνοιο βοῦς (30). *Var.* Λαρίνου (28, *Adn.*). Int.

926. Πρὸς τὴν (33) — ἔπαιξεν (34).

928. Ἀντὶ τοῦ (35) — πένης (37). Int.

930. Τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικόν : Οἱ γὰρ (44) — φασὶν (47). *Var.* Pour λέγουσιν, il y a le sigle de λέγει (44), | οἱ omis (46). Inf.

932. Ἵνα ἐπιστένωσι (48) — δυσχεραίνόντων (50). Inf.

935. Ἀντὶ τοῦ πραεῖς ἢ εὐήθεις, ἀπλοὶ ὡς κριοί · ἢ πραεῖς (53) — ἄρνα λέγουσι (2, *Adn.*). Inf.

Fol. 105 verso, vers 937.

939. Χ' ἡ τύχη : Τινὲς οὕτως ὅποσα ἂν θελήσωσιν (6) — κατορθοῖ (7). Sup.

942. Ὡς ταῦτα δὴλὰ γ' : Ἀπὸ τούτων (32) — τοῖς παρούσι (33). Sup.

Ibid. Θύρασι ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμου (34).

943. Ἐπείγετε φησὶ ἐν ὅσῳ : Ἐν ὅσῳ (51) — ἀγαθῶν ἀντισαχθέντων (53). *Var.* κατὰ τῶν πόλεμον (52), | λελώφηκε (52). Sup.

Ibid. Σεσοβημένη, εὐκίνητος ἀντὶ τοῦ εὐκράτητος (2). Int.

944. Χατέχει τὰ ἡμέτερα πράγματα. Int.

946. Ἀντὶ τοῦ ἡ Εἰρήνη. Μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβληθεῖσα (*Adn.*). Int.

948. Τὸ κανοῦν πάρεστ' : Ὅτι ἐκέκρυπτο (5) — δεῦρο, πῆι μάχιρ' ἐνι (8). Ext.

951. Ὡς ἦν Χαῖρις ὑμᾶς : Τῶν περὶ (12) — κιθαρωδός (13). Ext.

957. Τοῦτο πρῶτον — βωμόν. Int.

959. Φέρε δὴ τὸ δαδίον : Τὸ ὕδωρ (22) — Ἀλκμήνης τόκος (25) · γράφεται δὲ καὶ δαλίον (*Adn.*). *Var.* τι omis (23), | χέρνιθα Ἀλκμήνης, et peut-être y a-t-il Ἀλμηνας (25). Ext.

960. Σείου σὺ ταχέως : Πρὸς τὸ (28) — τοῖς ἱερείοις δοκῇ (30). Cette scolie est avant la scolie du v. 959. Ext.

965. Ὅστις οὐ χριθὴν ἔχει : Πρὸς τὴν (33) — γυναικεῖον μύρτον (34, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Κακεμφάτως τὸ πέος (35). Int.

968. Τίς τῇδε : Σπένδοντες (36) — τῶν σπονδῶν (40). Ext.

969. Τοῖς χορευταῖς (43) — γέλωτι καὶ οὐδενὶ ἐτέρῳ (44, *Adn.*). *Var.* τὸ omis (43). Int.

974. Il y a devant ce vers, dans le texte, un renvoi qui est reproduit à la marge inférieure, la scolie manque.

Fol. 106, vers 975.

981. Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι : Παρανοίξασαι (50) — νέφος (51). Sup.

986. Τούτων σὺ μὴ ποεῖ : Μὴ κατὰ (52) — σεαυτὴν ποίησον (54). Sup.

991. Κορκορυγὰς : Τὰς βοὰς — θορύβους. Ext.

993. Τὰς ὑπονοίας : Ἵνα μὴ ὑπονοῶσιν — σπονδάς. Ext.

995. Ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Int.

996 et 997. Μῖζον δ' ἡμᾶς : Εἰς φιλίαν, φιλίας χυλῶ ὥς ἐπὶ (29) — ροφήματι (30). Ext.

999. Καὶ τὴν ἀγοράν ἡμῖν : Τούτέστιν (31) — εἰρήνην (32). Ext.

1001. Σιχύων πρῶων : Ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὰ δι' ἐπιμέλειαν καὶ πρῶϊα εἶχ.. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρῶϊμ.... συκῦαι (37) — κολοκυντῶν (39). Ext.

1003. Κἄκ Βοιωτῶν : Ὅτι (48) — Βοιωτοῦ λέγει (51). Ext.

1005. Καὶ Κωπαίδων : Κωπαῖς (52) — κορᾶν (54). *Var.* Ἀχαρνεῦσιν (53), | φησὶ omis (53). Ext.

1007. Ὀφωνοῦντας : Εὐκαίρως (1) — κακοῖς (3). *Var.* ὀφώνουν] ὀφῶναι (2), | ἀπησχολημένοι (3, cf. *Adn.*). Inf.

1008. Μορύχῳ Τελέα : Καὶ τούτους (10) — προεῖρηται (16). *Var.* δὲ οὐκ οἶδα, ὅπως τὸ ἐν..... ἴσως (13), | καὶ εαυτὸν (l'e est barré) λίχ..... τραγῳδίας (je crois, d'après l'étendue de la lacune, que les mots ἦν δὲ étaient dans le ms., 15, *Adn.*). Inf.

Ibid. Γλαυκέτῃ καὶ οὗτος λίχνος.

1009. Ἀντὶ τοῦ (17) — Ἠσίοδος (18). Int.

1011. Ὅτοτούξαν θρηγεῖν.

Fol. 106 verso, vers 1013.

1013. Ὀλόλμαν : Μήποτε (23) — μελέα τε πνοη πῶς ἂν δλόμαν (25).
Au lemme le second λ est barré. Sup.

1014. Λοχευομένης : Καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι φαμὲν (28) — ἐψομέ-
νας (29). Sup.

1015. Τοὺς ὀρῶντας — θρηνοῦντι.

1019. Οὐχ ἤδεται δῆπουθεν : Ταῦτα πρὸς (36) — μηνός (38). Ext.

1020. Καὶ τοῦτο — χαίρει. Int.

1022. Χοῦτω τὸ πρόβατον : Διὰ μὴ (50) — ἐπ' ἂν θύωσι (54). Var. II
y a αἰρομένων et non αἰρουμένων (52, Adn.). Ext.

1024. Σχίζας δευρί : Σχίζας (4) — σχίζαις ὁ γέρων (6). Ext.

1026. Τὸ φρύγανον τιθέσθαι : Τοῦτό φησιν (10) — ἐπιστίμην ἑαυτῶν (12).
Var. ὑπέβαλλον au lieu de ὑπέβαλεν (10). Ext.

1027. Τί γάρ σε πέφευγε : Τί γὰρ οὐ — ἐπιστήμονας (14). Ext.

1029. Ἀντὶ τοῦ ὀπόσα χρεή. Int.

1030. Εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. Int.

1031. Ἀντὶ τοῦ λυπεῖ (26) — τοῦτον εὐδοκιμεῖν (27, Adn.). Int.

1032. Ἐμαυτῷ, φησὶν, ὑπηρετήσω καὶ (29) — ὑπηρετῶν (31). Int.

Les folios 107, 108, 109, 110 n'ont pas de scolies.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Fol. 111.

π
Υ' Λυσιστράτης.

Dübner
Υπόθεσις I.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησιν (1) — διὰ Καλλιστράτου (36) : Ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν (colonne II, l. 11). *Var.* Πελοπονησίῳν (2), | les mots πρὸς τὰς sont écrits deux fois (6), | κατελιηφύϊας (7), | οἰκεῖων R¹, οἰκεῖων R² (7), | δεδράκασιν (12), | d'abord τοῦ θράσους, puis τὸ θράσος, le tout semble de R¹ (17), | γυναιξίν (19), | ἀποστέλλουσιν (30), | καὶ est ajouté après πρέσβεις (31), | παλαιάς (32), | γενομένης διαλλάττει (33).

Fol. 111 verso.

Dübner
Υπόθεσις II.

Λυσιστράτη καλέσασα (1) — πόλεμον ἐξέερρησαν (10). *Var.* les mots Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ manquent, | μίγνυσθ' | μίγνυσθ' (2), | ἀπεκράτουν χώρουν, les lettres κράτουν sont barrées (7). Les lignes sont coupées de la façon suivante : φεύγειν (2), | γενομένης νῦν (3), | πόλεμον (4), | ὥς δὲ (5), | διεκρά dans διεκράτουν (6), | αἶ τ' ἀπὸ (7), | διεβουλεύοντο (8), | ὁμονομίας (9), | πόλεμον (10), | ἐξέερρησαν (10).

Vers 1. Καὶ γὰρ (11) — συνερχόμεναι (12). *Ext.*

2. Ὅτι Πανὶ ὀργιάζον (13) — προσιέναι (15). *Var.* φασιν (14, *Adn.*). *Ext.*

Ibid. Κωλιάδος Ἀφροδίτης (16) — ὀνομασμένη (21). *Var.* δὲ et non γὰρ (19, *Adn.*). *Int.*

5. Κομῆτις (*sic*) · Ἀντὶ — ἐπικωμάσαι. *Var.* γὰρ et non δὲ (22). *Ext.*

8. Τοξοποιεῖν · Ἀντὶ τοῦ ἐσκυθροπακέναι (24, cf. *Adn.*) — ἰάνθη (27). *Var.* τοιοῦτο (25). *Ext.*

14. Φ...λου πράγματος · ἀντὶυτελους. *Ext.*

17. Ἀντὶ τοῦ ἐστράγευσεν. *Int.*

Ibid. Κυπτάζειν ἐστὶν (32) — γυναῖκες (34). *Var.* πονεῖν | πονεῖσθαι (32). *Ext.*

20. Ἀναγκαῖα. *Int.*

22. Συνήγαγες. *Int.*

23. Ὡς πρὸς τὸ αἰ αἰδοῖον (*sic*). *Int.*

25. Οὐ κατὰ τοῦτον (3) — ὑπονοεῖς (5). *Ext.*

27. Ἐρριπτασμένον · Γεγυμνασμένον (6) — νοεῖν (9). *Ext.*

Fol. 112, vers 30.

31. Ἀντὶ τοῦ (12) — σωτηρίας (13). Int.
 33. Μὴ πεισθέντας ἡμῖν τε τοὺς Ἀθηναίους, μήτε τοὺς Λακεδαιμονίους — ἀπεσιώπησεν τοὺς Ἀθηναίους. Ext.
 34. Πρὸς τὸ Λακεδαιμονίους ἀπήντησεν. Int.
 36. Ἐν γὰρ (20) — φησὶν (23). Var. καὶ me semble ajoutée après περὶ οὖν (22). Ext.
Ibid. Ἐπειδὴ (23) — Ἀθήναζε (24). Int.
 37. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι · οὐ φλυαρήσω, οὐ βλασφημήσω. Ext.
 38. Ὑπονόησον σύ μοι · ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι. Ext.
 41. Αἰ Ἀττικάι. Int.
 43. Ἐξηγησμένοι · ἄνθη φοροῦσαι (29) — ὁμοίοις (30). Ext.
 45. Κιμβερικά ἢ κιμβερίνα (31) — συρτοί (34). Int.
Ibid. Ὑποδήματος (35) — περιβαρίδας (37). Var. σιρησιν (36). Ext.
 46. Ταῦτα γὰρ ἔστιν (43) — προσδοκῶ (44). Ext.
 48. Χήγγουσα · τὸ πλήρες (38) — γυναῖκες (40). Var. εἶδος βοτάνης] βοτάνη (39). Ext.
Ibid. Τὰ διαφανῆ χιτῶνια · οὐ τὰ (41) — γυναικῶν (42). Ext.
 55. Οὐ μετὰ βραδυτῆτος (47) — πετομένας (48). Inf.
 56. Ὡς τῶν (49) — πράγματι (51). Int.
 58. Ἀλλ' οὐδὲ παραλίων · διήρητο εἰς (53) — Μεγαρίδα (5). Inf.
 60. Κέλως εἶδος (8) — ναυτικός δὲ ὁ Σαλαμίνιος (11, Adn.). Int.
 62. Τὰς Ἀχαρνέων : Εἰκότως ἐπεὶ πολεμικοὶ Ἀχαρνεῖς (14). Inf.
 64. Ἀκάτιον τὸ ἐκ τῆς Ἐκάτης ξόανον (Adn.).
 67. Δῆμος τις (abréviation de ης, avec un point au-dessus, 19) — ἥρωος (20). Ext.
 68. Παρὰ τὴν (21) — δυσώδης (22). Ext.

Fol. 112 verso, vers 71.

La scolie que nous avons donnée au v. 58 est reproduite dans ce folio. La seule différence, c'est que les mots μεχεῖ Πυθίου écrits une première fois (3), sont répétés après παραλίων (4) et cette fois sont exponctués. Sup.

62. Εἰκότως, ἐπεὶ ὁ δῆμος (14) — ἀκάτιον (17). Var. κοππαστης (16). Sup.

71. Ἀντὶ τοῦ μεγάλου. Int.

73. Ἀντὶ τοῦ δέει. Ext.

74. Ἀντὶ τοῦ πρὸς βραχὺ (sic) χρόνον. Int.

80. Εὐσωματεῖς. Ext.

Ibid. Σφριγᾶ εὐσθενεῖ.

81. Εἰς ἐκεῖνο — Λάκωνες. Int.
Ibid. Ὡς αἱ Ἀττικάι, νῆ τῷ θεῷ — φθέγγεται (*Adn.*). Int.
 82. Ἐν γὰρ (31) — πηδῶντος (33). *Var.* εἰώθασιν, le ν final est barré (32). Ext.
 83. Ὡς ἐκεῖνης (34) — ἐστι (35). Ext.
 84. Ἄιπερ ὥσπερ. Ὑποψάλασσετε ψηλαφᾶτε.
 87. Ἀντὶ πρὸς ὑμᾶς. Ext.
 88. Λέγεται — εἶναι. Ext.
 89. Κομφῶς (40) — φησι (41). Int.
Ibid. Τὴν λεγομένην γλήχωνα (42) — βληχῶ (44). Ext.
 90. Χαῖα · Ἀντὶ τοῦ — κεχηγένοι. Int.
 91. Κορινθία · Πόρνη, διὰ τὴν Λαῖδα · ἀντὶ ἀγαθῇ (47) — πόρναις (48). Ext.
 92. Τάντευθενί · ἀπτομένη — φησι. Int.
 93. Συνήθοισεν. Ext.
 94. Λεγέτω, τί θέλει ἡμᾶς. Ext.
 100. Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν πόλεμον οὐδεὶς πάρεστιν. Int.
 103. Εὐκράτης στρατηγὸς — κωμωδεῖται (*Adn.*). Int.
 105. Ἐκ τῆς τάξεως. Ext.
 106. Οἷον περνησάμενος · ἀντὶ τοῦ ἀπολαβῶν τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ ἅμα τὸ παρῆναι ἄπεισιν. Ext.
 107. Σκώπτει (9) — νησιωτῶν (11). Ext.
Ibid. Οἷον ζωπύρημα καὶ σπινθήρ (12). Int.
 108. Ἀπέστησαν γὰρ τῶν Ἀθηναίων (*Adn.*). Inf.
 109. Αἰδοῖον — χρωμέναις. Int.
 110. Παρὰ τὴν (15) — γυναῖκες (18). *Var.* μετέβαλεν (17). Inf.

Fol. 113, vers 113.

113. Τὸ περιβόλαιον, τὸ ζωνάριον. Ext.
 114. Παρ' ὑπόνοιαν (20) — εἶπεν (21). Ext.
 115. Ὅρνεον (22) — βούλομαι (24). Int.
 117. Ὅρος Λακωνικῆς τὸ Ταύγετον. Ext.
 118. Τὸ σ ἀντὶ — δυσχεροῦς ὄντος τοῦ τόπου. Ext.
 125. Ὡς ἀηδισθῶν αὐτῶν — λόγῳ. Int.
 126. Ὡσπερ μῦες (30) — συνάγειν (32). Ext.
 132. Πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς εἰρημένον. Int.
 133. Ἄλλο κέλευε (35) — εἶναι (36). Int.
 135. Οὐδὲν γὰρ οἷον · ἀντὶ τὸ κωλύον · οὕτως Ἀττικοί. Ext.
 138. Οὐ ματαίως ἀλλὰ (40) — εἰς σκᾶφην (41). Int.
 139. Πλὴν τῷ βουλομένῳ (43) — ἀνεχομένων (46). *Var.* ἔστιν (44), | ἐγκυλινδομένων (45). Ext.
 140. Λάκαινα) πρὸς τὴν Λαμπίτω.

143. Κοιμᾶσθαι (51) — κοινὸν ὑπνοῦν (52). Int.

145. Μόνη γυνή δυναμένη μηχανήν εὑρεῖν. Inf.

146. Εἰ δὲ ἀπεχόιμεθα — γενήσεται (2). Ext.

Ibid. Τὸ ἀπέχεσθαι — συνουσίας (3). Int.

148. Τὴν Κορὴν — Ἀττική. Ext.

150. Οἱ μὲν (8) — νήσου (10). *Var.* ἀμόργην] ἀμόργιν (9), | θηρία (10). Ext.

151. Ἀντὶ τοῦ (11) — σχῆμα (12). Int.

152. Συνουσιάζειν παρὰ τὸ πλέχεσθαι. Ext.

Fol. 113 verso, vers 155.

155. Τοὺς μάσθους μῆλα φησίν. Ἡ ἱστορία (14) — ἐδέξω (17). *Var.* ἐσίδες (16). Ext.

157. Ἐὰν παρίδωσιν οἱ ἄνδρες. Ext.

158. Σχῆμά ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον (25). Int.

Ibid. Τὰ ἀπὸ τῶν (*And.*) — εὐρίσκεται (27). Ext.

160. Εἰς τὸ κοιτώνιον. Int.

162. Συνουσιάζειν (32) — ἡδονῆς (33). Ext.

165. Ἀπαγορεύσουσι καὶ παύσονται τοῦ πολέμου. Ext.

166. Ἀρμύζεται. Int.

170. Ἀθηναίων · τὸν θόρυβον καὶ συρφετόν. Ext.

171. Μὴ πολεμεῖν, μὴ πλησιάζειν. Int.

173. Οὐκ ἂν ἄγοιεν (41) — τάλαντα (44). Ext.

175. Ἀντὶ σπουδῆς · τὸ λαβεῖν τὸ — τῆς θεοῦ (49). Int.

179. Προσποιουμέναις θύειν. Ext.

180. Πάντα (51) — γὰρ λέγεις καλῶς ἔχειν (52). Ext.

183. Ὡπως ὁμόσωμεν. Int.

184. Τὴν ὑπηρέτιν (54) — χρήσεως (2). Ext.

189. Ἀντὶ τοῦ (7) — τετράποδα (9). Int.

191. Πρὸς τὸ (10) — ἔθυσον (14). Ext.

195. Παίζει (15) — τίθεται (16). Int.

Fol. 114, vers 196.

196. Ἐπεικῶς — σταμνία. Ext.

197. Δέον (19) — γυναῖκας (21). *Var.* εἶπεν (20). Ext.

198. Ἀντὶ τοῦ ἀφάτως (*Adn.*). Int.

200. Ὡς μεγάλης — παίζει. Ext.

202. Ἀντὶ τοῦ — ἱερείου. Ext.

205. Ἀπορρεῖ (26) — χάριν (28). Ext.

206. Ἦδὺ προσόζει. Int.

208. Ἐπεὶ (30) — κλήρω πάσαι αἱ Λάκκαιναι · ἐμπεδώσατε, ἀσφαλίσσατε (32). *Var.* ἔμελλεν (31). *Ext.*

216. Εἰρηκῦα τὸν (33) — ἔρχον (37). *Var.* Dübner : « ... μνησθεῖσα. » Je lirais ἐμνησθεῖσα, en tous cas la lacune n'est que de deux lettres, trois au plus (34), | τις est ajouté après μία (36). *Ext.*

217. Οἶον (38) — κατωφερεῖς (41). *Var.* λέγουσι. ἢ ἄζευκτος (39). *Int.*

Ibid. Le vers 217, qui est aussi au texte, a été écrit par R² à la marge inf.

221. Ἐπικαυθῇ καὶ πυρωθῇ ἐν ἐμοί. *Ext.*

227. Οὐ συντερφθήσομαι (44). *Ext.*

Ibid. Συνουσιάσαι αὐτῷ ὁῦλον ὅτι (43). *Int.*

229. Εἶδος (45) — συνουσιάζουσα (46). *Ext.*

231. Ἀντὶ τοῦ (47) — τυροκνήστιδος (53). *Var.* Le ms. donne ὅτι (52), | ἐπ' ἀνδρὶ (52). *Int.* et inf.

233. Ἀντὶ — φυλάττουσα. *Ext.*

237. Ἐρωτηματικῶς λέγει. *Ext.*

Fol. 114 verso, vers 238.

238. Οἶον κάσω, καθιερώσω. *Ext.*

Ibid. Κατάλειψον μοι μέρος — ἄρξεται. *Int.*

240. Ὀλολυξασῶν — γυναικῶν. *Ext.*

244. Τὰ ἐν (8) — ἐκάλουν (9). *Ext.*

Ibid. Τὰς θεραπαίνας φησί. *Int.*

245. Τῇ ἀκροπόλει φησί. *Int.*

246. Συνέλθωμεν — βαλεῖν. *Ext.*

247. Ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. *Ext.*

250. Ἐπὶ τῷ ποιῆσαι εἰρήνην. *Int.*

252. Ἀντὶ τοῦ μάτην. *Int.*

253. Ἀκαταμάχῃτοι καὶ δειναί. *Ext.*

Ibid. Χορὸς γερόντων · ἢ Στρυμόδαρος (19). *Ext.*

262. Κατέχειν — Ἀθηνᾶς. *Int.*

263. Ἀντὶ τοῦ καταλαβεῖν. *Ext.*

265. Κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. *Ext.*

266. Ἐὰν ᾗ (24) — ἐπίθετον (25). *Ext.*

267. Τὰ στελέχη τῶν ξύλων. *Int.*

268. Ἐχριναν ποιῆσαι. *Int.*

269. Σωρεύσαντες. *Ext.*

270. Ἀπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως. *Ext.*

Ibid. Τὴν Ῥοδίαν (31) — ἀνὴρ (34). *Var.* μὲν omis (32). *Int.*

272. Ἐπεγγελάσωσιν. *Ext.*

273. Κλεομένης λακεδαιμόνιος (36) — νεών (44). *Var.* κατέσχευεν (38 et 40). Inf.

275. Ἀπαθής, ἀτιμώρητος. Ext.

276. Ἰσχυρόν · ἥ — φρονῶν. Ext.

277. Τῷ δήμῳ τὰ ὅπλα παραδούς. Ext.

282. Ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον, καὶ αὐτὸς (52) — τρεῖς ἀσπίδας (54). *Var.* πάλιν omis (52). Cette scolie est après la scolie du v. 253. Ext.

Fol. 115, vers 279.

279. Ἀντὶ τοῦ — τρίχας. Int.

282. Ἐπὶ τάξεσιν ἰς (1) — ἀσπίδας (2) · καὶ γὰρ τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον (52, *Adn.*). Cf. le folio 114 verso, v. 282. Int.

283. Μισογόνης γὰρ — κατ' αὐτῶν λέγει (4). Ext.

284. Ἐκεῖνου (5) — περιγίνομαι (6, *Adn.*). Ext.

285. Μή νυν · Ἀντὶ μὴ δὴ (7) — Περσῶν (8). Ext.

286. Πλησίον γεγονάμεν (12) — λειπόμενος (13). Int.

287. Χωρίον) ἀντὶ πρόσαντες ἦν ὄνομα χωρίου.

288. Σιμὸν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν (15). Int.

289. Τὸ τῷ ἔλκοντι (20) — σχοινίον (21). *Var.* La lecture σχοινίον est certaine, Dübner. σχοινίου (21, *Adn.*). Ext.

290. Κανθηλίου · ἔλξομεν (22) — ὄνου (23). Ext.

291. Ἐξ επιώκατον ὁδοῦ θλίβουσι τῷ ξύλῳ δὲ θυϊκῶς. Ext.

293. Ἐν χύτρῃ — ἀνθρώπων. Int.

294. Μὴ μετὰ τὸ διελθεῖν τὴν ὁδὸν σέσεθῃ (28). Ext.

Ibid. Φυσᾷ τῷ στόματι (29). Int.

298. Δάκνει (31) — κύων (32). Int.

Ibid. Παρὰ τὰς (32) — γυναῖκας (34). *Var.* δὲ omis (32), | ἔστιν. Ext.

300. Κατὰ πάντα τρόπον. Int.

302. Ὡς πρὸς τινα λέγει. Int.

304. Φυσᾷ πάλιν. Int.

307. Δυϊκῶς — λέγει ἐβάσταζεν^ε ξύλα. Int.

308. Φανὸν (45) — φησί (47). Int.

309. Δίκην (48) — βάρβαροι (49). *Var.* δ omis devant τοῖς (49). Ext.

312. Ὑπὸ τοῦ (50) — φησι (51) · θώμεθα, τὰ ξύλα δηλονότι. Ext.

313. Τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν · Δίδυμος (53) — δυστυχῆση (10). *Var.* φησι (53), | παλαίσμασι (7). Inf.

314. Ὡς ἀποθέμενος λέγει τὰ ξύλα. Int.

317. Σύνελθε. Int.

Ibid. Ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ext.

Fol. 115 verso, vers 318.

318. Τοῦ νῦν) κατὰ τῶν γυναικῶν.
 320. Γυναῖκες τινὲς (16) — ἀκροπόλει (18). Ext.
 321. Νῦν ἔσται (19) — πολιορκίαν (23). Ext.
Ibid. Ὀνομα (24) — ἀκροπόλει (25). Int.
 323. Λεῖπει πυρί. Int.
 326. Μὴ ὕστερον — βοηθῆσαι. Ext.
 327. Νῦν, ἀρτίως.
Ibid. Ὑδρίαν. Ὀρθρία, ἡ ἀράτος, ἡ ἐσπερία. Int.
 329. Ἀντὶ τοῦ κεραμέου · ἐκ μέρους τὸ πᾶν · συντρίβεται — κρήναις · οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσιν. Ext.
 330. Ὤθουμένη (35) — στίζεσθαι (36). *Var.* στιγματαῖς δὲ omis. Int.
 332. Ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν. Int.
 335. Τετυφωμένους γέροντας. Ext.
 336. Ἐπέρχεσθαι. Ext.
Ibid. Ξύλα. Int.
 337. Ὡσπερ βαλανεῖον ὑποκαύσαντας. Ext.
 338. Τριῶν ταλάντων βάρος. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ext.
 341. Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εὐχεται. Ext.
 343. Κατὰ κοινοῦ ἴδοιμι. Ext.
 345. Τὸν ναόν σου κατέλαβον. Ext.
 349. Ἀντὶ — συσθεννύειν. Ext.
 350. Μοχθηροί. Int.
 353. Μάχεται. Int.
 354. Τί εὐτελίζετε — τρέμετε. Dans εὐτελίζετε, il y a après le λ une lettre qui a été barrée. Ext.
 357. Περικατάξαι αὐταῖς τὸ ξύλον. Ext.

Fol. 116, vers 359.

364. Ἐκθαλῶ (6) — χορός (8). Ext.
 365. Ἀντὶ ἐμοῦ. Int.
 367. Δάχνουσα, ἐσθίουσα (10). Int.
Ibid. Οἷον ἐξανύσω, ἐξοίσω (11). Ext.
 368. Ὅτι κατὰ (12) — σοφώταται (14). *Var.* εἶπεν (13). Ext.
 370. Ἰνα σθέσωμεν τὸ πῦρ. Ext.
 372. Ὡς πρὸς (17) — ἄξιε (18). Ext.

Fol. 116 verso, vers 401.

407. Οἵτινες ἡμεῖς. Ext.

Ibid. Εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν. Int.

408. Ἀντὶ τοῦ ὅρου ἀττικῶς. Ext.

Ibid. Ὡς πρὸς τινα ἀπὸ τινος. Int.

410. Ἡ περόνη — λαμβάνεται. Ext.

412. Παντὶ τρόπῳ. Int.

413. Δύο ἐννοίας — ψελίου. Ext.

417. Μέρους τοῦ σανδαλίου (47). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ (47) — πόδα (51). Les mots ἀντὶ τοῦ sont un peu effacés, mais cependant distincts (47). Ext.

419. Καὶ τοῦτο εἰς τὸ κακέμφατον. Int.

420. Εἰς τὰς νῦν ὕβρεις. Int.

421. Πρόδουλοι πρὸς (1) — συμφορὰν (3). *Var.* δὲ omis (1), | τῇ omis devant Σικελία (3). Ext.

Ibid. Ἐκπορίσας) συλλέξας (1).

422. Δέον) δέοντος.

426. Πρὸς τινα τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν. Int.

427. Ἀντὶ ὡς μεθύσω λέγει. Int.

434. Ἀντὶ δῆσον. Int.

Fol. 117, vers 435.

437. Ὡς τοῦ δημοσίου φεύγοντος. Int.

439. Θυγατέρες (11) — καλεῖται (13). *Var.* καὶ omis après δὲ (12). Int.

443. Τὴν Ἀρτεμιν (15) — αὐτή (17). Int.

444. Ἵνα προσθῇς ταῖς (18) — θεραπεύεται (21). *Var.* ὑποπιασθήσῃ (19). Ext.

447. Ταυροπόλον τὴν Ἀρτεμιν (22) — ἱστορεῖ (25). *Var.* ἔστιν καὶ ὅτε καὶ τὴν (24, cf. *Adn.*). Ext.

448. Ἐκκοικῶ · ἀνασπάσω (26) — τιλλόμενος (28). Int.

451. Ὡς ὑπηρεταί. Les lettres πηρε sont seules conservées. Int.

453. Παρὰ ταῖς (30) — βασιλεύς (33). *Var.* δ' omis (31), | ὑπάρχουσι δ' (32). Ext.

457. Ὡς γὰρ — καὶ ὁσπρεα. Ext.

460. Ὡς ἤδη χειμένων αὐτῶν. Ext.

461. Ὡς τῶν ἀνδρῶν πεφευγόντων. Int.

462. Ἀντὶ τοῦ — σύμμαχοί μου. Ext.

466. Ἐπαιξε — παροινούσιν. Ext.

470 Νίτρον ἢ ῥύπου. Ext.

Ibid. Μὴ κεκονιμένοις ὥστε λοῦσαι. Int.

472. Ὅτι οἶδεν τὰ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν (50) — δηθὰ κοιλιδιωνντες (52). Int.

Ibid. Τὴν ὄψιν οἶδεῖν (52). Ext.

475. Ἀπὸ τῶν (53) — μέλι (54). *Var.* μετενὴνοχεν (53). Ext.

Fol. 117 verso, vers 476.

477. Τοῖς θηρίοις (2) — δίοιτο (5). *Var.* κινώδαλα (3). Ext.
 483. Ἀπὸ κοινοῦ κατέλαβον. Ext.
 484. Ἀντισπατικὸν γὰρ τὸ μέτρον. Ext.
 485. Ἀπειράστον (9) — διαπειραθῆναι (10). Ext.
Ibid. Ὡς αἰσχροὺς ἀκωδώνιστον · Μετῆχται δὲ (10) — ἐξετάζειν (16). Ext.
 487. Τὴν ἀκρόπολιν. Ext.
 490. Ὁ γὰρ Πείσανδρος (19) — Μαρικᾶ (24). *Var.* ἔστιν (22). Ext.
 493. Διχῶς ὑμῖν. Int.
 501. Καὶ εἰ μὴ δέομαι σωθῆναι. Int.
 506. Ἀπὸ (29) — δυσσοιώνιστον (30). Int.
 509. Σχῆμα Ἀττικόν. Ὡς τὸ ἐνοχλῶ. Ext.
 511. Τὸ ἐξῆς — κακῶς βουλευσομένους. Ext.
 512. Τὴν μὲν — γελωῶσαι δέ. Int.
 513. Τὸ ἐξῆς τί βεβούλευται τῷ δήμῳ. Ext.
 514. Ἐφ' ἀνὴρ τις ἐν τῇ στήλῃ καὶ ἐπὶ (40, *Adn.*) — ὦ τᾶν (41). Inf.

Fol. 118, vers 516.

519. Εἰ μὴ (42) — στήμονα (43). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀνήσεις (*Adn.*). Ext.
 520. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν. Int.
 524. Οὐκ ἔστιν (47) — πόλει (50). *Var.* δῆτα ἑτερός (47). Ext.
Ibid. Ἐφ. Ce mot est écrit à la fin du vers.
 526. Πότε γάρ. Int.
 530. Καλύμματα φοροῦσιν ὅτι παρρησίαν (53) — κυριεύουσιν (54). Int.
Ibid. Κόσμιον περὶ τὴν κεφαλὴν (1). Ext.
 531. Εἰς τὸ σιωπῆσαι. Ext.
 536. Ἐζωσμένος ὡς γυνή. Int.
 537. Ἡ δικάζων — γὰρ εἴ. Ext.
 539. Εἰσάγει (8) — ὀρχήσωνται (10). Ext.
 542. Οὐδὲ τὰ (11) — πόνος (12). Int.
 543. Πᾶν πρᾶγμα ποιῆσαι πανταχοῦ. Ext.
 548. Ἀντὶ φρονίμη. Int.
 549. Λαίπει παῖδες (31). Ext.
Ibid. Μητριδίων) δριμυτάτων.
Ibid. Ἄλλ' ὃ τηθῶν ἀνδρειοτάτων · Τήθας (16) — δριμεῖαι (29). *Var.*
 τουτέστιν (23), | εἶπεν τηθῶν εἶπεν (26). Inf.
 550. Μὴ μελήσητε (*Adn.*). Int.
Ibid. Ἀλλήλαις παρακελεύονται · ἀντὶ μὴ βάπτεσθε (32) — ἀνδρῶν (33).
 Ext.
 553. Παράσχη (35) — γίνεται (37). Int.

Fol. 118 verso, vers 556.

556. Ἐν ἀγορᾷ (38) — συνάπτουσιν αὐτὸ τοῖς ὀπίσω (41). Ext.

Ibid. Λαχανοπωλίοις, χυτροπωλίοις (42). Int.

558. Ἐνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς (43) — παῖδες (46). *Var.* ὑπειλήφασιν (44), | il semble qu'il y a ἄλλως et non ἄλλοι (45). Ext.

562. Εἰς χαλκῆν περιχερα... Int.

563. Πέλτη ἄσπις ἔτυν μὴ ἔχουσα. Ext.

Ibid. Τὰς ἐπὶ (52) — ἰσχάδων (53). Ext.

564. Ἐφόβει. Ext.

566. Εὐχερῶς. Int.

567. Νῦν τὸ νῆμα κλωστήρ. Ext.

575. Τοῦ ἐρίου (2) — πατεῖν (4). Ext.

576. Τριβόλους · τοὺς μοχθηροὺς — φυτόν. Ext.

577. Συνισταμένους · συμπεπλεγμένους (7) — ἅμα (12). Ext.

Ibid. Συνηγόρους. Ext.

Ibid. Τοὺς θλίβοντας (14) — ἑαυτούς (15). Int.

578. Ἐπ' ἐλπίδι (16) — πολιτείαν (18). Ext.

Ibid. Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξῆναι · τῶν γὰρ ἐρίων (18) — πράγμασι (23).

Var. τιθῶσιν (20). Inf.

Ibid. Ἀποτιλαί · ὡς τὰ ἄκρα τῶν ἐρίων (24). Int.

581. Αἱ γὰρ (25) — μίγνυται (28). Ext.

Ibid. Ἐγκαταμίξαι ἐπιτίμους ποιῆσαι.

582. Τῆς γῆς ἀντὶ τῆς πόλεως.

583. Τὰ τῶν (31) — ἐκάλουν (32). Int.

586. Τολύπην συναγωγὴν.

587. Τολουπέειν ὡς ἐπὶ (34) — τροπῇ (35). *Var.* ἐπέμεινεν (34). Inf.

Cette scolie est répétée, moins le lemme, à la marge int.

589. Πλεῖν τὸ ἐντελὲς πλεόν. Ext.

Ibid. Πλεῖν ἤγε διπλοῦν πλεόν, ἢ διπλοῦν τὸν πόλεμον (37) — παιδία (38). Inf.

590. Σίγα, μὴ μνησικακῆσης · Ἀντὶ (39) — πόλεμον (41). Inf.

592. Τὸ καθ' ἡμᾶς. Int.

593. Κορῶν — τρέγετες. Inf.

Fol. 119, vers 597.

597. Ἀντὶ τοῦ κληρονομίαν, αἱ γὰρ χῆραι (46) — γαμηθήσονται (47). Sup.

Ibid. Περὶ γάμου χρησιμωδομένη (46). Ext.

599. Ὡς πρόβουλε. Int.

600. Εἰς τὸ ὑποδέξασθαί σου τὸ σῶμα. Ext.

Ibid. Οἷον ἔστι τόπος οὗ τεθήσει (50). Int.

601. Ἡ μελιττοῦτα (51) — διηγωνισμένοις (53). *Var.* μισθός est dans le ms. (52). Ext.

Ibid. Intermarginale. Διὰ τοῦ δήμου ἄξω ἀντὶ παίζω · παρ' ὃ καὶ τὸ δημοῦσθαι (1).

Ibid. Κάλλιον, ὅσον οὕτω μάξω μελιττοῦταν (2). Int.

603. Καὶ τουτονὶ λαβέ · τὰς ταινίας (3) — πορθμεῖ (5). Ext.

605. Τίνος δέει. Int.

607. Τὸν Χάρωνα δῆλον ὅτι ἀναπλεῖν. Int.

609. Τοῖς ἄλλοις (9) — εἷς πρόβουλος (10). *Var.* ὁ omis (10). Int.

610. Βεβρεγμένον. Ext.

611. Τοὺς νεκροὺς — ἐκόπτοντο. Ext.

612. Ἐπειδὴ — ἐκφέρεται. Ext.

613. Ἀντὶ τοῦ τὰ τρίτα σου ποιούμενα. Int.

615. Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ext.

616. Τὰ τῶν γυναικῶν πράγματα. Int.

619. Οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησεν τοὺς Ἀθηναίους (27) — κατέλευσαν Λακεδαιμόνιοι (29) · ὃ ὄντων τῶν (21) — Ἡρόδοτος δὲ γ (26). *Var.* ἐποίησεν (26), | κατέσχεν (25). Ext.

622. Ἐπεὶ καὶ οὗτος (30) — αὐτῷ (32). Int.

624. Τὰ ἐν ἀκροπόλει.

629. Ὡσπερ οὐδεὶς δύναται πιστεῦσαι λύκῳ χαίνοντι, ὃν γὰρ (36) — ἔστιν πίστις οὐδὲ τούτοις (37). Ext.

Ibid. Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην χαινόντων (36). Int.

630. Ἀλλ' ὦ (38) — τυραννήσωσι (39). Ext.

632. Πρὸς τὸ κοιμᾶτιον (41) — τύραννον κατέλαβον (45). Inf.

Ibid. Ἐν μυρσίῳ κλάδῳ κρύπτω ξίφος (*Adn.*). Int.

633. Ἐξῆς ἀντὶ τοῦ ἐγγύς (48).

634. Λεῖπει βοηθός. Ext.

635. Χλευάζει — γέροντες. Int.

636. Ἀπὸ τῶν — γενήσῃ. Ext.

Fol. 119 verso, vers 637.

642. Οἱ μὲν (53) — Ἴστρος (2). Ext.

643. Ἡ δεκάτις · ἡ ἀντὶ ἡ̄α (3) — μυλῶνες (6). *Var.* γεγονυῶν (4), | ἀλοῦσιν (5). Ext.

Ibid. Ἐα καὶ κατὰ συναίρεσιν ἦ (7). Int.

644. Τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι ἢ Δῆμητρι. Int.

645. Ἄρκτος τις (24) — τῇ θεῷ (36). *Var.* ἐπαιξεν πρὸς αὐ^τ (25, ou peut lire πρὸς αὐτήν, cf. *Adn.*), | ταρκτητεύειν (33), | ἀνεῖλεν (27), | πᾶσαν παρθένον (28). Sup.

646 et 647. Ταῖς πομπαῖς (37) — ἐφόρουσιν δὲ καὶ ἀσπίδας τινὰς ὀλοχρύσους · καὶ ὀρμαθοὺς ἔχουσαι ἰσχύδων (41). Int.

651. Τοῦ ἐράνου φησὶ εἰσφέρω μετέχω (43) — χρήματα (46). *Var.* Le mot εἰσφέρω est barré (43), | τοῦτο] τοῦτον (43), | συμβαλέσθαι (45). *Ext.*

Ibid. Γεννῶ. Τοῦτό φησιν ὅτι τρέφομεν τοὺς πολεμοῦντας. *Int.*

653. Ὡς αὐτῶν — δαπανησάντων (51). *Int.*

Ibid. Ἄπερ ἔταξεν (52) — πολεμοῖεν (53). *Ext.*

656. Ἔρα γρυκτόν · ἔρα γρύζει (2) — ἄγειν (3). *Ext.*

Ibid. Ἀψήκτω σκληρῷ καὶ ἀμαλάκτῳ (4). *Int.*

Ibid. Κοθόρνῳ ὑποδήματι (4).

660. Προσθήκην σχήσει. *Int.*

663. Εὐτελὲς ἱμάτιον. *Ext.*

664. Ἐντετυλίχθαι (8) — ἐν συκοφύλλοις εἰλεῖται (10). *Ext.*

665. Λυκόποδας ἐκάλουν (11) — λύκον (18). *Var.* κεκαλυμμένους (15).

Inf.

666. Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον. *Ext.*

667. Λεῖπει νεώτεροι. *Int.*

669. Ἐλαφρόνασθαι καὶ ἀνθῆσαι. *Int.*

673. Τόλμης. *Int.*

Ibid. Λιπαρὲς (28) — αἱ γυναῖκες (29). *Ext.*

675. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος (*sic*, cf. *Adn.*, 30) — ἡνδραγάθησεν (32).

Var. συνεμάχησεν (31). *Inf.*

676. Περιαιρῷ (33) — γυναικῶν (36). *Ext.*

677. Τοὔτέστιν — συνοῦσιαν. *Int.*

Fol. 120, vers 678.

679. Ποικίλῃ στοὰ (39) — χωμφοδούμενος (43). *Var.* λεγομένη] λεγομένην (par abréviation de ἡν, 40), | ἔστιν (42). *Ext.*

680. Τὸν κύφωνα. *Int.*

682. Ζωπυρήσεις) ἀνεγείρεις.

683. Τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν. *Int.*

684. Ποιήσω σε δαιρόμενον — δημότας. *Ext.*

685. Τίλλόμενον, ξεόμενον. *Int.*

687. Μιμοῦνται τοὺς τῶν ἀνδρῶν λόγους. *Int.*

688. Πάνυ ὠργισμένων.

Ibid. Ὡς) ὅπως.

690. Ἴνα μὴ εἰς ὦραν (1) — εὐτελῶν (2). *Int.*

Ibid. Ἴνα μὴ δικάσῃ (2) — ἀκρόχολος (5). *Ext.*

695. Λεῖπει τὸ ὧς (7). *Int.*

Ibid. Παροιμία (7) — ἀναλέγονται (10). *Ext.*

698. Οἱ γὰρ (12) — τί μὴ (13). *Ext.*

700. Ἐορτήν. *Int.*

701. Λεῖπει ταῖς ἐμαῖς (15). *Int.*

Ibid. Ὅτι τὴν γυναῖκα (16) — φίλον (17). Cette scolie est répétée plus bas, après celle du v. 703 ; mais cette fois ayant en tête :

το^ω χ (sic). Ext.

702. Παρὰ προσδοκίαν (18) — ἐγγέλεις (19). Int.

703. Τὰ ψηφίσματα τὰ κωλύοντα. Ext.

706. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Ext.

707. Φωνὴ πρὸς Αὐσιστράτην. Int.

713. Ἐξ Εὐριπίδου. Int.

715. Ἀντὶ τοῦ ἵνα συντόμως εἶπω. Int.

Fol. 120 verso, vers 719.

719. Ἰκανή. Ext.

720. Διορύττουσαν, κακεμφάτως. Ext.

721. Ἐν τῇ ἀκροπόλει — Πανός (31). Ext.

Ibid. Ἥ) ὅπου.

722. Εὐλυσπᾶσθαι (32) — σκώληκες (32). Ext.

723. Ἐπὶ στρουθου · παρ' ὅσον — εἰς συνουσίαν. Ext.

725. Ὅρσίλογος (39) — κομωδεῖται (40). Ext.

729. Ὡς τῆς — ἐχούσης ἔρια. Ext.

730. Πρὸς τὴν κλίσιν τῶν σέων — εὐθείας (44). Var. δὲ omis. Ext.

Ibid. Σέων) σητῶν.

732. Διαπετάσασα — αἰνίττεται. Ext.

734. Τοῦ ἀπολέσθαι ἢ καὶ — ἀπέλθης. Int.

735. Τῆς λινοκαλάμης, ἔστιν (49) — ἐρυθρόν (54). Var. ἔστιν (51), |
κάρπασον] κάρπον (52). Ext.

737. Ἀλέπιστον — ὑπόνοιαν. Int.

738. Δεῦρο · ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν. Int.

739. Ἀποπλύνασα — κακέμψατον. Int.

742. Ἀποδείρω. Cette glose est à la fin du vers. Int.

743. Ἀντὶ τοῦ εἰς (7) — ἢ θεός (9). Ext.

Ibid. Περιεφαλαίαν (9) — κυεῖν (10). Int.

746. Ἀντὶ ὡς πρὸς.

748. Ἀπτομένη (12) — φησί (13). Ext.

755. Ὅτι ἐν κοιλώμασι τίκτουςιν. Int.

757. Δέον παιδίου, εἶπεν (16) — καιμένους (19). Var. εἶχεν (17), |
κύειν] κυεῖν (17), | τιθέασιν (19). Ext.

758. Τοῦτο δὲ ἑτέρα γυνή φασι. Ἐν πόλει · ἀντὶ ἀκροπόλει. Int.

759. Τὴν ὄφιν · τὸν ἱερὸν (22) — τοῦ ναοῦ (23). Inf.

Fol. 121, vers 760.

762. Τῶν προφάσεων καὶ πλασμάτων. Ext.

763. Οὐ νομίζεις — ἡμᾶς. Ext.
 770. Χελιδόνες · αἱ γυναῖκες. Ext.
Ibid. Χρησμός. Int.
 771. Τῶν μορίων. Ext.
 772. Τὰ ἐπικρατέστερα τοὺς ἀνδρας δηλονότι. Ext.
Ibid. Τοὺς ἀνδρας. Int.
 773. Ἐρωτᾷ (32) — ἐδέξατο (33). Int.
 776. Μαλακώτερον — γυναικῶν. *Var.* ἢ γὰρ τῆς χελιδόνος (*Adn.*). Ext.
 785. Μή ποτε παρὰ (37) — χορὸς παριστορεῖ (40). Ext.
 789. Ἐκυνηγέται, λαγούς ἐθήρα. Ext.
 790. Ἄρκυς) εἶδος δικτύου.
Ibid. Λίνα κυνηγετικά. Int.
 795. Κατὰ κοινοῦ — γυναῖκας. Ext.
 796. Ἔσμεν, βλελυττόμεθα (*sic*). Int.
 798. Οἷον κλαύσει (46) — ἢ οὐ πολέμ.... (49). *Var.* κρομύων (47), |
 κρόμυον (49). Ext.
 799. Τὸ σκέλος ἢ τὸ αἰδοῖον. Int.
 800. Οἷον τιλθήση.

Fol. 121 verso, vers 801.

801. Δύο Μυρωνίδαι (52) — νικήσαντος (54). Ext.
 802. Τοῖς (*sic*) λευκοπύγους — ἐκωμῶδούν. Int.
 804. Στρατηγὸς σφόδρα (3) — ἐκωμωδεῖτο (5). Ext.
 807. Σοὶ τῷ γέροντι. Int.
 808. Τίμων οὗτος (7) — Σούνιον φυγούση (12). *Var.* περιραγέντα (11).
 Ext.
 809. Ἀντὶ ἄβατος καὶ ἄστατος. Οἷον ἀκάνθαις (14) — ἡσφαλισμένος (15).
 Int.
 810. Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός. Int.
 811. Διὰ τὴν μισανθρωπίαν.
 815. Ἐπεικῆς (19) — πονηρούς (20). Int.
 817. Ὡς εἰ ἡμεῖς ὑμᾶς. Ext.
 821. Κατ' ἐρώτησιν. Ext.
 822. Ἡ εἰρωνεία — ἐφοβήθη. Ext.
 823. Λακτίσω. Int.
 824. Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ext.
 826. Ὅτι ἀπεψωμενον (*sic*) φησί. Ext.
 832. Μαίνόμενον τῷ ἔρωτι. Int.
 834. Τουτέστιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ διανοίας ἔχου εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς. Int.
 835. Χλόης (29) — Θαργγλῖωνος ὡς Φιλόχορός φησιν ἐν 5 (31). Ext.
 838. Κωμωδεῖ — διθυραμβοποιός. Ext.

839. Πέπαιχεν παρὰ τὸ κινεῖν. Int.

840. Παραλογίζεσθαι καὶ τὰ τούτην (*sic*, 35) — συνουσιάζειν (37). Ext.

841. Εἰς ἣν ὠμόσαμεν. Int.

Fol. 122, vers 843.

844. Σύν σοι (39) — χρεῶν (40). Ext.

847. Λεῖπει τὸ ἐγγύς. Ext.

Ibid. Ὁ ἐντὸς — γυναικῶν. Int.

849. Ἐν ἡμέρᾳ σκοποῦσα. Ext.

852. Παίζει — Θρᾷκα. *Var.* αὐτὸν ὡς ξένον. Int.

855. Διαπαίζει — κινεῖν (46). Ext.

Ibid. Διὰ στόματος.

857. Ἀντὶ τοῦ φυλαττέσθω. Int.

861. Ἐν ἐρωτήσῃ. Ext.

862. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν. Ext.

863. Ἡ ἀργύριον ἢ μερίδα. Int.

864. Ἀπὸ τοῦ — ἡμεροσκόποι. Ext.

873. Τὸ πλήρες — ἀκροπόλεως. Ext.

876. Οὐδενὸς χρεῶν. Int.

Ibid. Ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δηλονότι. Ext.

877. Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέλθῃς. Ext.

878. Πρὸς τὸν παῖδα λέγει. Int.

881. Οἶον ἄτροφον — μὴ θλασθεν (*sic*). Ext.

883. Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ παιδίον.

Fol. 122 verso, vers 884.

886. Ποθεινότερον ἢ πραότερον. Int.

887. Ἀλαζονικῶς (10) — μύρου (11). Ext.

888. Τὸ ἐντελὲς δῆτ' ἔστιν. Int.

889. Διὰ τὸ ὠραῖον αὐτοῦ. Ext.

890. Ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Int.

893. Ὡς αὐτοῦ — αἰσχυρῶς. Ext.

896. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Int.

Ibid. Διαφορουμένης, διασπωμένης. Ext.

898. Ἀτέλεστα σοι. Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ. Ext.

900. Πρὸς Λάκωνας. Int.

903. Ὅρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα. Ext.

Ibid. Ἐκεῖσε · ἀντὶ πρὸς σέ. Ext.

905. Οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον. Ext.

907. Οὐκ ἀποτόμως (29) — ἐρετίζει (30). Ext.
Ibid. Ἐκοιμήθης (31). Int.
 908. Οἰκέτης δ Μανῆς. Int.
 911. Ἰερὸν, ἐπεὶ ἐρωτικῶς ὁ Πάν — κρήνη. Ext.
 913. Ἐν τῇ ἀκροπόλει (35) — φέρουσα εἰς τὸν φλεγρεωδῆ... (Il me semble qu'il y a encore une ou deux lettres après φλεγρεωδῆ, quelque chose comme δ suivi de l'abréviation de ον, mais en tous cas λειμῶνα manque. Cf. *Adn.*, 39). Ext.
Ibid. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν (39). Int.
 917. Οὐκ ἔστιν ὄρκος γυναικῶν. Int.
 920. Λεῖπει τὸ ἱμάτιον. Int.
 923. Ἀντὶ ἐπιτόνου, λείπει (43) — βέβλητο (44). Ext.

Fol. 123, vers 925.

925. Λεῖπει τὸ ἱμάτιον. Ext.
 928. Παροιμία (46) — ἥρως (48). Ext.
 929. Ἵνα προσκεφάλαιον αὐτῷ θῇ. Int.
 930. Κατ' ἐρώτησιν. Int.
 931. Τὴν ζώνην. Int.
 933. Διφθέραν, ἱμάτιον πυκνόν. Int.
Ibid. Ἀκαμπτον ἱμάτιον — σισύρα (53). Ext.
 936. Ἀντὶ ἡ γυνὴ ἡ ἀνθρωπος. Int.
 937. Τὸ αἰδοῖον — ἀπήντησεν. Ext.
 943. Παρὰ τὸ (5) — ἡδὴ γίνονται (7). Ext.
 944. Τοῦτο φησὶν — ἀπέλθῃ (9). Ext.
Ibid. Ῥόδιον δὲ (10) — ῥόδιον (11). Int.
 947. Τὴν μυροθήκην. Int.
Ibid. Τὸ αἰδοῖόν φησι.
 948. Τοῦ μύρου. Ext.
 951. Τοῦτο εἰρηκυῖα ἡ γυνὴ ἄπεισιν. Int.
 952. Ὁ ἀνὴρ — δδύρεται. Int.
 953. Εἰς τὸ αἰσχρόν. Ext.
 955. Ἀντὶ ἀπατηθείς. Ext.
 956. Intermarginale. Ὡς θυγατὶς (21) — ἀκούεσθαι (23).
 957. Καὶ ἄλλαχοῦ (24) — π.ιδίον (27). *Var.* τιθην (26). Ext.
 962. Πῶς δύνῃ (*sic*) σαυτὸν — ἡρεθισμένος. Int.
 963. Παρὰ τὰ (30) — ποῖα σειρὴν (31). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ πρωκτός. Ext.

Fol. 123 verso, vers 966.

966. Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὄρθοις. Int.

973. Σωροὺς ξύλων (34) — ἀέρα (36). Ext.
 974. Μεγάλῳ καύσωσι. Int.
 980. Ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων (38) — δὲ ᾗθεν (40). Int.
Ibid. Ἀπὸ κοινοῦ (40) — εἰπεῖν (41). Ext.
 982. Δαίμων (42) — μίγνυσθαι (43). Int.
 983. Ἀντὶ τοῦ εὐτελέστατε κυσος γάρ — λάχανον (45). Ext.
 985. Διὰ τὸ αἰδοῖον — εἶπεν δόρυ ἔχεις. Ext.
 990. Μηδὲ πλησίον — στύειν. *Var.* τὸ omis. Int.
 991. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσσι. Int.
Ibid. Ξύλον ἐστὶν (4) — πόλει (6). Int.
 992. Καὶ ὁ Ἀθηναῖος — αἰδοῖον. Int.
 995. Ὅρσά, ὀρθή. Πᾶα, πᾶσα — παθῶν (10). Int.
 996. Ὅνομα (11) — Λάκωνες (14). Ext.
 997. Ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τινος.
 998. Κατερώτησιν.
 998. Ὁ νοῦς (17) — οἶμαι (19). Int.
 1000. Αἶπερ, ὥσπερ. Ἀπὸ μιᾶς ἀφεταιρίας — καμπτήρος. Ext.
 1001. Ἀπήλαον ἀπήλασαν. Τῶν γυναικείων μορίων. Ext.
 1002. Τὸ τέλειον ἀνά. Int.
 1003. Αἶπερ ὥσπερ.
Ibid. Οἱ γὰρ (28) — ἄνεμον (29). Int.
 1004. Οὐδὲ θίγειν τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ext.

Fol. 124, vers 1007.

1007. Ὁ Ἀθηναῖος πρὸς κήρυκα. Int.
 1013. Δραμοῦμαι, πετήσομαι. Int.
 1014. Ἐν ἄλλῳ Κινησίας ᾗν ὁ λέγων. Int.
 1019. Ἀπὸ κοινοῦ (37) — τὸ ἔχε (38). Ext.
 1020. Γυμνὸς γὰρ ᾗν. Int.
 1023. Ὅτι ἀπεδύσαντο — γυναικῶν. Int.
 1025. Τήν ἐμπίδα. Ext.
 1026. Ἀντὶ ἐξέλομαι. Ext.
 1027. Ἡ ἐμπὶς δηλονότι. Ext.
Ibid. Δίδωσιν (47) — ὀφθαλμοῦ (48). Int.
 1032. Ἐμπὶς ζῶον (50) — Τρικορύσιοι (53). Ext.
 1033. Ἀπὸ μεταφορᾶς (1) — φησι (2). Int.
 1037. Κολακευτικά. Ext.
 1038. Ἐν παροιμίᾳ (4) — ἄνευ κακοῦ (6). Ext.
Ibid. Καὶ Ἡσίοδος τὸ ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπάζων (7). Int.
 1043. Λέγει διτι (8) — δέ ἐστιν (10). *Var.* παρασκευαζόμεθα (9). Ext.
 1047. Τὸν πόλεμον (11) — Σικελίᾳ (12). Ext.
 1049. Τήν τῶν (13) — παρακείμενα (14). Ext.

Fol. 124, vers 1049.

1050. Λεγέτω τίνας δέεται. Ext.
 1053. Ἐσώ ἡμῖν ἐστιν. Ext.
 1055. Δηλονότι — προήσονται. Ext.
 1057. Ἀντὶ τοῦ κερδάνη. Ἀντὶ τοῦ — ὑπονοίαν. Ext.
 1058. Κάρυστος πόλις (21) — Καρύστιοι (22). Ext.
 1064. Ἐν ἄλλῳ — ἕξεστι. Ext.
 1066. Τὸ ἐλθεῖν. Ext.
 1071. Τοῦτο εἰς γέλωτα εἶπεν. Ext.
 1072. Παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἀνεωχθήσεται. Int.
 1073. Ἐχοντες πώγωνας. Ext.
 1074. Διὰ τὴν (28) — παττάλοις (34). Var. τὸ δὲ omis (30), | δεσ-
 μεύουσι (32), | καὶ τρέφουσι (33). Ext.
 1078. Τὴν ἔντασιν — νεῦρον γάρ. Int.
 1079. Ἀντὶ τοῦ, χεῖρον (37) — μεγάλως (40). Var. τουτέστιν (38). Ext.
 1080. Ὅπα, ὅπου — εἰρήνην (42). Var. τοῦ omis (42). Int.
 1083. Καὶ μὴν ὁρῶ · τοὺς Ἀθηναίους λέγει (45) — ἑαυτῶν (48). Οἱ γάρ
 (43) — μιανθῇ τὰ ἱμάτια (45). Inf.
 1085. Ἀσκητικὸν · ἀντὶ τοῦ μέγα — εἶπεν τοῦ νοσήματος. Inf.

Fol. 125, vers 1085.

1087. Δείκνυσιν. Ext.
 1088. Ὅμοία. Ext.
 1089. Τέτανος. Ext.
Ibid. Οἱ γὰρ σπασμὸν (1) — σφόδρα (2). Int.
 1090. Συγχόπτοντες — συστέλλοντες. Ext.
 1092. Οὗτος Σιδυρτίου — κωμωδούμενος. Ext.
 1093. Τοῦτο φησὶν (6) — πάνυ (9). Ext.
 1094. Παρόσον (10) — ἡμελλον πλεῖν (12). Ext.
 1099. Ἄνδρες (17) — ἀνατεταμένους (18). Int.
 1100. Οἱ Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς Λάκωνας. Ext.
 1105. Παίξει (20) — στρατόν (21). Var. Λυσίστρατον (20). Ext.
Ibid. Κἂν λῆτε · κἂν βούλησθε · διαβάλλει τινά. Int.
 1110. Τῷ σὺ πόθῳ, τῇ σῇ θέλξει. Int.
Ibid. Ἰούξ ὀρνέον (23) — κακίας (24). Ext.
 1113. Μὴ συνόντας — δεχομένους. Ext.
Ibid. Ὁργῶντας, πρὸς εἰρήνην. Int.
 1114. Ὡς πρὸς (27) — τὸ δρᾶμα (29). Ext.
 1117. Ὡς ὀχληρῶν — ἐν μάχαις. Int.

1119. Σκώπτει (31) — τοῦ αἰδοίου (32). Ext.

1121. Ἄν σοι — ἄλλο τι. Int.

Fol. 125 verso, vers 1123.

1123. Ὡ Ἀθηναῖοι. Int.

1125. Ὁ στίχος — Εὐριπίδου. Ext.

1127. Οὐ πεπαίδευμαι κακῶς. Int.

1129. Τοὺς αὐτοὺς (37) — ὁμονοοῦμεν ἀλλήλαις (38). Ext.

1131. Τοὺς αὐτοὺς (39) — Ἐρεχθέως (42). Ext.

1132. Εἰς δέον ἐστὶ μὴ μακρολογεῖν (cf. *Adn.*). Int.

1133. Ὡς τῶν — βρβαροῖς. Int.

1137. Εἴτ' ὦ Λάκωνες · Εἰς σύμβασιν (46) — βοηθοῦντες Ἀθηναίους (51). *Var.* τοῦ omis (47). Inf.

1138. Ταῦτα καὶ (52) — συμφοράς (2). Ext.

Ibid. Στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. Int.

1141. Σημαίνει — Μεσσηνίους. Int.

1142. Σείων μέγα — συνειστήκει. Ext.

1144. Κίμων (8) — αὐτοῦς (13). *Var.* παρρεράγη ὑπὸ τῶν σεισμῶν καὶ τὸ (10, cf. *Adn.*). Ext.

1148. Ὡς πρὸς γυναῖκα — εἶναι. Int.

1149. Ἀφήσειν τῆς μέψεως οἶει. Int.

1152. Καὶ γὰρ τῶν Θεταλλῶν — ἐβοήθουν Ἰππία. Int.

1153. Ἰππικούς · Ἀριστοτέλης (19) — ἐάλωσαν (29). *Var.* Λάκωνες (25). Sup.

1157. Ἀγαθωτέραν. Int.

1162. Ἡμεῖς (31) — περιβολήν (33). *Var.* ἀποδουναι (31), | τουτέστιν (32). Ext.

Fol. 126, vers 1164.

1164. Ἀντὶ τοῦ — ἐπιθυμοῦμεν. Ext.

1166. Ἀντὶ τοῦ οἰκήσομεν. Ext.

1169. Ταῦτα οἱ (36) — Ἐχινοῦς κόλπος (37). Int.

Ibid. Λιμὴν ἐστὶν ὀπισθεν τοῦ Ἐχινούντος (38). Ext.

1170. Σκέλη (39) — τείχη (41). Ext.

1171. Ὡ μαινόμενε.

1173. Ἀπαλλαγεῖς — τὴν εἰρήνην. Ext.

1174. Ἀντὶ τοῦ (45) — γῆς (46). Ext.

Ibid. Ὡς τέμενος μέγα κοπήσαντα. Int.

1176. Δρᾶν ταῦτα, τὰ τῆς γεωργίας. Ext.

1180. Κατερώτησιν. Ext.

1181. Τοῖς ἑμοῖς. Τοὺς Καρυστίους — σύμμαχοι. Int.
 1184. Ἀντὶ τοῦ — τῇ κρίσει. Ext.
 1189. Πορφυρῶν περιβολαίων. Ἀποκοπή ἐστίν — ἐν Κόλαξι. Ext.
 1194. Χρυσοφοροῦσι γὰρ αἱ κανηφόροι. Ext.
 1198. Εἴ ἐσφραγίσθαι — ἔνδον. Int.
 1200. Τὰς σφραγίδας (*sic*) — ὑπῆρχον. Ext.
 1202. Παίζουσα — εὐρήσει. Ext.
 1204. Εἰ δέ τι. Int.

Fol. 126 verso, vers 1206.

1206. Ἀντὶ τοῦ πυροῦς ὑποκοριστικῶς. Ext.
 1209. Μέγας. Int.
 1211. Θυλάκους — ἄρτων. Ext.
 1212. Ὁ δοῦλος. Ext.
 1213. Γέλωτος χάριν. Ext.
 1216. Ἐπικωμάζει (13) — λέγει (14). Ext.
 1218. Τὸ πρᾶγμα (15) — τὸ δράμα (16). Int.
 1220. Φορτικὸν (16) — ὑμῖν (19). *Var.* ἐστὶ τὸ εἰσελθεῖν (17). Ext.
 1222. Ἀντὶ τὸν — καιομένας. Int.
 1225. Ἐξέρχεται — συμποσίου. Ext.
 1227. Σκώπτει τοὺς — διαπράττονται. Ext.
 1237. Ὁ νοῦς ὅτι (28) — Ἀριστοφάνης (32). *Var.* δεῖ δέον (30, cf. *Adn.*). Ext.
 1239. Τοῦτέστιν (33) — λαμπάδι (35). *Var.* γὰρ ὁ θεράπων (34). Int.
 1242. Πιθανώτερόν ἐστιν (36) — ὄχρεο (43). *Var.* Βοιωτῶν] Βοιωτὸν (36), | Λάκωνες] Λάκωνας (40), | ἐστὶν (41). Ext.
 1243. Διποδιάξω · Τοῖς δύο (44) — αὐτοῖς ἡ διποδία καλῶς (46). Ext.
Ibid. Τοὺς αὐλοὺς, ἀπὸ τοῦ φυσᾶν. Int.
 1245. Τοὺς αὐλοὺς. Int.

Fol. 1246, vers 1247.

1247. Ἀντὶ τοῦ μέλλοντος δρχεῖσθαι (3). Ext.
Ibid. Ἀρχεται (48) — παρ' αὐτοῖς (1). *Var.* Λάκων. Ἀντὶ δρμησον (49, cf. *Adn.*). Ext.
 1249. Μῶαν) μοῦσαν. Int.
 1250. Τοὺς Ἀθηναίους. Int.
 1251. Ἄχρα ἐστὶν (6) — Ἀθηναῖοι (7). Ext.
 1252. Τὸ πληρὲς (8) — ἐμάχοντο (9). Int.
 1253. Ποττα κάλα · πρὸς τὰ πλοῖα. Ext.
 1254. Λεωνίδας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων (Ces deux derniers mots sont répétés en scolie interlinéaire). Ext.

1255. Ὡσπερ κάρπους (12) — Λακεδαιμόνιοι (14). *Var.* τοὺς omis (12).
Ext.

1257. Πρὸς τὸ παρὰ (15) — ἐρρυηχότα στόμα (18). Ext.

Ibid. Ἄντι ἤνθει (18).

1259. Ἐπαιξεν.

Ibid. Ἐπὶ δειλία (19) — ἐνεφιδέντας (20). Ext.

1260. Ἦσαν — τῶν ψάμμων. Int.

1262. Θηροκτόνε.

1263. Παρθένε θεά.

1266. Τῶν πανούργων ῥητόρων. Ext.

1274. Παραδίδωσι (26) — δημοφύλους (27). Ext.

1276. Ἐπ' εὐτυχίαις. Int.

1281. Ἀπὸ Διδύμου (29) — Ἀθηναίων (31). Ext.

1283. Μετὰ τῶν βακχῶν · βλέπει. Int.

1285. Ἄντι τοῦ — κεραυνῶν. Ext.

1286. Ὑμνήσατε. Int.

Ibid. Ἦραν τὴν Ἀριάδην. Ext.

Fol. 127 verso, vers 1287.

1287. Ἄλλους · καὶ — κάλεσον. Ext.

1289. Τῆς εἰρήνης. Ext.

1296. Ἐπὶ νεώτερα — μοῦσαν. Ext.

1297. Ἐκλιποῦσα μοῦσα. Int.

1299. Κλείουσαι καὶ ὑμνοῦσαι. Ext.

1300. Οὕτω — Λακαϊδαίμονι ἢ Ἀθηνᾶς. Ext.

Ibid. Διχῶς · ἄνασσαν (43) — Σπάρτη (44). Int.

1301. Ἀγαθούς.

1302. Παίζουσιν.

1303. Ἄγε · ἐπίφθεγμα παρακελευστικόν. Ext.

1306. Ἦτινι (*sic*) — μέλουσιν. Ext.

1308. Ἦ τε — ὥσπερ. Ext.

1310. Λεῖπει τὸ κτύπον. Int.

1311. Ἀνακινοῦσαι. Ext.

1313. Ὡσπερ αἱ τῶν βακχῶν. Int.

Ibid. Ἄντι τοῦ θυραζουσῶν (*sic*, 2) — θύρσους (3). Ext.

1316. Παραπλέκετε, ποικίλλετε. Ext.

Ibid. Ἄντι τοῦ σκέπασον τῇ ἄμπυκι. Int.

1317. Οἷον πηδᾶν.

1318. Ὡς ἔλαφος. Ext.

1319. Ποιεῖτε κρότον τὸν ὠφελοῦντα τὸν χορόν. Ext.

1320. Καὶ τὴν θεὸν (*sic* : θῶ) Ἀθηνᾶν. Int.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

Fol. 128.

Ὑπόθεσις Ἀχαρνέων.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν (colonne 1, l. 1). — Νουμηνίαις (colonne 2, l. 5). *Var.* ἐξαπτοντας (5, cf. *Adn.*), | ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ὅτ' ἂν (12) | ῥαχώμασιν παρωδεῖ (15), | τινῶν αὐτῶν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὸ δοκεῖν, le mot αὐτῶν après τινῶν est barré (18), | ἐνχελεῖς (27), | συλλαβόμενος τινὰς (30), | περὶ au lieu de παρὰ (37), | μετ' εταίρας (41), | Εὐθυμένους au lieu de Εὐθυδήμου (col. 2, l. 2), | σωίζονται (4).

Ὑπόθεσις ἑτέρα.

Ἐκκλησίας (col. 2, l. 9) — ὁ ποιητής (15). *Var.* Le titre Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ manque, | καὶ au lieu de δὲ (12), | ἐξέβαλλον (14). La division en vers n'est pas indiquée; voici les mots qui terminent les lignes du ms. : Περσῶν (10) | παρὰ (12) | φέροντες (13) | καθάπτεται (14) | ποιητής (15).

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Δικαιοπόλις ·	Κήρυξ ·	Ἀμφίθεος ·	Χορὸς Ἀχαρνέων ·
Ἡμιχορὸς ·	Λάμαχος ·	Μεγαρεύς.	

Fol. 128 verso.

Vers 1. Θαυμαστικῶς ἀντὶ τοῦ πολλά (29) — μῦθος (37). *Var.* λείπειν et non ἐπεῖν (32, *Adn.*), | ἵνα ᾗ (32), | les mots κατὰ τὴν ἑαυτοῦ manquent devant καρδίαν (35), | καὶ manque (36). *Ext.*

Ibid. Ὅσα · τὸ μῦθον — σημαίνει (*Adn.*). *Int.*

Ibid. Καλῶς ἔφη (38) — φάσκων (5). *Sup.*

3. Ψαμμοκοσιογάργαρα : Ἀπὸ δύο (21) — πρὸς τὸ $\bar{\alpha}$ (33). *Var.* νεανιευται au lieu de νεανιεύεται (24), | ἥτις ἐστὶν κατάληξις τοῦ μετὰ τὸν $\bar{\rho}$ ἀριθμοῦ (30), | πλῆθος ἐστὶν au lieu de πλῆθους ἐστὶ (30). *Sup.*

4. Ἀντὶ τοῦ (39) — χαιρηδόνος (42). *Int.*

6. Παρὰ τῶν νησιωτῶν ἔλαβεν (50) — Θεόπομπος (2). *Var.* Il semble qu'il y a ἀπήτησαν au lieu de ἀπήτησαν (2). *Ext.*

Ibid. Ἀπλήστως ἄλλοτρίως καταφαγὼν (47) — ἱππέας (50). *Ext.*

7. Ἐγανώθην ἀντὶ τοῦ (3) — χαλκωμάτων (6). *Int.*

8. Ἄξιον οὖν φησιν — Κλέωνα (13). *Int.*

9. Τραγωδιδὸν ἐπέειπερ (14) — ἀπαγγελτικὴ (15). *Int.*

10. Κεχήνη — κεχηρότων (17-23, *Adn.*). *Var.* Les mots τὴν τροφήν sont ajoutées devant προσδεχομένων. *Int.*

Ibid. Προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, ἀντὶ τοῦ τὰς Αἰσχύλου (25) — ἐδιδάσκειτο (32). *Var.* ἔτυχεν (30). *Ext.*

11. Ὁ δα.ετι (*sic?*), ἀνηγόρευσεν (33) — ἐλέγετο (35). *Int.*

12. Ἐσεῖσε : Εὐσειστον (36, cf. *Adn.*) — μᾶλλον ἐξέσεισε (37). *Ext.*

13. Ἐπὶ Μόσχῳ : Ἀντὶ τοῦ (39) — φασιν (46). *Var.* δὲ om. (44). *Ext.*

15. Τῆτες, ἐπὶ ἔτος (47) — τάτες λέγουσιν (48). *Int.*

16. Ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος (51) — εἶναι εὐτονον καὶ ἀνάτασιν ἔχειν : Ὅμηρος · ὄρθι' Ἀχαιοῖσι με/ (2). *Ext.*

17. Ῥύπτομαι, σμύχνομαι τουτέστιν (3) — ῥύπτεσθαι (5). *Ext.*

18. Ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς · Παρ' ὑπόνοιαν · δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὥς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη ὅτι καὶ (12) — δάκνονται τὰς ὀφρῦς (13). *Ext.*

19. Κυρίας ἐκκλησίας · Ἐν ᾗ (16) — σύγκλητοι (22, cf. *Adn.*). *Int.*

20. Ἡ πνύξ, ἡ ἐκκλησία (23) — πυκνότης (24). *Int.*

21. Ἀγορᾷ, διάφορα (27) — σημαίνει (30). *Ext.*

22. Μεμιλτωμένῳ (36) — ἐξέτινον · τοῦτο ἐμυχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα (39, cf. *Adn.*). *Var.* βραδύνειν au lieu de βραδύναι (38). *Ext. et inf.*

23. Ἀωρία, ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα (47) — τρυγώμενα (48). *Inf.*

24. Ὡστιοῦνται · Διωθήσονται (49) — καὶ ἀτειρέας (52). *Inf.*

25. Πρώτου ξύλου · Περὶ τῆς (1) — καθεδρῶν (2). *Int.*

26. Καταρρέοντες · Ἀντὶ τοῦ ἀθρόως (7) — πεζῶν (9). *Var.* καὶ omis devant Ὅμηρος (8). *Inf.*

30. Σχορδονιᾶσθαι οὖν ἔστιν τὸ ἀνακλιᾶσθαι μετὰ χάσμης · γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον · κυρίως (19) — διατείνουσι (20). *Var.* τῶν omis après κυνῶν (19). *Inf.*

31. Γράφω, ζωγραφῶ (24) — ἀδημονίας (28). *Inf.*

32. Ἀγρόν · Οἱ γὰρ (32) — ἀποβλέπουσι (34). *Inf.*

34. Ἀνθρακας πρίων · Ἀχαρνέων ἴδιον (36) — πρίασθαι (37). *Inf.*

35. Πρίω · Οὐδὲ ἐγίνωσκεν (38) — οἴκοι (39). *Inf.*

36. Χῶ πρίων ἀπῆν · Τοῦτο (40) — πρίων (41). *Inf.*

37. Ἀτεχνῶς ἀσφαλῶς (*Adn.*).

38. Βοᾶν (43) — λέγεται (45). *Var.* ἔτυχεν (44). *Inf.*

Fol. 129, vers 40.

40. Οὔτοι' · δεικτικῶς, οὐκ ὀρθρίσαντες. *Sup.*

42. Ὡστίζεται · συνωθεῖ, συνθλίβεται. *Sup.*

44. Εἰώθασιν (51) — καθαρτῆς (6). *Sup.*

47. Ἱερεὺς Δημήτρας καὶ Τριπτολέμου (10) — ἐκαλεῖτο (21). *Sup.*

49. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμας. *Sup.*

52. Σπονδας · Οὗτος γὰρ (24) — Λακεδαιμονίους (26). *Sup.*

53. Ἐφόδι' οὐκ ἔχω : Ὅτι — πένης εἶμι, διὸ εἰρήνης ἐπιθυμῶ. *Ext.*

54. Οἱ τοξόται · Τοῦτο (30) — ὑβριστήν (31). *Var.* φησιν omis (30). Ext.
 55. Ὡ Τριπόλεμε · Τοὺς (40) — ἀπελάνοντες (42). *Var.* δὲ omis (42). Ext.
 58. Κρεμάσαι · ἐν γὰρ — ἀσπίδες. Ext.
 60. Πρυτανεύηστέ μοι : Σκέψησθε (46) — διεπράττετο (47). Int.
 61. Οἱ παρὰ βασιλείως · Οὗτος Περσῶν (49) — οἷον βασιλεὺς Μακεδόνων, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων (52). Ext.
 63. Τοῖς ταῷσι : Τοῖς κόλποις (8) — ἐληλύθασι (13). Ext.
 64. Ὡχβάτανα · Ἐξίσαι γὰρ οἱ πρέσβεις ὡς ἀπὸ Ἐχβατάνων κεκαλλωπισμένοι, ἥτις ἐστὶ Περσικὴ πόλις. Int.
 66. Πρὸ δώδεκα (18) — λαμβάνειν (21). Ext.
Ibid. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς · Διὰ (16) — κέρδους (18). Ext.
 67. Ἐπ' Εὐθυμένους · Οὗτος ἐστὶν ἐπ' Εὐθυμένους (ces deux derniers mots sont exponctués) ὁ ἄρχων (23) — ἵσχυσεν δὲ ἐπὶ γκίνου (*sic*) τε καὶ Θεοδώρου (26). Ext.
 68. Καύστριος ποταμὸς (27) — γεράνων (31). *Var.* ὁ manque devant Ἄσιος (28), | καὶ manque devant Ὅμηρος (30). Ext.
 69. Ἐσκηνημένοι · Κέκλιται δὲ τὸ (34) — κεχρυσωμένοι (36). Ext.
 72. Παρὰ τὴν ἐπαλξιν : Ἐκ τοῦ ἐναντίου (37) — λέγει (42). Ext.
Ibid. Φορῦτοι ψιατῶδες (45) — φιαλῶν (47). Ext.
 75. Κρανὰς τὰς Ἀθήνας λέγει (52) — Κρανאוῦ τινός (1). Ext.
 77. Ἄνδρας νῦν (3) — γεννάδας (4). Ext.
 79. Λαικαστάς, πόρους (6). Ext.
 81. Ἀπόπατος λέγεται ἡ ἀφοδος τῆς ἐκδεδηγημένης τροφῆς παρὰ τὸ (12) — ἀπόπατον ὥχετο (15). Inf.

Fol. 129 verso, vers 82.

82. Ἐπὶ χρυσῶν ὄρων · Παρόσον (16) — μέταλλα (19). Sup.
 83. Συνήρμοσεν. Int.
 84. Τῇ πανσελήνῳ · Οἱ γὰρ (27) — ἔθος (34). *Var.* οὖν καὶ (29), | τὸ au lieu de τότε (31). Sup.
 86. Οὐδετέρως (35) — καμίνους (38). Ext.
Ibid. Λεῖπει τὸ (44) — οὐδεῖς (46). Int.
 88. Ὅτι ὡς (47) — χαριεντιζόμενος (50). Ext.
 90. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνων, κομίζομενος. Int.
 91. Παίξει δὲ (53) — ὄνομα (4). *Var.* ἐποίησεν (2). Ext.
 92. Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν · Ἀντὶ (5) — πανταχοῦ (9). *Var.* τοὺς ὠτακουςτὰς au lieu de οἱ ὠτακουσται (8). Ext.
 93. Πρέσβειως, προπαροξυτόνως (10) — ὁ πρεσβεύς (13). Int.
 95. Ναύφρακτον ναύσταθμον ὡς (18) — προσώπου (34). Ext.
 97. Ἀσχύματα · Ὡς δέρματα (41, cf. *Adn.*) — τρίμα ἐστίν (46). Int.

100. Παίζει — χρώμενος.
 104. Ἴοναυ δὲ (53) — Ξοῦθου (1). *Var.* Ἴονες (53). *Ext.*
 106. Ὅτι πάντας (3) — προσείρηται (4). *Ext.*
 108. Ἀχάνη μέτρον ἐστὶν (7) — στελλόμενοι (11). *Ext.*
 111. Ἀντὶ τοῦ (12) — τουτονί (14). *Int.*
 112. Βάμμα · Ἴνα μή (15) — ἐντρίψω (19). *Ext.*
Ibid. Ἀνανεύει · Τοῦτό ἐστιν παρεπιγραφὴ ὑπὲρ (26) — ἀρνούμενος ἀνένευ-
 σεν (27). *Int.*
 114. Ἄλλως · Ἥλιθίως (28) — τὴν τὴν τὴν ἄλλως λέγοντες (32). *Ext.*
 115. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν · Τοῦτο (33) — δύο καλεῖ (38). *Var.* ἐπέ-
 νευσεν (34). *Inf.*
Ibid. Αὐτόθεν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ἐντεῦθεν (38). *Int.*
 118. Ἐγ' ᾧδ' : Οὔτος δὲ Κλεισθένης (40) — εἰκάζει (41). *Inf.*
 119. Παρωδία (42) — προσδοκία (45). *Var.* προσέθηκεν (44). *Inf.*
 122. Οὐ δὴ ποῦ Στράτων · Καὶ οὔτος (49) — Στράτων (52). *Inf.*

Fol. 130, vers 123.

125. Ὡστε (1) — Ἀθηναίους (2). *Int.*
Ibid. Ἀγχονὴ τὸ πάθος, ἀγχόνῃ τὸ σχοινίον (*Adn.*). *Ext.*
 127. Παροιμία (6) — ἀποδεχομένων (7). *Int.*
 132. Τῇ γυναικὶ παρὰ τὸ προσπελάζειν — τὴν κοίτην. *Ext.*
 133. Ἐξαπατᾶσθε καὶ ἐνεοί ἐστε (24). *Int.*
 134. Ὁ κήρυξ (26) — ἐν ταῖς Σφηξίν (33). *Ext.*
 137. Τοῦτο διὰ (35) — ἐβάσταζες (38). *Int.*
 140. Οὔτος (39) — ἔσκωψεν (43). *Var.* παρέβαλεν (*cf. Adn.*). *Ext.*
 144. Ἰδιον (51) — φύλλοις (2). *Int.*
 145. Τοῦτον (9) — Ἀθηναῖοι (10). *Int.*
 146. Ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων · Χαριέντως (16) — ἐπισήμου
 καὶ δημοτελοῦς, ἀγομένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιδῶνα μῆνα ·
 (19) ἐν δὲ τοῖς Ἀπατουρίοις ἀνεγράφῃ τῇ πολιτείᾳ δὲ υἱὸς Σιτάλκου (25). *Sup.*
 150. Εἶδος ἀκρίδων οἱ πάρνοπες · ὡς πολλῶν (41) — Ἀττικῇ (42). *Int.*
 153. Μαχμώτατον · ψεύδεται ὡς (45) — ὄντων (46). *Observ.* Le mot
 ψεύδεται est très distinct, Düb. : « φευ δὲ πῶς » (45). *Int.*
 156. Ὀδόμαντες ἔθνος (47) — εἶναι (48). *Inf.*
 158. Ἀνέτειλεν κυρίως ἀπεφύλλισεν (50) — αὐτά (52). *Var.* δὲ omis
 (49), | θρία (50), | ἐλαίνοντο (50). *Int.*
 160. Καταπελτάσσονται · Κατακοντίσους (53) — μικρά (3). *Var.* ἀφίᾳσι
 (2). *Inf.*
 162. Ὁ θρανίτης λεώς · Ἀντὶ (5) — λαμβάνοντες (11). *Var.* εἶπεν (6), |
 ζευγῖται au lieu de ζυγῖται (7). *Inf.*
 163. Δεῖ νοεῖν (12) — νέμονται (19). *Var.* δὲ manque (13). *Inf.*

Fol. 130 verso, vers 166.

166. Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκορδισμένοις, οὐ καταβάλεις · Ὁ Θέωρος (20) — ἐσκορδισμένοις μάχῃ (28). *Var.* ἀρπάσαι au lieu de ἀρπάζουσι (21), | ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς (τ, abréviation pour τῆς, se lit au-dessus du μ de μεταφορᾶς, 24). *Sup.*

171. Παρεφυλάττοντο (29) — χειμών (32). *Var.* Les mots γὰρ (29), et τοῦ (30) manquent. *Ext.*

172. Οἷον ἐς (34) — ὑπεξίναί (40). *Var.* τε ἐνῆφι (35). *Int.*

174. Μυττωτόν · Ἀντὶ (41) — ἐδήλωσεν, τούτέστιν τὰ σκόροδα (44). *Ob-serv.* Le ms. semble avoir σκοροδω (43) par abréviation de σ sur δ; je crois cependant qu'il y avait σκοροδου, et qu'un trait du f. 151 a fait, par contre-empainte, de l'abréviation de ου quelque chose qui ressemble à l'abréviation de ω. *Ext.*

176. Γελοίου χάριν εἶπεν — μήπω. *Ext.*

180 Ἀντὶ τοῦ πυκνοί (51) — συνάπτονται (1). *Ext.*

Ibid. Πρίνιοι · Στερεοί (3) — ἐστιν (6). *Ext.*

181. Ἀτεράμονες · Λίαν σκληροί (7) — ἀτεράμονα λέγονται (9). *Int.*

Ibid. Ἰσχυροί · Τοιοῦτο (*sic*) γὰρ (10) — σφενδονηταί (*sic*, 11). *Ext.*

190. Κοινὸν (24) — ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν (27). *Int.*

193. Διατριβῆς · Ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ συντριβῆς (30). Cette scolie est écrite au-dessous des vers 192 et 193, qui manquent au texte et que le scoliaste a écrits à cette marge extérieure.

195. Ὡ Διονύσια · Θαυμάζων (35) — ἔσεσθαι (37). *Int.*

198. Κἂν τῷ στόματι λέγουσι · Ὡς γυναῖκας — προστίθῃσι (46). *Ext.*

200. Χαίρειν κελεύων · Κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν · τοῦτο δὲ τὸν Ἀμφίθεον οἶονταί τινες. *Ext.*

204. Τὸ δὲ τῇ τοπικὸν (17) — τῷ ἐνταῦθα (18). *Int.*

207. Εἰ τις οἶδ' ὅποι γῆς · Ἀστεία (45) — εἰπὼν (48). *Ext. et inf.*

Fol. 131, vers 214.

211. Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος · Ὁ μὲν (1) — βασταζόμενα (12). *Var.* ὑπολήψεως] ὑπομνήσεως (6), | la citation : ἡδῶμ' ὥς (7) — Ἐκτωρ (9) manque, mais non les mots καὶ ὁ μὲν οὖν Ὀμηρος (9) — περιέθηκεν (11), | le mot ὥς est omis (11). *Sup.*

214. Ὡ Φάυλλος δρομεὺς (13) — ἀπολειπομένων (18). *Var.* Le mot καὶ est omis après οὗ (15). *Ext.*

215. Ἀντὶ (21) — βασιλῆως (22). *Int.*

219. Ἀντὶ τοῦ γεγηρακὸς καὶ αἰὼν (33). *Int.*

220. Λακρατίδης (39) — Λακρατίδας ἐκάλουν (43). *Var.* ἤρξεν (40), | ἀπέπηξεν (41). *Ext.*

229. Σχοῖνος, εἶδος (47) — δδυνηρός (50). Ext.
 230. Ἀντὶ τοῦ (51) — Ἀθηναῖοι (52). Int.
 234. Δέον γὰρ εἰπεῖν (15) — εἶπεν Παλλήναδε (16) · Οἱ Παλλήνηες (10)
 — πολεμος (12) · δ δὲ βούλεται εἰπεῖν, τοῦτό ἐστιν ὁμοίως δικαεῖσθαι
 (17) — τὴν μάχην (20). Ext.
 236. Κορεσθεῖν (26) — βλείμην (32). Var. τετύχηκεν (27). Int.
 237. Μέλλων θύειν Δικαίηπολις (Adn.).
 239. Πρὸς ὀλίγον (42) — φύγη (43). Int.
 242. Κατὰ τὴν (48) — ἐτίθεσαν (51). Ext.
 243. Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλόν · Φαλλός (1) — ἐφύτευσεν (21). Var. ἐλευ-
 θηρων αἱ δὲ ἐλευθεραὶ πολεῖς εἰσὶ τῆς (5), | μὴνύσαντος R², μὴνύσαντος R³
 (9), | κρείττονα au lieu de κρείττω (11), | ἐνδοὺς au lieu de ἐκδοὺς (20).
 Ext. et inf.
 245. Ἐτνήρυσιν · τὴν ζωμάρυστον ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται (27). Int.
 246. Ἐλατῆρ (35) — πλατύ (36). Var. ἐστι omis (35). Ext.
 248. Τὸν φαλλὸν λέγει.
 Ibid. Οἰκετῶν) Οἰκείων.

Fol. 131 verso, vers 254.

254. Θυμβροφάγον · Ἥτοι (42) — ἐχθρῶν (46). Var. Le mot καὶ est
 omis après δὲ (44). Sup.
 255. Γαλᾶς, παῖδας δριμυτάτους (49) — νεανίας (51). Var. φάναι au lieu
 de ἐκφάναι (50). Ext.
 256. Παρόσον (53) — γίνεσθαι (2). Ext.
 257. Ὡς ἐπὶ — αὐτῶν (3). Int.
 261. Ἄσματα (10) — ἔστιν δὲ εἰς Διόνυσον (11). Ext.
 265. Διὰ τὸ (32) — φαλλοῦ (35). Ext.
 266. Ἐκτον γὰρ (37) — Ἐρεχθῆος (40). Var. ἐξ et non ἀφ' (38). Int.
 270. Ὁ Λάμαχος (41) — οὗτος (45). Ext.
 272. Ὠραῖαν ξυληφόρον (Adn.). Int.
 273. Θραῖτταν · Ἥτοι (51) — Νεφέλαις (4). Ext.
 275. Ἀντὶ τοῦ (8) — καταγιγάρτισαι (12). Int.
 279. Ἐν τῷ πεψάλῳ · Ἐν (18) — καταθεῖο (25). Var. φέπαλλοι (18). Ext.
 284. Βαλλόμενος (33) — φησιν Ἡρακλεῖς (34). Int.
 Ibid. Ὡς ἄλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ (35) · γελοίου δὲ χάριν — προ-
 νοεῖται (Adn.). Ext.
 285. Μιαρὰ κεφαλὴ · Ἐκ τοῦ (3) — κεφαλὴ (7). Var. Il y a ὦ et non
 ὥς (7, cf. Adn.). Ext.
 290. Χωρὶς (8) — ἡμῶν (9). Int.
 295. Τοιοῦτο (10) — πατρίδος (14). Var. ἔσο au lieu de ἔσσο (11). Ext.

Fol. 132, vers 296.

296. Μεγαλοφρόνως (15) — δίκαιον (17). Sup.
 297. Οὐκ ἀνασχῆσομαι · Ὅτι τινὲς (18) — ἀνέξομαι (21). *Var.* νομίζουσι (19), | Ἀριστοκράτους au lieu de Τιμοκράτους (20). Sup.
 298. Ἐμισεῖτο — κοινά. Int.
 300. Οἰκεία (31) — τοῦργον (34). *Var.* ἔχρα au lieu de ἔχθρα (32), | δεδήλωκεν (33). Ext.
 303. Οὐ λέγουσιν ὅτι τοὺς (37) — πέπρακται (40). *Var.* οἱ manque devant λόγοι (39). Ext.
 306. Λεῖπει ἡ περί (41) — καθίστασθαι (44). *Observ.* ὀργίλως, l'abréviation finale ως a reçu du f. 132 quelques traits qui font qu'elle ressemble à l'abréviation de ους, mais la lecture ως me semble certaine. Int.
 308. Αἱ γὰρ συνθῆχαι (49) — αἷς ἐπέπιθμεν (53). *Var.* διὰ ὅρκου (50), | ἐν τοῖς βωμοῖς (51), | ἐπει au lieu de ἐπειδὴ (51), | καὶ manque devant Ὅμηρος (52). Ext.
 309. Πάνυ (1) — ταχθεῖεν ἄν (5). *Var.* ἐχρῶν pour ἐχθρῶν (3). Int.
 315. Αὐξήσει (6) — οὕτως ἐστὶ δεινόν (7). *Var.* καὶ est ajouté après εἰπὼν (6), | ὥς δάκνειν omis (8). Ext.
 318. Ἐπίζηνος (14) — συγκόπτουσι (15). Ext.
 320. Μὴ οὐχὶ (16) — ἱματίου (19). *Var.* αὐτὸν (16) et αὐτῷ (17) sont écrits les deux fois αὐ, | ἔθηκεν (18). Ext.
 321. Θυμαλλῶψ · δ (33) — ἐπέξεσεν (37). Int.
 322. Τὴν δημηρικὴν περίφρασιν (38) — παῖδες (40). *Var.* προσενεγκάμενος au lieu de προεισενεγκάμενος (40). Ext.
 326. Ἀνταποκτενῶ · Ταῦτα γὰρ λέγει (41) — ἀνθρακοκαύστας (44). Ext.
 327. Ὅμηρους (45) — διδόμενα (46). Int.
 330. Εἴρξας · ἀποκλείσας, δασέως δὲ τοῦτο Ἀττικοί (48). Ext.
 332. Εἴσομαι δ' ὕμῶν · Ἀντὶ τοῦ γνῶσομαι · ψάθον (53) — κωμικώτατα (2). *Var.* φασι au lieu de φησι (1). Ext.
 333. Ὁ λάρκος πλέγμα τι (12) — ἀνθρακας (13). Int.
 334. Ὡ μῆδαμῶς · Τοῦτο (14) — προσείποι (16). Ext.
 336. Ὡλικά · Ὡτοι (17) — σφαγῆς (18). Inf.

Fol. 132 verso, vers 338.

338. Ἐπιτρέπουσιν — ἀφ' ἣ τὸν λάρκον. Sup.
 339. Ἀντὶ τοῦ (25) — Λακεδαιμονίων (27). Il y a ἐστὶ σου (26, cf. *Adn.*). Sup.
 341. Ἀντὶ (32) — τουτέστιν τῆς γῆς (34). Int.

342. Κωμωδεῖ (35) — παυομένους (37). Ext.
 343. Κεκρυμμένοι εἰσὶν (41) — ὑποκάθηνται (42). Int.
 344. Ἡ δὲ κόλπος, ἥ δὲ τρίβων (43). Ext.
 345. Σημειωτέον (38) — τέθεικεν (39). Int.
Ibid. Τὸ τριβώνιον.
 346. Ἀναστρεφόμενοι (46) — ἐγχεκρυμμένον ἔχουσι (48). Ext.
 347. Ἡθικώτατα (50) — διαλέγεται (51). Ext.
 348. Ἀντὶ τοῦ (1) — Ἀττικῆς (2). Int.
 350. Ἡ ἐξ ἀνθρώπων (10) — μέλαν (13). Var. Il y a τῆς ἐπανθρώπων et non τῆς ἐπανθρώκης (12, cf. *Adn.*). Ext.
 352. Ἀντὶ τοῦ (17) — δμφάκων (18). Int.
 354. Ἀντὶ (24) — ἀκοῦσαι (26). Var. ἴσον omis après ἔδωρ (25), | κατὰ ἴσον (26). Ext.
 355. Τὸ ἐξῆς οὐ (sic) λέγει ἐμοῦ (27) — Λακεδαιμονίων (29). Int.
 362. Λεῖπει (44) — δικαιολογίῃ (45). Ext.
 364. Τὸ ἥπερ — καθάπερ. Ext.
 366. Ἐφ' ἑαυτοῦ (47) — λέγει (51). Var. Il y a σωματῶν et non σκωμμάτων (50, cf. *Adn.*). Ext.
 368. Ἀντὶ τοῦ (52) — σεμνυνόμενης (53). Int.
 373. Οἷον οἱ ῥήτορες (cf. *Adn.*). Int.

Fol. 133, vers 374.

374. Πιπρασχόμενοι διὰ (4) — αὐτούς (6). Sup.
 375. Τὰς ψυχὰς · Τῆς τῶν (7) — ὄλον (9). Sup.
 376. Οἷον (10) — κωμωδεῖ (12). Ext.
 377. Ὡς ἀπὸ — λόγος. Ext.
 378. Τὴν πέρυσιν κωμωδίαν · Τοὺς (15) — ἐνέβαλεν (25). Var. ἐκωμώδη-
 σεν (17). Inf.
 381. Ἐνταῦθα (28) — ἐστι κωμωδίας (33). Int.
 384. Ἀντὶ τοῦ (35) — ἐπάγει (38). Var. Les mots τὰ γὰρ — καὶ ne
 sont pas omis (38-39, cf. *Adn.*). Ext.
 388. Ὁ δὲ Ἱερώνυμος μελῶν (41) — ἀνώμαλος (42). Var. ἐστι manque
 (42). Ext.
 391. Δριμύν (47) — ἀνδρῶν (50). Var. διδαγμένοι au lieu de δεδιδαγμένοι
 (49). Ext.
 394. Ἀντὶ τοῦ βαδιστέον, μεταβολὴ γέγονεν (52) — Εὐριπίδου (53). Ext.
 395. Τοῦ Δικαιοπόλιδος (6) — ὑπακούει (7). Int.
 396. Εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός · οἰκείως (8) — τῷ δεσπότη (9) · διὰ δὲ τοῦ
 δοκοῦντος ἐπαινῶ διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην (*Adn.*). Ext.
 398. Οἷον (16) — καθήμενος (25). Ext.
Ibid. Τὰ Εὐριπίδου ἰάμβια ἐπύλλια ἔφη εἶναι (*Adn.*). Int.

400. Ὡ τρισμακάριε · Θαυμάζων (28) — Δαναοί (30). *Var.* εἶπεν (29). *Ext.*
 405. Ὑπήκουσας δηλονότι.
 406. Δῆμος (38) — εἰσάγειν (39). *Int.*
 408. Εἰ μὴ (43) — σχολή (50). *Var.* ἐγκυκλήθητι, τούτέστιν (44), | ἐγκυκλήμα sans δὲ (45), | ἐδείκνυεν (47), | ἐγκυκλήσομαι (50). *Ext.*
 410. Λελακας ἀντὶ τοῦ κέκραγας · ἀναβάδην, φαίνεται γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετέωρος. *Int.*
 412. Οὕτως (8) — ἤρωας (11). *Inf.*
 415. Τοῦ Τηλέφου (12).
 418. Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκια. Ces mots sont à côté du v. 417. *Int.*

Fol. 133 verso, vers 418.

418. Γέγραπται (22) — Οἶνεῖ παραδέδωκεν · τρύχη δὲ τὰ ῥάκη τραγικῶς (28). *Var.* Τυδέως] Τυδέος (23), | ἀνεῖλεν (27). *Sup.*
Ibid. Ὡς προκειμένου τοῦ προσώπου Οἰνέως (29). *Int.*
 421. Διερωγότα ἱμάτια αὐλακας (*Adn.*). *Int.*
 424. Εἰσήγαγε — πενόμενον. *Var.* γὰρ omis. *Ext.*
 426. Τὰ ἐρρυπωμένα (39) — ἔχοντα (41). *Var.* εἰσήγαγεν (40). *Ext.*
Ibid. Ἐκεῖτο — Βελλεροφόντου (42). *Int.*
 429. Οὐκ εἶπεν — λέγεται (46). *Int.*
 432. Τὰ ἱμάτια — ῥακῶν. *Ext.*
 434. Ἐξήγαγεν — ῥάκη. *Int.*
 435. Ταῦτά φησιν (52) — λέγεται (54). *Var.* ῥάκια] ῥάκη (53). *Int.*
 436. Διασύρει — ἐχρῆν τοιαυτὰ ἐπὶ σκηνῆς ἔχειν. *Ext.*
 439. Πιλίδιον τὸ νῦν καλούμενον καμαλαύκιον (5). *Int.*
 441. Φαίνεσθαι τούτέστιν (8) — μορφήν (9). *Ext.*
 442. Ὅτι εἶπη — ἀμουσίαν. *Ext.*
 444. Ἐξουθενήσω — δακτύλῳ (19, cf. *Adn.*). *Int.*
 452. Ἀντὶ τοῦ (26) — αἰτῶν (27). *Ext.*
 453. Ὅτι οἱ (30) — πῦρ (32). *Ext.*
 454. Τοῦ σπυριδίου · τοῦ πλέγματος (33). *Int.*
 455. Μιμεῖται — λόγῳ. *Int.*
 457. Σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν (38). *Ext.*
Ibid. Κυλίσκιον ποτήριον (39).
Ibid. Ἀποκεκρουσμένον) ἀποκεκλασμένον (41). *Int.*

Fol. 134, vers 461.

461. Λεῖπει μὴ δούς (46, *Adn.*). *Ext.*
 463. Τετρημένον ἀπανταχοῦ ὥσπερ οἱ σπόγγοι (52). *Int.*
 464. Οἶον — τραγωδίας. *Ext.*

465. Τὴν χύτραν δηλονότι. Int.
 469. Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων (8). Ext.
Ibid. Οἶον μεμαραμμένα καὶ εὐτελεῖ τῶν λαχάνων (9). Int.
 478. Θηλυκῶς (18) — εὐτελής (19). *Var.* ἔστι γὰρ λ. (18). Ext.
 479. Τὰς θύρας (20). Int.
 483. Ἀρχή (26) — δρομέων (27). Ext.
 484. Ἀντὶ τοῦ (28) — σεαυτῶ (30). Int.
 487. Εἴ τι (31) — ἐπιζηνον (33). Ext.
 491. Στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀτέραμνος. Ext.
 493. Λεῖπει τὸ ὦν, ἔν' ἧ εἰς ὦν. Ext.
 494. Αἰρεῖ ἀντὶ τοῦ βούλει. Ext.
 499. Κωμωδίαν (45) — τουτέστι νέον οἶνον (46). Ext.
 504. Οἶον (54) — ξένων (1). Int.
Ibid. Οὐπι Αἰηαίω · ὁ τῶν (5) — λοιπὸν ἦν (9). Ext. et inf.

Fol. 134 verso, vers 506.

507. Οἶον (10) — πτισάνη (12). *Var.* κυρίως δὲ (11). Sup.
 508. Μέρους γὰρ — κριθῶν. Sup.
 510. Ταίναρον (16) — εἶναι (21). Sup.
 512. Ὡς — Ἀχαρνέῦσι. Int.
 517. Ἀπὸ μεταφορᾶς (24) — ῥήτωρ (27). Ext.
 519. Ἀντὶ τοῦ τὴν ὑπαρξιν, τὴν οὐσίαν (31). Int.
 520. Ἀπὸ εὐθείας ὁ σίκυος. Ext.
 522. Ταῦτα λέγοντες (36) — μικρολόγου (38). Ext.
 524. Οἱ ἀπὸ (39) — ἡρπαξαν Σιμαίθην (40). Int.
 526. Περφυσημένοι · Ἀπὸ μεταφορᾶς — ἄσκων (52). Ext.
 527. Ἀσπασίας · Τῇ μιᾷ (54) — γέγονεν (6). Ext.
 528. Ἐνταῦθα (7) — πρόφασιν (9). Ext.
 532. Ἐτίθει νόμους · Τιμοκρέων δ (22) — γεγραμμένους (31, sq.). *Var.* ἔγραψεν (23), | εἶπεν (28), | μήτε ἡπείρου (29), | ἔγραψεν (30). Ext. et inf.
 535. Ἀντὶ τοῦ ἐλίμωττον ἀπὸ λιμοῦ διεφθείροντο (35). Int.
 541. Ὡς γυμνάζων τὸ πρᾶγμα φησι · ἡ Σέριφος — Θράκην (*Adn.*). Int.
Ibid. Εἴ τις τῶν (41) — ἠνέσχεσθε ἄν (52). *Var.* εἰ omis (51). Inf.
 546. Θορύβου βοώντων — εἶναι. Inf.
 547. Χρυσουμένων · Ἐν ταῖς (6) — ἐπεμελῶντο μέλλοντες πλεῖν (8).
 Inf.

Fol. 135, vers 549.

549. Τρωπωτήρων · Τῶν (13) — τουτέστιν τοῖς τρωπωτῆρσι (16).
 Sup.

550. Οἱ γὰρ (17) — ὄνοῦντο (18). Int.
 551. Στεφάνων · Ὡς εὐωχομένων (20) — ἰχθύων (21). Sup.
Ibid. Ὑποπίων · Τῶν (23) — οἷας δῆποτ' οὖν πληγῆς τραύματα (25). Sup.
 554. Ὁ νίγλαρος (33) — παρακελευστικόν (34). Int.
 557. Ἐνταῦθα (37) — ἀποδέχεται (39). Ext.
 559. Καὶ συκοφάντης · Καὶ (41) — ἀπεκρύψω (42). Sup.
 562. Κατερώτησιν δὲ λόγος, εἰ καὶ — εἰπεῖν. Ext.
 564. Τὸ ἡμιχόριον (49) — ἔσση (50). Ext.
Ibid. Θενεῖς) τύψεις (51).
 565. Καταβλήθησιν.
 566. Ὡς φοβερῶτατε (4). Int.
 571. Ἀντὶ τοῦ (5) — ληφθέντων (6). Ext.
 574. Ὡς τοῦ — Γοργόνα. Ext.
 577. Κακῶς ἀπαγορεύει · καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. Int.
 579. Ἐφλυάρησα — ἐφθεγξάμην. Ext.
 581. Σκοτοδινίῳ (18) — λέγουσι (19). *Var.* καὶ omis après δὲ (19), | εἰλεδόν] εἰλεον (19). Ext.
 582. Ἀντὶ τοῦ φοβερά (24). Int.
 584. Τὸ πτερόν αἰτεῖ ἵνα — χρῆσθαι. Ext.
 586. Ἀλληγορικῶς — τοὺς λόγους. Int.
 589. Ματαιοκόμπου (31) — Λάμαχον (34). *Var.* παρεποίησεν (32). Ext.

Fol. 135 verso, vers 590.

590. Τὸ τέλειον — τεθνήσκει. Ext.
 595. Οὐ σπουδάζων περὶ ἀρχῆς (41). Int.
 596. Ἀντὶ — στρατιώτης. Ext.
 598. Ἀντὶ τοῦ (47) — φθέγγεται (48). *Var.* κόκυξ (48). Ext.
 600. Τοῖς τοῦ πολέμου καταλόγοις. Int.
 603. Ὁ Τισαμενὸς (50) — διεβάλλετο (52). *Var.* συνῶδης (51). Ext.
 604. Χάος μὲν ἔθνος (5) — δούλων (9). *Var.* ἱππεῦσι (6), | χαόσι (7). Ext.
 606. Καμαρίνα (10) — στρατηγούς (12). *Var.* ἐποίησεν (11). Int.
 609. Ὡς Μαριλάδῃ · Παρεποίησεν (15) — Ἀχαρνικῇ (17). Ext.
 614. Κοισύρα δὲ (25) — λέγεται (28). Int.
 615. Ἔθος (29) — χρεῶν (32). Ext.
 617. Ὅτι πάντες ἐξίστω παρήνουν φίλοι · Εἰώθεσαν (34) — πένητας (46).
Var. βραχὴ λέγειν τῶν παριόντων ἐξίστω. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίστω ὄνομα δμῶ-
 νυμον (37), | πλουτίσαντας ἀπὸ τῶν τῆς (39). Ext. et inf.
 621. Ἀντὶ ἰσχυρῶς.
 625. Τὸ ἀγοράζειν (48) — ἰόντας (50). Inf.
Ibid. Κομμάτιον τοῦ χοροῦ, παράβασις (main du texte). Ext.
 627. Ἀλλ' ἀποδύντες · Ἀπὸ (3) — χωρεύσωσιν (5). Inf.

629. Οὐπω παρέβην · ἀντὶ — οὐπω εἶπον. Inf.

630. Ταχυβούλους οὖν ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένους (10). Inf.

Fol. 136, vers 633.

634. Ἀντὶ τοῦ (13) — προσήκουσιν (14). Int.

635. Κεχαυνωμένους — πόλιν. Ext.

637. Παρὰ τὰ (18) — λόγοις (20). Ext.

638. Παρὰ τὴν (21) — δνύχων (22). Int.

640. Ἀντὶ — κατορθοῖ (33). Int.

642. Ἀντὶ τοῦ (36) — αὐτοὺς ἐποίησα (39). Var. τουτέστιν (38). Ext.

644. Τὸν Ἀριστοφάνην. Int.

647. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέγας ὁ Περσῶν. Int.

Ibid. Ἀκριβῶς ἐξετάζων. Ext.

648. Ποῖοι — περιεργάζεσθαι. Ext.

649. Ἀντὶ τοῦ (49) — βελτίους (53). Var. ἔφασκεν (51). Int.

652. Διὰ τὸ (3) — ἄριστον (4). Ext.

653. Τῆς νήσου — Αἰγίνης. Ext.

654. Ἀφέλονται · ἐγγὺς αὐτῶν λάδωσι (8). Ext.

657. Οὐδέ τις (19) — ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν (20). Ext.

658. Καταβρέχων — φυτά (22). Ext.

665. Λαμπρά (34) — τοὺς ἀνθρακας · ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά (35). Ext.

667. Ἀντὶ τοῦ — στερεόν. Ext.

668. Σπινθήρ (38). Int.

669. Τὸ πρὸς κίνησιν πνευμάτων (42) — καλοῦμεν (43). Int.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀνέμου φορᾷ (41).

670. Λεπτοὶ — ἐκάλουν. Ext.

671. Φιάλην (3) — πεπληρωμένην (4). Ext.

Fol. 136 verso, vers 676.

676. Ἐπίρρημα. Ext.

678. Ἐν τῇ γῇρα πάσχομεν. Int.

679. Τὸ οἷτινες — Ἀθηναῖοι (12). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ — κατηγορίας (14). Int.

680. Ὑπὸ νέων — βλάπτεσθαι. Ext.

681. Οἶον (17) — κωφῶ (18). Int.

Ibid. Ἐκ μεταφορᾶς (19) — διερρηγμένοι (21). Ext.

682. Ἀσφάλειος Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις (23) — πλέωσι (26). Var. τὸ πατεῖν ποσὶ το ποντιποσὶ (25), | πεποίηκεν (25). Sup.

683. Τονθορύζοντες · Λάθρα (27) — τῷ βήματι (28). Sup.

684. Τὴν σχιάν (32) — εἰπεῖν (36). Var. τὸ omis (35), | εἶπεν (35). Ext.

687. Σκανδάλιθρα λέγεται (49) — καὶ βάρη (52). Ext.
 688. Ὑπὲρ ἄγαν γεγηρακότα. Int.
 689. Μασταρύζει • Συνέλκει (4) — χεῖλη (6). Ext.
 690. Λύζει • Ἐάν (7) — ἀδημονεῖ (8). Int.
 691. Χρεωστῶν (10). Int.
 693. Ἀντὶ τοῦ (12) — ῥήτορες (15). Var. τῶ omis (12). Ext.
 694. Ὑπομείναντα.
 697. Ἐδιώκομεν • Περιεγένοντο (19) — Μαρθῶνι (21). Var. οἱ manque (19), | ὅτε (20). Ext.
 699. Τῶν νέων ῥητόρων : ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.
 703. Τῷ γὰρ εἰκός • τῷ τρόπῳ (28) — γεγόνاسι δὲ δ (33). Ext.
 706. Ἐκλαυσα • ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. Int.
 707. Τοξότου ὑπηρέτου — καλουμενον (sic). Int.
 708. Ὅς μὰ τὴν • Ὅστις δὲ πρεσβύτης (48) — τῆς Κόρης (52). Var. Δή-
 μητρος] Δημητρας (49). Ext.
 710. Κατεπάλαισεν, κατηγωνίσαστο, κατεπολέμησεν, δὲ δὲ Εὐαθλος ῥήτωρ πο-
 νηρός (4). Ext.
Ibid. Τοῦ Εὐάθλου (14). Int.
 714. Τὰς δίκας (15). Int.
Ibid. Ἰνα παντελῶς (16) — ὧσι (17). Int.
 716. Ἀλκιβιάδην — καταπύγωνα κωμωδοῦσιν. Inf.
 717. Κἂν ἐξελαύνειν χρη (20) — γέροντα (21). Inf.

Fol. 137, vers 719.

720. Ἐν ἀγορᾷ (24) — ἐστὶν (25). Int.
 723. Οὗς νῦν λογιστάς καλοῦμεν. Int.
 724. Οἱ μὲν (29) — λεπρὸν οἰκίζεται (39). Var. Πελοποννήσου (31). Ext.
 726. Ἀντὶ τοῦ (42) — ποταμῷ (45). Var. Φάσις (45). Int.
 729. Ἀγορᾶν Ἀθάνας ἔρχεται (46) — αὐτὰς σχηματίσας (49). Ext.
 730. Νῆ τὸν (50) — μητέρα (51). Int.
 732. Ἀνάσθητε (52) — εἰς β δδ (2).
 733. Παρὰ προσδοκίαν (3) — ἐπεινῶν (5). Int.
 736. Καγὼ αὐτὸς τοῦτο σύμφημι.
 737. Ἐπειδὴ κόραι (10) — ἐστιν (11). Var. ἡ δὲ τούτων φ. (11). Ext.
 738. Ἀντὶ τοῦ (12) — ποιοῦντες (14). Ext.
 741. Τοὺς μικροὺς σὺς • ὅν ἐπὶ (32) — ἀδιάφορος (33). Var. ἄρσενος (33). Int.
 742. Ἐκ δευτέρου — θηλυκῶς λέγουσι τὴν λιμόν. Ext.
 743. Τὰ πρῶτα — πειραθήσεσθε. Int.
 744. Κυρίως ἔφη (38) — ῥύγχος (39). Ext.
 747. Ἀντὶ — φωνήν (42). Int.
Ibid. Ὅτι ἐν (43) — μυστηρικᾶ (46). Var. [ὑπὲρ] ^πυ (45). Ext.

749. Ἐρα θέλεις. Int.

Ibid. Ποιητικῶς.

750. Μεγαρικός . ἐν ἀγορᾷ διατρέφοντες — πωλήσοντες. Ext.

752. Ὡς ἐπὶ (7) — ἦν τὸ καθῆσθαι μετὰ αὐλῶν (8). Ext.

753. Οἷα δὴ — δὴ. Int.

754. Ὡδοιπόρου. Ext.

Ibid. Ἐκεῖθεν ἦλθον. Int.

755. Οἱ στρατηγοί. Ext.

756. Καὶ τοῦτο (12) — εἰπεῖν ὅπως σωθῶμεν (14). Ext.

757. Σαμὴν ἀντὶ (18) — τοῦτο (19). *Var.* δὲ omis (18). Int.

758. Ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ Μέγαρα. Int.

759. Ἀντὶ τοῦ (21) — οὖν (23). *Var.* οἱ omis devant θεοὶ (21), | Düb. « με παίζει. » Il y a με/, c'est-à-dire μεγαρεὺς, c'est l'indication du personnage qui prononce la seconde moitié du v. 760, et cette indication est de la main du texte. Ext.

760. Διὰ τὸ (26) — ἔφη ὅτι ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε (27). Ext.

Fol. 137 verso, vers 762.

762. Εἰσβαλεῖν ἐστιν (28) — Ἀθηναῖων (34). *Var.* ἐσήμανεν (32). Sup.

763. Ἀγλῆδας τὰς (36) — πασσάλῳ τὰς ἀγλῆδας (37) · ὑβριστικῶς τὸ πασσάλῳ. Ext.

764. Διὰ τὸ (38) — θύεσθαι (39). Int.

766. Ἀνάτεινον, εἰ βούλει (40) — εἰσί (41). Ext.

767. Ὁ Ἀττικὸς (46) — χοίρου (49). Ext.

769. Τὸ αἰδοῖον — παιδός. Int.

770. Ὁ Μεγαρεὺς (52) — ἀπιστίας (54). Ext.

771. Οὐ λέγει. Int.

772. Εἰ βούλει (4) — χρόμμου (7). Ext.

773. Χοῖρον (8) — ἐκάλουν (10). Int.

774. Διοκλῆς τις (12) — μέμνηται (14). Ext.

776. Ἡ θέλεις ἀκοῦσαι λαλουςσῶν. Int.

778. Τουτέστιν φθέγγαι. Αεληθότως (21) — χρῆσθαι σιγᾷ (22). Int.

779. Ἐὰν σιωπήσητε — λιμώξοντας. Ext.

780. Αἱ παῖδες — λέγουσαι. Ext.

781. Νῦν σαφῶς (27) — αἰδοῖον λέγει (28). Int.

Ibid. Πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον (29). Ext.

784. Διὰ τὸ — ἔφη. Ext.

785. Τὰ γὰρ (32) — θεοῖς (34). Int.

786. Σα μαν. ναὶ δὴ. Ext.

Ibid. Τὸ νέα ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα καὶ αὐξομένη, ἔξει παχέαν καὶ μεγάλην οὐρὰν, οἶον τῇν — χοίρους (*Adn.*). Ext.

789. Τῇ ἐτέρᾳ — εἶναι. Ext.
 790. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
 791. Ἀντὶ τοῦ (43) — ἡδέσῃ (45). Ext.
 792. Τυθῆναι (49) — αὐτὴν (50). Var. δὲ omis (49). Int.
 794. Αὐτῇ (3) — αἰδοῖον (4). Ext.
 796. Βοιωτοὶ — λέγουσι. Int.
 799. Ἄτινα — ἐσθίουσι. Ext.
 800. Τὸ ἐρώτη ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον. Ext.
 801. Ἐπαιξεν — καλοῦσιν. Ext.
 802. Γένος συκῆς ἢ φήβαλις (13). Ext.

Fol. 138, vers 805.

806. Θαυμαστικῶς. Ext.
 807. Ἀντὶ τοῦ τρώγουσι · ἀθρώως (20) — τὸ οἶον (21). Int.
 808. Ἀπὸ τοῦ — πόλεως. Ext.
 810. Τῶν ἰσχάδων — ἔλαβον. Ext.
 811. Ἀνθηρὰ καὶ καλὰ τὰ βοσκήματα (29). Ext.
 813. Διαβάλλει (32) — χοίνικος ἁλῶν (34). Ext.
 815. Τὸ σοὶ παρέλκεται. Int.
 816. Ἐμπορικέ · πραγματευτικέ · τὸ πλῆρες δὲ Ἑρμᾶ · λείπει δὲ τὸ γένοιτο.
 Ext.
 818. Συκοφάντης πρὸς τὸν Μεγαρέα. Int.
 819. Φανῶ, ἀποδείξω, ἐστὶν — καλουμένης. Ext.
 821. Ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι. Int.
 822. Ἀντὶ τοῦ — ἀπελεύσῃ (50). Ext.
 Ibid. Σάκος (53) — διὰ β (54). Var. δὲ omis (54). Ext.
 823. Ἀντὶ τοῦ — πρὸς τῷ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. Ext.
 826. Πρὸς τὴν (3) — λέγεται (5). Ext.
 827. Τούτους τοὺς περὶ τὸν Μεγαρικόν. Int.
 828. Εἰ μὴ — συκοφαντήσεις. Int.
 829. Τὸ τῶν (10) — ἔχοντας (11). Ext.
 832. Τὸ χαίρειν — κακά. Ext.
 833. Λεῖπει τὸ (15) — χαίρειν (18). Ext.
 839. Οὗτος ὁ Κτησίας ὡς συκοφάντης διεβάλλετο. Int.
 842. Ἐπὶ ὀψωνία κακουργῶν βλάψει (42). Ext.
 843. Μαλακίαν. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξῃ τῆς κιναιδίας Πρέπιδος, ὡς καταπύγων
 δὲ κωμωδεῖται ὁ Πρέπις. Ext.
 844. Ὠθήσεις, φιλονεικήσεις. Int.
 Ibid. Οὐδὲ πεισθήσῃ (50) — ῥίψασπις (52). Ext.
 845. Φαεινὴν — διελεύσῃ. Int.
 846. Τοῦτον (1) — Ἀθηναίων (2). Inf.

Fol. 138 verso, vers 848.

849. Κρατίνως μελῶν ποιητής (3) — ξυράφιον (6). *Var.* καὶ κιναιδῶδους (5). Sup.

850. Συνεχρόνισεν τῷ (12) — μηχανητής (13). Ext.

851. Ὁ ταχὺς ἄγαν · Ὡς ἐπὶ (18) — μελοποιός (19). Sup.

852. Τοῦτον καὶ ὡς καὶ δυσώδη διαβάλλει (20). Sup.

Ibid. Διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν (21). Int.

854. Οὔτος — σκωπτολόγος. Ext.

855. Αυσίστρατος ἐπὶ μαλακίᾳ (23) — χηναλώπηξ (25). Ext.

Ibid. Δῆμος (26) — φυλῆς (27). Int.

856. Intermarginale. Ὁ κακοῖς (28) — ἀλουργίς (30).

858. Ἄντι τοῦ — μὴν ἐν τριάκοντα ἡμέρας πληροῦται. Ext.

860. Ἐρχεταί (36) — τετυλωμένον (41). *Var.* ἔφερεν (38), | les mots ἀντι τοῦ ἴστω Ἑρακλῆς manquent (39), | Dübner : « τύλανως. » Je lis après τύλαν le θ de θηλυκῶς (40, *Adn.*). Ext.

862. Ἄντι τοῦ (47) — αὐλόν (48). Int.

863. Ὅστινους · Λαίπει τὸ (49) — βλέπε (1). *Var.* πρωκτὸν κυ..... αρομίας, ἦν τοῖς δόφθαλμοῖσιν (52). Ext.

864. Οἱ σφῆκες · ἀπὸ τοῦ ..ειν τοὺς (4) — Δικαιοπόλιδος (6). *Var.* δὲ omis (5). Ext.

866. Ἄπὸ τοῦ — περιστερᾶς περιστεριδεῖς (*Adn.*). Int.

Ibid. Βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσσης (*Adn.*). Ext.

867. Νῆ τὸν Ἰόλαον · οὕτω τιμώμενος (16) — φορτίον γλήχωνος (19). Ext.

Ibid. Ἄντι τοῦ κεχαριτωμένως (20).

869. Ἀπέκλειαν) ἀπετίναξαν.

871. Τῶν ἀκρίδων (22) — πτερὰ (23). Int.

872. Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. Int.

876. Ὡσπερὶ χειμῶν · Οὕτως δ (33) — Ἀράτω (38). Ext.

879. Σκάλοπας · μύας — σπάλακας. Int.

880. Κωπαίς (42) — πλεῖσται (43). Int.

882. Ὁ Δικαιοπόλις λέγει ἄσμενος δὲ μοι πρ^ο (probablement προσειπεῖν, cf. *Adn.*). Int.

883. Κωπαίδων · Ὁ στίχος Αἰσχύλου πρὸς τὴν Θέτιν δέσποινα πεντήκοντα Νηρείδων κορᾶν (1, *Adn.* Les scolies 882 et 883 se suivent sans être séparées par aucun signe de ponctuation, cela explique l'erreur de Dübner). Int.

885. Ὡ φιλότατη σύ : Ὁ Δικαιοπόλις — αὐτὴν δρῶν. Ext.

886. Ἐσιτοῦντο — δημοσίᾳ. Ext.

887. Ὁ Μόρυχος — ἐκωμωδεῖτο (7). Ext.

888. Ἐσχάραν τὴν — ῥιπίδα τὸν φουσητῆρα. Inf.

Fol. 139, vers 892.

892. Διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι (15). Int.
 894. Μετὰ τεύτλων εὐφθείσης (*sic*) — ἐγγέλεις (18). Ext.
 895. Ἐμοὶ δὲ — ἔσται. Int.
 896. Ἐθὸς ᾗν (24) — ἐπώλησας (27). *Var.* ἐν τῇ ἀγορᾷ πιπράσκοντας τέλος (25). Sup.
 900. Ταῦτα (31) — ἔχουσι (32). Ext.
 902. Καὶ ἀφύαι (33) — εἰσὶν (34). Ext.
 903. Ἐνταῦθα. Int.
 904. Ἐγὼ δα τοίνυν · οἷδα, φησὶν, ὅτι ἐνταῦθα πλεονεκτεῖ τὸ τῶν συκοφαντῶν γένος, ὅθεν ἓνα λαβὼν καὶ δῆσας ἀσφαλῶς ὥσπερ κέραμον ἔξαγε. Sup.
 906. Εἰληφώς (39) — λέγει (42). Ext.
 908. Ὁ Νίκαρχος — κατηγορήσων. Int.
 911. Ἐκ τῆς Θήβης ἴστω ὁ Ζεὺς τῷ δ' ἔμα δεικτικῶς τὸ τοῦ δε ...εμα (*sic*, cf. *Adn.*). Ext.
 912. Τί ἡδίκημένος. Ext.
 913. Ἀντὶ (51) — ἄλλοις (53). *Var.* δὲ omis (52), | Βοιωτοῖς (53). Ext.
 915. Οἶον (54) — φιλόπολις (1). Int.
 916. Διὰ τὰ ἐνλύχνια (3) — Ἀθήνας (5). Ext.
 920. Τίφην οἱ Ἀθηναῖοι (6) — πνέοντα βορέαν (9). Ext.
Ibid. Νεώριον καλεῖται (10) — ἐλκυσθῶσιν (11). Ext.
 922. Ὑδρορρόα (13) — κατέρχεται (15). Ext.
 924. Ἀντὶ τοῦ καλοῖντο (21). Int.
 926. Ὁ Νίκαρχος — μαρτύρομαι. Int.
 927. Φρύγανον (24) — συρφετώδους (25). Ext.
 928. Οἱ γὰρ — κλῶνται. Ext.
 930. Ἐμπολὴ λέγεται — κέρδος. Ext.
 932. Μελήσει ταῦτ' ὅτι δῆσαι τὸν συκοφάντην (*Düb.*, 946, l. 5). Int.
 933. Πυροραγῇ (37) — ἤχεῖ (39). Ext.
 936. Παρὰ τὸ ἐπιτρέβειν τὰς δίκας (*Adn.*). Ext.

Fol. 139 verso, vers 938.

937. Διὰ τὸ (43) — εἰπὼν (44). Ext.
Ibid. Τὸ φαίνειν (44) — ποιεῖν φῶς (45). Int.
 940. Τῷ συκοφάντῃ λέγει, διὰ τὸ — ποιεῖν (53). Ext.
 945. Κατὰ κεφαλὴν · — λέγουσι. Ext.
 946. Ἦδη καλῶς ἐδεσμεύθη (3). Ext.
 947. Καταβάλλειν (6) — καρποῦσθαι (10). Ext.

952. Ὁ Δικαιοπόλις λέγει τὸν συκοφάντην (17). Ext.
 954. Ὅν εἶπεν (21) — Ἰσμήνιχον δ' Ἀθηναῖος καλεῖ (22). Int.
 955. Ἐπεὶ οἱ (23) — βαστάζουσι (24). Ext.
 956. Διαπαίξει — ἀπέρχῃ. Ext.
 958. Εἰς τὸ — μέρος. Int.
 959. Ἐρχεται (28) — τῶν δὲ τριῶν κίχλας (32, *Adn.*). Ext.
 961. Εἰς τὴν (33) — μητρὸς αἴμα (*Adn.*) · τὸ δὲ χοῶς (46) — περισπᾶ-
 ται (47). *Var.* ἐπετελεῖτο] ἐτελεῖτο (34). Ext.
 963. Διασύρει — Λάμαχον (16). Int.
 965. Δυναμένους σκίαν ποιῆσαι ἀντὶ ἐπιμήκεις, μεγάλους (19). Int.
 966. Ὅτι ἐπὶ (23) — τυροῦ (25). Ext.
 967. Ταρίχῃ ἐσθίων (26) — ἥσθιον (27). Int.
 968. Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ · Ἐὰν δὲ (30) — ἄνω (33). Ext
 970. Ὑπαὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ (34).
 971. Ὁ χορὸς ὑποχορησάντων τῶν ὑποκριτῶν (*Adn.*).
 974. Τῶν ὀρνέων (46) — χλιαρά (50). *Var.* ἔπαιξεν (49). Int.
 976. Τῷ Δικαιοπόλιδι. Int.

Fol. 140, vers 979.

980. Ἀρμόδιον ἄσεται · Ἐν ταῖς (5) — τυραννίδα (9). *Var.* Le mot τι
 est après μέλος (6). Sup.
Ibid. Οἷον μέθυσος καὶ ὕβριστής (*Adn.*). Int.
 982. Ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς γεωργούς (14). Ext.
 984. Ἐν τῷ πίνειν λέγοντος (16) — ἀμπέλων (19). *Var.* συνέτριψεν (18).
 Ext.
Ibid. Φιλοτησίαν τὴν φιάλην (19) — συμποσίους (20). Int.
 988. Ἐπτέρωται : Πρὸς τὸ ἄνω ἀπέδωκεν (26) — δεῖπνον (28). Int.
Ibid. Ἐπεῖγει, σπεύδει (25). Ext.
 989. Le vers 989, qui manque au texte, a été écrit au milieu
 de la page par le scoliaste; à côté, il y a : Τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. Int.
Ibid. Οἷον τῆς (29) — τυθέντων καὶ τιλθέντων πρὸς τὴν εὐωχίαν αὐτὰ
 προέβαλεν (32). Ext.
Ibid. Ὡ Κύριδι, ὦ εἰρήνῃ (33) — ἐπίχαρις ἐστίν (36). *Var.* αἱ omis
 (35). Ext.
 992. Ἀνθέμων, ῥόδων. Ζεῦξις (41) — γεγραμμένος Ἔρωσ (45). Ext.
 993. Εἰ καὶ (46) — λαβὼν σε ἰσχύσω σε τρία γαμῆσαι (47, *Adn.*). Int.
 995. Νέα μοσχίδια τὰ νέα βλαστήματα (52, *Adn.*) — λύγοις (54). Int.
Ibid. Πρῶτα μὲν, ἀλληγορικῶς ἐπὶ συνουσίας ἀντὶ τοῦ (49) — ὡς γεωγός
 (*sic*, 50). Ext.
 1000. Εἰσίσιν οἱ ὑποκριταί. Int.
 1002. Ὡς παχὺς (9) — ἔπινον (13). *Var.* πιὼν] νικῶν (11). Ext.

1005. Ἀναβράττεται · Ἀντὶ τοῦ στρέψατε (20) — ἐξέλκατε (21). Int.
 1008. Θαυμάζω (23) — Δικαιοῖπολι (24).
 1014. Ἀναφύσα, ζωπύρει. Int.
 1018. Ἔρχεται (34) — πρὸς εἴτη (37). Var. τοὺς βόας καὶ ληφθείσας
 (35). Int.
Ibid. Τὰ πρόσωπα — Φυλάσιος (38). Ext.
 1019. Ἀντὶ τοῦ (39) — κακοδαίμονων (41). Ext.
 1020. Μόνω · Ἐπει (42) — Λακεδαιμονίους (43). Inf.
 1021. Μέτρησον (45) — τιμὴν λάβε (48). Inf.

Fol. 140 verso, vers 1022.

1022. Συνετρίβην ἀπωλόμην. Int.
 1023. Ὄνομα δήμου (49) — Φυλὴν (52). Ext.
 1024. Λευχεϊμονεῖς, οἱ (1) — λευκὰ ἱμάτια ἐφόρου (2). Int.
Ibid. Καὶ οὔτοι (3) — βόες (4). Ext.
 1026. Βόλιτον (5) — δ λόγος (8). Var. οἱ omis (5). Sup.
 1027. Ἀπώλεσά μου — τοὺς βόας. Ext.
 1029. Ἐγχρισον τοὺς ὀφθαλμοὺς ταχέως. Ext.
 1030. Οἱ δημοσίαι (17) — μόνω (21). Var. ἐσπείσαμεν (20). Ext.
 1031. Ἰκετεύω — τοὺς βόας. Int.
 1032. Ὁ Πίτταλος (24) — Πιττάλου (27). Var. παρ' Ἀθηναίοις (25),
 | ἔφη] εἶπεν (25), | εἶπεν] ἔφη (26). Ext.
 1034. Τὸν χαλκοῦν — οἱ ἱατροί. Int.
 1035. Στριβιλικίγξ · Ἀντὶ τοῦ (30) — μεταδίδωμι (33). Ext.
Ibid. Τὼν τὴν γῆν ἐργαζομένων (34). Int.
 1039. Τῶν σπονδῶν. Ὅπτα. Int.
 1040. Χορδὴ — προβάτου. Int.
 1042. Ὀρθιασμάτων · ἀνατάσεως — κιθαρωδικός. Ext.
 1043. Τάγγελα) λείπει κρέα (44).
Ibid. Παρ' ὅσον ἡ (46) — γείτοσι (47). Après γείτοσι, il y a un mot
 gratté commençant par δ. Int.
 1047. Οἶον τῷ (48) — πυρρὰ ῥῆ (50). Int.
 1048. Δικαιοῖπολι · ἀνὴρ τις (51) — αὐτοῦ (2). Ext.
 1051. Ἐπιχεῖν, ἐπιβαλεῖν εἰς τὴν μυροθήκην (4). Int.
 1052. Ὡσεὶ ἔλεγεν κοχλιάριον ἓν. Int.
 1055. Παραιτεῖται (7) — Ἀττικοί (9). Int.
Ibid. Γράφεται καὶ χιλίων (9). Main du texte.
 1056. Ἡ νυμφευτρία · Ἔρχεται (10) — νυμφευτρίας (15). Ext.
 1058. Τοῦτό φησιν — τὸ οὖς (18).
 1060. Ἀντὶ τοῦ (25) — ἔφη (26). Int.
 1063. Τὴν τοῦ μύρου λήκυθον (Adn.). Int.
Ibid. Κατέρωτησιν (Adn.).

1065. Κατατάττωσι. Ἐὖ ἀλείματι λέγει δὲ τῇ εἰρήνῃ. Int.

1067. Τὴν τοῦ — ἀρύονται. Int.

Fol. 141, vers 1068.

1069. Ἐσχυρωπακώς. Ext.

1071. Ἔρχεται — Λάμαχον. Ext.

Ibid. Τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγάλῳρημον (*sic*) τοῦ Λαμάχου. Ext.

1072. Χαλκοφάλαρα πολύχαλκα (38). Int.

1074. Τοὺς λόχους) Τοὺς στρατιώτας. Ext.

1075. Τὰς εἰσόδους. — ὄντος. *Var.* στράτων omis, ainsi que δὲ (54, *Adn.*). Ext.

1076. Ἐν μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ (8) — Δίδυμος (11). Θεόπομπος (1) — ἀποθανόντων (6). *Var.* χύτροι] χύτραι (8), | χόες] βόες (9), | χύτραν] χύτρας (2), | χούσι (4). Ext.

1077. Πολέμιοι γὰρ ἦσαι καὶ οἱ Βοιωτοί (13). Ext.

1079. Ὁ Δικαιοπόλις (15) — με ἔχειν ἑορτάσαι (16). Int.

1081. Διὰ τὸ εἰπεῖν αὐτὸν πολεμολομαχαϊκόν. Int.

1082. Τετραπτίλῳ ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ (22) — πάρεσχεν τῷ Ἡρακλεῖ (28). *Var.* ἐστιν (25). Ext.

1083. Ἀγγελίαν τὸν πόλεμον.

1084. Ἔρχεται (35) — δεῖπνον (36). Int.

1086. Βάδιζε τὴν κίστην λαθὼν (40) — αἰτίαν (46). Τότε γὰρ (37) — ἐψήματα (39). Sup.

1088. Ἀντὶ τοῦ (47) — ἐπέχεις (48). Int.

1092. Ἄλλο σησαμοῦς (49) — ἦν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα (51). Int.

1093. Ὑπερβατόν (53) — αρμόδιον σχολιάσματα (2). *Var.* πάρεσιν (1), | τρυτέστιν (2). Ext.

1095. Καὶ γὰρ σὺ ἐζωγράφεις ἐν τῇ ἀσπίδι σου μεγάλην Γοργόνα. Ext.

1099. Θυμίτας · ἐκ θυμῶν κατασκευασθέντας (Dans ce dernier mot, les lettres θέντ ont disparu par grattage). Ext.

1101. Σαπροῦ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου (12). Int.

1102. Σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις (12) — ὀπτώμενος (19). *Var.* στέαρ ἢ] στέαρ καὶ (13), | καὶ λεκιτώδους ὠμὸν πρὸς (14, *Adn.*), | φύλλοις] φύλλῳ (18), | θρίον] θριον (12 et 17). Ext. et inf.

Ibid. Τεμάχῃ λείπει τὸ ἰχθύων (20). Ext.

1104. Εἰς τὴν περικεφαλαίαν ποιοῦν. Int.

1109. Τὴν θήκην τῶν λόφων (23). Int.

1110. Κρατῆρα (24) — χρεῶν (25). Inf.

Fol. 141 verso, vers 1111.

1111. Ζῶον — ὁ θρίψ (*Adn.*). Ext.

1112. Σκευασία τις (32) — καρυκικήν (34). Ext.
 1113. Κατερώτησιν — εἶναι. Int.
 1115. Ἐπιτρέψαι ὥστε κρίναι (37). Int.
 1116. Δισύρει (*sic*) τὸν (41) — ἐχρίσατο διαίτη (43). Ext.
 1118. Παρατηρητέον (44) — ζητῶν (46). *Var.* τὰ est ajouté après δὲ (46). Ext.
 1120. Κρατεῖ (49) — θήκην (50). Int.
 1121. Τοῦ ὀβελίσκου — ἐφελκύσαι. Int.
 1122. Τρισκελῇ (53) — πολεμοῦντες (2). *Var.* διαναπαυόμενοι (1, *Adn.*). Ext.
 1124. Περιφραστικῶς — Γοργόνα. Ext.
 1125. Τυρόνωτον · ἔπαιξεν (5) — ὡς ἀσπίδες (6). Ext.
 1128. Εἰς τὸν (9) — λαμπρότερος (10). Int.
Ibid. Εἰσὶ γὰρ (12) — μαντεύονται (13). Ext.
 1131. Παίξει παρὰ τὴν γοργόνα. Int.
 1133. Πρὸς τὴν δμωνυμίαν ἔπαιξεν (21) — μεθυσθῆναι (23). Ext.
 1135. Οἷον μεθυσθήσομαι. Int.
 1136. Τὴν ὀψοθήκην (32). Int.
 1141. Ἀντὶ τοῦ (33) — διοσημίας (34). Ext.
 1144. Ὁ μὲν — δεῖπνον (40). Int.
 1145. Τῷ Δικαιοπόλιδι (41) — ῥιγοῦν (42). Ext.
 1146. Τὴν ἐμβολήν. Int.
 1149. Τὸ αἰδοῖον λέγει. Int.
 1150. Φασὶ γὰρ (45) — ἀναλῶσαι (48).

Fol. 142, vers 1155.

1155. Ἀντὶ τοῦ — ἐχορήγησεν (6). Ext.
 1158. Ἀντὶ τοῦ ζέουσα, ποῖον ἔχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος · ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός · ὀκέλλοι δ' ἐστὶ προσορμίζοι, ὡς ἐπὶ νεώς (14). Ext.
Ibid. Παραθαλασσία ἢ παρὰ τοὺς ἄλλας κειμένη (12). Int.
 1164. Ῥιγοπυρέτῳ περιπεσών (15). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ (18) — ἔχοντα (19). Ext.
 1167. Ἀττικῶς (22) — λωποδύτης (24). *Var.* μωρίαν] μανίαν (23). Ext.
 1173. Παρ' ὑπόνοιαν (26) — θρασὺν καὶ μέθυσον (28). Ext.
 1174. Ῥύπου πεπληρωμένα (37) — προβάτων (38). Ext.
 1179. Παλινόρμητον. Ἐξεκόχκισεν ἀντὶ (43) — πόδα (45). Ext.
 1181. Ὡσεὶ ἔλεγεν οἶδημα ἔστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (49). Int.
Ibid. Ἐπαιξεν πλάσας ὄνομα ὄρνιθος (51). Ext.
 1182. Εἰς ὕφαλον πέτρων (*Adn.*). Ext.
 1190. Θρηνῶν παρατραγωδεῖ (11). Ext.
Ibid. Καταγέλασσι (12). Int.

Fol. 142 verso, vers 1198.

1199. Ὡσεῖ ἔλεγεν (15) — σκληρώτερά ἐστιν (16). Ext.
 1200. Πρὸς τὰς δύο πόρνas λέγει. Int.
 1201. Εἶδ'η (18) — λείχειν (20). Ext.
 1206. Ἴππικὲ Λάμαχε. Int.
 1208. Ἐνιοι τὸν (4, cf. *Adn.*) — ὦ Δικαιοπόλι (28). Int.
 1211. Ἐπεὶ ὁ Λάμαχος εἶπεν (33) — δμωνυμίαν ὁ Δικαιοπόλις (35, *Adn.*).
 Ext.
 1213. Ἐορτὴ Ἀθήνησι (40) — Παιώνια (42). Int.
 1216. Πρὸς τὰς πόρνas φησὶ ὁ Δικαιοπόλις (51). Ext.
 1223. Ταῖς θεραπευτικαῖς (7). Ext.
 1224. Ὡς ἄρα τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε τῶν ληναίων (*Adn.*). Ce
 dernier mot est certain. Ext.
 1225. Ὡς νικήσας (13) — δείκνυσι (14). Ext.
 1226. Θρακικὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δδύρεσθαι (2). Int.
 1229. Οἶον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως (8). Int.
 1230. Μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα (10). Ext.

ΣΦΗΚΕΣ.

Folio 143 recto et verso.

Dübner
Υπόθεσις II.

Υπόθεσις Σφηκῶν Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

Φιλοῦντα (1) — τρόπου (10). *Var.* οἰκέται ὅπως (2), | λεγόμενοι * ἐπὶ τῷ
δύνασθαι, κέντρον ἐνιέναι τισὶν, σφῆκες παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ, φρονοῦντες
(8), | συμπεῖθεται (9). Les lignes sont coupées de la façon suivante :
ἄφνω (1) | ὅπως (2) | νόσον (3) | μηχανῇ (4) | ἐπὶ τῷ (7) | σφῆκες (6) |
ἴκα dans ἱκανόν (8) | συμπεῖθεται (9) | δικά dans δικάζειν (10) | τρόπου (10).

Dübner
Υπόθεσις I,
l. 1-29.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος (1) — τὸ δρᾶμα (29). *Var.* φιλοδόκος, l'u est
barré (1), | ἐφύλαττε] ἐφύλακτε (5), | ἐαυτῷ μὴ περιεκείμενον (6, cf.
Adn.), | σφηγῖν ἐαυτοὺς ἀφωμοιώσαντες (7), | συνέστηκεν (9), | ἡττῆται
(12), | le mot καὶ est écrit deux fois, en toutes lettres et en abrégé-
viation (13), | μὴ δαμῶς (15), | ἐκφέρει τὴν ψῆφον περιέχει, sont donc
omis : le mot συνεχῶς (20) et la phrase μέλλων (20) — ψῆφον (21),
| τινὰ τοῦ ποιητοῦ ἐκ προσώπου, les mots τοῦ χοροῦ manquent (22).

Dübner
Υπόθεσις I,
l. 30-35.

Τοῦτο τὸ (30) — χαριέντως (35). *Var.* καὶ omis (33), | σφηγῖν (34),
| δὲ αὐτῷ (35).

Ἐδιδάχθη (36) — Πρέσβεισι γ. *Var.* Ληναῖα (37), προαγῶνι.

Le folio 43 recto finit au mot αὐλὸν (28), et le verso commence
par conséquent aux mots καὶ ὄρχησιν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέται Β ·	Παῖδες ·
Βδελυκλέων ·	Ἀρτόπωλις ·
Φιλοκλέων ·	Συμπότης ·
Χορὸς ἐκ γερόντων σφηκῶν ·	Κυδαθηγεὺς κύων.

Vers 2. Φυλακὴν καταλύειν · Χαριεντιζόμενος (20) — νυστάζω (24). *Var.*
φασί (20 et 21), | καταλαπείν, l'i a été retouché dans λι (22). *Ext.*

3. Πρου...λες ταῖς πλευραῖς (28) — δηλονότι (29). *Ext.*5. Μέριμνα (33) — ὁ πρὸ ἔω ὕπνος (34). *Int.*9. Πρὸς τὸ κορυθαντιᾶς εἶπεν (12) — Διός (18). *Var.* πάντες δὲ (16) *Ext.*

11. Πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο παρέλαβε τὸν Μῆδον, ἐν γὰρ στρατιᾶς οὔτοι
(*Adn.*). Cette scolie est répétée à la marge inférieure, où elle a été
grattée, ainsi que la scolie du v. 20; un réactif bleu a fait un
peu revenir l'écriture; la lecture de ces deux scolies est difficile,
mais sûre. *Ext.*

19. Μετὰ τῶν (36) — εἶναι (37). Inf.

20. Οἱ γρίφοι ζητήματα αἰνιγματώδη, οἷς ἐχρῶντο πρὸς τοῖς συμποσίοις · ἑπτα τὰ γένη αὐτῶν ἀναγράφει Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων. Cf. la scolie du v. 11; *Dübner*. : in R. scholion erasum est πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο — στρατιᾶς οὐ cetera legi non possunt (*Adn.* du v. 9). Inf.

22. Ὅτι ταυτὸν (52) — τῆς γῆς (2) · θηρίον δὲ εἶπεν οὐκ ἀπαικίτος ἐπεὶ μακρὸς καὶ ἄρυσμος ὁ Κλεώνυμος (4). Inf.

Fol. 144, vers 23.

27. Δεινὸν γὰρ (5) — πέπαιχεν (6). *Var.* ῥίψασπιν (5). Ext.

30. Ὡσανεὶ ἔλεγεν τὴν ῥίζαν (12). Ext.

32. Ὅτι τὸ — χειρός (*Adn.*). Ext.

36. Πεφυστημένης (35) — δημηγορῆσαι (39). Ext.

38. Βύρσης · ὅτι βυρσοπώλης ὁ Κλέων. Ext.

40. Βόειον τὸ ἀνάσθητον. Ext.

42. Τὸν Θέωρον (2) — κωμωδοῦσιν (3). Ext.

45. Ὀλᾶς ἀντὶ τοῦ ὀρᾶς · Θέωλος (9) — κόρακος (10). Ext.

54. Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. Ext.

58. Οἱ Μεγαρικοὶ — φροντικῶς (*sic*) ἐγελοῖαζον (*Adn.*). Ext.

Ibid. Φορμίδες (33) — τοιοῦτον (34). *Var.* σύκα ἢ au lieu de συκᾶν (cf. *Adn.*, 33). Ext.

59. Δυϊκὸν ἐστι. Int.

61. Οἶον (44) — ἀσελγῇ (45). Ext.

62. Συγχόψωμεν — σκορόδων τρίμμα (*Adn.*). *Var.* μυττωτου.

Fol. 144 verso, vers 66.

73. Ὑπονοεῖτε (*Adn.*). Int.

75. Φιλόκυθος (31) — μέμνηται (33). *Var.* χαριέστερον δὲ (31), | il y a bien πρὸς ἑνός · ἄδηλον sans lacune (cf. *Adn.*). Ext.

78. Δερκύλλος ὑποκριτὴς κωμικός (41). Int.

88. Φιλοδικαστής. Ἦσαν (13) — Λακεδαιμονίους (16). *Var.* ἐποίησεν (15). Ext.

90. Ξύλον ὁ (17) — ξύλου (19). *Var.* Ἀχαρνέῦσι (18). Int.

91. Πασπάλην · Τὸ τῆς κέγχρας (23) — τυχόντος (24). *Var.* τιθεασιν (23). Ext.

99. Κημός ἐστι πλέγμα.. δι' οἷον (50) — ὄνομα (53). *Var.* ὅς (51). Ext.

106. Εἰώθασιν (26) — ἔλκειν (27). Ext.

107. Ποιοῦσιν οἱ βομβύλιοι κηρία (29). Ext.

110. Ὅτι πλεῖστα (34) — Ἀθήνησιν (35). Ext.
 125. Κιγγλίδαι αἱ θύραι τοῦ δικαστηρίου (*Adn.*). Ext.

Fol. 145, vers 109.

110. Παίζει ἀντὶ τοῦ ἔχει (35). Ext.
 135. Σύνθετον (22) — σεμνόν (23). Ext.
 141. Ἐν τῷ αὐτῷ — λουτρόν (35). Il semble qu'il y a τὸν πύλον. Ext.
 142. Οἰκέτης. Main du texte. Ext.
 144. Φιλοκλῆς. Main du texte. Ext.
 147. Οὐκ εἰσελεύσῃ (*Adn.*). Ext.
 151. Τὸν ὑπεκλυόμενον (4) — καὶ παλαιόν (6, *Adn.*). Inf.
Ibid. Παίζει (12). Ext.

Fol. 145 verso, vers 152.

157. Πονηρὸς οὗτος (21). Int.
 164. Νῦν πάλιν (27) — καπνοδόχην (28). Ext.
 167. Εἰς δ (33) — ἐπάνω (34). Ext.
 170. Τὰ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ κανθήλια (37). Ext.
 175. Εἷς τῶν οἰκετῶν (43). Ext.
Ibid. Οὐκ ἐπέτυχεν · παρὰ τὴν (44) — ἔσπασεν (45). Ext.
 181. Οἰκέτης. Main du texte. Int.
 184. Φιλοκλέων. Main du texte. Int.
 188. Ὅπου (11). Οἱ γὰρ πῶλοι ὑποδύνουσιν — θηλάζουσιν (13). Ext.
 191. Παροιμία περὶ τῶν μηδενὸς χρησέιμου φιλοτιμουμένων (20, *Adn.*). Ext.
 192. Λέγουσι (38) — σαπρά (39). Ext.

Fol. 146, vers 195.

197. Ἐπειδὴ ἐδόκει (4) — δήμῳ (5). Ext.
 201. Ἐμβαλεῖν (11) — δοκὸν τὴν πρὸς τὴν θύραν (12). Ext.
 206. Παρὰ τὸ μῦς ὀροφίας · λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὄφεις (*Adn.*). Ext.
 209. Ἀποσοβοῦσι — ὄρνεα σοβεῖν. Ext.
 210. Φασὶν Ἀθηναίους — περιτειχεῖσθαι (*Adn.*). Les lettres χε sont barrées dans περιτειχεῖσθαι. Ext.
 213. Σταλαγμόν. Ext.
 215. Ἀντὶ τοῦ καλοῦντες (44, *Adn.*). Ext.
 220. Τὸ μὲν μέλη — το δε σιδων ὁ τὸ μέλος τείνει (*Adn.*). Ext.
 225. Ἐπειδὴ (24) — ἔχουσι (25). Ext.
 227. Σπινθήρες (29). Ext.
 230. Εὐτονός τις καὶ ἰσχυρός. Ἀντὶ ταύρειος (35) — καὶ δίκας (37). Ext.

233. Ἀπὸ δήμου (*Adn.*). Int.

234. Χάβης στρατηγός (*Adn.*). Int.

Fol. 146 verso, vers 238.

239. Αὐτὸν τὸν δλμον (*Adn.*). Int.

248. Παρέπονται (28) — φέροντες (29). Ext.

249. Πρόμυζον — προάγαγε (38). Int.

250. Τὸν δάκτυλον (43) — ζητῇ (44). Ext.

251. Ἄμα (48) — φροντίζειν (50). Ext.

256. Τοῦ λύχνου δηλονότι. Ext.

257. Ἀτταγᾶς ἐν τοῖς ὄρνισι, φίλυδρος. Ext.

262. Σπινθῆρες (*Adn.*). Int.

264. Μάλιστα δ' ὅσα μὴ πρόϊμα (27) — ὕδατος (28). Ext.

268. Ἐφελκόμενος ὑπὸ βραδυτῆτος (*Adn.*). Ext.

270. Λαίπει μέλος (*Adn.*). Ext.

277. Τὸν βουβῶνα πάθοι (*Adn.*). Int.

Fol. 147, vers 278.

278. Οὐκ ἠπατᾶτο (*Adn.*). Ext.

280. Τὸ παροιμιῶδες (*Adn.*). Ext.

289. Ἀποκτενεῖς (2) — βρεφῶν (3). Ext.

300. Ὡς τριωδίου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος (15). C'est missoù qui manque, et non ὄντος (cf. *Adn.*). Ext.

306. Πορισμὸν — ελας πόρον (*Adn.*). Ext.

Fol. 147 verso, vers 309.

325. Τῶν ἀλαζόνων — καπνοὺς λέγουσι (*Adn.*). Var. ἐπήγαγεν. Ext.

338. Τίνος ἔνεκεν (33, de R¹). Ext.

346. Τῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. Ext.

Fol. 148, vers 347.

351. Ὅτι τὸ παλλάδιον δι υδρορῶα εἰσῆλθεν περὶ τὸν Ὀδυσσεά (*Adn.*). Ext.

352. Σέρφῳ · παροιμία οὐδὲ μύρμηκι ὁδός ἐστι (19). Ext.

361. Κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν (31). Le ms. est troué à l'endroit où était παρα, mais ces lettres se lisent distinctement, en contre-empainte, fol. 147 verso. Ext.

368. Παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ δικτύου γελοιάζει (*Adn.*). Ext.

377. Ἀντὶ τοῦ ὄργια (16).

380. Τοῦ Διοπαίθους — ῥητόρων (*Adn.*). Ext.
 381. Ἀπὸ μεταφορᾶς (25) — καλάμοις (26). Πα/ πρίνου καὶ σχοίνου —
 πῦρ (28). Ext.
 389. Πρὸς τοῖς (41) — μισθόν (42). Ext.

Fol. 148 verso, vers 390.

392. Ὡς τῶν (50) — ἡρῶν ἀποκλαιόντων (51). Ext.
 394. ...άθους παραπεφραγμένου — στεγασμένου (*Adn.*). Ext.
 398. Κλάδοις τισὶ παρακελεύεται παῖειν αὐτόν. Ο.....ετακχάσαντες οἱ
 ἐρ...αι ἐλαύνωσιν ἐπὶ τὴν πρύμναν (12). Ext.
 408. Ἀποδυσάμενοι — εὐκόλως. Ext.

Fol. 149, vers 432.

436. Παρὰ τὴν — ἀπειλῆς (*Adn.*). *Var.* θρίων] θριῶν, | τοιαῦτα ὅτι
 μέχρι. Ext.
 438. Ὅτι ὁ Κέκροψ ..αυτω δράκοντος εἰδ... (*Adn.*). Ext.
 440. Ἀντὶ τοῦ πέττειν καὶ δι...ζειν (*Adn.*). Ext.
 443. Ἀντὶ τοῦ χειροῦνται. Ext.
 445. Κυνας τὰς σκυτῖνας ...κεφαλαιας αἷς πρὸς τὸν ὄμβρον — μὴ
 κυνῆν (*Adn.*). Ext.
 458. Τοῦς σφῆκας — λέγοντες (2). Ext.
 462. Ὡς αὐστηροῦ — ὄντος (12). Ext.
 466. Ὡς πονηρὸν — κομῶντα (28). Ext.

Fol. 149 verso, vers 475.

475. Ὅτι τῶν ἀρχαίων οἱ στέφανοι (41) — εἶχον (42). Ext.
 480. Παρόσον (52) — ἐτίθεσαν (53). *Var.* ἐν omis (52). Ext.
 481. Τῶν εὐτελῶν (4). Int.
 493. Εἰδος (29) — Ἀττικοί (30). Ext.
 505. Ὑφ' ἐν ὄλον (10). Ext.
 506. Μόρυχος (16) — ἐκωμωδεῖτο · ὥς καὶ ἐν Εἰρήνῃ φησὶν (17). Ext.
 511. Ὀπτημένον (*Adn.*). Int.

Fol. 150, vers 516.

515. Οὐκ αἰσθάνῃ (36). Int.
Ibid. Περὶ τῶν (36) — ἐκέρδανον (38). *Var.* Il y a bien τῶ λεπτῶ
 ὄχλῳ (37, cf. *Adn.*), μισθοδοῦντες (38). Ext.
 520. Τί τοι ἐκ (43) — μόνον λαμβάνοντι (45). Ext.

527. Ὅπως τὸ (9) — λέγων (10). Ext.

530. Τὰ περὶ — δικάζειν. Ext.

531. Μὴ οὕτω — νεανίσκος.

538. Τὰ κεφάλαια — λεγομένων (24). Ext.

544. Τὸ ἐγκλημα (52) — ἀδικοῦντας (53). Ext.

Ibid. Ἐργάται (*Adn.*). Int.

545. Τῶν τραγημάτων λεπύριον ἢ ὄστρακον (3). Ext.

552. Τοῖς δικαστικοῖς (13). Ext.

554. Ὁ ποιῶσιν οἱ θωπευτικοὶ (16) — ἀσπάξασθαι (17). Ext.

Fol. 150 verso, vers 560.

574. Κόλλο.. τὴν (1) — ὀργῆς (3). Ext.

576. Γράφεται καὶ πλούτου (12). Int.

578. Καὶ γὰρ οἱ ὀρφανοὶ ἐδοκιμάζοντο. Ext.

579. Οἶαγρος τραγικὸς ὑποκρίτης (*Adn.*). Ext.

582. Τὸ στόμα — ἡῤῥου (*Adn.*). Ext.

585. Ὡς...ας ἐπιτιθέντων ταῖς σφρα..σι φυλακῆς ἔνεκεν (44, *Adn.*). Ext.

589. Πέπαικται πρὸς τὴν κογχύλην (*Adn.*). Ext.

592. Οὗτος ῥήτωρ. Κολακώνυμος ἀντὶ τοῦ Κλεώνυμος (*Adn.*). Ext.

Fol. 151, vers 603.

604. Πρωκτὸς λουτροῦ · ἐπὶ (30) — συνεχῶς (32). *Var.* αὐτοῖς (31, *Adn.*). Ext.

615. Τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου χρήματα (5). Int.

Ibid. Σχευὴν ἀντὶ τοῦ ὅπλα (*Adn.*). Ext.

616. Τινὲς τὸν (9) — ἀγγεῖον (10). Ext.

617. Οὗτος δ' οἶνος · κεχηνός (*Adn.*). Int.

Ibid. Δεῖνος ἀγγεῖον (*Adn.*). Ext.

Ibid. Στράτιον τὸ εἰς πολλοὺς διῆχον (15). Ext.

634. Παραοιμία ἐπὶ τῶν (26) — τρυγῆσεις (27). *Var.* τι omis (26). Ext.

642. Ὁ ποιῶσιν οἱ ἐξ ὕπνου ἀνιστάμενοι (42). Ext.

643. Ὁ ἐστι (45) — κακῶς τινι (47). Ext.

Fol. 151 verso, vers 645.

647. Μὴ ὑπὲρ (53) — λέγοντι (1). Ext.

649. Καταθραῦσαι (6). Ext.

654. Ὅτι οἱ (18) — θυσιῶν (19). Ext.

656. Ὡς πρὸς (22) — ἀπλῶς (23). Ext.

658. Καὶ ἔχω — χορηγουμένας (*Adn.*). Δικασταὶ λείπει (30). *Var.* ἀπὸ τῶν πόλεων omis (30). Ext.

660. Πᾶσιν ὁμοῦ τοῖς (39) — ἐνιαυτοῦ (41). A la lacune indiquée aux *Adn.* il y a le mot φασι (40). Ext.
 666. Εἰς τοὺς (49) — προδώσω (50). Ext.
 668. Περιπεφθεῖς · ἀπατηθεῖς (50) — θεραπευθεῖς (51). Ext.
 672. Τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα (1). Ext.
 674. Τραγαλίζοντα · ἐσθίοντα (*Adn.*). Ext.
 675. Κόν... κιθαρῳδὸς ἦνς (La première lettre du dernier mot paraît être un H, η ou ν? 29). Ext.
 676. Κεράμεια ἀγγεῖα (38). Ext.
 678. Πιτύλη καλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς κύπης (46). Ext.

Fol. 152, vers 686.

690. Ὡς ἔθος ὄντος (13) — δικαστάς (14). *Var.* εθος, on a essayé de faire ἔθου (13). Ext.
 695. Τὸν ταμίαν δόποτε μισθὸν λήψῃ (32). Ext.
 696. Θῖνα (37) — ἄμμον (38). Ext.
 699. Τὸν δῆμον ἀπατώντων. Ext.
 702. Ἀπὸ τῶν σφόδρα ἄρρωστούντων (53). Int.
 704. Ἐρατοσθένης — ἐπιφθέγξως (*Adn.*). *Var.* τοὺς κύνας. Ext.
 709. Ἐν κρέασι λαγῳοῖς ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι (15). Ext.
 710. Τισὶν ἔδοξεν (21) — ἐφθὸν γάλα (22). Ext.
 712. Εὐτελεῖς γὰρ οἱ τὰς ἐλαίας συλλέγοντες (30, cf. *Adn.*). Ext.
 714. Μαλθακός · ἀντὶ τοῦ Μενέλαος τοῦτον γὰρ (33) — Ἰδύκω (34). Ext.
 721. Ἀλαζονευομένους εἰς τὸ στόμα (14). Ext.
 728. Καταβάλλω) τὰς βακτηρίας (*Adn.*). Ext.

Fol. 152 verso, vers 729.

730. Σκληρὸς καὶ ἀτέρημα (30) — χέουσα (32). *Var.* ἐψ.
 752. Ἐνίστε μὲν ἐφέρετο σταθμὸς καὶ ἐνέβαλλον (4, *Adn.*) — τῇ χειρὶ (*Adn.*). *Var.* καὶ omis après δὲ (5). Ext.
 757. Σκιερὰ ἀντὶ τοῦ ὡς ἀσθενής · παρὰ (8) — πάρες (9). Ext.

Fol. 153, vers 762.

768. Ἡ διάκονος (23) — ὄνομα (24). Ext.
 772. Ἐλη — παίζων ἔφη (*Adn.*). Ext.
 774. Ὑόντος τοῦ (48) — πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος (49, *Adn.*). Int.
 775. Ὅτι καὶ θεσμοθέτης παρετύγχανεν καὶ ἔβλεπεν τὰ δικαστήρια (54). Ext.
 787. Λυσίστρατος, σκωπτικός (18). Ext.
 789. Ἐν τοῖς ἰχθυπωλοῖς (31, *sic*). Ext.

791. Τῷ στόματι — ἀργύριον (*Adn.*). Ext.
 795. Ὅτι καὶ ὀβολοὶ ἀργυροὶ (*sic*) ἦσαν (48). Ext.
 799. Οὐκ ἐπ' ἀληθείᾳ — παίζει (*Adn.*). L'i muet de ἀληθείᾳ a été gratté. Ext.
 804. Καλλίστρατος ὡς ἐπινίκιον (8). Ext.

Fol. 153 verso, vers 805.

814. Ὡς καὶ (17) — ἀσθενοῦσιν (18). Ext.
 820. Εἰκόνα πινάκιον ἐν ᾧ γεγραμμένος ἔσται ὁ Λύκος. Ext.
 822. Καθὸ δημαγωγὸς χαλεπὸς ἦν καὶ βίψασπις (*Adn.*). Ext.
 830. Δρύφακτος (37) — δικασταῖς (38). Ext.
 831. Ἀπὸ τῶν θυτῶν (*sic*, 39) — τὰ λοιπὰ (41). Ext.
 834. Ὡσεὶ ἔλεγεν τὸ ἐπιχωριάζειν (45). Ext.
 836. Ὀνομα κυνός (*Adn.*). Int.
 838. Τροφαλὶς (13) — Σικελία (15). Ext.
 841. Νῦν τὰ (17) — διαβάλλει (21). *Var.* εἰσάγει] ἐπάγει (18). Ext.
 843. Τῷ πατρὶ — κύνας. Int.
 844. Χοιροκομεῖον (23) — τρέφονται (24). Ext.
 846. Τὸν καταδικασθέντα δηλονότι (51). Int.
 847. Ἐπειδὴ συνετίμων οἱ δικασταί. Inf.

Fol. 154, vers 848.

850. Ἀλοκίζειν · ἀροτριᾶν (7). Ext.
 855. Ἀγγεῖτόν ἐστιν ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι (15). Ext.
 858. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν (28). Ext.
 859. Ἐπιχώριον ἦν αὐτὸ τὸ παίζειν (32). Ext.

Fol. 154 verso, vers 888.

892. Οὐ συγχωρήσομεν εἰσελθεῖν (38). Ext.
 897. Οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλωὸν ἔλεγον (*Adn.*). Ext.
 900. Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν (4). Int.
 909. Τὸ ναυτικὸν · τὸ γὰρ ῥυπαπαται — ναυτικόν (*Adn.*). *Var.* ἐστιν. Ext.
 911. Ἐπειδὴ Σικελικὸν ἔφη τὸν τυρόν (30). Ext.
 916. Καθὸ δικαστὴς καὶ κυνώδης, πτωχὸς γάρ. Ext.

Fol. 155, vers 930.

947. Τοῦτον — οὐκέτι (*Adn.*). Il y a plutôt fuite que fuite. Ext.
 949. Τοὺς συκοφάντας λύκους καλεῖ (23). Ext.

959. Παρὰ τὴν (31) — ἐπίσταμαι (32). Ext.

961. Ὡς γραπτὸν (36) — κυνός (37). Ext.

Fol. 155 verso, vers 973.

975. Ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον, δλον τὸν γέροντα. Ext.

979. Ὅτι συνήθως (26) — κατάδηθι (27). Ext.

Ibid. Ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτός (Main du texte).

Ibid. Ὁ παῖς. Ce mot est à la fin du vers, main du texte. Int.

983. Φασὶν ὅτι (36) — ἡμελύθην γὰρ τῆς ὁρμῆς (37). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν (44). Ext.

987. Τὴν τετρυπημένην (48) — ἕτερον ἄκυρον (5). *Var.* δείκνυσιν (49), | κύριος] κυρίως (50), | μὲν est ajouté devant κύριον (4). Ext.

990. Πρὸς τὴν ψῆφον λέγει. Int.

991. Μιμεῖται (16) — ἀπατῶντας (17). Int.

995. Ὡς παρειμένου (35) — αἰτήσῃ (36). Int.

1005. Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς συμπόσιον · οὕτω γὰρ ἐκάλουν (44) — ἀπέλαυνον (48). *Var.* ἑαυτοῦ] ἑαυτῷ (45), | les mots κομίζειν οὕτω κληθέντα omis (46). Ext.

1007. Ὑπὲρ πονηρίας Ὑπερβόλου εἴρηται (52, *Adn.*). Int.

Fol. 156, vers 1015.

1019. Εὐρυκλῆς μάντις (31) — ἐτέροις (33). Ext.

1020. Le mot πόλλα, qui manque au texte, a été ajouté dans l'interligne, au-dessus de χέασθαι, par R¹.

1032. Κύννα πόρνη (13) — ὅτι πόρνη (15). Ext.

1041. Ἐπὶ τῷ προσκαλεῖσθαι εἰς δίκας (13, *Adn.*). Ext.

1045. Ἀφανεῖς, ξηράς (26). Ext.

Fol. 156 verso, vers 1057.

1060. Παρὰ τὸ (47) — Μιλήσιοι (48). Ext.

1065. Δεικνύουσιν τοὺς χροτάφους (*Adn.*). Ext.

1072. Μιμούμενος — διαδεδεμένον (*Adn.*). *Var.* φασι et non φησι. Ext.

1080. Νῦν τὰ (28) — σφηρί (31). *Var.* ἄθρηνας (29), | τὰς omis (29), | κηροποιόν et non κηροποιῶν (30, *Adn.*). Ext.

1083. Τὰ χεῖλη (36) — τὰ χεῖλη (37). Ext.

1086. Τὴν Ἀθηνᾶν (*sic*) καλεῖ (45). Ext.

1087. Κεντοῦντες · θυλάχους γὰρ τὰ περὶ τοῖς σκέλεσιν καὶ τοῖς μηροῖς Περσικά (51). Ext.

Fol. 157, vers 1098.

1108. Ἡ τῶν ἔνδεκα (20) — πωλούντων (24). *Var.* φασιν (23). *Ext.*
 1116. Ὡσανεῖ — μελισσῶν (54). *Ext.*
 1120. Καθάπαξ — τὸ ἐν βραχὺ Ἀττικῇ συνήθεια (4). *Ext.*
 1122. Φασὶν ὅτι τὸν τρίθωνα οὐκ ἀφαιρῶ (9). *Ext.*
Ibid. Μήποτε ὁ διαφθείρας τὸν ἐπὶ Ἀρτεμισίῳ στόλον τῷ βαρβάρῳ · καλῶς δὲ τὸ ἐπεστρατεύσατο · πολλὸς γὰρ ἔλθων κατέλυσεν αὐτῶν τὰ σκάφη (21). *Ext.*
 1126. Οὐ λυσιτελεῖ μοι, φασί, πολυτελεῖ ἀμφιένυσθαι (*sic*, 24). *Int.*
 1128. Ἐπὶ τὸ ἱμάτιον. *Ext.*
 1132. Ὡς πρέπει γέροντι (31). *Ext.*
 1134. Ὑπὸ κρύους (34) — ἱμάτιον (35). *Ext.*
 1138. Ἀπὸ δήμου · φαίνεται δὲ ἡ σισύρα βαπτῆ (41). *Ext.*

Fol. 157 verso, vers 1139.

1142. Μόρυχος οἷτος ὥχρὸς καὶ τῶν περὶ τρυφὴν ἐσπουδακόντων. *Ext.*
 1144. Χολάς (*Adn.*). *Main du texte.* *Int.*
 1148. Ἐρίων ἀπώλειαν. *Ext.*
 1158. Ἀστειότεραι γὰρ αὔται (15). *Ext.*
 1163. Ἄμα μὲν (27) — χώραν (28). *Ext.*
 1169. Οἱ δὲ λυκῶνισον (37) — πατρός (38). *Ext.*
 1172. Ἀπροσλόγως παίζει (1). *Ext.*
 1173.. Σαλεύειν (6) — κοῦφον (7). *Ext.*
 1177. Ἐν μύθῳ λέγεται · ὅτι — ὑποτίθεται (*Adn.*). *Ext.*

Fol. 158, vers 1182.

1182. Ἀρχὴ μύθου μῦς καὶ γαλῆ (20). *Ext.*
 1183. Ὁ Ἀχαρνεὺς δὴ καὶ ἐπὶ τὸ — κωμωδοῦσι (24). *Ext.*
 1184. Μεγαλοφυῆς — ἀκούσαι. *Ext.*
 1189. Ἐπαιξεν ἀντὶ ὅτε — ἐστρατευσάμην (38). *Ext.*
 1191. Ὅτι περὶ (45) — ἱστορεῖ (46). *Ext.*
 1195. Τὸν πολεμικὸν ὑπενόησεν (51). *Ext.*
 1201. Ἐργ[ασίωνος] · γεωργοῦ (11) — ἀμπέλων (12). *Observ.* La scolie commence ainsi ἐργγεωργου, θηλυκῶς. *Ext.*
 1203. Ὅτι ἀγωνίζοντο — δῆλον (*Adn.*). *Observ.* λαμπα, le δ est très effacé. *Ext.*
 1211. Νεανικῶς (24) — κατεκλίθη (25). *Ext.*

1215. Κρῆξ — γεράνω. Ext.

1221. Ἐπεὶ καὶ (42) — τραγικόν (43). Ext.

Fol. 158 verso, vers 1225.

1228. Ἀπολεῖ ἄρα καταβώμενος εἰς κεκράκτην τὸν Κλέωνα. Ext.

1239. Καὶ τοῦτο (29) — χάρις (31). Var. ὀλίγα omis (31). Ext.

1245. Κλειταγόρα — σχολίου (Adn.). Ext.

1251. Ὅτι ὄνομα — πρεσβύτου (Adn.). Ext.

1256. Οὐδὲν πείσει ἂν συνῆς ἀστείοις. Ext.

1257. Οἷον παρεμυθήσαντο τὸν ἀδικηθέντα (35). Ext.

1265. Παραβατικά · εἴτα τὸ ἀντεπίρρημα (50). Ext.

1267. Κομήτης ὁ Ἀμυνίας (51). Ext.

Fol. 159, vers 1271.

1280. Ὅσοι ἀφ' ἐαυτῶν εὐφυεῖς εἰσιν. Ext.

1288. Τοσοῦτον δὲ μόνον προσεῖλον (8) — αὐτόν (9). Ext.

1290. Ἰδὼν ὅτι (12) — αὐτόν (14). Ext.

1291. Ἐψηφίσατο γὰρ (21) — ἔσκωπτον (23). Var. επ. εἰθρων (22). Ext.

1294. Νουβυστικῶς · ἀντὶ τοῦ συνετῶς (31). Inf.

Les scolies 1294 et 1295 sont écrites au-dessous des vers 1294, 1295 qui manquent au texte et qui ont été écrits en marge par R².

1295. Τὸ δὲ στιζόμενος ἀντὶ τοῦ κεντούμενος (39). Inf.

1312. Ἐπεὶ (5) — τῇ τέχνῃ (8). Ext.

Fol. 159 verso, vers 1315.

1315. Τὸ χεῖλος διέστρεφεν (cf. Adn. 1312, 13). Ext.

1317. Ἐπεὶ (17) — κολάκων (18, Adn.). Ext.

1326. Ἐκ Τροιάδων (29) — σέβω (30). Var. φασιν (29). Ext.

1341. Ἐπὶ τινος (46) — καὶ ἀφ' ἁσιν (Le mot καὶ est écrit deux fois, en abréviation et en toutes lettres, 50). Ext.

1342. Τοῦ αἰδοῦ (2). Int.

1346. Λεσθιεῖν οὖν ἐπὶ (3) — ἔπαθεν (6). Ext.

1348. Φιλαεῖν μὲν (26) — ἴσως καχεμφάτως εἴρηκεν (27). Ext.

1351. Μιμεῖται τοὺς νεανίσκους, ἐάν μου (34) — πάντα (35). Ext.

1353. Τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα χοίρους ἔλεγον (38). Int.

1355. Καθὸ δις παῖδες οἱ γέροντες. Int.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ υἱοῦ — πατρῖδιον (41). Ext.

Fol. 160, vers 1359.

1359. Ἀστείως · εἰώθασι λέγειν πλὴν ἐμοῦ (Adn.). Ext.

1361. Τὰς λαμπάδας. Ext.
 1363. Τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐσκώπτετο (6). Int.
Ibid. Τοὺς γὰρ μέλλοντάς (6) — δεδίττονται (7). Ext.
 1364. Τυφογέροντας (8) — ἀποθλίβων (10). *Observ.* Cette scolie est après la scolie du v. 73. Ext.
Ibid. Τὰ ἐναντία λοιδορεῖται ὁ γέρον τῷ ὄψ (13). Ext.
 1365. Καὶ τοῦτο — τὴν αὐλητρίδα (16). Ext.
 1370. Ἀπὸ τύμβου · καὶ τοῦτο (22) — καταπεσών (23). Ext.
 1373. Ἔστιγμένην (29) — τὰς λαμπάδας (30). Ext.
Ibid. Παρὰ τοῦ γέροντος εἴληφεν (31) — αἰδοίου (32). Int.
 1377. Ὅζος · παρὰ τὸ ἐδωδέναι. Int.
 1378. Ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ εἶ. Int.
 1382. Νῦν προπαροξύνεται (42) — τοῦ τόπου (43). Ext.
 1383. Ἐπεὶ παρήνευσεν — εἶναι. Ext.
 1388. Γυνὴ ὕβρισμένη (4) — τοῦ υἱοῦ (5). Ext.
Ibid. Γυνή τις πρὸς μάρτυρα τινα (7). Int.
 1391. Τοῦ ἔξωθεν τοῦ φορτίου προσθήκην δντα. Ext.
 1396. Ὅνομα (14). Ext.
 1402. Γυνή. Main du texte. Ext.

Fol. 160 verso, vers 1402.

1408. Τὸν πύξινον Σωκράτους ἐταῖρον (27). Ext.
 1410. Μελοποιὸς ὁ Λᾷσος. Ext.
 1411. Ἀντὶ οὐδέν μοι μέλει τοῦ Σιμωνίδου. Ext.
 1413. Ὁχρὸς ὁ Χαιρεφῶν — Χαιρεφῶν τοιοῦτος (*Adn.*). Il semble qu'il y a plutôt ὁ θάψω que ὁ θάψος. Ext.
 1414. Ἀντὶ τοῦ — κρέματα. Ext.
 1417. Ὅμοι κακοδαίμων · ἀνὴρ τις Εὐριπίδης. Ext.
 1431. Καὶ ταῦτα ἐν — φέρεται (1). Ext.
 1433. Βδελυκλέων πρὸς τὸν κλητῆρα. Main du texte.
 1436. Χύτρας εἶδος ὁ ἐχῆνος. Main du texte (Je crois que c'est à cette scolie que se rapporte la transcription que donne Dübn., 1438, 22. *Adn.*).
 1438. Δωρίζει ἐπίτηδες. Int.
 1440. Ἐλκη ἐπιδήσω. Ext.

Fol. 161, vers 1445.

1446. Φασὶ γὰρ Αἰώωπον — εὐρόντες ἐφόνευσαν (*Adn.*). *Var.* τὴν n'est pas omis devant ἔξοδον, ὑπόβαλλον. Sup.
 1449. Ὡς κἀνθαρος — Εἰρήνη. Ext.
 1480. Τὸν νοῦν πρὸς (25) — ἀρχαίους τινὰς τὴν ἐπίνοιαν (26). Ext.
 1482. Ὅρχούμενος ὁ γέρων. Int.
Ibid. Τοῦ τραγωδικοῦ.

Fol. 161 verso, vers 1488.

1490. Παροιμία (43) — υποπτήσσοντα (46). *Var.* Μιλήτου] Μιλήτων (45). Ext.

1491. Ἀντὶ τοῦ βληθήσῃ, νικηθήσῃ. Int.

1492. Σκέλος · ὑψηλὴν φορὰν. Ext.

Ibid. Εἰς ὕψος. Int.

1497. Εἰπόντος (3) — πράγματα (6). Ext.

1509. Ὅξις εἶδος χύτρας ὅπερ λοπάδιον καλοῦσιν. Ext.

1510. Περὶ Ξενοκλέους (31) — ἀδηφάγον (32). Int.

Ibid. Ὁ ἐπιτηρῶν τὸ ἐσθίειν πινα ὄστρεον (*Adn.*). Ext.

1513. Ὅρχιλος εἶδος (46) — καὶ καταφερές (47). Ext.

1515. Τοῦτο πρὸς τὸ (52) — μένοντα ἄλλα πλάττεται τῇ ἄλμῃ (1). Ext.

1516. Ἐπ' ὀλίγον συστάλωμεν. Int.

1517. Περιάγων (7). Int.

1530. Εὐφρόνιος οὕτως φασιν ὀνομάζεσθαι σχῆμα τι τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως (4). Ext.

1534. Ἐπαιξεν. Int.

Pas de scolies aux trois vers qui sont au folio 162.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Fol. 162 verso.

Ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν . καὶ τοῦτο τὸ δῖγμα (3) — ὁ χορὸς (5).
 Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλη μήτηρ δὲ Κλειτώ. Sup.

Προλογίζει Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου (1). Sup.

1. Ὡ Ζεῦ, χελιδὼν . ἐπεὶ εἰώθασιν (7) — ἀφικέσθαι (11). Ext.

2. Ἄλω . Ἐξωθεν (12) — στάχας (14). Var. Il y a δὲ et non καὶ
 après τύπτειν (13, cf. *Adn.*), | λέγουσι (13). Ext.

3. Οἷόν τε . δυνατόν, ἐρωτηματικῶς. Ext.

5. ἀκούειν . Ὁ μὲν (16) — ἀκούει (17). Var. ἢ δεῖ on ne distin-
 gue guère que ..δ. (17, cf. *Adn.*). Ext.

11. Ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων μνηῆσαι. Ext.

Ibid. Χωρὶς γὰρ . τοῦ ἀκούειν καὶ ὀρᾶν. Ext.

12. Εὖ ἴσθ' ὅτι . ἀντὶ τοῦ — μήθ' ὀρᾶν. Var. εἴπεν. Ext.

14. Αἰθὴρ . ἐπ.. ὁ αἰθὴρ (22) — ἐτεκνοποίει (24). Ext.

17. Ἀντ...μον . ὁμοιον, λείπει τὸ περιφερέες. Ext.

18. Λεῖπει ὥς. Ext.

21. αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι . διὰ τούτου ὕπνο... ἐπίδου εἶναι ἐκεῖνο σοφοὶ
 τύ...οι τῶν σοφῶν (28) — ἐγένετο (31). Ext.

Ibid. Οἷόν γε πούστιν αἱ σοφαί . Καὶ διὰ (31) — σώζεται (41). Var. πα-
 θόντες] παρόντες (37). Inf.

24. Χωλὸς εἶναι . Ὅτι μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ext.

25. Πρόσχε' ἀντὶ τοῦ μνηῆσαι. Cette scolie est de la main ordinaire
 de R². Au-dessous, à moitié effacé et presque illisible, le vers 28,
 qui manque au texte. Ext.

27. Λεῖπει — ἐπαίξε δέ. Int.

31. Οἱ περὶ (1) — ἄσημόν τινα (4). Ext.

32. Ἐπειδὴ — ἔτεσιν. Int.

33. Μῶν ὁ δασυπῶγων . διαβάλλει — τοῦ πῶγωνος. Ext.

36. Κρυβῶμεν — φοβεῖσθαι. Ext.

38. Ὅτε γὰρ (11) — ἐποιοῦν (12). Int.

Ibid. Λεῖπει τὸ ὥς, ὥς ἔοικε.

39. Παρὰ τοῖς (14) — λαός (15). Ext.

41. Ὁ ἱερὸς χορὸς. Ext.

Fol. 163, vers 43.

43. Ἐπεχέτω. Int.

45. Ἐπίρρημα — λαμβανόμενον. Ext.

48. Ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν. Ext.
 52. Προοίμια · κυρίως — νεώς. Ext.
 53. Ὡς ἀπὸ τῶν οἰκούντων. Ext.
 54. Ὡς ἐπὶ τεκτόνων. Le mot τεκτόνων main ordinaire de R². Int.
Ibid. Μέλη κολλᾷ. Ext.
 55. Ὄνομα — τίθησιν. Ext.
 56. Ὡς ἐπιτηγνύντος καὶ συντιθέντος. Int.
Ibid. Μεταστρέφει. Ext.
 57. Χοανεύει) χωνεύει.
 58. Τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων. Ext.
 60. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ. Ext.
 61. Συγκάψας. Ext.
 62. Ὡς εἰς — ἐμβαλεῖν. Ext.
 68. Ὡς ἀπὸ — τῷ ἡλίῳ (33). Int.
Ibid. Ἐπειδὴ (34) — ὥδαῖς (37). Ext.
 71. Στενάζει — γυναικας. Int.
 74. Τὸ σημεῖον · οὐ — λαμβάνων. Ext.

Fol. 163 verso, vers 80.

80. Ἐπεὶ τρίτῃ στί · Τοῦτο τῶν (41) — καλλιγενείας (11). Var. ἐκαταῖα (46), | φαίη (3), | ἐκκλησαζουσαι (8). Sup. et int.
 83. Ἀττική (12) — Περσεφόνης (14). Ext.
 93. Ἀεὶ γὰρ — διαβάλλει. Int.
 94. Εἶδος (16) — γυναῖκας (20). Var. ἐλάμβανεν (18). Ext.
 96. Ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται. Int.
 98. Τὴν ἑταίραν — κομφοδοῦσιν. Int.
 100. Ὡς λεπτὰ (24) — παρεπιγράφεται (27). Ext.
 101. Ὁ Ἀγάθων (28) — ὑποκρίνεται (29). Ext.
Ibid. Μονοῦδαι (30) — τῇ Κόρη (33). Int.
 105. Εὐπίστως — εὐλογῆσαι. Ext.
 109. Ὅς τὴν Ἰλιον ἐτείχισεν. Ext.
 117. Τὴν παρθένον. Int.
 121. Τῇ Φρυγίῳ ἁρμονία ἡρμωσμένα.
Ibid. Καὶ τὰ χρούματα (39) — λέγει (41). Var. εἶπεν (40). Int.
 122. Ὁρχήματα. Ext.

Fol. 164, vers 123.

123. Τὸ σέβομαι κοινόν. Int.
 125. Ἀρσενί · εὐτόνῳ · προεῖπεν (44) — λελέχθαι (46). Sup.
Ibid. Τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένη. Ext.

126. Τῆς κιθάρας φῶς ἔσσοιτο (50) — μαθήσεται τις (2). Ext.
 127. Δι' αἰφνιδίου) ἀντὶ τῆς ἐνθουσιαστικῆς.
 129. Ὁλολύξει (4) — εὐχὴν (6). Ext.
 130. Γενετυλλίδες · Δαίμων ἢ Γενετυλλίς (7) — πεποιεῖσθαι (10). Ext.
 131. Ποικίλον — φιλήματος (11). Int.
Ibid. Πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον (12) — φίλημα (13). *Observ.* λέξις fait de λέξης (12). Ext.
 135. Λυκουργίας · τὴν τερατολογίαν (15) — ὁ γόνυς (17). *Var.* σατταρικὸν (15). Ext.
 137. Ἐντεῦθεν (18) — πλεόν μέντοι (20). Int.
Ibid. Βάρβιτος) ἢ κιθάρα (20).
 139. Στρώφιον) ζωνάριον.
 141. Γράφεται σύ τ' αὐτός. Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ — Ἀττικόν (23). Ext.
 142. Ἀνδρεῖα ὑποδήματα. Int.
 144. Στοχάζομαί γε — τις εἴης. Int.
 147. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην. Ext.
 152. Ἀντὶ τὴν σκέψιν. Ext.
 154. Γυναικεῖα (29) — ἐξ ἀνδρῶν (30). Ext.
 158. Ἐπεὶ — εἰσάγουσιν. Ext.
 160. Ἀγρυχον (*sic*) καὶ — ἔχοντα. Int.
 161. Ἰδουκος (34) — λύραν (36). *Observ.* Les mots αὔτη — Ἰωνία; sont donnés par le ms. (35). Inf.
 162. Ἐγχυμον ἐποίησεν (37) — τοῦ λόγου (53). *Observ.* La phrase οὐ γὰρ (42) — διάλεκτον est dans le ms. (43), | ὦνῆρ (47). Inf.
 163. Ἀβρῶς. Ext.
 164. Φρύνιχος — Ἀθηναῖος ἦν. Ext.

Fol. 164 verso, vers 165.

168. Ἐκ τούτου δηλονότι καὶ ἐν τοῖς ὄρνισιν οὐκ ἄλλο. κορυδ.. αὐτ.. ω.οσ.ου ἄλλη ὅτι — Φιλοκλεα βδε...λ..οθεν οὖν, εἰ δ' ἔστιν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων. *Observ.* δηλονότι est donné par la contre-empreinte, lecture certaine; il faut lire : ἐκ τούτου δηλονότι, καὶ. Sup.
Ibid. Φιλοκλεῖς · τραγωδίας (7) — σῶμα (8). Ext.
 173. Κακὸς ἤμην. Int.
 177. Σοφο.. μᾶλλον — ποιητικὴν. Ext.
 178. Συντέμνειν λόγους) λέγειν.
 179. Μεγάλη καὶ θαυμασθῆ. Ext.
 190. Γέρων γὰρ (12) — τελευταῖ (14). Ext.
 194. Ἐξ Ἀλκίσητιδος Εὐριπίδου. Ext.
 196. Ἐὰν τοῦτο ποιήσωμεν (17). Cette scolie est à côté du dernier mot du v. 196, elle convient mieux là qu'au v. 203. Int.

199. Ἐκφεύγειν. Ext.

207. Ἀληθῶς (*Didot*, 214). Int.

Fol. 65, vers 209.

215. Τὰ γένεια — Κρατίνου. Ext.

220. Παρὰ τὸ δουροδόχης ὡς πολλὰ αυ.... Ext.

221. Ἵνα ἀπὸ τεταμένης αὐτῆς καλ...σεν. Les lacunes proviennent d'une déchirure du ms., le parchemin a été enlevé. Ext.

224. Ἀντὶ τοῦ — καταλαμβάνοντες τὰ ιε..α τῶν ἱερῶν (cf. *Adn.*). Ext.

227. Τὴν μίαν — ἕτερ.ν ἐψιλωμένος. Ext.

231. Ὅτι τὸ μύζειν παρ...ται ... τοῦ μυ πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως, μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτηρσι ἥχον ἀποτελεῖν. Ext.

232. Ψιλ. ἐστίν (29) — τοῦτο δε ἐπεὶ ἐψίλωται. Ext.

235. Διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον. Int.

236. Μετὰ γὰρ — ψιλωθῶσιν. Ext.

242. Ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν. Ext.

245. Ἀσβολος — πυρός. Ext.

246. Τράμις ὁ πρωκτός. Ext.

Fol. 165 verso, vers 252.

254. Δέον εἰπεῖν μύρου εἶπεν (39) — ἑταιρίζοντα (41). Ext.

258. Ὅτι (42) — λαβὼν ἔνσταθι (46). *Var.* γόησι (45). Ext.

259. Πάντα — ἑαυτῇ. Int.

261. Τῆς κλίνης — αὐτῷ (48). Int.

Ib.d. Βάθριόν τι (49) — ἔνδυμα (50). *Var.* μὲν est ajoutée devant ἔγκυλον (50). Ext.

263. Χαῦνα (51) — χαῦνον (52). Int.

266. Ὁ Μνησίλοχος. Cette indication est du scoliaste. Int.

268. Ὡς γυνὴ λαλήσεις. Ext.

272. Ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Ext.

273. Ἱπποκράτης — ἀπαίδευτος. Ext.

274. Ὅτι κατὰ (3) — αἶρω (6). *Var.* ἐνέγκαι] ἐνεγκε (4). Int.

276. Ἐπειδὴ (7) — ὁμώμοκεν καὶ οὐχ ἡ γλῶττα (9). Ext.

277. Παρεπιγραφή — θεσμοφόριον. Ext.

278. Ὅτε ἔμελλεν — ἐκκλησιάζειν σημεῖον τίθεται. Ext.

279. Μιμεῖται τὴν φωνὴν γυναικός. Int.

282. Δυϊκὸν, τὸ ἐντελὲς περικαλλέε. Ext.

289. Ὡς τῆς (17) — αἰνίττεται (19). Ext.

290. Ἀναισθήτου — αὐτοῦ. Int.

291. Τὸν πεδαρίσκον (21) — ποίησον (23). *Var.* τοῦ omis (22). Ext.

Fol. 166, vers 294.

295. Γυνή μιμουμένη κήρυκα. Int.
Ibid. Πεζῇ (25) — εισάγωσιν (26). Ext.
 298. Ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης. Int.
Ibid. Δαίμων (28) — ἐποίησεν (29). Ext.
 299. Εἴτε τῇ γῇ — θύουσιν αὐτῇ. Int.
 310. Ἀπὸ κοινοῦ εὔχεσθε. Ext.
 312. Ὁ χορὸς — θεσμοφοριαζουσῶν. Int.
 324. Τὸν ὑπὸ (34) — ὄϊστρον (35). Ext.
 327. Ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ext.
 329. Ἐπὶ τὸ — γενέσθαι (37). Int.
Ibid. Εἰς τέλος ἄγοιμεν τὰ δόξαντα. Ext.
 336. Φιλίαν σπένδει. Ext.

Fol. 166 verso, vers 337.

339. Ἐκ τῆς (40) — παρέμιξεν (41). Ext.
Ibid. Ἐοικέν τινα (41) — ψηφισθέντων (42). *Var.* Il semble qu'il y a Ἰππίου et non Ἰππία. Int.
 341. Κατεῖπεν πρὸς τὸν δεσπότην. Ext.
 345. Ὅτι αὐτῇ συγγένηται. Int.
 346. Ἡ καὶ δέχεται (45) — φίλον (50). *Var.* ἐπὶ τὸ προδιδουναί (45), | προδιδόναι] προδοῦναι (49), | τῷ ι] ΤΩ Ν (49). Ext.
 347. Τοῦ διζέστου — δὲ ἕξ. Int.
 350. Καταρῆσθε. Int.
 355. Ὅσαις — λεγούσας. Ext.
 359. Ὑφ' ἡμῶν. Ext.
 363. Δηλοῖ (4) — ἀπηγορευμένων (5). *Var.* λέγουσιν (4). Int.
 365. Ἀντὶ τοῦ (6) — Ἐκτορα (8). *Var.* εἶπεν (6). Ext.
 370. Συμμαχεῖν. Int.
 373. Ἐπιστάτις (10) — ἄλλου τινός (12). Ext.
 376. Ἐν γὰρ (13) — γίνονται (14). Int.
 377. Χρηματίζειν (*sic*) — ἀλλήλοισι. Ext.

Fol. 167, vers 380.

380. Ἀντὶ τὸν στέφανον (16) — λέγειν (18). Ext.
 383. Καλλιλεξία · γυνή. Int.
 386. Ὑβριζομένας. Ext.
 389. Ἐπιχρίει (21) — ἐπιξύσαι (22). Int.

Ibid. Μεταφορικῶς (23) — σμωμένων (30). *Var.* τὸ σμωσχειν. Ἄλλως · οὐκ ἐπισμῇ (28). Ext.

393. Ὁ Σύμμαχος φησὶ πα (*sic*) τὸ (31) — ἐκμύζειν (37). *Var.* τοῦ *semble omis* après ἀντὶ (36). Ext.

395. Ὡς ἔτι (38) — ἐθεώρουν (40). Ext.

397. Ἀντὶ τοῦ — δράμασι. Int.

401. Νεωτέρωγ — στεφανοπλοκεῖν (42). Int.

Ibid. Πρὸς τὸ (43) — αἰστεφανηπλόκουν (44). Ext.

402. Περιερχομένη. Ext.

403. Ἀντὶ τοῦ (46) — χειρῶν ἀφίοι (49). *Var.* ἡ *manque* devant γυνή (49). Ext.

404. Ἐκ Σθενοβοίας — Κορινθίους. Int.

409. Ὅτε τίχτουσιν αἱ γυναικες. Ext.

410. Πρὸς τοὺς — ἤγοντο. Ext.

412. Ἀντὶ τοῦ — ἔπος ἐκάλουν. Ext.

416. Ἠπειρωτικούς. Ext.

417. Φόβον ἀπὸ τῶν προσωπείων. Ext.

419. Ἐκ τοῦ ταμείου λαβεῖν. Ext.

420. Ὅτι ἐνικῶς τὸ ἀλφιτον. Int.

Fol. 167 verso, vers 423.

423. Τὰ γὰρ (7) — ἀνοῖξαι (11). *Var.* φασι (10), | περιτιθεμένου *au lieu de* παρατιθεμένου (10). Sup.

Ibid. Περιβόητοι — κλειδες (12). Ext.

425. Σφραγίδιον — ὁ ἀνὴρ. Ext.

427. Ξύλα (14) — σκολήκων (15). Ext.

428. Ἐξάψαντας ἑαυτῶν. Ext.

429. Ταράττειν καὶ κινεῖν. Ext.

441. Διὰ τὸ (18) — ἀφυᾶ (22). Ext.

442. Φανερώς. Int.

445. Ὑπὸ Εὐριπίδου. Ext.

448. Διὰ μυρρινῶν στεφάνους ποιοῦσα. Ext.

449. Ἀντὶ τοῦ πρότερον. Ext.

458. Οὓς ἡμεῖς συνεκδοτικούς λέγομεν. Ext.

459. Φρόνημα. Ext.

Fol. 168, vers 466.

469. Ἐπίτηδες — τούτου λάθη. Ext.

472. Ἀντὶ τοῦ μόναί. Int.

Ibid. Οὐδεμία — ἀνδρας (32). Ext.

473. Διὰ τί. Int.
 481. Ἐξυεν ἡρέμα, παρὰ τὸ κνᾶν. Ext.
 485. Λεῖπει τὸ ἔφη. Int.
 486. Ἐλελίσφακον — στρόφον. Ext.
 487. Ἴνα — μὴ ψοφῇ. Ext.
 489. Ἀγυεύς — τετράγωνος. Ext.
 491. Τῶν νῦν (40) — κομίωντων (41). Ext.
 495. Διὰ γὰρ τὸν πρὸς πελοποννησίου (42) — τείχη (43). Ext.
 499. Στολῆς εἶδος. Ext.
 500. Ὅτι καὶ (45) — βούλομαι (47). *Observ.* D'abord βιαίοι, puis βιαίοι (45), | ἐκτάσσειν (45). Ext.
 505. Ὅτι ἐν — ἐξετίθεσαν. Ext.
 506. Τὸ στόμα (49) — δεόμενα (52). Ext.

Fol. 168 verso, vers 509.

509. Δέον (53) — εἰσῆλθεν τὸ παιδίον (1). *Var.* εἶπεν (54). *Sup.*
Ibid. Τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας δ' ἀκαλοῦσιν ἔλυτρον (2). Int.
 516. Θεόφραστος ἀπινῶν φησι τῆς (3) — λέγει (12). *Var.* πῶμα et non σῶμα (10, *Adn.*). Ext.
 519. Παρὰ τὰ (13) — δεδραχότες (14). Int.
 529. Ἐκ τῶν (15) — χίνει (17). *Var.* Le mot παροιμιῶν est ajouté après ἀναφερομένων (15). Ext.
 531. Τοῦτο — καταλῆγον. Int.
 532. Εἰ μὴ ἄλλη γυνή. Int.
 533. Ἐκ τῆς Ἀγραύλου (20) — εὐρήκαμεν (22). Ext.
 536. Συντιμωρεῖσθαι — εἰσίν. *Var.* βουλόμενος et non βουλόμεναι. Ext.
 547. Τοῦτο μόνον — τηρῆσαι. Ext.

Fol. 169, vers 551.

556. Ξύστρας. Ext.
 557. Κατεχρήσατο — ἀποσπᾶν. *Var.* ἐστὶ ajouté devant τὸ (29). Ext.
 560. Κατέκοψεν. Int.
Ibid. Τοῦτο — ἱστορίας (31). Ext.
 561. Οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς τοῦτο εἴληφεν — γενομένου. Ext.
 562. Ὡς καὶ — γενομένου. Int.
 564. Ὡς καὶ — γενομένου. Int.
 565. Ἐπιτετῆδευκεν — τὸ λαβεῖν. Ext.
 566. Ὡς τῷ — ταῖν θεαῖν. Ext.
Ibid. Καταγελασει μου χω.. .. ημίας, προικα γὰρ ἔλεγον τὴν
 ζ.....ν. Probablement χωρὶς ζημίας. Ext.

567. Ὅτι γυναικείων (40) — λέγεται (43). Int.
 572. Ὅμοῦ ἂντι τοῦ (44) — ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. Ext.
 574. Τὰ αὐτά μοι πράττουσα. Ext.
 575. Ἐψίλωτο — γυναικωδῶς. Ext.
 576. Προϊσταμαι. Ext.
 578. Πρὸ δλίγου. Int.
 585. Ὅτι ἀναπέμφαι (51) — τῶν θεσμοφορίων (53). Ext.
Ibid. Ἐπεὶ καὶ (53) — θεσμοφόριον (54). *Var.* τὴν εἰς τὴν θεσμοφόριον (53). Int.

Fol. 169 verso, vers 593.

600. Ἐντι τοῦ (1) — ἀρχή τις κρύπτεται (4). Ext.
Ibid. Ἀπλῶς ἂντι τοῦ κεκρυμένος (5). Int.
 602. Ὡ προστάτα. Int.
 603. Μνησίλοχος — γίνεσθαι. Ext.
 612. Ἐντι τοῦ οὔρει. Ext.
 616. Ἐπισχετικά (10) — ἀπομύττεσθαι (14). Ext.
 620. Κοθωκίδα — φυλῆς. Ext.
 622. Οἱ μὴ δυνάμενοί τι εἰπεῖν τοιαῦτα λέγουσιν. Int.
 623. Καὶ τοῦτο (17) — ἱερόν (18). Ext.
 624. Φίλη συνδίαίτος. Int.
Ibid. Σκηνάς (19) — πρὸς τὸ ἱερόν (20). Ext.
 630. Διαβάλλει — μεθύσους. Ext.
 631. Ἀλλήλας ἐδεξιούμεθα. Int.
 633. Μὴ εὐρίσκων (23) — ἀγγεῖον (25). Ext.

Fol. 170, vers 636.

641. Ἐντι τοῦ στεῖρα. Int.
 646. Οὐκ ἐνταῦθα γὰρ — πρότερον. Ext.
 648. Ἐπεὶ τὰς (28) — ἐκάλουν (30). Ext.
 649. Ἐντι τοῦ διὰ ταῦτα. Int.
 656. Τῶν ἐγκυκλίων ἀποδυσασμένας. Ext.
 657. Ἐπεὶ — ἐκκλησία (33). Int.
Ibid. Περιδραμεῖν (34). Ext.
 658. Τὴν ἐκκλησίαν περὶ τὸ — ὄχλους (35). Ext.
Ibid. Ἐπεποιήτο (36) — τούτου (38). *Var.* εἶρηκεν (37). Ext.
 664. Παρακαθεζόμενος. Int.

Fol. 170 verso, vers 679.

680. Ἐντι τοῦ διάπυρος ὦν ταῖς μανίαις. Int.

682. Γελοῖως (41) — χωμωδίᾳ (43). Ext.
 684. Ἀποδίδωσιν. Int.
 688. ἀρπάζει (45) — κατέχουσιν (51). Ext.
 693. Τῶν βοιωτῶν (52) — εἶπεν (53). Int.
 697. Τροπαῖον (54) — ποιηταῖς (2). Ext.
 701. Παραομιλία. Ext.
 710. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν (4) — φαύλως ἔχεις (5). *Var.* γὰρ est ajoutée après φησιν (6). Ext.
Ibid. Ἡκεῖς, φησὶν, εἰς — φεύξῃ (6). Int.
 714. Τοῦτο τὸ παθεῖν. Int.
 717. Κάθηται (8) — ἔχων (9). Ext.

Fol. 171, vers 721.

726. Πρὸς τὰς γυναῖκας. Int.
 728. Ὀνομα (11) — ἔχει τὸ α (12). Ext.
 729. Σπινθῆρα. Int.
 730. Εἶδος (14) — ἔχει ἡ ἀσκο. (15). Il y a bien παιδίον; ce mot est lisible à la contre-empreinte. Ext.
 734. Ὁ ἀσχος • εἶδος — Περσικάι. Ext.
 735. Ὡ μέθυσοι. Int.
 738. Ἀπαντα — πιπράσκεται. Ext.
 742. Ἄλλ' οὐδέκα (20) — μηνῶν (22). Ext.
 743. Τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν. Int.
 746. Τοῦτο πάλιν — εἶπεν χοῦς.
 750. Εἰώθασι (26) — δηλοῖ τις (30). *Var.* Dübn. ^αευπ; au-dessus du π, il semble qu'il y a un λ et un ο dans ce λ, et peut-être faut-il lire Εὔπολις (27), | οὔτο.. λέγοντος, il manque une lettre ou deux au plus; les lettres το ne sont pas sûres: il peut très bien y avoir πο (29). Ext.
Ibid. Τοῦτο ἔθος (31) — Διονυσίων (32). Ext.
 754. Τοῦτο αἵματοδεκτικὸν — ἄμνιον. Ext.
 756. Τοῦτο ἄμα — τῷ βωμῷ. Ext.
 758. Ἀπὸ ἔθους. Int.
Ibid. Ἐκδερματώσαντες (37) — τὸν ἀσχόν (39). Ext.
 760. Ἐνταῦθα (40) — κηδεστής (42). Ext.
Ibid. Ἀλλή γυνή. Int.

Fol. 171 verso, vers 764.

766. Εὐριπίδης. Int.
 771. Ὁ γὰρ Εὐριπίδης (44) — Ναύπλιον περιπεσεῖν (52). *Var.* ἀφίησιν (*sic*, 50). Ext.

773. Πᾶν ἐφ' ὃ τις ἀν λεγῆται (*sic*). Int.
Ibid. Πίνακες (1) — Εὐριπίδῃ (3). Ext.
 777. Ἄνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοϊαν. Int.
 779. Σμίλης λέγει ἀντὶ τοῦ γραφείου. Int.
Ibid. Ὀλοὺς λέγει — γράφοντες (6). Ext.
 781. Ὡς Εὐριπίδην γράφων ἐν ὃ τὸ ρ ἔστι (7). Int.
Ibid. Ἐν τῷ γράφειν (7) — φησι (8). Ext.
 785. Τῇ παραβάσει χρῆσάμεναι. Ext.
 790. Μῆτε καταληφθῆναι παρακύπτουσιν. Ext.

Fol. 172, vers 801.

804. Ναυσιμάχης μὲν · Πέπλασται (11) — τὰ ἔργα (17). *Var.* συνεστρα-
 τήγησεν (13). Sup.
 805. Κλεοφῶντα — κίναϊδον. Ext.
 806. Πόρνης ὄνομα.
 808. Καὶ ἡ Εὐβούλῃ (21) — ἐπέλαχον (29). *Var.* ἔστιν (22), | ὀλιγου
 λαχῆς (25), | ὁμῶς ἔλαχῆς (25). Ext.
Ibid. Τὸ βουλευσάι βουλευίαν ἔλεγον. Int.
 811. Τάλαντα · Λέγει (31) — ἐκφαίνων (34). *Var.* τοῦ omis (32). Ext.
 823. Σκέπασμα — τοῦ ἰστίου. Ext.
 825. Τὴν κάμακα τῆς λόγχῃς λέγει. Int.
Ibid. Οἱ μὲν φασι (37) — ἀσπίδος (39). Ext.
 826. Τῷ σιδήρῳ. Ext.
 828. Συνέχεεν (41) — σφράγευσις (42). Ext.
 829. Τὴν ἀσπίδα — Κλεώνυμον. Ext.
 834. Ἀμφότεραι (45) — τῇ Ἀθηνᾷ (49). Inf.

Fol. 172 verso, vers 835.

838. Εἶδος (50) — ὑστάτην (52). Ext.
 840. Πολλάκις (53) — Ξενοφάντον (3). *Var.* ὁ omis (53) et très pro-
 bablement ἡ (54). Ext.
 841. Ἐπαίνει — ἥδη γὰρ ...κεῖ ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ε..... τερον. Ext.
 846. Τυ.... διεστραμμένος τὴν ὄψιν σω... ἰλλότερα τᾶν κορονᾶν. Ext.
 848. Ἄνω γὰρ — ἐπινοίᾳ. La lecture ἄνω est certaine (cf. *Adn.*). Ext.
 850. Καίνην · Ὑπόγουον δεδιδραγμένην. Ext.
 852. Τὸ κοικύλλειν φησὶν (10) — ἔθει (12). Ext.
 855. Ἐξ Ἑλένης — τούτων. Ext.
 857. Μέλανα — ἐστὶ πότμημα. Ext.
 861. Ἐπὶ πονηρίᾳ — εἶναι τοῦτον. Ext.
 863. Τῆς γυναικείας μιμήσεως. Ext.

868. Ὅτι πονηροὶ — ἐσπάραζάν σε. Ext.
 869. Αἰχάλλει σάνει τὸ ᾄσμα. Int.
 870. Σύνθηες τὸ (22) — Πολυίδω (25). Ext.
 871. Ὁ Εὐριπίδης (26) — ὑποκρίνεται (27). Int.
 876. Πρωτέας — πρόπαλαι. Ext.

Fol. 173, vers 877.

878. Διαβάλλει (30) — ναυσίν (31). Ext.
 882. Ἐκ τῆς θαλάσσης. Ext.
 897. Ὅν εἶπε Ὁμηρος Εἰδοθέαν. Ext.
 898. Ἀπὸ δήμου (34) — Γαργητόθεν (36). Ext.
 902. Τὰς κόρας — στρέφον. Ext.
 903. Ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν. Int.
 910. Δέον εἰπεῖν (39) — δηλονότι (41). Ext.
 913. Καὶ ταῦτα — τὰ πλεῖστα. Int.
 915. Ταῦτα λέγει — ἐκφυγεῖν. Ext.
 917. Τὸ χ παρακεῖται (46) — λέγων (50). Ext.

Fol. 173 verso, vers 920.

921. Οὐ κυρίως ἀλλ' ὅσον κενόβουλος. Int.
 922. Ἐπανουργεῖτε — ὄντων. Ext.
 926. Ἐως ζῶ. Int.
 928. Ἡ σπάρτος · ἀντὶ τοῦ ἡ μηχανή. Int.
Ibid. Παροιμία (1) — ἀποτυγχανόντων (2). Ext.
 935. Ἐπεὶ ἄνω (3) — λινοποιοὶ εἰσιν (4). Ext.
Ibid. Ὁ πανοῦργος (4) — ῥαπτόντων (5). Int.
 940. Πρὸς σανίσιν (6) — με δῆσαι πρὸς τῇ σανίδι (8). Ext.
 941. Μετὰ κροκωτοῦ τοῖς κόραξιν ἐστίασιν παρέχων. Int.
Ibid. Ἀντὶ ἐστίασιν παρέχων (10) — ξενίζεσθαι (13). *Var.* ἐστιᾶν] ἐστιων
 (11), | le mot παρ' est donné par le ms. (11, cf. *Adn.*). Ext.
 944. Ὅτι ἐνδυσάμενος — ἐγενόμην. Int.
 947. Τὸ παίζωμεν (16) — πάλιν παίζωμεν (17). Ext.
Ibid. Καὶ πολυπαίγμονος ὀρχηθμοῖο (18). Int.
 948. Ὅταν τὰ (19) — τὸ ἀνέχομεν (22). Ext.
 949. Παύσων — εἶπεν νηστεύει. Int.

Fol. 174, vers 959.

968. Ὅτι ἐν θεάτρῳ ᾔσαν. Int.
Ibid. Ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ὥδην. Ext.

969. Τὸν Ἀπόλλωνα. Int.
 971. Τὴν παρθένον. Int.
 973. Ἦρα τελεία (29) — γινομένη (32). Ext.
 977. Ἐφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός. Ext.
 986. Τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδὴν. Ext.
 1001. Ἀντὶ πρὸς τὴν — τοξότης. Ext.

Fol. 174 verso, vers 1002.

1003. Ἀντὶ δρῶ · τοῦτο — ἐπισφίγγει. Ext.
 1007. Πορμὸς ἀντὶ φορμὸς, ψίαθος. Ext.
Ibid. Ἰνα πυλάξῃ σοι, ἀντὶ ἵνα φυλάξῃ σοι. Ext.
 1009. Ὅρῃ Εὐριπίδην προσιόντα. Ext.
 1011. Ἀντὶ ὥς Περσεύς. Int.
 1012. Πιθανῶς · συνδίδασκται (*sic*) γὰρ τῇ Ἑλένῃ. Ext.
 1015. Παρὰ τὰ (45) — χρήσιμον (47). *Var.* φίλοι παρθένοι, φίλοι μοι (46, *Adn.*). Int.
 1018. Πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας (48). Int.
Ibid. Πρὸς τὴν (49) — πόθου λαβεῖν (51). *Var.* προσαιδουσσαί fait de προσαιδουσσε (49). Ext.
Ibid. Διὰ τὸ λαμβάνειν (52) — γίνεται (53). Int.
 1021. Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. Int.
 1022. Παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν (1) — ὑπερθανεῖν (3). Ext.
 1024. Τὴν τηρήσαν (*sic*) αὐτὸν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις. Int.
 1025. Δέον εἰπεῖν — εἶπεν χάριν γέλωτος. Ext.
 1030. Πάλιν ἐξ (7) — φιλοδίκους (8). Ext.
 1031. Παρὰ τὴν ξιφοθήκην (9) — γέρων (10). Ext.
 1033. Ἐπεὶ ὀψοφάγος — δηλοῦται. Ext.
 1034. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. Int.
 1040. Ἀπὸ κοινοῦ (14) — Ἀνδρομέδας (15). Int.
Ibid. Δεομένη τοῦ βαρβάρου · προσεῖπεν δὲ γοᾷσθὲ με ὦ (16) — πρῶτον (19). Ext.
 1041. Ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου. Int.
 1044. Ἀντὶ τοῦ χροκωτὸν ἀμφέδυσεν. Le copiste avait d'abord écrit ἀνεδυσεν, il a corrigé lui-même. Ext.

Fol. 175, vers 1045.

1050. Ἰσως τὸν (22) — κεραυνόν (23). Ext.
 1051. Διχῶς, τὸν ἄθλιον. Int.
 1054. Λεῖπει — ἄχῃ ἔσχον. Ext.
Ibid. Σκοτεινὴν. Int.

1056. Ὑποκρίνεται (27) — δ Κηφεύς (28). Ext.
 1059. Εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. Int.
Ibid. Ἐπεὶ εἰσήγαγεν (29) — Ἀγαθοκλείας (34). *Var.* ἐζήλωσεν δὲ αὐτὸ (31). Ext.
 1060. Ἐπεὶ — Ἀνδρομέδα. *Var.* ἡ omis. Int.
 1064. Ἡρέμα — τὸν Εὐριπίδην. Int.
 1065. Ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα. Int.
Ibid. Τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβόλη. Ext.
 1066. Πορεῖαν. Int.
 1069. Τοῦτο ἡ ἡχὴ λέγει. Int.
 1070. Καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου. Int.
 1072. Λεῖπει μέλλουσα τυχεῖν. Ext.
 1073. Φλυαροῦσα. Ext.
 1077. Τὸ πλῆρες ὠγαθή. Ext.

Fol. 1075 verso, vers 1082.

1083. Χωρὶς — βαρβαρίζει. Ext.
 1085. Ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν. Int.
 1086. Πόθεν — τὴν ἡχώ. Ext.
 1089. Καταγελᾶς μοι. Ext.
 1090. Τοῦτο δ χορὸς ἢ δ γέρων. Ext.
 1094. Ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις. Int.
 1095. Λαλεῖς. Int.
 1096. Κάτεχε. Int.
 1097. Τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα. Int.
 1098. Εἰς Περσέα (3) — ἐπέζευξεν τὰ ἐξῆς (4). Ext.
 1099. Ἐλέγετο — τὰ πτερά. Ext.
 1103. Τί λέγει (7) — βάρβαρος (10). Ext.
 1105. Πάλιν ἐξ (11) — τινα (13). Ext.
 1109. Ἀποθανουμένη τολμᾶς λαλῆσαι. Ext.
 1114. Δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον. Ext.
 1118. Οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς. Int.
 1119. Εἰ μὴ (17) — ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν (19). Ext.

Fol. 176, vers 1127.

1127. Ἐλέγετο (*sic*) ξιφομάχαιρα ὡς δρεπανομάχαιρα. Ext.
 1130. Παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας. Ext.
 1151. Ὅπου. Main du texte.
 1168. Λάθρα πριεῖτε.

Fol. 176 verso, vers 1169.

1170. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπείσμεθα. Int.

1172. Εὐριπίδης — γραός (25). Ext.

Ibid. Ἑταίρας ὄνομα ἢ Ἑλάφιον ὡς Χρυσίον ἀνιονιον καὶ τὰ ὅμοια. On lit, à la contre-empreinte, ANIONION, ces lettres sont très nettes, sauf le premier I; je proposerais ἀηδόνιον. Ext.

1174. Σημειωτέον — βαδίζειν · ἢ ἀύλητρίς. Ext.

1175. Βαρβαρικὸν (30) — ὄρχημα (4). *Var.* τὸ omis devant Περσικὸν ὄρχημα (*Adn.*), | il y a θεατρικῆς (32). Ext.

1176. Διχῶς, κωμοδρίαν. Int.

1180. Κατὰ δέρμα. Int.

1185. Ὡς στέριφα τὰ τιθίλα. Ext.

1186. Πρὸς τὴν ἀύλητρίδα. Ext.

1187. Πρὸς τὸ πέος — ἐντεινομένῳ. Ext.

1190. Οὐχὶ φιλήσειν. Int.

1197. Τὴν τοξοθήκην. Int.

Ibid. Συθήνη ἀύλοθήκη (41) — συθήνην (42). Ext.

1199. Παρακελεύεται — ὄρχηστρίδος. Ext.

1202. Ἐπειδὴ — ὁ Ἑρμῆς. Ext.

1203. Τὴν τοξοθήκην — ὄρχηστρίδος. Ext.

1205. Δραμῇ. Int.

Fol. 177 verso, vers 1211.

1214. Ἐξηπάτησε (48) — ὁ θεῖος (49). Ext.

Ibid. Ἐαυτῷ παρακελεύεται. Int.

1218. Ὁ χορὸς (51) — πρὸς αὐτάς (2). Int.

Ibid. Πηκτὶς ὄργανον (3) — ἀύλητρίς (4). Ext.

1222. Ποίαν — περιπατήσω. Ext.

1244. Ὡς αὐτοῦ (1) — Εὐριπίδην (2). Ext.

1226. Ἐπιδραμών. Ext.

1227. Πέπαικται. Int.

1230. Ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη. Ext.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Fol. 177 (suite).

Ἑπόθεσις Ἐκκλησιαζουσων Ἀριστοφάνους.

Αἱ γυναῖκες (1) — λαμπρὸν ὄμμα (9). *Var.* μηχαναῖ (4), | αὐτῶν] αὐ-
τῶν (6).

Fol. 177 verso.

Vers 1. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα · Πραξαγόρα (20) — ἐκκλησίαν (25). *Ext.*

Ibid. Τοῦ τροχληάτου · Διὰ τὸν (26) — γίνεται (28). *Ext.*

2. Ἡ ἔννοια (29) — σκοποῦσι (2). *Var.* φύλαξι (1), | λύχνων] λύχνον
(2). *Ext.*

6. Ξυγχείμενα · σύμβολον (3) — φλογός (4). *Ext.*

10. Λορδουμένων · κινουμένων — κινοῦνται. *Ext.*

12. Μόνος δὲ μῆρῶν · τὸ αἰδοῖον — βλέπειν. *Ext.*

13. Ἐπανθοῦσαν τρίχα τοῦ αἰδοίου τὴν ἐπικειμένην τρίχα. *Ext.*

14. Στοάς · τὰ ταμεῖα — παραμήκη. *Ext.*

Ibid. Ἐν αἷς ὁ σῖτος. *Int.*

18. Σκίρα ἑορτὴ (13) — σκῆρον (16). *Ext.*

22. Ἄς Κλεόμαχος (17) — ἐλευθέρων (22). *Ext.*

26. Αἱμάτια · τὰ ἱμάτια. *Ext.*

30. Ὡρα βαδίζειν · μία τῶν (24) — ἀλέκτωρ (25). *Ext.*

34. Θρυγονῶσα · ἡσύχως κινουσα. *Ext.*

36. Ἑποδουμένη · τὰ ὑποδήματα (27) — κνυσμόν (28). *Var.* Et aussi
κνύσμα (27). *Ext.*

38. Σαλαμίνιος · ὡς ναυτικῶν (29) — Παράλιος (32). *Var.* Σαλαμινίων
καταφέρων, il n'y a ni καὶ ni ἢ entre ces deux mots (30, *Adn.*), | καὶ
est ajouté après νοεῖσθαι (31). *Inf.*

Fol. 178, vers 42.

45. Ἑποπίνοντες γὰρ ἕκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους. *Ext.*

46. Μελιστήχην · γυναῖκα. *Ext.*

47. Ἑμβὰς ἀνδρεῖον ὑπόδημα. *Ext.*

48. Κατὰ σχολήν · ἀντὶ — ἀψοφητί. *Ext.*

49. Γευσιστράτην · παρὰ τὴν Λυσιστράτη (*sic*) εἴρηται. *Ext.*

50. Λάμπαδα · τὴν δᾶδα — εἶναι. *Ext.*

53. Ἑστ' ὄφελος · ἀντὶ τοῦ αἰ εὐγενεῖς. *Ext.*

56. Τριγίδων · λέγει δὲ — ἀνεγείρουσιν. *Var.* Βῆχα R¹, Βῦχα R³. Ext.
 60. Ἐχω τὰς μασχάλας · ἔθρεψαν — ἄνδρες εἶναι. Ext.
 61. Λόχμης · ἀντὶ τοῦ συμφύτου τόπου. Ext.
 64. Ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον · ὡς τὸ μέλαινα — ἡνὴρ. Ext.
 66. Ξυρὸν ἔθριψα ἵνα — πρὸς ξυράν. Ext.
 71. Ἐπικράτους · οὗτος μέγα (*sic*) πώγωνα (4) — σακεσφόρε (7) · ἣν δὲ
 ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. Ext.
 74. Λακωνικὰς, εἶδος ὑποδήματος. Ext.
 77. Λάμιος πένης (9) — ζῶν (10). Ext.
 78. Ἐνω πέρδεται · Ἀντὶ (14) — ῥόπαλον (15). Ext.
 81. Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον · Ὡς οὐδεὶς (19) — ἐν Ἰνναχῶ
 Σοφοκλέους. Ext.
 82. Γυνή. Int.
 87. Ὑπὸ τῷ λίθῳ · ὑπὸ τῷ βήματι. Ext.

Fol. 178 verso, vers 85.

88. Γυνή ἔρχεται φέρουσα καὶ ξαίνουσα αὐτά. Ext.
 89. Οἶον (25) — πληρωθῇ (26). *Var.* φασί (26). Ext.
 94. Παραδείξαι ὡς πρὸς ἄνδρας. Ext.
 96. Ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσα. Ext.
 97. Οὗτος δασύς, λέγει οὖν τὸ αἰδοῖον. Cette lecture est certaine à la
 contre-empreinte. Ext.
 100. Ἀντὶ ὅτε καθήμεθα. Ext.
 102. Ὁ Ἀργύριος στρατηγὸς θηλυδρώδης, ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς μέγα
 ἔχων (35) — γυνή (37) · καὶ ἄρξας ἐν (33) — συνέτεμεν (34). *Var.* Ἀργύρ-
 ριος (35), | δὲ omis (33). Ext.
 105. Νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν · νῆ γὰρ (38) — παραλαβεῖν (41). Ext.
 109. Οὕτε θέομεν · παρὰ τὴν παροιμίαν ὃ ἔστιν — πλέομεν (44). Le vers
 manque (43). Ext.
 113. Σποδοῦνται · κινουῦνται. Ext.
 115. Ἀντὶ τοῦ ἀπειρία. Int.
 116. Ἐκ σπουδῆς.
 117. Ἄτινα. Ext.
 118. Περιδεσμεύουσα — ὁ τόπος. Ext.
 121. Περίθες. Ext.
 122. Ὅτι καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐστέφοντο. Ext.
 125. Καταγέλαστον · Τὸ ἡμᾶς πώγωνας ἔχειν. Ext.
 126. Λευκαὶ γὰρ αἱ σηπταί · ἐσταθευμέναις δὲ ἐξ ἐπιτολῆς ὀπτηθείσαις ·
 ἀπρόλογος δὲ ἡ εἰκασία.
 128. Περιστίαρχος · Ὁ τῶν (9) — καθάρσια (10). Ext.
Ibid. Εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ δελφακίου. Int.

Fol. 179, vers 129.

129. Ἀρίφραδες · Ὡς ἀναμειγμένον — κιθαρωδός. Ext.
 132. Πρὸς τὸ — φίλοιον. Int.
 133. Ἐπεὶ καὶ — ἐστεφανοῦντο. Ext.
 137. Οὐ μόνον — ἄκρατον. Ext.
 138. Ἀντὶ τοῦ ἐνθυμουμένων. Ext.
 139. Μανικά. Ext.
 141. Κατερώτησιν · διαβάλλει (20) — βουλευομένους (21). Ext.
 145. Μὴ ἔχειν τοῦτον τὸν πώγωνα. Ext.
 146. Ξηρανθήσομαι. Ext.
 148. Τὸ πρᾶγμα — ἐγένετο. Ext.
 150. Διαπηξάμενη. Int.
 151. Τῶν ἔθος λεγόντων λέγειν. Ext.
 152. Ἀντὶ τοῦ — ἐστί. Ext.
 155. Παίζει (33) — θεάς (34). Ext.
 160. Ἀναμνησθεῖσα. Int.
 162. Ἡ προτέρα γυνή. Ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Int.
 167. Οὔτος (36) — εὐρισκόμενος (37). Ext.
 169. Ἀποφθεῖρου — φθορᾶς. Int.

Fol. 179 verso, vers 170.

171. Τὸν στέφανον. Ext.
 172. Ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. Ext.
 175. Ἐντεῦθεν — δημηγορίας. Ext.
 185. Οὔτος πονηρός ἐστι. Ext.
Ibid. Χρωμένων) ἐκκλησίαις. Int.
 188. Τοὺς μισθοὺς (44) — λαβεῖν (46). *Var.* λαμβάνουσιν (45). Ext.
 193. Τὸ πρὸς (47) — Βοιωτῶν (50). Ext.
 196. Κόνωνα λέγει. Int.
 198. Ἐδάρουν γὰρ ταῖς τριηραρχίαις. Int.
 199. Ἦσαν γὰρ — τὸν δῆμον. Ext.
 201. Ταῦτα εἰς (2) — κύριον (3) · κατ' εἰρωνείαν, Ἀργεῖος — ἁμαθής (2).
Var. δὲ omis après ταῦτα (2). Ext.
 203. Θεασύβουλος · Ὑπερόπτης (5) — πράττεσθαι (6). Ext.
 204. Διὰ τὸ ἀνήρ. Int.
 208. Αἰσιμος · Ἀτιμος οὔτος (12) — κερδανεῖτε (13). Ext.

Fol. 180, vers 211.

216. Πλύνουσι. Int.

- Ibid.* Οὐδὲν καινοτομοῦσι φησί. Ext.
 217. Ἀντὶ τοῦ πᾶσαι, τὰ δὲ τοιαῦτα ἀττικά. Int.
Ibid. Μεταβαίνουσας (20) — πρᾶγμα (21). Ext.
 220. Ἀντὶ τοῦ εἰ ἐφύλαττεν τὸν ἀρχαῖον νόμον · εἰ μὴ ἐπολυπραγμονεῖ καὶ
 καινὰς ἔφερεν πολιτείας (23). Ext.
Ibid. Λεῖπει τὸ τρίχας (25). Int.
 221. Μοιχεύουσαι ἢ — πράττειν (26). Ext.
 226. Ἀθήρα ὀψωνοῦσιν. Ext.
 227. Ἀκρατον. Int.
 230. Μὴ φλυαρῶμεν. Int.
 232. Οἷον — λογισάμενοι. Ext.
 236. Εὐρίσκειν, συνάγειν. Int.
 239. Μετὰ τὸ — συμβουλευόν. Ext.
 243. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (35) — φυγῆς τῶν λ (37). Ext.
 246. Οὐ ματαιῶς καὶ ἐτωσίως. Ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Int.
Ibid. Δεινὴ καὶ σοφὴ, ἱκανὴ ἐν τῷ λέγειν. Ext.
 248. Δημαγωγὸς — λοῖδορος. Ext.
 252. Εἶδος — τρύβλιον. Ext.
 253. Ἀπὸ κοινοῦ (44) — τὰ κοινά (46). Inf.

Fol. 180 verso, vers 254.

254. Νεοκλείδης ἐκωμωδεῖτο (47) — ἀκαθαρσίας (49). *Var.* ὁ λημῶν]
 γλάμων (48). Ext.
 255. Παροιμία (50) — ἀλωπέκων (52). Ext.
 256. Τὶν δ' ἦν ὑποκρούουσιν σε · ὑποβάλλουσιν σε, λαμβάνονται σου. Ext.
 257. Κρουμάτων · ἐπαίξεν — συνουσίας. Ext.
 259. Ἐξαγκωνιῶ · τοὺς ἀγκῶνας (3) — ληφθήσομαι (4). Ext.
 260. Ὡς, οὕτως. Ext.
 262. Ἐσκεπται. Ext.
 263. Τινι. Int.
 265. Ἐν τῇ (9) — κρινόμενοι (10). Ext.
 267. Ἀχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις. Ext.
 269. Ὑποδεσμεύσατε. Ext.
 274. Ἀκριβῶς ποιήσητε. Ext.
 276. Ἀντὶ τοῦ περιστολίσασθε. Ext.
 280. Προηγησώμεθα. Ext.
Ibid. Τῶν λοιπῶν γυναικῶν. Int.
 281. Ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. Int.
 284. Ὅπισω τρέχειν. Πάτταλον · τὸ (19) — ἐκκλησιαστικόν (20). Ext.
 285. Τὸ ἄνδρας. Int.
 286. Ἐκπέση. Int.

291. Πρῶ μονοσυλλάβως. Οἶον (29) — πεπληρωμένος (30). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἔτι κνέφους ὄντος. Int.

292. Ἀντὶ τοῦ (31) — εἶναι (32). Int.

Ibid. Ἡδόμενος δρίμεσι καὶ — ἐμφαίνει. Ext.

Fol. 181, vers 293.

293. Ἀναπλάττει ὀνόματα. Ext.

295. Παρὰ ῥυθμὸν (36) — ᾗδῃ (38). *Var.* ἀλλὰ ἂ δεῖ εἰπεῖν εἰπηγῆς σύμ-
βολον (37). Ext.

296. Ἀντὶ τοῦ σεαυτόν. Ext.

297. Πλησίοι ἀλλήλων. Ext.

298. Ὅπως ἂν δέῃ — φίλας. Ext.

300. Ὅρᾳ ἄνδρας — ἐκκλησίᾳ. Ext.

302. Ἐνθα οἱ (45) — δικάζειν μὴ θελόντων (46). Ext.

303. Τῶν εὐδοκιμούντων οὗτος στρατηγός. *Var.* ὁ omis.

304. Παρεγίνετο. Int.

306. Πρὸς τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἔθος σεσημείωται. Ext.

310. Ὡς χειροτέχνη καὶ μισθωτοί. Ext.

311. Ἀνὴρ τις. Cette note est ajoutée à la fin du vers. Ext.

317. Βούλεται — ἀποπατῆσαι. *Var.* ὡς omis. Ext.

Fol. 181 verso, vers 318.

318. Τὸ γυναικεῖον (1) — γυναικῶν (2). Ext.

319. Εἶδος ὑποδημάτων εὐτελεῶν. Ext.

Ibid. Περιδεσμεύομαι. Int.

320. Οἶον ἐν ἐρημίᾳ. Ext.

330. Οὗτος μαλακός. Ext.

332. Περιβεβλημένος (10). Ext.

337. Ἀντὶ τοῦ λάθρα ἐξῆλθεν. Ext.

338. Καινὸν καὶ ἄτοπον. Ext.

349. Οἶον κατὰ — οἴησιν. Ext.

350. Ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. Ext.

351. Ταῦτα οὖν λέγει (21) — χέζοντος (22). Ext.

355. Στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει (23). Ext.

356. Οὗτος ἀντιλέγειν (29) — λέγειν (32). Ext.

357. Οἶον ἐπείκειται μοι καὶ θλίβει. Int.

Fol. 182, vers 360.

359. Εἰς ποῖον (35) — κόπρος (36). Ext.

362. Παρὰ τὴν (40) — Ἀχερδούς (41). Ext.

365. Ῥήτωρ ηταιρηκος (*sic*) — Ῥαμύνων. Ext.
 366. Ῥιατρὸς (44) — καταπρόκτων (45). Ext.
 367. Σφιγμάτων. Ext.
 369. Ῥεπεί αἱ (47) — αὐτήν (49). Ext.
 370. Κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Int.
 371. Σχωραμὶς ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι. Ext.
 378. Κατὰ γὰρ (3) — σχοινίῳ (4). Ext.
 379. Ῥεβαλλον κύκλῳ. Int.
 382. Τῶν ἀλφίτων ἐπεὶ κενός ἐστι. Ext.
 385. Ῥεπειδὴ (11) — ἔφη (12). Ext.
 386. Καὶ γάρ. Int.
 390. Ὅ γὰρ — κοκκύζει. Ext.
 392. Παρὰ τὸ (16) — μάλλον (19). Ext.
 393. Ῥαντὶ τοῦ ἀπόλωλα. Int.
 395. Ῥεν ὥρα · ἀντὶ ὄρθρου. Int.
 398. Ὡς ἐπὶ — τυφλὸς ᾤν. Ext.
 402. Ῥαντὶ τοῦ οὐκ ἔσωσεν. Ext.

Fol. 182 verso, vers 404.

404. Πανὸ γὰρ (25) — ὀνομάζειν (28). *Var.* τιθύμαλλος εἶδος (26). |
 Ἀάκωσιν (27). Ext.
 408. Εὐὼν · πένης οὗτος. Ext.
 416. Εἰς χειμερινὴν τροπὴν. Ext.
 417. Εἶδος ᾧσῆματος. Ext.
 423. Ῥαντέλεγεν. Int.
 424. Τοῖς πένησι. Ext.
 425. Τοῦτο λέγει γέλωτος ἔνεκα. Int.
 426. Οἱ μὲν ὅτι ἀλφिताμοιβός · οἱ (37) — ἀπέλαυσαν (39). Ext.
 428. Γυναικώδης οὗτος. Ext.
 433. Αἱ γυναῖκες — σκευασθεῖσαι. Ῥανετάραττον. Ext.
 440. Ῥάλλως ἀντὶ — ἐρωτήσει. Τῶν Ῥαθηναίων. Ext.
 441. Νοῦ πεπληρωμένον. Int.
 443. Ῥαντὶ τοῦ τοὺς Ῥαθηναίους. Ext.
 446. Μεταδιδόναι, κιχράν. Ext.

Fol. 183, vers 447.

449. Ῥαποδιδόναι. Ext.
 450. Τὸ ἀποστερεῖν. Ext.
 452. Εἰς ἀγορὰν φέρειν. Int.
 453. Βλάπτειν. Ext.

457. Ὡς φιλοῦντων — καινοποιεῖν. Ext.
 465. Ἀντὶ τοῦ τοῖς γέρουσιν. Ext.
 471. Ἀηδές. Int.
 473. Λέγεται ὅτε (5) — ἐπιτυγχάνειν (11). *Var.* καταρᾶσθαι τοὺς Ἀθηναίους τῇ. Les mots τοὺς Ἀθηναίους sont entourés de points (8), [ἀκούουσιν] ἀκούσασαν (10). Ext.
 482. Τὸ ἀνδρεῖον. Int.
 483. Ψόφον ποιῶν. Ext.

Fol. 183 verso, vers 489.

498. Μὴ ἀτενίζουσα — βλέπουσα. Ext.
 499. Ἀντὶ τοῦ ὡς ἦσθα. Ext.
 502. Σάκον λέγει τὸν πώγωνα. Ext.
 507. Τὰ ὑποδήματα. Ext.
 508. Τὰς συναπτούσας — ὑποδήματα. Ext.
 511. Ἡρέμα εἰσελθοῦσα. Ext.
 516. Ἰκανωτέρα, φρονιμωτέρα. Ext.
Ibid. Ξυντυχοῦσα. Int.
 519. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ext.
 520. Ἀνὴρ Πραξαγόρας. Ext.
 523. Ἐξερευνῆσαι. Ext.
 531. Ἀντὶ τοῦ ὠδινούσης. Ext.

Fol. 184, vers 533.

533. Μηδὲν κλέψας ἔνδοθεν. Ext.
 534. Ὅτις μετεκάλεσέν με. Ext.
 536. Τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. Ext.
 537. Νεκρόν. Ext.
 538. Εἰώθασι — ποιεῖν. Ext.
 540. Θερμαινοίμην. Ext.
 544. Ἵνα σε μιμησαμένη σώσω τὸ ἱμάτιον. Ext.
 547. Τριωβόλου — ἀπολώλεκεν. Ext.
 550. Προσποιουμένη — ἀγνοοῦσα. Ext.
 554. Οἶον — τὴν ἐξουσίαν. Ext.
 556. Ἀττικὸν — πάντων. Ext.
 562. Ἄλλος Βλέπυρος ἐλθὼν. Ext.
 563. Διοικοῦσα — γυναικῶν. Ext.
 567. Τὴν ἑαυτοῦ (45) — οὐσίαν (47). Ext.

Fol. 184 verso, vers 574.

574. Τὸν τῆς πόλεως. Ext.

587. Ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. Ext.

592. Οἷον μὴδὲ τὸ τυχόν. Ext.

596. Ὅτι υπερχρούσω κεν ἡρωτησας — πρότερόν μου. *Observ.* Le mot κεν est écrit par l'abréviation de εν au-dessus de κ, cette abréviation est ici d'une forme un peu particulière, elle ressemble assez à celle de αν. Ext.

599. Θρέψομεν. Int.

602. Δαρεικὸς εἶδος νομίσματος. Ext.

603. Διὰ τὸ ἐπιорχεῖν. Int.

605. Ἀντὶ τοῦ (6) — ἄπασιν (7). Ext.

Fol. 185, vers 611.

611. Συνουσιάσαι. Ext.

612. Τῶν κοινῶν χρημάτων. Ext.

616. Συνουσιάζειν. Ext.

617. Αἱ ἄμορφοι. Int.

618. Τὴν ἁμόρφην. Int.

620. Οὐκ ἀρκέσει. Int.

Ibid. Πρὸς τὰς εὐμόρφους. Ext.

622. Τὸ περὶ τούτων μάχεσθαι. Ext.

625. Τὸ τοὺς ἀμόρφους. Int.

627. Τόποις. Ext.

630. Σιμὸς καὶ αἰσχρὸς ὁ Λυσικράτης. Ext.

631. Καταχίνη · κατάγελως. Ext.

632. Τῶν πλουσίων. Int.

633. Γεροντικόν τι — ὑπόδημα. Int.

640. Ἀγνὼς ἢ ὁ πατήρ. Int.

643. Λεῖπει ὁ καὶ σύνδεσμος. Int.

644. Οὗτοι αἰσχροί. Ext.

647. Αἰσχροποιὸς οὗτος. Ext.

648. Δυσώδης — καιομένη. Ext.

649. Γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐγενήθη. Int.

652. Ἡ τοῦ ἡλίου — τὸ ὀψενόν. Ext.

Fol. 185 verso, vers 653.

657. Ὡς πρὸς — ὁ χορός. Ext.

658. Οἷον κάμοι — δικαστήρια. Ext.

663. Τῆς ὕβρεως. Ext.

665. Ἀπὸ τῆς τροφῆς — ζημίαν. Ext.

667. Ἐρωτηματικῶς. Ext.

Ibid. Μετόν : μέτεστι. Int.

670. Ὁ ἀποδύόμενος — λαβεῖν. Ext.

672. Ἐνεκα τίνος. Καὶ — παρεῖχον. Ext.

673. Τὴν καθ' ἐκάστην τροφήν. Ext.

677. Ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ext.

681. Τὰς κληρωτὰς ἀρχάς. Ext.

683. Δέον — εἶπεν δειπνεῖν. Ext.

685. Ἐπεὶ τὸ — ἄρχεται. Ext.

Ibid. Τοὺς θῆτας, τοὺς μισθωτοὺς — ἄρχεται. Ext.

687. Τὸ κάπτωσιν — ἔφη. Ext.

691. Σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. Ext.

693. Τὰς ὁδοὺς · ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ext.

694. Συναντῶσαι. Ext.

Fol. 186, vers 696.

702. Οἱ ἀμορφότεροι. Ext.

705. Ἀντὶ τοῖς ἀμόρφοις. Ext.

708. Ἡ παρὰ (5) — ἐμποιῇ (7). *Var.* εἰσιν (6). Ext.

713. Δυναμένην — κήρυκα. Ext.

714. Κεχειροτονημένην. Ext.

724. Κατωνάκης · δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτῶν. Ext.

729. Ἀναζητήσω, ἐρευνήσω. Ext.

730. Ὄνομα δούλης. Ext.

731. Ἀντὶ τοῦ καλλίστην (16) — μου (17). Ext.

732. Ἀντὶ τοῦ σμηχεῖσα ἢ εἰδυῖα. Int.

Ibid. Τὰ κανίσκια ἔχουσα. Ext.

733. Κλέψασα. Ext.

734. Ἡ τὸ σελλίον βασταζουσα. Int.

Ibid. Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ (24) — γέλωτος (25). Ext.

736. Ὡς τοῦ Λυσιστράτους (*sic*) φαρμάκῳ — ^ταυτὰς πολιάς. Ext.

737. Ἡν καλοῦμεν νῦν κουρίδα. Ext.

Fol. 186 verso, vers 738.

739. Ἡ ἀλετρίς. Ext.

740. Ἀλήθουσα. Ext.

741. Ὅρθρου. Οὕτω καλούμενος — ὄρθριος (33). Ext.

742. Ἰσως τοὺς κηρῶνας λέγει. Ext.

743. Τοὺς τῆς — ἐν πομπῇ. Ext.

746. Ἄλλος φειδωλος. Ext.

747. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ δλίγον. Ext.
 748. Ἐξερευνήσω. Int.
 750. Τὰ χρήματα. Ext.
 751. Ἀντὶ τοῦ — μηδένος. Ext.
 753. Μετοικίσαι θέλων. Ext.
 756. Κατὰ τάξιν. Ext.
 757. Κῆρυξ (43) — ἐξάγει (44). Var. ἐκήρυττεν (44). Ext.
 781. Ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον — ἔχουσι. Ext.

Fol. 187, vers 781.

784. Ἀνὴρ ὁ θέλων κατατεθεῖναι. Int.
 794. Εἰ γένοιτο (50) — δόξαντα (51). Int.
Ibid. Ἐὰν ἐμβραδύνων μηδὲ ὅπου — εὔρω. Ext.
 795. Εἰς τρίτην. Ext.
 798. Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο. Ext.
 806. Πένης οὗτος καὶ εὐρύπρωκτος. Ext.
 809. Καὶ οὗτος πένης καὶ γαμαιδιδάσκαλος. Ext.
 810. Καλλίας (5) — ἐγένετο (6). Var. κατηνάλωσεν (6). Ext.
 813. Ἐψηφίσαντο (8) — γέγονεν (9). Ext.
 815. Τὸ ἀργύριον λέγει. Int.
 817. Τὸ νόμισμα. Ext.
 818. Νομισμάτων. Ext.

Fol. 187 verso, vers 824.

825. Οὗτος ἔγραψε — τὸ κοινόν. Ext.
 828. Ταυτολογία καὶ λῆροι. Ext.
 831. Φυλάξομαι ὥστε — ποιεῖσθαι. Ext.
 833. Ξύλον (14) — βαστάζουσι (15). Ext.
 834. Κοινῇ πάντες ἄστοι γεγενήμεθα. Ext.
 835. Ἀντὶ τοῦ — τοιαῦτα. Int.
 838. Πεπληρωμένοι. Int.
 840. Τῶν μαλλωτῶν στρωμάτων. Ext.
Ibid. Τῶν ταπήτων. Int.
 842. Ὅπταται · τότε γὰρ πῦρ — ἐρρίπιζον. Int.
 843. Ἵνα ὀπτήσωμεν. Ext.
 844. Τὰ τραγάλια λέγει. Int.
Ibid. Εἶδος ἀθάρας ἀπὸ φασηλίων. Ext.
 846. Αἰσχροποῖός — ναύταις δὲ νέμων τὰ τρύβλια. Σμιοῖός · ὄνομα κύριον.
 Ext.
 848. Στενὸν σανδάλιον. Int.

852. Διοίγετε διχῶς. Int.
 853. Ἄνῃρ ὁ μὴ — τοιοῦτον. Ext.
 862. Ἐξ ὧν (33) — ἐπηρώτα (34). Ext.
 864. Εἰς τὸ αὐτό. Ext.
 865. Εἰς δικαστήριον. Ext.

Fol. 188, vers 867.

867. Ὁ καταθείς. Ext.
 868. Πᾶσαν τὴν κτῆσιν. Ext.
 869. Ξυμβαστάσω. Int.
Ibid. Ὁ μὴ καταθείς. Ext.
 871. Μὴ προσποιή διαφέρειν. Ext.
 873. Σὺν τοῖσδε. Ext.
 874. Τῶν προσοψημάτων. Ext.
 880. Ἡρέμα ᾄδουσα. Ext.
 883. Τῶν τρυφηλῶν, Ἰωνες τρυφηλοί. Ext.
 888. Προσελκύσαι. Ext.
Ibid. Ἐπιβαρές. Int.
 890. Ἡ γραῦς τῷ αἰδοίῳ λέγει. Ext.
 893. Ἄδει ἡ γραῦς. Ext.
 895. Τὸ ἔμπειρον. Ext.
 896. Ταῖς γραῖσι. Ext.
 900. Ἀντάδει ἡ νέα τῇ γραί. Ext.
 903. Ταῖς παρειαῖς. Ext.
 904. Ἡ τὰς πολιὰς — μίαν κατὰ μίαν. Ext.
 905. Ἐσμήχθη ψιμυθίῳ. Int.

Fol. 188 verso, vers 907.

906. Εἶδος κοσμοῦ τὸ ἐπὶ κλιντρον. Ext.
 909. Ἡ τὸ ζῶον ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδοῖου. Ext.
 915. Πρὸς τὴν γραῦν. Τὸ αἰδοῖον. Ext.
 918. Ὡς μαλακῶν ἐκείνων. *Var.* ὄντων omis. Ext.
 920. Λαϊκάζειν οἱ Λέσθιοι — στοιχείου. Ext.
 922. Ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς. Ext.
 923. Τὴν ἡλικίαν. Νικήσεις. Ext.
 926. Ὅτι τῶν (14) — ὅτι οὐκ ἐπεκφόρου (16). Ext.
 929. Ἡ ἄγχουσα (17) — γυναικες (18). Ext.
 932. Φαλακρὸς — γῆρας. Ext.
 933. Ὁ Ἐπιγένης. Ext.
 935. Ἡ νεωτέρα. Int.

936. Ὡς αὐτὸν ἐρεθίσω. Ext.
 940. Ἀμορφον. Ext.
 943. Εὐήθης — Χαριζένη. Ext.

Fol. 189, vers 946.

954. Πολὺς ἢ ὑπὲρ τὸ δέον. Ext.
 956. Ταῦτα εἰποῦσα εἰς ἔρχεται. Ext.
 958. Ὡς τοῦ ἔρωτός φησι. Ext.
 963. Ἀντὶ τοῦ ὧ φίλη. Ext.
 964. Διατύπτεσθαι. Ext.
 973. Ἀντὶ τοῦ τίμιον. Ext.
 974. Καλλώπισμα. Ext.
 977. Ὡς γραῦς ἐξελθοῦσα. Int.
 979. Πρὸς τὸ ἀναφλᾶν παίζει. Ext.

Fol. 189 verso, vers 981.

984. Ἀπὸ τῶν δικῶν, ἔλεγεν γὰρ αἰεὶ τὰ πρῶτος ὧν ἐτῶν δικάζομεν. Ext.
 987. Ὡς μὲν — τὸ παισίν. Var. ἔπαιξεν. Ext.
 988. Τὸν πρωκτὸν λέγει. Ext.
 991. Κρησέραν · τὸ περιβόλαιον — πρὸς γραῦν. Ext.
 996. Τοιαῦτα γὰρ — ἔγραφον. Ext.
 998. Βούλομαι σε — παίζει. Ext.
 999. Τοῦτο ὡς ἐταίρα οὔσα. Int.
 1002. Τοῦτο θτι — κρεάγχα. Ext.
 1007. Εἰ μὴ (51) — εἶναι (53). Var. Il y a κατέβαλες (cf. Adn.). Ext.
 1020. Μὴ τιμωροῦμένοις ὑπὲρ τῆς βίας. Ext.
 Ibid. Τοῦ πέους. Int.
 1021. Ὡς πολλάκις εἶρηκεν τὸ κρούειν. Ext.
 1023. Ὡς ἀπὸ σοῦ ἀφαίρηται μου. Ext.

Fol. 190, vers 1024.

1025. Νόμος ἦν (6) — πολιτεία (9). Var. μέδιμνον] μέδιμνοι (7). Ext.
 1026. Ὡς — δυναίμην. Int.
 1027. Προφασίσσομαι (11) — ἔμποροι (12). Ext.
 1029. Ὡς Διομήδης (13) — εἶπεν (16). Ext.
 1032. Στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί. Int.
 1033. Πρὸ τῆς θύρας τὰ καλούμενα ἄρδάνια. Int.
 1034. Εἶδος κοσμοῦ. Int.
 1035. Κηρίων) στεφάνων.

1036. Τεθνήξεσθαι · διαρρυῆναι. Int.
 1042. Ἐπειδὴ — ἐγάμησεν. *Var.* τὴν omis. Ext.
 1043. Ὡ μισητή. Int.
 1048. Κακεμφάτων (*sic*, par l'abréviation de *ων* sur *τ*). Ext.
 1050. Τῶν νόμων. Ext.
 1053. Χεῖρον. Ext.
 1054. Ὁ νεώτερος. Ext.
 1056. Ἦν καλοῦμεν — δαίμονα. Ext.
 1057. Ἦτοι — ἔλκος ἐχούσης. Ext.
 1058. Ἀντὶ τοῦ — τὰ τοιαῦτα. *Var.* εἶπεν. Int.
 1063. Τουτέστιν (37) — εἰρημένην (40). Ext.
 1065. Ἀξιολόγους. Ἀλλη γραῦς — νεώτερον. Int.

Fol. 190 verso, vers 1067.

1070. Χεῖρον. Int.
 1071. Διαβάλλει αὐτὴν ὡς ἄμορφον. Ext.
 1072. Μαστός. Int.
 1073. Παρὰ τῶν νεκρῶν. Int.
 1074. Δύο γὰρ αὐτὸν κατεῖχον. Int.
 1076. Νεός. Ext.
 1077. Γραῦς ἢ ἑτέρα. Ext.
 1086. Ἐπειδὴ οἱ πορθμῆς — ἐμβαίνειν. Ext.
 1089. Ψήφισμα (50) — κρινόμενον (52). Cette scolie est en face du
 v. 1092. Ext.
 1090. Μέσον εἰλημμένον. Ext.
 1092. Ἐπιτήδαιοι — οἱ βολβοί. Ext.
 1101. Φρόνη ἀρχαία — ὠδηκυῖα. Ext.
 1106. Τῶν πορνῶν (9) — θαλάττης (10). Ext.

Fol. 191, vers 1110.

1111. Διὰ τὴν αἰτίαν καὶ πρόφασιν. Ext.
 1113. Θεραπεία. Int.
 1119. Τὰ κεράμεια. Ext.
 1121. Ὡς ἐπὶ — εἶπεν τὸ ἀπα..η... ἀντὶ τοῦ ξηρανθέντα. Ext.
 1123. Εὐφροροεῖ τὰ ἀμπορεΐδια. Ext.
 1124. Ἐπιλεγόμενάς ἡμᾶς τὰ εὐοδμότερα. La lecture de ce dernier
 mot est certaine, grâce à la contre-empainte. Ext.
 1126. Δεσποίνης. Ext.
 1133. Παρ' ὑπόνοιαν — πολιτῶν. Ext.
 1138. Τὰς τοῦ χοροῦ. Int.

1148. Ἀληθῶς — δειπνήσειαν. Ext.

1151. Τὸ ἔχων — τὸ τοιοῦτο. Ext.

Fol. 191 verso, vers 1153.

1158. Ἐπεὶ (8) — λεγόντων (9). Ext.

1159. Ὅτι πρῶτος εἶπεν ἐκληρώθην. Ext.

1163. Ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι. Int.

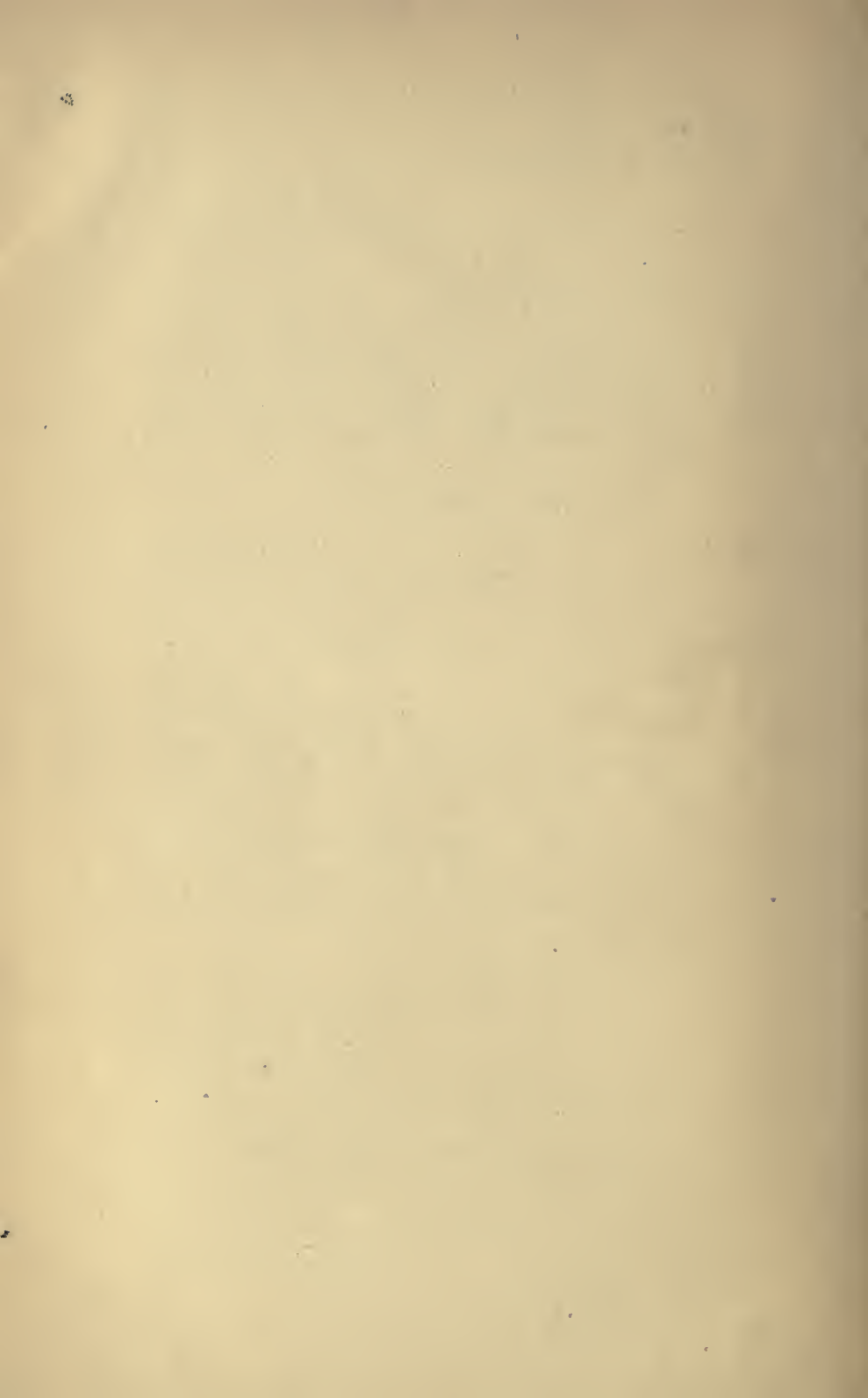
1165. Ῥυθμός ἐστι κρητικός. Int.

1169. Γαλῇ εἶδος ἰχθύος. Int.

1174. Ἀπὸ τῶν (14) — γλυκιδίῳ (15). Ext.

1178. Ἰσχυρῶς — δυνηθείης. Ext.

Τέλος Ἐκκλησιαζουσῶν.

ERRATA

PLUTUS. — Page 2, l. 4, φασιν au lieu de φασιν. — *Ibid.*, l. 6, εἰρηπτον au lieu de εἰρήτον. — Page 5, ajouter les trois scolies suivantes :

3. Τύχη) ἀντὶ τοῦ λέξῃ.

5. Τῶν κακῶν) τοῦ δεσπότου δηλονότι.

21. Μαντείου) ..χρησαμ... (34, *Adn.*).

Vers 41, ὅτινι ἐξίων. — 51, εἶπεν. — 55, Ὅτι. — 66, καὶ Κρατῖνος. — 57, Ἄγε δὴ συ. — 84, ζηλούντων (54). — 159, παραπετάσματος (13). — 180, Τιμοθέου δέ. — 202, *Ibid.* Νῆ τὸν Δία. — 223, Τοὺς ξυγγεώργους. — 243, Παραβεβλημένος) ἐκδεδομένος. — 277, ὑπόνοιαν. — 307, Ὑπὸ ἀνοίας. — 314, Ἀρίστυλλος) λείπει. — 330, *Ibid.* παρὰ. — 422, Τοιοῦτον γὰρ. — 466, *Ibid.* Εἰ μέλλοντες. — 485, ἀποθανόντες. — 498, 40, Τὸ πάντας ἀγαθοὺς ποιῆσαι. Int. — 521, *Ibid.* ἤκων. — 528, Ἀττικοί (18). — 530, ἐπὶ τὸ. — 538, *Ibid.* ἰδίως. — 566, ὑπῆρχεν (39). — 586, les mots ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοίπαις ἐλαίαις (19-20) ne sont pas omis. — 606, φασι n'est pas omis (20, *Adn.*). — 612, λέγειν] λείπει (44, *Adn.*). — 627, Ὡς πλεῖστα. — 650, Ἐκ τῶν ποδῶν. — 670, Πρόπολος. — 713, ἐώρακας. — 797, 53, χορηγῶν γίνεσθαι. — 1199, *Var.* τὸ omis (11).

NUÉES. — 159, enlever le crochet après οὗς. — 265, *Ibid.* γενέσθαι (11). — 294, 30, le mot ἤ manque après ἔχων (cf. *Adn.*). — 310, il y a θεοὺς et non δπόσους (3, *Adn.*). — 449, ἀλαζῶν] πλανός (scolie interlinéaire). — 571, 5, εἰ ἑαυτὸν. — 1047, après ἀφικτον ἔχω ajouter : ε... μεσον λαβῶν. — 1131, οὕτως (52). — 1263, νῦν manque (51). — 1356, διαφανῇ (51). — 1438, εἰ συγχωρεῖν.

GRENOUILLES. — 222, τὸ au lieu de τὸν (18). — 1219, ὑπογορῆσαι (*sic*, 42). — 1471, δμώμοκεν (21).

OISEAUX. — 167, ἀψοφαγία (12). — 237, les mots τῶν ὀρνέων manquent (3). — 891, εἶδος ἀετοῦ ἐν θαλάσῃ διαιτώμενον. — 946, ἐπὶ ἀρσενικοῦ μ. χ. (20). — 1073, πύλη (12, cf. *Adn.*). — 1203, συληνας (*sic*, 52, cf. *Adn.*). — 1267, ἐστὶν ἡ πόλις (44, *Adn.*). — 1292, καὶ μὴν (6, *Adn.*). — 1429, τὸν manque (52).

TABLE DES MATIÈRES

PRÉFACE.	I-XXVIII
ΠΛΟΥΤΟΣ.	1
ΝΕΦΕΛΑΙ.	28
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.	60
ὈΡΝΙΘΕΣ.	88
ἸΠΠΗΣ.	116
ΕΙΡΗΝΗ.	121
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.	140
ἈΧΑΡΝΗΣ.	161
ΣΦΗΚΕΣ.	183
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.	196
ἘΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.	210

- SEIZIÈME.** — CATALOGUE DES FIGURINES EN TERRE Cuite DU MUSÉE DE LA SOCIÉTÉ ARCHÉOLOGIQUE D'ATHÈNES, par M. J. MARTHA, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Dijon (avec 8 belles planches en héliogravure hors texte, et un bois intercalé dans le texte). . . 12 fr. 50
- DIX-SEPTIÈME.** — ÉTUDE SUR PRÉNESTE, VILLE DU LATIUM, par M. EMMA-NUÉL, ancien élève de l'Ecole normale supérieure, ancien membre de l'Ecole française de Rome, professeur d'histoire au collège Stanislas. Grand in-8°, avec une carte et trois planches en héliogravure. 7 fr. 50
- DIX-HUITIÈME.** — RECHERCHES ARCHÉOLOGIQUES SUR LES ÎLES IONIENNES. — ANTE. — IV. CÉRIGO. — V. APPENDICE, par M. Othon RIEMANN, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Dijon (avec deux planches hors texte). 3 fr. 50
- DIX-NEUVIÈME.** — CHARTES DE TERRE SAINTE PROVENANT DE L'ABBAYE DE SAINT-JOSAPHAT, publiées par H.-François DELABORDE, ancien élève de l'Ecole française de Rome. Grand in-8°, avec deux planches en héliogravure. 5 fr.
- VIINGTIÈME.** — LA TRIÈRE ATHÉNIENNE. Etude d'archéologie navale, par M. A. CROISSANT, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, professeur de rhétorique au lycée d'Arles (avec 99 bois intercalés dans le texte et 5 planches hors texte). 12 fr.
- VIINGT-UNIÈME.** — ÉTUDES D'ÉPIGRAPHIE JURIDIQUE. De quelques inscriptions relatives à l'administration de Dioclétien. — I. *L'Examinator per Italiam*. — II. *Le Magistrum cognitionum*, par M. Edouard CUGNOT, ancien membre de l'Ecole française de Rome, professeur à la Faculté de droit de Bordeaux. 5 fr.
- VIINGT-DEUXIÈME.** — ÉTUDE SUR LA CHRONIQUE EN PROSE DE GUILLAUME LE BÈRE, par H.-François DELABORDE, ancien élève de l'Ecole des Chartes, ancien membre de l'Ecole française de Rome. 2 fr.
- VIINGT-TROISIÈME.** — L'ASCLÉPIEION D'ATHÈNES D'APRÈS DE RÉCENTES DÉCOUVERTES, par M. Paul GIRARD, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Toulouse (avec une grande carte et 3 planches en héliogravure). 5 fr. 50
- VIINGT-QUATRIÈME.** — LE MANUSCRIT D'ISOCRATE URBINAS CXI DE LA VATICANE. ÉDITION ET HISTOIRE. RECENSION DU PANÉGYRIQUE, par M. Albert MARTIN, membre de l'Ecole française de Rome. 1 fr. 50
- VIINGT-CINQUIÈME.** — NOUVELLES RECHERCHES SUR L'ENTRÉE DE SPAGNE, CHANGEMENTS FRANCO-ITALIENNE, par M. Antoine THOMAS, ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Toulouse. 2 fr.
- VIINGT-SIXIÈME.** — LES SACERDOCES ATHÉNIENS, par M. Jules MARTHA, ancien membre de l'Ecole française de Rome et de l'Ecole française d'Athènes, maître de conférences à la Faculté des lettres de Dijon. 5 fr.
- VIINGT-SEPTIÈME.** — LES SCOLIES DU MANUSCRIT D'ANISTOPHANE A RAVENNE. ÉDITION ET COLLATION, par M. Albert MARTIN, membre de l'Ecole française de Rome. 10 fr.
- VIINGT-HUITIÈME.** Première section. — LES ARTS A LA COUR DES PAPES PENULTIÈME DU XVe ET LE XVIe SIÈCLE. recueil de documents inédits tirés des archives et des bibliothèques romaines, par M. Eugène MÜNTZ, ancien membre de l'Ecole française de Rome, conservateur de la bibliothèque, des archives et du musée à l'Ecole nationale des Beaux-Arts. — TROISIÈME PARTIE : Sixte IV — Léon X (1471-1521). Première section. vol. avec deux planches. 12 fr.

DEUXIÈME SÉRIE (FORMAT GRAND IN-4°).

LES REGISTRES D'INNOCENT IV

RECUEIL DES BULLES DE CE PAPE

analysées d'après les manuscrits originaux du Vatican et de la Bibliothèque nationale de Paris

Par **Elie BERGER**

Membre de l'Ecole française de Rome, lauréat de l'Institut de France.

Grand in-4° sur 2 colonnes.

Grand ouvrage paraît par fascicules de dix à quinze feuilles environ. Il se composera de 10 fascicules, formant 3 beaux volumes. — Le prix de la souscription est établi à 10 francs par feuille. Aucun fascicule n'est vendu séparément. Les trois premières fascicules (n°s 1 à 58) ont paru. Prix de ces 3 fascicules : 29 fr. Le 4e est sous presse. Les fascicules suivants se succéderont régulièrement.

ERNEST THORIN, ÉDITEUR

NOUVELLES PUBLICATIONS :

HISTOIRE

DE LA

LANGUE FRANÇAISE

SES ORIGINES ET SON DÉVELOPPEMENT

JUSQU'À LA FIN DU XVIe SIÈCLE

Par **M. A. LOISEAU**

Docteur ès lettres, agrégé de l'Université, professeur au lycée de Vanves (Seine)

DEUXIÈME ÉDITION, REVUE ET CORRIGÉE

1 beau vol. gr. in-18 jésus. 4 fr. 50

Ouvrage couronné par la Société des études historiques. Première médaille d'or au Congrès de 1884

TRAITÉ DE MORALE

DE

MALEBRANCHE

Reimprimé d'après l'édition de 1707, avec les variantes des éditions de 1684 et 1697

Et avec une introduction et des notes

PAR

Henri JOLY

Professeur suppléant à la Faculté des lettres de Paris.

1 beau vol. in-18 jésus. — 3 fr. 50

MÉLANGES D'ARCHÉOLOGIE ET D'HISTOIRE

PUBLIÉS

PAR L'ÉCOLE FRANÇAISE DE ROME

TOME II (2e année 1882)

N. B. — La 1re année (1881) est complète en 5 fascicules et coûte 17 fr. 50. — Prix de l'abonnement pour 1882 (5 fascicules) : *franco*, 17 fr. 50

BULLETIN DE CORRESPONDANCE HELLÉNIQUE

PUBLIÉ

PAR L'ÉCOLE FRANÇAISE D'ATHÈNES

(6e année 1882)

Prix de l'abonnement pour 1882. — 25 fr.

PA
3879
A1
1882

Martin, Albert (ed.)
Les scolies du manuscrit
d'Aristophane a Ravenne

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
